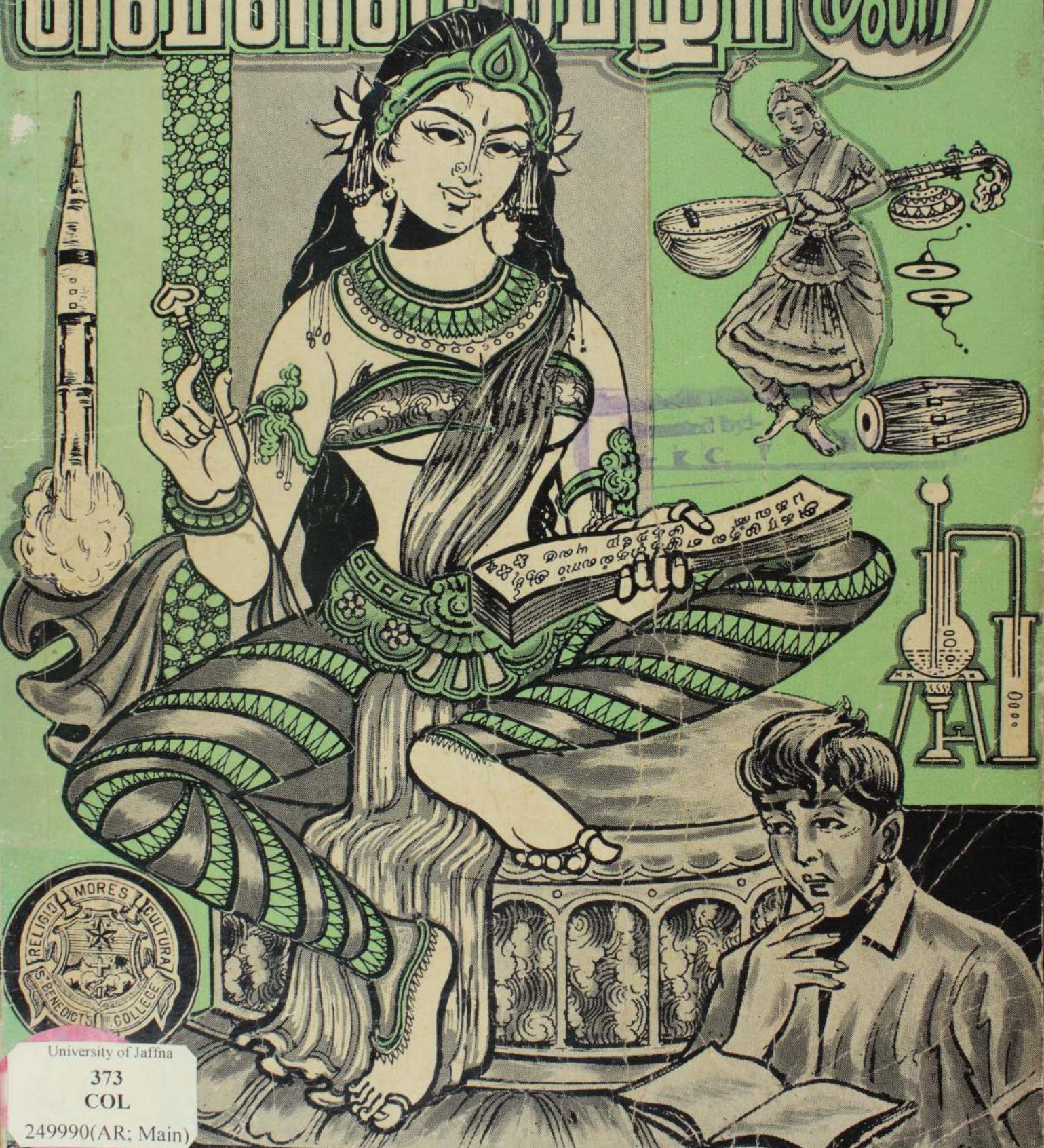

விவரங்கள் விழாவுக்காலை

University of Jaffna

373
COL

249990(AR; Main)

தமிழ் இலக்கிய மன்றம் : புனித பெண்டிக்கூட்டு கல்லூரி
தொழில்மைப்

புதிய ஜவை ஸ்தாபனம்

இ

மலை வி லை

Cyntex சின்டெக்ஸ் சாரிகள்

J. B. ஜே. பி. சாரிகள்

Ceysilk செலில்க் சாரிகள்

Delite டிலைட் சாரிகள்

Teksyn டெக்ஸின் சாரிகள்

Paragon பரகன் சாரிகள்

Hakoba ஹக்கோபா சாரிகள்

சாரிகளுக்கேற்ற ஹக்கட் புடைவைகள்
லெனிங், பாவாடைப் புடைவைகள்

Tetoron - Cotton டெட்டோரன் - கொட்டன் சேர்ட்டுகள்
வெள்ளையில் - கலர்களில்

கோடிட்ட நைலோன் சேர்ட்டுக்கள்! நீளக்கை - அரைக்கை

முழுவதும் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட விலைகள்

கல்யாண ஜவைகள் - விசேஷ கழிவுகள்

ஜ ஏ பி ட் டர் ஸ்

சாரி ஸ்பெஷலிஸ்டுகள்

194, மெயின் வீதி, கொழும்பு-11.

காலனிக்கை உள்ளே உள்ள வை

373
cov

AR

இந்த மலரைப் பற்றி...

காணிக்கை	காசி ஆண்தன	6
'மன்றக் காப்பாளரின் செய்தி		7
தனிநாயக அடிகளாரின் ஆசியுரை		8
பதினெட்டாம் ஆண்டு... செய்திகளிலிருந்து...		10
என் கருத்து	வ. இராசையா	12
என் கருத்து	பி. மே. யோசவ்	14
முதல் விருந்தினர் விதப்புரை		16 அ
தமிழ் இலக்கிய மன்ற வரலாறு		17
இருபத்தெட்டாவது ஆண்டறிக்கை		28
இருபத்தெட்டாவது ஆண்டுகள்		31
அந்தநாள் ஞாபகம்		39
முதல் விருந்தினர் மொழிந்த கருத்துரைகள்		48
பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டு...	க. கைலாசபதி	55
இசை அழுதம்	சி. ஜெகநாதன்	59
இலங்கையிற் சிறுவர்...	செ. வேலாயுதபிள்ளை	63
பேஞக்கள் மாற்றிப்...	முருகையன்	67
நாமும் நமது நாடகமும்	'சானு'	71
நமது நாட்டு விஞ்ஞானக் கல்வி	தி. விசுவலிங்கம்	74
பேய்க் கலியாணம்	கனக செந்திநாதன்	76
சூத்துக் கல்வி நூல்களில்...	க. நவஜோதி	78
வேலை தேடும் வேலை	ஜ. சண்முகன்	79
செயல் வீரன்	இ. சிவானந்தன்	80
இக்காலச் செய்யுள் நடை	ஆ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை	85
கலை + தெலை = 1 கொலை	மறைமுதல்வன்	89
நாளை நமக்காகவே	தி. ஸித்தியானந்தன்	105
நானேரு பைத்தியம்	அல்வைச் சுந்தரன்	106
நைப்பவர்க்கும்.....	க. சந்திரசேகாம்	107
ஸ்லூரி மாணவர் எழுத்தோவியங்கள்	111 — 131	

புனித பெந்தக்ற் தமிழிலக்ஷ்ய மன்றம்

கடல்கூரை, சோலை

... இந்த பிரதையை வசீ

கடல்கூரைகள்

தூங்கி நீரி வையாற்று கூட்டுவா
ஏற்றுகிறோம். அதிலைக்கும் கூடாதுமின்று

... தூங்கி வையாற்றுப்படுத்தி கூட்டு கூட்டு வையாற்றுப்படுத்தி

பயாற்றுக்கு வை

கடல்கூரை வை

மொயை வை வை

கடல்கூரை வை

வ எ ஃ க ! வ ர ஃ க !

N. K. MYLVAGANAM & CO.,

GENERAL MERCHANTS & COMMISSION AGENTS

68, Fourth Cross Street,

Colombo-II.

Telephone: 22250

Telegram: VAGANAM

COCONUTS

OPP. P.D.

இந்த மலரைப்பற்றி ARCHIVES

புனித பெனட்டக்ர் கல்லூரித் தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தின் இருபத்தைந்தாவது ஆண்டு நிறைவின் போது ஒரு 'மலர்' வெளியீட்டில் வேண்டும் என, கல்லூரித் தமிழ் மாணவர்கள் விரும்பினார்கள். அந்த விழுப்பத்துக்கு உழைப்பு என்னும் உருக்கொடுத்தோம். அந்த உழைப்பின் விளைவாகப் புத்திருக்கிறது, இந்த 'மலர்'.

இது, நமது மன்றத்தின் இருபத்தைந்து ஆண்டு நிறைவின் நிலைவாக மாத்திரமன்றி, இருபத்தைந்து ஆண்டு நிலைவின் நிறைவாகவும் அமைந்திருக்கின்றது. இம்மன்றத்தின் வெள்ளியீழா மலராக-வரலாற்று ஏடாக-அறிஞர்களின் கருத்துப் புதையலாக-மாணவர்களது ஆக்கங்களின் தேக்கமாக இலங்குக்கின்றது.

புனித பெனட்டக்ர் தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தின் நேற்றைய உறுப்பினர்க்கும், இன்றைய இளைஞர்க்கும், நாளைய சந்ததியிலோர்க்கும் இந்த மலர் பயன்படும். நமது மொழி, இனம், கலை, பண்பாடு ஆகியவற்றிற்கு வேண்டிய ஆக்கப் பணியில் முனைய அவர்களுக்கு ஊக்கம் ஊட்டும் என நம்புகிறோம்.

— 'மலர் வெளியீட்டுக் குழுவினர்'

Donated by:-

M. I. E. LIBRATNAM

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavaniham.org

காணிக்கை!

தென்னதமிழ் ஆரணங்கே தேனே! மொழித்தேவி!
வெள்ளு வெளிநாட்டார் விண்கலங்கள் செய்யுமுனம்
கள்ளிமலைக் காட்டிலவர் காய்ந்து திரிகையிலே
என்னவு தானும் இடமின்றி வானத்தை
உள்ளபடி அன்றே உணர்ந்து நாள் கோள்கணித்த
விள்ளரிய ஆற்றல் விளங்கு தமிழ்க்கலத்துப்
பிள்ளையே! பட்டங்கள் பெற்றுப் பொறியலார்
துள்ளிக் குதிக்குமுனம் தூக்கிமலைக் கல்லடுக்கி
கொள்ளை ஏழற்றஞ்சைக் கோயில் சமைத்தவனின்
உள்ளம் பட்டத்தை ஒருத்தியே! வெற்றறிவு
பள்ளத்தே மானிடரைப் பாய்ச்சினும் பாய்ச்சமென்று
கள்ளம் விலக்க கருத்தில் ஒளிநிறைக்க
வள்ளுவனை என்றவித்த வாழ்க்கைப் பெருந்துணையே!
பள்ளி யிடைவளரும் பாதி இளம்பிறைகள்
தென்னதமிழ் மன்றமைத்து தித்திக்கத் தொண்டாற்றி
வெள்ளி விழாமலரும் வேட்கையொடு நின்னடியில்
உள்ளமுருக வைத்தார்... உவந்தருள்க காணிக்கை!

— காசி ஆனந்தன்

*Message
from
our Patron*

On the occasion of the Silver Jubilee of the inauguration of the College Tamil Literary Society, I have great pleasure in placing on record the invaluable and laudable work the Society has done towards the upliftment of the Tamil study and culture among its members of the College.

Steady and continuous work for an unbroken period of 25 years is in itself a great achievement.

We remember with gratitude those members of the past who contributed towards the progress of the Society and pay a special tribute of thanks to the present office - bearers for the excellent work they are doing towards the improvement and the welfare of the Tamil Literary Society.

With renewed appreciation of your good work,

yours faithfully,
Bro. Victor.
Director

தனிநாயக அடிகளாரின் ஆசியுரை

THE INTERNATIONAL ASSOCIATION OF TAMIL RESEARCH
CEYLON NATIONAL UNIT.

அனைத்துலக நமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றம், இலங்கைக் கிளை

புனித பெண்டிக்ர் கல்லூரித் தமிழ் இலக்கிய சங்கம் கடந்த பல ஆண்டுகளாகப் புரிந்த நற்சேவை வழியில் இருபத்தைந்தாண்டு நிறை வினைக்காண விழைக்கின்றது. இதனையாம் அறியும்போது பெருமகிழ்ச்சி யடைதல் இயல்பு. ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து ஐம்பத்து மூன்றாம் ஆண்டில் நடந்த விழாவில் நான் கலந்து கொண்டமை நினைந்து பூரிப்ப யடைகின்றேன். இச் சங்கம் தவழ்ந்து நடந்து செவ்வனே வளர்ந்து வீரு நடைபோட்டு நந்தாய் மொழியின் இயல், இசை, நாடம் என்ற துறை களில் ஈடுபட்டுப் பெரிதும் உழைத்துக் கல்லூரிக்கும், மாணுக்கருக்கும் இன்னும் கொழும்பு வாழ் தமிழ்ப் பெருமக்களுக்கும் மொழி பற்றிய விழிப்புணர்ச்சியுடன் ஆக்கமும் ஊக்கமும் நல்கி உலகமுவப்ப முன்னேறி வந்துள்ளது.

கிறிஸ்தவப் பெருமக்கள் தமிழ் மொழிக்கு நற்பணி புரிந்துள்ளார்கள்; புரிந்துகொண்டும் வருகின்றனர். சிலரால் ஒதுக்கப்பட்டு மறைந்தொழிந்து போகக்கூடிய நிலைமையிலிருந்த நாடகத் தமிழுக்குப் புத்துயிர் அளித்து மறுமலர்ச்சி ஊட்டிய பெருமை கத்தோலிக்க துறவிகளுக்கே உரியதாகும். நாடகத்தமிழை வளர்த்ததுமன்றி மற்றும் இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ்த் துறைகளிலும் முன்னின்று உழைத்துள்ளார்கள் என்பதையும் நாம் மறந்துவிடலாகாது.

சமுத்தில் உருவாய இலக்கியச் சூழலில் முதற்கண் அரும்பிய இரகு வமிசம் என்ற இயற்றமிழ் நூலுக்குப் பின்னர் யாகப்பார் அம்மானை, ஞானப்பள்ளி, திருச்செல்வர் காவியம், ஞானந்த புராணம் போன்ற பல கத்தோலிக்க பனுவல்கள் தோன்றி சமுத்துத் தமிழ் இலக்கியப் பூங்காவை அழுகுபடுத்தலாயின.

சமும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்குட்பட்ட காலத்தில் கிறிஸ்தவர்கள் சூழலில் இசை நூல்கள் பல உருவாயின. சமயச்சார்பான பத்திப்பாடல்கள் இயற்றப்படலாயின. கீர்த்தனைகள் அம்மானைகள், சிந்துக்கள் சம்பந்தமான நூல்கள் பல தோன்றலாயின.

இதே காலத்தில் ஈடுப்புமற்ற பான்மையில் தமிழ் மொழி அமைந்து வளர்ந்த முறைமையில் அகராதி ஒன்றினை நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் உருவாக்கினர். உலகில் வழங்கும் எல்லா மொழிகளுக்கும் தாய் மொழி தமிழே என்ற தமது கொள்கையைத் தமது “சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் தமிழ் அகராதி” மூலம் நிலைநாட்டிக் காட்டத் தவறினால் ரல்லர், சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், சுவாமியாரின் அரும் பெருந் தொண்டினையும் நாம் மறத்தவாகாது. இத்தனிப்பெருந் தொண்டின் வழி நின்று மேலும் உழைத்து வரும் தாலீது அடிகளாரையும் நாம் போற்றுமலிருக்க முடியாது.

சுதந்திரமடைந்த ஈழத்துப் பெருநாலாக தாலீது அடிகளாரின்

“சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் தமிழ் அகராதி” மினிர்கின்றது. புனித பெண்டிக்ற கல்லூரியின் தமிழ் இலக்கிய மன்றம் காணவிருக்கும் இருபத்தைந்து ஆண்டு நிறைவுவிழா ஆண்டில், அதாவது 1970இல் இந்நால் வெளிவந்தமை போற்றுதற்குரியதாகும்.

இவ்வாறு பெருமையிக்க பாரம்பரியச் சூழலில் அமைந்து தமிழ்த் தொண்டாற்றும் இலக்கியச் சங்கம் தனது இலக்கிய சேவையுடன் கலை, பண்பாடு என்ற புறத்துறைகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டு அல்லும் பகலும் உழைத்துவருதலை நாம் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது. கலை வளர்ச்சியில் கலைபயில் மாணுக்கர் ஈடுபடக்கூடிய சீரியகலை “பேச்சுக்கலை” ஆகும். இதனைத் தங்கள் சங்கத்தில் வளர்த்ததுமன்றி மற்றுங் கல்லூரிகளுக்குங் கொண்டு சென்று, கொழும்பு மாநகரிலுள்ள பாடசாலைகளுக்கிடையில் பேச்சுக்கலைப் போட்டியினை ஏற்பாடு செய்து அதனை வளர்த்து வருகின்றார்கள். போற்றுதற்குரிய நற்பணி.

நாடகத் தமிழ் மூலம் தமிழ் மக்களின் பண்பாடு, கலாசாரம் என்பனவற்றை மக்கள் அறிந்து போற்றி அவற்றின் வழிநின்று நல்வாழ்க்கை நடாத்த இச்சங்கம் வழிவத்துவருகின்றது.

தறைபோய் நல்லாசிரியர் களாலும் பாரம்பரியம் மிக்க கல்லூரிச் சூழலினாலும் உருவாய் இச்சங்கம் வெள்ளிவிழா எடுத்தல் மூலம் மேலும் நற்பணிகள் பல புரிந்து வைரவிழாவுக்கு மேல் ஆயிரம் விறையுங் கண்டு சேவைபுரியவேண்டுமென்று வாழ்த்துகின்றேன்.

கொழும்பு,
12-2-71.

சே. தனி நாயகம்

புனித பேண்டிக் தமிழிலக்கிய மஸ்ரத்தினது பதினைந்தாம்

திரு. B. M. யோசவ் பொன்ராஜா

புனித பெண்டிக் கல்லூரித் தமிழிலக்கிய சங்கத்தின் பதினைந்தாம் ஆண்டின் நினைவாக ஒரு மலர் வெளிவருவதாக அறிந்து மிக மகிழ்ந்தேன். விதையூன்றிய விவசாயி ஒருவன், அவ்விதை கண்ணுகி, மரமாகிப் பயனளிப்பதைக் காணுங்தோறும் எவ்வித மனக்களிப்பு அடைவானே, அவ்வாறே இவ்விலக்கிய சங்க ஆரம்பத்துடன் தொடர்புற்றே ரும் இதன் வளர்ச்சி கண்டு மகிழ்வரன்றே! அன்னைகள் யானும் ஒருவன் என்பதனாலே என்மனம் களிப்புறுகின்றது.

இவ்விலக்கிய சங்கம் தோன்றிய நாள் தொடக்கம் 12 வருட காலம் இதன் வளர்ச்சியைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பேற்ற ஆசிரியருள் யானுமொருவன். உயர் வகுப்புகளில் தமிழ்க் கல்வியூட்டும் கடமை எனதாயிருந்ததால், ஓரளவில் முக்கிய பொறுப்பும் எனதாயிற்று. இச்சங்க வளர்ச்சியின் நினைவுகள் இன்றும் என் மனதில் பசுமையுடனுள்ளன.

ஒன்ற முன்று வருட காலமாக இச்சங்கத்தின் செயல்களைத் தூரத்திலிருந்து அவதானிக்குங்கால், முன்னினுங்கூடிய ஆர்வத்துடன் மாணவரும் ஆசிரியரும் உழைத்து வருதல் புலனுகிறது. இவ் வேகம் குண்றுது என்றும் வளரவேண்டும் என்பதே என் மனம் நிறைந்த ஆசியாகும். பதினைந்து ஆண்டுகள் தொடர்பாக இவ்வாறு சிறப்புறப் பணியாற்றும் கல்லூரித் தமிழ்ச் சங்கமொன்றை ஈழத்தில் வேறு எங்கும் காண்பதற்கில்லை. புனித பெண்டிக் கல்லூரித் தமிழிலக்கிய சங்கம் மேலும் மேலும் வளர்ச்சியுற்று, என்றும் நின்று தமிழ்ப்பணியாற்ற எம்பெருமான் கிருபை கூர்வராக.

ஆன்டு நிறைவின்போது வழங்கிய செய்திகளிலிருந்து . . .

திரு. நி. மே. யோ. வெதாாயகம்

கொழும்பு, கொட்டாஞ்சேனை புனித பெண்டிக்ற் கல்லூரியின் தமிழிலக்கிய சங்கம் தொடங்கிப் பதினெட்டு ஆண்டுகளாகின்றன. தமிழ்ச் சங்கம் என்னும் இந் நங்கை பற்றவழற்று எழில் மிகத் திகழ்கின்ற காலமிது. கல்விக் கொள்கையில் ஏற்படக்கூடிய மாறுதல்கள் இப்பற்றுவ மங்கையைப் பாதிக்குமோவென்று அஞ்சவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. தெய்வத் திருவருளினால் இடையூறுகள் எல்லாம் நிங்கி இச்சங்கம் தனது வெள்ளிவிழா, பொன்விழா முதலிய விழாக்களைக் கண்டு களிக்க விழைகின்றேன்.

இப்பதினெந்து ஆண்டுகளாக இத்தமிழ்ச் சங்கம் ஆற்றிய பணிகளை ஆராயும் போது இக்கல்லூரியிலுள்ள மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு உறுதுறை புரிந்து வருகின்றார்கள் என்பது தெளிவு. எதிர்கால மாணவர்களும் ஊக்கம் குன்றுமல் உழைப்பார்களெனத் திடமாக நம்புகின்றேன்.

இச்சங்கத்தைத் தொடக்கி வைத்த வித்துவான் பி. எம். ஜோசப் பொன்ராசன் ஆசிரியரை இத்தமிழ்ச் சங்கம் என்றும் நினைக்கும் கடப்பாடுடையது.

இவ்வாண்டு இம்மலரை வெளியிடவும், தமிழ் விழா வைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடவும் முயற்சியெடுத்த சங்க நிர்வாகிகளையும், அவர்கட்டு வழிகாட்டிய ஆசிரியர்களையும், அவர்களுள் விசேஷமாக திரு. வ. இராசையா ஆசிரியர் அவர்களையும் பாராட்டுகின்றேன்.

இத்தமிழ்ச் சங்கம் வளர்ச்சிபெற்று என்றும் நிலவரம்பிரைன் வேண்டி இச்செய்தியை முடிக்கின்றேன்.

எனது கருத்து

வ. இராசையா

நான் ஆசிரியப் பணியேற்று இந்தக் கல்லூரிக்கு வந்தபோது, இங்கே ஒரு குழந்தையைக் கண்டேன். ஒருவயதுக் குழந்தை. அதனுடைய கட்டவிழும் மொட்டுப்போன்ற சிரிப்பு என் கண்ணேக் கவர்ந்தது. கிளுகினுத்த மழலைமொழி என் செவிகளில் இனித்தது. பொன்றாஜா என்னும் தனது தந்தையின் மடியிலே கிடந்த அந்தக் குழந்தையுடன் அன்றைய உயர்வகுப்பு மாணவர் கொஞ்சி விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களுடைய உள்ளத்திலே அந்தக் குழந்தையைப் பற்றிய பெருமை விஞ்சி யெழுந்து கொண்டிருந்தது. தமிழ் இலக்கிய மன்றம் என்னும் அந்த அழகார்ந்த குழந்தையின் சிரிப்பிலே - துடிப்பிலே நானும் என்உள்ளத்தைப் பறிகொடுத்தேன். அதனுடைய வளர்ச்சிக்கு உழைப்ப திலே மகிழ்ச்சி கொண்டேன்.

இது நிகழ்ந்து இருபத்துநான்கு ஆண்டுகள் உருண்டோடி விட்டன! அன்று ஓராண்டுக் குழந்தையாகவிருந்த மன்றம், இன்று 25 ஆண்டு நிரம்பி, வாலிபனுக வலுவும் வனப்பும் மினிரக் காட்சி தருகிறது. இது கண்டு இதனுடைய நலனுக்கு உழைத்தோரது உள்ளங்களில் மகிழ்ச்சி பொங்குகிறது. அவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக எனது உள்ளத்திலே பெருமையும் பேருவகையும் கரை பூர்ள்கின்றன.

கடந்த 24 ஆண்டுகளையும் ஒருமுறை திரும்பிப் பார்க்கிறேன். அங்கே, இந்த மன்றம் நடைபயின்று வந்த பாதை தெரிகிறது! இதனுடைய வளர்ச்சிக்காக மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் வழங்கிய உழைப்பு மலையாக உயர்ந்து நிற்கிறது! இந்த மன்றத்தினால் இளஞ்சங்கத்தியினர் எய்திய பயன் எழில் பூத்த குளிர்பூஞ்சோலையாய் நின்று களி பேருவகை ஊட்டுகிறது! ஆம்; மாணவர்களிடத்திலே நல்லதிறமைகள் பல புதைந்து கிடக்கின்றன; அவற்றை வெளிக்கொணர்ந்தால், அவை மாணிக்கங்களாய் - வைரங்களாய் ஒளிகாலும்! இந்த உண்மையினை நமது மன்றம் தனது 25 வருடப் பணிகள் மூலம் நன்கு நிறுவியிருக்கிறது.

நமது மன்றம், தமிழ் இளைஞர்களுடைய உள்ளத்திலே அவர்களுடைய மொழி, இனம், பண்பாடு ஆகியவற்றைப் பற்றிய உணர்வினையும் சிந்தனையையும் எழுப்புகின்ற பணியினைப் புரிகிறது. இத்தகைய பணி, கிராமங்களிலும்பார்க்க, பலப்பல மொழிகளும் பண்பாடுகளும் வந்து கலக்கின்ற இடமாகிய நகரங்களிலே மிக அவசியமாகின்றது. அத்துடன் இதன் செறிவும் வேகமும் இங்கே அதிகமாதலும் வேண்டும். இந்த அவசியம், செறிவு, வேகம் ஆகியவை காரணமாக, இப்பணியிலே சில தனியான சிரமங்களும் ஏற்படுகின்றன. ஆயினும், இத்தகைய பணி களுக்குப் பெற்றேரதும் மற்றேரதும் ஆதரவினைப் பெறும் வாய்ப்பு ககரங்களிலே அதிகம் இருப்பதனாலே, நமது மன்றம் சிரமங்களையெல்லாம் வென்று தனது பணிகளை இதுவரை செவ்வனே நடாத்தி வந்திருக்கின்றது.

புனித பெண்டிக்ற் தமிழ் இலக்கிய மன்றம் என்னும் இந்த இயக்கத் துக்காக நமது மாணவர் ஆண்டுதோறும் தீட்டிய திட்டங்கள் எத்தனை! கூட்டிய கூட்டங்கள் எத்தனை! நடாத்திய போட்டிகள் எத்தனை! ஆம்; நமது மாணவமணிகள் இந்த மன்றத்திற்கெனப் பெருமைபொருந்திய ஒரு 'குட்டிச் சரித்திரத்'தையே உருவாக்கியிருக்கிறார்கள்!

முத்துமாலையிலே ஒளிருவது அதிலுள்ள முத்துக்கள்தாம்! அந்த மாலையினுள் இநுக்கும் நூல் அல்ல. ஆயினும், அந்த முத்துக்களைக் கோவையாக வைத்திருப்பதற்கு அந்த நூல் அங்கே தேவை. இலக்கிய மன்றம் என்னும் இந்த மாலையின் கண் மினிநுவன மாணவர்கள் என்ற முத்துக்கள்தாம்! ஆசிரியர்கள் அல்லர். ஆயினும், அந்த நூலைப் போல இவர்களும் இந்த மன்றத்துக்கு இன்றியமையாதவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

முத்துமாலையின் நூல் அறுந்துவிட்டால் கோவையாய் இருக்கும் முத்துக்கள் சிந்திச்சிதறும். அதனால் அவற்றின் அருமையும் பெருமையும் அறியப்படாது, அவமாகிவிடும். இவ்வாறே, இங்குள்ள தமிழாசிரியர்கள் என்னும் ஊடுநூல் இல்லாவிட்டால் இந்த மன்றமும் நலிந்து விடும்-செயல் இழந்து விடும்.

புதிய மாணவர்கள் ஆண்டுதோறும் கல்லூரிக்கு வருகிறார்கள்; பயிலும் மாணவர்கள் படிப்பு முடிந்து வளரியேறுகிறார்கள். ஆற்றெழுக்குப் போன்ற இந்த நிகழ்ச்சி பள்ளி வாழ்க்கைக்குரிய தனி இயல்பு. ஆதலால், இம்மன்றத்தினை ஒருமாணவர் குழுவே பல்லாண்டு தொடர்ந்து நிருவகிப்பதும் காப்பதும் சாத்தியம் அன்று. இம்மன்றத்தைக் காக்கும் பணியை இங்குள்ள ஆசிரியர்களே செய்தல் வேண்டும்-அவர்கள் செய்கிறார்கள். நமது இலக்கிய மன்றத்தினது 25 வருடத் தொடர்பான பணியின் இரகசியம் இதுவென்பது என் தாழ்மையான - உறுதியான கருத்து.

தொடர்பான பலவருடப் பணிகளின் பேரூக நமது தமிழ் இலக்கிய மன்றத்துக்கென ஒரு பாரம்பரியம் உருவாகியிருக்கிறது. அதுவே இந்த மன்றத்தினுடைய அருஞ் செல்வம்! இதனுடைய உயிர்த் துடிப்பு! இக் கல்லூரியின் தமிழாசிரியர்கள் இந்தச் செல்வத்தினை மேன்மேலும் வளர்த்து, இந்த உயிர்த்துடிப்பினைத் தளரவிடாது காத்து, அடுத்துத்து வருகின்ற மாணவர் சந்ததி ஒவ்வொன்றுக்கும் உரிமையாக்குதல் வேண்டும். மாணவர்கள் அதற்கு வீறும் வேகமும் அளித்து அதனால் பேறும் பெருமையும் எய்துதல் வேண்டும். இது எனது நீங்காத விருப்பம்! பணிவான வேண்டுகோன்!

மாணவர் மன்றம் ஒன்று ஆற்றக்கூடிய பணியின் பரப்புச் சிறியதாயிருப்பினும், அதன் பயன் பெரியது. நமது தமிழ் இலக்கிய மன்றப் பணிகள் இன்றிலும் பார்க்க நாளைக்கு அதிகம் தேவைப்படலாம். ஆதலால், காலத்தின் சவாலினை ஏற்கும் வகையில், புனித பெண்டிக்ற் தமிழ் இலக்கிய மன்றம் உருனும் திறனும் பெற்று வளருதல் வேண்டும். அப்படி வளர்ப்பது இக் கல்லூரித் தமிழ் மாணவர்து நீங்காத கடமை, வாழ்க, நம் தமிழ் மன்றம்!

என் கருத்து

ஆசிரியத் தொழிலின் முதல் வருடங்களை எத்தனை அனுபவங்கள் நிறைக்கின்றன? இனியவை என்று கூறுதற்கு அதிகம் இருக்காது. தொழிலுக்கு மட்டுமல்ல, கொழும்பு நகருக்கே புதியவர் என்றால் சொல்லவும் வேண்டுமா? ஆசிரியருக்கு எத்தனை சாமர்த்தியம் இருந்தாலுமென்ன, எத்துணைப் பொறுமையிருந்தாலுமென்ன, மாணவர்கள் மாணவர்களே! ஆனாலும், அதே மாணவர்களை உறுப்பினராகக் கொண்ட தமிழ் மன்றம் ஆற்றிய பணிகளைக் கண்டு நான் பேருவகை அடைந்தேன்.

1950 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர்த் திங்கள். அன்று அதற்கு ஐந்து வயதும் நிரம்பவில்லை. ஆனால், அதற்கோ துடுக்கும் மிடுக்கும் நிரம்பி வழிந்தன. கல்லூரி மண்டபம் விழாக்கோலம் பூண்டிருந்தது நாடகங்கள் மேடையேறக் கண்டேன்; பச்சிளம் பாலர்கள் கனிவுடன் பாடக்கேட்டேன்; பேச்சின் தொனிப்பில் மண்டபம் அதிரக் கண்டேன். பல்லின, பன்மொழிப் பட்டினமொன்றில் தமிழ் இலக்கிய மன்றங்கள் இத்துணை ஊக்கத்துடன் உழைக்கின்றனவே எபதைக் கண்டு நமது மாணவர்களைக் குறித்துப் பெருமிதம் அடைந்தேன்.

அன்றுதொட்டு இன்றுவரை ஒன்பதின்மர் கல்லூரி அதிபர்களாகக் கடமையாற்றியுள்ளனர். வேறுபட்ட பண்பாட்டிலும் கலாசாரத்திலும் வளர்ந்தவர்கள்; பிறமொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் என்றாலும் நமது மன்றத்தின் அலுவல்களிலெல்லாம் அந்த அதிபர்கள் அக்கறையுடன் ஆதரவு காட்டி வந்தனர். கல்லூரியின் சகோதர மன்றங்களின் பெறுமைக்கு மட்டுமல்ல, பிற பாடசாலைகளில் கிய மன்றங்களின் பொறுமைக்கும் இலக்காகுமளவுக்கு நம் தமிழ்மன்றம் வளர்ச்சி யடைந்துள்ளது.

நம் மாணவர்களிடம் ஆற்றல் நிறைய உண்டு. முத்தமிழிலும் திறமைசாலி கள் ஏராளமாக இருக்கின்றனர். மாணவர்களில் மறைந்து கிடக்கும் திறமையையறிந்து அதனை விருத்தி செய்து மாணவரை முழுமையாக்கும் பணியில் நமது மன்றம் முன்னின்று உழைக்கவேண்டும் புத்தகப் பூச்சியாக இருந்தால் மட்டும் ஒரு வன் முழு மாணவருக முடியாது.

மன்றம் நினைத்தால் மட்டும் மாணவரை முழுமையாக்க முடியாது. மாணவருடைய பெற்றேரின் ஒத்தாசையும் வேண்டும். “சங்கங்கள் சிங்கங்கள் போன்றவை; அவற்றால் சாதிக்க முடியாதது ஒன்றுமில்லை” என்றார், ஒரு பெரியார். இன்றைய சமுதாயத்தில் இது எவ்வளவு உண்மை என்று எவரும் சொல்லித் தெரியவேண்டியதில்லை. மன்றங்களிற் சேர்ந்து பணியாற்றும்படி பெற்றேரும் தமிழ்னினாக்களை ஊக்குவிக்கவேண்டும்.

கட்டாயத்துக்காகவோ வேலைவேட்டையில் வெற்றிகாண்பதற்கோ மாணவர் முதலாக அங்கியமொழியிலைப் பயின்றுவரும் நாட்களிலே, தமிழின செழிப்பையும் தமிழ் அன்னையின் எழிலையும் மாணவர்க்கு உணர்த்த இத்தகைய மன்றங்கள் வாய்ப்பை அளிக்கின்றன. பெற்றேர், மாணவர், ஆசிரியராகிய மூவரும் தமிழுக்குத் தொண்டாற்ற ஒரேவழி இலக்கிய மன்றங்களே. பல்லாண்டு வாழ்க, தமிழ் இலக்கிய மன்றம்!

'மன்றத்தின் காப்பாளர்கள்

சுகோ. ராக்

சுகோ. கிஷ்ணமூர்த்தி

சுகோ. வெங்கடேவரா

சுகோ. ஆல்பன்

சுகோ. அத்தநாசீயன்

சுகோ. வெங்கடேவரா

சுகோ. என். வெங்கடேவரா

சுகோ. கலைமானி

சுகோ. வி. வெங்கடேவரா

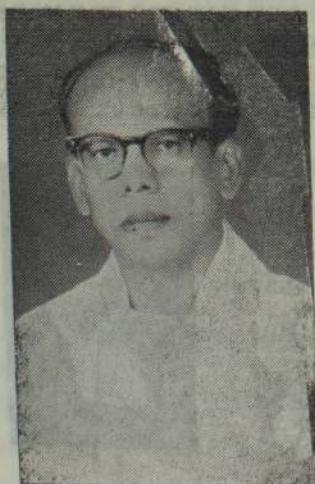
'மன்றத்தின் முதலமைப்பாளர்கள்

வித்துவான்
B. M. யோசன் பொன்ராஜா

வித்துவான்
N. மே. யோ. வெத்நாயகம் B. A.

V. அரந்தமுருப்பு

M. மே. யோசன் B. A.

வெள்ளி விழா

முதல்

விருந்தினரின்

விதப்புறை

நமது இன்றைய சமூகத்தில் பற்பல இலக்கிய சங்கங்கள் ஒயாமல் தோன்றி வருகின்றன. அவற்றுள் பெரும்பாலானவை ஓராண்டு காலத்துக்குள்ளேயே மறைந்து விடுகின்றன. வேறு சில நிர்வாக உறுப்பினர்களைத் தெரிந்தெடுப்பதற்கு வகுடாந்தப் பொதுக்கூட்டங்களை மட்டுமே நடத்துகின்றன. ஒரு சில சங்கங்கள் மட்டுமே ஊக்கம் குறையாமல், தன்னலம் கருதாமல், செயலாற்றி வருகின்றன. இவ்வகையில், இன்று வெள்ளிவிழாவைக் கொண்டாடுகின்ற கொழும்பு, புனித பென்டிக்ற் கல்லூரித் தமிழ் இலக்கிய மன்றம் சிறப்புற்று விளங்குகின்றது.

இச்சங்கத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக ஒத்துழைத்த மாணவர் கூட்டத்திற்கும் இச்சங்கத்தைத் தொடக்க உதவியாயிருந்த வித்துவான் B. M. ஜோசுவ் அவர்களுக்கும் இதன் வளர்ச்சியில் கண்ணும் கருத்துமாயிருந்த திரு. வேதநாயகம், திரு. தம்பியையா திரு. இராசையா, திரு. ஜோசுவ் ஆகியவர்களுக்கும் யான் நன்றி நவீலக் கடமைப்பட்டுள்ளன.

முத்தமிழ் வளர்க்கும் இச்சங்கம், வகுடாவகுடம் நடாத்தி வரும் இயல், இசை, நாடகப் போட்டிகள் மாணவர்களின் தமிழ் வளர்ச்சிக்குப் பெரும் உதவியாயிருந்து வருகின்றன.

இவ்வாண்டு வெள்ளி விழாவை மிகவும் சிறப்பாக நடாத்த வும், அழகான விழா மலரை வெளியிடவும் உழைத்து வரும் ஆசிரியர்களுக்கும் சங்க நிர்வாகிகளுக்கும் என் பாராட்டுக்கள்.

சேவை மனப்பான்மை, அபிமானம், விடாழியற்சி ஆகிய இலட்சியங்களோடு இயங்கிவரும் இச்சங்கம், பொன்விழாவைக் கொண்டாடும் வகையிலும் அப்பாலும் வளர்ச்சியடைய வேண்டும் என்பதே என் விருப்பம். அது நிறைவேற நான் இம்மன்றத்தை வாழ்த்துகின்றேன்.

P. S. மாணிக்கவாசகர்

புனித பெண்டக்கற் கல்லூரி

தமிழ் இலக்கிய மன்றம்

பல்லாண்டு நின்று பணிபுரிய

வாழ்த்துக்கீரும்!

அனந்தா ஸ்டோரஸ்

இறக்குமதியாளர் ★ மொத்தவிற்பனையாளர்

105, பாங்குல் வீதி,

கோழும்பு-11.

தொலைபேசி: 27643

கடல்தந்தி: விநாயகர்

புனித பெண்டிக்ற் கல்லூரி

தமிழ் இலக்கிய மன்றம்

பிறந்த வரலாறு ★ வளர்ந்த வரலாறு

வளரும் வரலாறு

— செ. செங்கிளீஸ்வரன் —

தமிழ் மொழிப்பற்று, பெற்ற தாய் மேற்கொள்ளும் அன்புபோலப் புனிதமானது; அது ஒரு தீராத தாகம்! குறையாத சக்தி! எமது கல்லூரியிலே ஏறக்குறைய இருபத் தைந்து ஆண்டுகளின் முன் கற்ற தமிழ் மாணவர்களுட் சிலரும் தாயதாய இம்மொழிப் பற்றுக்கு ஆளாயினர். அவர்களது இளம் உள்ளங்களில் தாய் மொழிக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் என்னும் தீராத வேட்கை எழுந்தது. அதுவே சத்தியாய்ப் பரினமித்தது! செயல் புரிய வைத்தது.

உதயத்தின் முன்

புனித பெண்டிக்ற் கல்லூரியில் இத் தமிழ் இலக்கிய மன்றம் தோன்றுவதன் முன் டிலாசால் இலக்கிய சங்கமே நடைபெற்று வந்தது. அன்று கல்லூரியின் போதனை மொழி ஆங்கிலமாகவிருந்தமையால் இச்சங்கமும் ஆங்கில மொழிக்கே முக்கியத்துவம் தந்து செயல் புரிந்ததில் வியப்பில்லை. இதன் செயற்றுறைகள் விஞ்ஞானம், புவியியல், இலக்கியம் முதற் பலவாகவிரிந்து கிடந்தன பாடசாலை நேர சூசிகையில் சங்க நடவடிக்கைகளுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட நேரம் மேற்கூறப்பட்ட பல துறைகளிலும் பங்கிடப்பட்ட போது ஒவ்வொரு பருவத்திலும் தமிழ் மொழிக்கென இவ்விரண்டு கூட்டங்கள் கூடுவதற்கே வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இது தமிழ் மாணுக்களின் தாகத்தைத் தணிப்பதாய் இருக்கவில்லை. அவர்களுள் திரு. பி. எஸ். மாணிக்கவாசகர், திரு. பிரான்ஸில் பராந்து, திரு. அன்ரன் நவரத்தினம் ஆகிய தமிழார்வமும் செயல்திறனும் கொண்ட மாணுக்கர் சிலர் தம் தமிழாசியராகிய திரு. பி. எம். யோசல் பொன்ராஜாவை அனுகித்தம் உள்ளக் கிடக்கையை வெளியிட்டனர். அவர் தமது மாணவர்களின் நியாயமான கோரிக்கை களுக்கு ஆதரவளித்து வழிகாட்டினார்.

உதய கீதம்

இதன் பின் நடைபெற்ற முயற்சிகளைப்பற்றி முன்னின்றுழைத்த மேற்கூறிய மாணவர்கள் கரும் செய்திகள் அவர்களது ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்துவனவாயுள்ளன. “தமிழ் மாணவர்களாகிய எமது விருப்பம் கல்லூரி அதிபரிடம் தெரிவிக்கப்பட்டது. அன்று எமது அதிபராயிருந்த சங்கைக்குரிய விரத்தர் லாக் அவர்கள் எம் கோரிக்கைகளை

மிக ஆதரவுடன் கேட்டார். ஆயினும், கல்லூரி மாணவரின் கட்டுப்பாடு, ஒழுக்கம் என்பவற்றைக் கண்ணேன மதித்த அதிபரவர்கள் தம் சம்மதத்தையளிக்குமுன் இவ்விடயத்தில் டிலர்சால் இலக்கிய சங்கத்தின் மேற்பார்வையாளராயிருந்த சங்கைக்குரிய விரத்தர் ஹீட்யூ ஃபாரின்டன் அவர்களின் கருத்தையும் கேட்டார். சங்கைக்குரிய விரத்தர் ஹீட்யூ ஃபாரின்டன் எமக்குப் பூரண ஆதரவளித்து, அதிபரிடம் பரிந்துரைத்தார். அவருக்கும் அதிபருக்கும் நாம் பெரிதும் நன்றியுடையோம்”.

இத்தமிழிலக்கியசங்கத்தை நிறுவுவதற்கு நடந்த முயற்சிகள்பற்றி இச் சங்கத்தைத் தாபிக்க உதவிய திரு. பி. எம். யோசல் பொன்றாஜா ஆசிரியர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்; “ஆர்வமிக்க தமிழ் மாணவர் ஒன்று சேர்ந்து தமிழ் இலக்கியசங்கம் ஒன்று நிறுவவேண்டும் என்றும், தமிழ் மூலம் ஒரு வெளியீடு பிரசரிக்கப்பட்டல் வேண்டும் என்றும் வாதாடினர். இதைக் கேள்வியுற்ற அக்காலக் கல்லூரியதி பர் என்னை அழைத்து அம்மாணவரின் ஆர்வத்தை நல்வழிப் படுத்த வேண்டும் எனவும் விஷையின்று ஒழுகுவரென நான் உறுதிகூறின் பள்ளிக்கூட நேரத்துக்குப்பின் இச்சங்கம் இயங்கலாம் எனவும் பணித்தார். புனித பெண்டிக்ற் கல்லூரித் தமிழ் மாணவர்களின் பொறுப்புணர்ச்சியை நன்கு உணர்ந்தவருதலின் யானும் தயங்காது உடன்பட்டேன்.”

மன்றம் உதித்தது

மாணுக்கரின் முயற்சிகள் ஈற்றல் பயனளித்தன. அவர்களது உள்ளத்தில் 1945ஆம் ஆண்டிற் கருக்கொண்ட தனிச் சங்கம் பற்றிய எண்ணை 1946ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 20ஆம் திகதி இத்தமிழ் இலக்கிய மன்றமாக உருக்கொண்டது. அன்று மாணுக்கரின் தமிழார்வம் என்னும் வளங்கொண்ட நிலத்திலே, இக்கல்லூரி அதிபரின் ஆசி எனும் பெரு மழைபொழிய, ஆசிரியர் பொன்றாஜன் என்னும் அறிவின் உழவன் தமிழ் இலக்கிய மன்றம் என்னும் கற்பக தருவை நாட்டினான்.

இத்தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தின் தோற்றுத்துக்காகத் தளராது உழைத்தவர்களே சங்கத்தைச் சிருற அமைக்கும் வாய்ப்பும் அளிக்கப் பெற்றனர். திரு. பி. எஸ். மாணிக்க வாசகர் சங்கத்தின் முதலாவது தலைவராகவும், திரு. பிராண்ஸ் பர்னூந்து முதற் காரியதரிசியாகவும் பணிபுரிந்தனர். திருவாளர்கள் அனரன் நவரத்தினம், எஸ். வைத் தியநாதன் ஆகியோர் முறையே உபதலைவராகவும், உபகாரியதரிசியாகவும் இருந்தனர். இக் குழுவினரின் மதிதுட்பழும் ஊக்கமும் உழைப்பும் சங்கத்திற்கு ஒர் உறுதியான அத்திபாரத்தை அழைத்தன.

முதன்முதலில் கல்லூரித் தமிழ் மாணவர்கள் மேற்பிரி வினர் கீழ்ப்பிரிவினர் என இரு பகுதியினராய் வகுக்கப்பட்டிருந்தனர். மேற்பிரிவு திரு. பி. எம். யோசவ் பொன்றா ஜாவின் மேற்பார்வையிலும் கீழ்ப்பிரிவு திரு. எல். ஏ. அருளானந்தம் ஆசிரியரின் மேற்பார்வையிலுமிருந்தன.

இச்சங்கம் ஆரம்பமானதிலிருந்து முதல் மூன்று ஆண்டுகளிலும் கல்லூரியின் மத்திய உயர் வகுப்புகளின் மாணவர்களே மன்றத்தில் நேர்முகமான தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். இது சங்கத்தின் நிதானமான வளர்ச்சிக்குப் பெரிதுமிகு தவியது. நான்காவது ஆண்டிலிருந்து தொடர்க்கு நிலைப்பள்ளி மாணவரில் மூன்றும் நான்காம் ஐந்தாம் வகுப்பினரும் நிகழ்ச்சிகளிற் பங்கு கொள்ள அனுமதிக்கப் பெற்றனர்.

செங்கதீர் பரப்பி....

புனித பெண்டிக்ற் கல்லூரித் தமிழிலக்கிய சங்கம் தமிழ் மாணவர்களின் திறமைகளை வளர்க்க வகுத்துள்ள விரிந்த வேலைத்திட்டத்தில் விவாதப் போட்டிகள்முக்கியமானவை. இச்சங்கம் தோன்றிய காலமுதல் இப்போட்டிகள் இல்லங்களிடையே சிறந்த முறையில் நடைபெற்று வந்தன. ரேயல்கல்லூரி, ஸ்கிராக் கல்லூரி, புனித ஜோசப் கல்லூரி புனித தோமையர் கல்லூரி, புனித பிரிஜன்ட்ஸ் கன்னியர் மட்டம், சைவ மங்கையர் கழகம், திருக்குடும்பக் கன்னியர் மட்டம் முதலாம் சகோதரக் கல்விக் கழகங்களுடனும் இம் மன்ற மாணவர் விவாதங்கள் நடாத்தி வந்தனர். இப்பொழுதும் நடாத்தி வருகின்றனர்; சமீப காலந்தொட்டு ரேயல் கல்லூரியினால் ஆடவர் கல்லூரிகள், மகளிர் கல்லூரிகள் என்பவற்றிற்கிடையில் ஆண்டுதோறும் நடாத்தப் படும் விவாதத்தில், ஆண் கல்லூரிகள் கட்சியில் நமது கல்லூரியும் தவரூது பங்குபற்றிவருகிறது. கட்டுரைப் போட்டி, பேச்சுப்போட்டி, பாட்டுப்போட்டி என்பன ஆண்டுதோறும் எமது தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தால் நடாத்தப்படுகின்றன. இப்போட்டிகள் யாவும் எம் கல்லூரி மாணவர்களிடையே முப்பிரிவுகளில் நடைபெறுகின்றன. இவற்றில் வெற்றி பெறுவோர் ஆண்டு விழாவில் பரிசும் சான்றிதழ்களும் வழங்கப் பெறுகின்றனர்.

நாடாஞ்சன்ற முன்னைநாள் அங்கத்தவராகிய காலஞ்சென்ற திரு. க. கணகரத்தினம் அவர்கள் இம்மன்ற ஆண்டு விழாவொன்றிற்குத் தலைமை தாங்கிய காலை அன்றைய நாடாகத்தில் திறம்பட நடித்த ஒரு மாணவருக்குப் பணப் பரிசொன்றை வழங்கினார். அவ்வருடந் தொடக்கம் நடிப்புத்துறைக்கான பரிசில்களையும் மன்றம் வழங்கி வருகின்

திரு. ந. ஜயநாதன்,
திரு. K. தீயாகராஜா,

திரு. V. சிவசுப்பிரமணியம்
திரு. ஃபிராங்கின் பி. ராயன்

ரது. ஆண்டுவிழா, நாடக நடிகர் களிடையேயிருந்து சிறந்த நடிகர் கள் ஒரு நடுவர் குழுவினால் தெரிந்தெடுக்கப்படுகின் நனர். பல்வேறு போட்டிகளிலும் வென்றேருக்குப் பரிசு வழங்குதல் நமது மன்ற ஆண்டு விழாக்களில் ஒரு நிரந்தர அம்சமாயிருப்பதை எமது கல்லூரியிடன் தொடர்பு கொண்டுள்ள தமிழ்நபர்கள் நன்கறிவார்கள்.

திருவள்ளுவர், பாரதியார், காந்தியடிகள் ஆகிய பெரு மக்களின் திருநாள்களை உரிய முறையில் நம் மன்றம் ஆண்டுதோறும் கொண்டாடி வருகிறது.

வள்ளுவர் தினத்தையொட்டி, திருக்குறள் மனனப் போட்டியிடன் கட்டுரை, பேச்சுப் போட்டிகளும், பாரதி தினத்தையொட்டி பாரதியார் பேச்சுப்போட்டி, கட்டுரைப் போட்டிகளும் நடாத்தப் பெறுகின்றன. மேலும் இவர்கள் நினைவாக அவ்வப்போது விழாக்களும் எடுக்கப் படுகின்றன. அண்மைக் காலத்தில் மன்றம் கொண்டாடிய இத்தகைய நினைவு விழாவொன்றில் அப்போது இலங்கை வந்திருந்த தீபம் ஆசிரியர் திரு. நா. பாரத்தசாராதி (மணி வண்ணன்) பாரதியார் பற்றி உரை நிகழ்த்தினார். இவரது நகைச்சுவையான சொற்பொழிவு மாணவர் மனதைக் கொள்ளீர கொண்டது.

சமீப காலந்தொட்டு இம்மன்றம் சகோதரக் கல்லூரி களிடையே ஒரு பேச்சுப்போட்டியையும் நடாத்தி வருகிறது. இது நமது சக கல்லூரிச் சங்கங்களுடன் ஐக்கியத்தை வளர்ப்பதோடல்லாமல் ஒரு பேச்சுவன்மை மிக்க மாணவ ஞுக்குப் பரிசு பெறும் வாய்ப்பையும் அளிக்கின்றது. இதற்கான பரிசுகள் ஆண்டு விழாவில் வழங்கப்படுகின்றன. வெள்ளிவிழா ஆண்டில் இப்போட்டிக்கான முதற்பரிசு ஒரு தங்கப்பதக்கமாக எம் மன்றம் வழங்குகிறது.

செயல்திறன் மினிர...

மேலும், வேறு கல்லூரிகளாலும் கழகங்களாலும் நடாத்தப்படும் இத்தகைய கல்லூரிகளுக்கிடையில் னபோட்டிகளில் எமது கல்லூரி பலமுறை பரிசில்களைப் பெற்றுள்ளது.

வண. பிதா பீற்றர்பிள்ளை சமூக சேவா நிறுவனத்தின் பொருட்காட்சியையொட்டி 1966இல் நடாத்தப்பட்ட நாடகப் போட்டியில் நமது தமிழ் நாடகம் முதற் பரிசு பெற்றது. கட்டுரைப் போட்டிக்கான முதற் பரிசும் நமது கல்லூரிக்கே உரியதாயிற்று.

இலங்கை வாகைஞால் பாடசாலைகளுக்கிடையே நடாத்தும் பலவகைப் போட்டிகளிலும் நமது மன்றம் பங்குபற்றி

திரு. நா. நாராயணன், திரு. T. M. கிருஷ்ணசாமி,
திரு. ஜெயரத்தினம் ஏரிசுஹாம், திரு. M. செல்வநாதன்
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வருகிறது; பல பரிசுவகளையும் பெற்றிருக்கிறது. அவற்றுள் மாணிக்க இடைக்காடர்பரிசுக் கிண்ணம், வயன்ஸ் கிளாப் பின் கேடயம் முதலியவை குறிப்பிடத்தக்க சிலவாகும்.

எம் மன்றம் வெள்ளி விழாக் கொண்டாடும் இவ்வருடத்தில் ஒரு சிறப்பம்சமாக நம்கல்லூரியில் கற்கும் திறமையுள்ள மூன்று தமிழ் மாணவர்களுக்கு உபகாரநிதி வழங்குகிறது. ஆசிரியர் குழுவொன்று தகைமையுள்ள மாணவர்களைத் தெரிந்தெடுத்தது, இவ்வுபகார நிதி அம்மாணவர்களுக்கு ஒரு வருட பள்ளிக்கட்டணமாகவும் புத்தகங்களாகவும் அமையும்.

ஆண்டு விழாக்கள்

புனித பெண்டிக் கல்லூரித் தமிழ் மன்றம் நடாத்தும் விழாக்களுள் எல்லாம் சிறந்தது சங்க ஆண்டுவிழாவாகும். இச்சங்க ஆண்டுவிழா வருடந்தோறும் பெப்ரவரி மாதம் நடைபெறல் வேண்டும். முதல் வருட நிறைவை அன்றைய மாணவர் மார்ச் மாதத்தில் கொண்டாடினர். இரண்டாவது விழா நிர்வாக வசதி நோக்கி ஜாஸ்பிள் கொண்டாடப்பட்டது. அதன் பின்னர் தொடர்ந்து மூன்றாம் தவணையிலேயே இவ்விழா நடாத்தப்படுகிறது. 1946இல் தன் முதல் ஆண்டுவிழாவை நடாத்திய சங்கம் இன்று தன் வெள்ளி விழாவாம் 25 வருட நிறைவைக் கொண்டாடுகின்றது. தன் 15ஆம் நிறைவு ஆண்டு விழாவை நம் மன்றம் வெளு சிறப்பாகவும் விமரிசையாகவும் கொண்டாடியது. அவ்வாண்டு சிலவாசிரியர்களினதும் சங்க நிர்வாகிகளினதும் உழைப்பின் காரணமாக ஒரு மலரையும் வெளியிட்டது.

வித்திட்ட. விவசாயியாம் ஆசிரிபர் பொன்ராஜா 15ஆம் ஆண்டின் நினைவு மலருக்கு வழங்கிய தமது ஆசிச் செய்தியில் கூறுகிறார்: “புனித பெண்டிக்ற் கல்லூரித் தமிழ் இலக்கிய சங்கத்தின் பதினெந்தாம் ஆண்டின் நினைவாக ஒரு மலர் வெளிவருவதற்க அறிந்து மிக மசிற்கீதன். என் மகிழ்ச்சிக்குப் போதிய காரணம் உண்டென்றும் என்னுகிறேன். விதையூன்றிய விவசாயி ஒருவன் அவ்விதைகள்ருகி, மரமாகிப் பயனளிப்பதைக் காணுந் தோறும் எவ்வித மனக்களிப்பு அடைவானே, அவ்வாறே இவ்விலக்கிய சங்க ஆரம்பத்துடன் தொடர்புற்றேரும் இதன் வளர்ச்சிகள்கூடு மகிழ்வரன்றே! அன்றைகள் யானும் ஒருவன் என்பதனுலேயே என்மனம் களிப்புறுகின்றது.”

அப்போதைய மத்தியட்சகரும் பின்னரும் பலவாண்டுகளாக எம்மன்றத்தைக் கொண்டு நடத்தியவருமான வித்துவான் நீ. மே. யோ. வேதநாயகம் தமது ஆசியுரை

திரு. ப. க. நடராசா,
திரு. க. சத்தியழுர்த்தி,

திரு. க. பத்மநாதன்,
திரு. ஆ. ம. வேதநாயகம்.
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

யில், “கொட்டாஞ்சேனைப் புனித பெண்டிக் கல்லூரியின் தமிழிலக்கிய சங்கம் தொடங்கி பதினைந்து ஆண்டுகளாகின்றன. தமிழ்ச்சங்கம் என்னும் இந்நங்கை பருவமுற்று எழில் மிகத் திகழ்கின்ற காலமிது. இடையூறுகள் ஏற்படாது இச்சங்கம் தனது வெள்ளிவிழா முதலிய விழாக்களை கண்டு களிக்க விழைகின்றேன். இப்பதினைந்து ஆண்டுகளாக இந்தத் தமிழ்ச் சங்கம் ஆற்றிய பணிகளை ஆராயும் போது இக்கல்லூரியிலுள்ள மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணை புரிந்து வருகின்றார்கள் என்பது தெளிவு. எதிர்கால மாணவர்களும் ஊக்கங் குன்று மல் உழைப்பார்களெனத் திடமாக நம்புகின்றேன்” என்று கூறுகிறார். இவரது நம்பிக்கையும் கனவும் வீண போகவில்லை. பிற்பாடு இருந்த சங்க நிர்வாகிகளினதும் தமிழாசிரியர்களினதும் அயராத உழைப்பால் இன்று நமது மன்றம் தனது வெள்ளிவிழாவைக் கொண்டாடுகின்றது. தொடர்ந்து பணி புரிந்து மேலும் பற்பல விழாக்களைக் கொண்டாடும் வலுவும் பெற்றிருக்கின்றது.

சான்றேர் ஆசிகள்

புனித பெண்டிக்ற் தமிழ் இலக்கிய மன்றம் ஈழத்திருநாட்டில் வெவ்வேறு துறையில் சிறப்புற்று விளங்கும் பெரியார்கள் தனது ஆண்டு விழாக்களில் தலைமை தாங்கும் பாக்கியத்தைப் பெற்றிருக்கிறது.

தனிநாயக அடிகளார், பேராசிரியர் ஏ. வி. மயில்வாகனம், பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம், கலாநிதி க. கணபதிப்பிள்ளை, கே. எஸ். அருள்நந்தி, கலாநிதி ச. வித்தியானந்தன், பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம், திரு. கி.பி. அரண் முதலான தமிழறிஞர் பலர் இம் மன்றத்தின் ஆண்டு விழாக்களிற் பங்குபற்றி உரை நிகழ்த்தியுள்ளனர். வைத்திய கலாநிதி அ. சின்னத்தம்பி, மாண்புமிகு நீதியரசர்களாகிய C. நாகலிங்கம், பொ. பூஷ்கந்தராசா, எச். டபிள்யூ. தம்பையா ஆகியவர்கள் மன்ற விழாக்களிற் கலந்து சிறப்பித்திருக்கிறார்கள். மேலும், தமிழரசத் தந்தை சா. ஜே. வே. செல்வநாயகம், திரு. ச. நடேசபிள்ளை, திரு. க. கனகரத்தினம், திரு. மு. சிவசிதம்பரம் முதலான அரசியல் தலைவர்களும், ஆட்சித்துறையில் பீடு பெற்றவர்களாய் சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன், சேர். வே. குமாரசுவாமி, திரு. கோ. ஆழ்வாப்பிள்ளை, திரு. கு. பாலசிங்கம் முதலியவர்களும் வருகை தந்து நமது ஆண்டு விழாக்களில் பங்குபற்றியுள்ளார்கள்.

தமிழகத்திலிருந்து அவ்வப்போது ஈழத்துக்கு வருகை புரியும் பெருமக்களையும் நமது இலக்கிய மன்றம் உபசரித்து

அவர்களது உரையை நமது மாணவர் சௌமிமடுக்கும் வாய்ப்பையும் தந்துள்ளது. தெ. பொ. மீனூட்சிசந்தரனார், கவிஞர் வேழவேந்தன், தென்னகப் பத்திரிகையாளர் ஜனார்த்தனன், வித்துவான் ஐயம் பெருமாள் கோனூர், திரு. நா. பார்த்தசாரதி முதலியவர்கள் அவர்களுள் சில ராவர்.

ஊக்கமும் ஆக்கமும்

மன்ற ஆண்டு விழாக்களில் இச் சிறப்புச் சொற் பொழி வக்கோடு மற்றும் பல கலை நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெறும். மன்றம் நடாத்தும் பல்வேறு போட்டிகளிலும் பரிசு பெற் ரேருக்குப் பரிசில் கள் ஆண்டுவிழாவில் வழங்கப்படுகின்றன. மேலும் விழாவின் தவறுத் தீர் அம்சமாகிய நாடகம் பற்றி இங்கு குறிப்பிடுவதில் சங்கம் பெரு மகிழ்ச்சி கொள்கின்றது. இந்நாடகங்களுள் பல புனித பெண்டிக்ற் கல்லூரி மாணவர்களால் அல்லது தமிழாசிரியர்களால் எழுதப்படுபவை. மாணவர்களே நாடகங்களை நெறிப்படுத்துவார். கல்லூரி ஆசிரியர்களும் தேவையான போது நாடகப் பயிற்சியளிக்கின்றனர். நாடகத்துறை யனுபவமுடைய சிலர் இக்கல்லூரி ஆசிரியர் குழுவில் இருப்பது சங்கத்தின் பேரூகும்.

நமது தமிழ் இலக்கிய சங்க நாடகங்கள் இது வரை ஈட்டிய வெற்றியிற் பெரும்பங்கு அந்நாடகங்களைப் பயிற்றியவர்களாகிய திருவாளர்கள் S. சில்வேரா, T. R. வில்சன், C. R. யோசவ், இராம் சுந்தர், ந. தனபாலசிங்கன், வ. இராசையா, பி. மே. யோசவ் ஆகிய ஆசிரியர்களைச் சாரும். பல மாணவர்கள் தமிழையறியாமலே தமிழுடுபுதைந்திருந்த நடிப்புக்கலையை வெளிக்கொணர இச்சங்க நாடகங்கள் வாய்ப்பளித்தன. கல்லூரி நாடகங்களில் நடித்த பழைய மாணவர்கள் பலர் இன்றும் நாடகக் கழகங்கள் வைத்து நாடாத்துகின்றனர். மேடை நடிகர்களாகவும் வாடையில் நடிகர்களாகவும் மேம்பாடு அடைந்திருக்கின்றனர்.

நமது இலக்கிய மன்றம் ஆரம்பகாலத்தில் 'மாணவன் குரல்' என்னும் பெயர் பூண்ட சஞ்சிகை யொன்றை மூன்று மாதங்களுக்கொருமுறை பிரசரித்து வந்தது. நமது கல்லூரிச் சஞ்சிகை 'பெண்டிக்ரென்' நின்று விட்டதைத் தொடர்ந்து இது வெளியாயிற்று. 1948 தொடக்கம் நாள்கு ஆண்டுகள் வெளியிடப்பட்ட மாணவன் குரல் பின் நின்று விட்டமை வருந்தத்தக்கது. அக்காலத்தில் பெண்டிக்ரென் சஞ்சிகையிலும் 'மாணவன் குரல்' ஒரு பகுதியாகவிருந்தது. 1939 ஆம் ஆண்டிலும் அதன் முன்னரும் 'நம் தமிழ் வெளியீடு' எனும் பெயர் பூண்ட சஞ்சிகை

திரு. அ. அமிர்தராஜா,

திரு. மகேஷன் இராசநாதன்,

திரு. தெ. ஈஸ்வரன்,

திரு. சி. நடராஜா

திரு. விமல்
சௌக்கநாதன்,

திரு. ஜோன்
பீரிஸ்

என மூன்று சங்கங்கள் இப்பொழுது இயங்கி வருகின்றன. இவை மூன்றினதும் அமைப்பு, பணிகள் முதலியவற்றையெல்லாம் ஒருமுகப்படுத்தும் முயற்சி, 1964இல் கல்லூரி அதிபரினால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அதன் பேரூக, சிங்கள, தமிழ், ஆங்கில இலக்கிய சங்கங்கள் மூன்றிற்கும் பொதுவான அமைப்பு விதிகள் வகுக்கப்பட்டு, அவ்விதிகளுக்கமைய மூன்று சங்கங்களினது ஒன்றிபழும் (Benedictine Literary Union) நிறுவப்பட்டது.

புதிய அமைப்பிலே, ஒவ்வொரு இலக்கிய சங்கத்துக்கும் ஐவைந்து ஆசிரியர்களை உறுப்பினராகக் கொண்ட ஒவ்வொரு அமைப்பாளர் குழு நிறுவப்படுகிறது. இக்குழுவே இலக்கிய சங்கத்தினைக் கொண்டு நடாத்தும் அதிகார சபையாகும். காப்பாளர், உபகாப்பாளர், மூன்று இலக்கிய மன்றங்களினதும் அமைப்பாளர் குழுக்களின் தலைவர்கள் ஆகியவர்களை உறுப்பினராகக் கொண்ட ஒரு அமைப்பு, பெனடிக்ற் இலக்கிப ஒன்றியத்தின் ஆலோசனைச் சபையாக இப்பங்கிவருகிறது.

அமைப்பாளரின் அரவணைப்பு

நமது தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தினது தந்தை திரு. B M யோசவ் பொன்ராஜா ஆசிரியர். அவர், இருபத்தைந்து ஆண்டுகளின் மூன் இந்நாட்டிலே தாய்மொழி மூலக் கல்வி போதனை துவக்கப்பட்ட போது, அன்றைய தேவைகளையும், எதிர் காலப் போக்கினையும் கருத்திற் கொண்டு, இந்தமன்றம் தோன்றுவதற்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் நல்கினார். மன்றம் உதயமான பின்னர், பெற்றெடுத்த குழந்தையைப் பேணிக் காக்கும் தாய்போல, இம்மன்றத்தினைக் கண்ணுங்கருத்துமாகக் காத்து வளர்த்து வந்தார். நமது மன்றம், அவரது அரவணைப்பில் 12 ஆண்டுகள் செயல்படிந்தது.

திரு. பொன்ராஜா ஆசிரியர் 1957 இல் நமது கல்லூரியை விட்டுப் பிரிந்து சென்று விட, உதவிமுத்தியட்சகராக

யொன்று நடைபெற்று வந்தது என அறிகிறோம். பின்னர் அவ்வப்போது ஆண்டுகள் தோறும் வெளியிடப்பட்ட கல்லூரிச் சஞ்சிகையில் ஒரு பகுதி தமிழுக்கென ஒதுக்கப்பட்டு வந்தது. இப்பொழுது 'பென்' (Ben) என்னும் சஞ்சிகை, நமது கல்லூரியின் இலக்கிய சங்கங்களின் ஒன்றியத்தினைச் சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் என்னும் மூம் மொழிக்கும் சம பக்கங்கள் தந்து, தவணைக்கு ஒரு முறை பிரசரிக்கப்படுகின்றது.

இலக்கிய ஒன்றியம்

புனித பெனடிக்ற் கல்லூரியில் தமிழ் இலக்கிய மன்றம், சிங்கள சாகித்திய சங்கம், ஆங்கில இலக்கிய சங்கம் இலக்கிய சங்கங்களை ஒன்றியமாக வருகின்றன. இவை மூன்றினதும் அமைப்பு இந்நிலையை மாற்றி இவை மூன்றினதும் அமைப்பு, பணிகள் முதலியவற்றையெல்லாம் ஒருமுகப்படுத்தும் முயற்சி, 1964இல் கல்லூரி அதிபரினால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அதன் பேரூக, சிங்கள, தமிழ், ஆங்கில இலக்கிய சங்கங்கள் மூன்றிற்கும் பொதுவான அமைப்பு விதிகள் வகுக்கப்பட்டு, அவ்விதிகளுக்கமைய மூன்று சங்கங்களினது ஒன்றிபழும் (Benedictine Literary Union) நிறுவப்பட்டது.

திரு. ஓ. ரே.
திருச்செல்வம்

திரு. அ. சே.
தமிழராஜா

திரு. நா.
ஸஹிரத் தின் ஜோதி

திரு. ஜோய் ஸ்
பரஞ்சுது

அமைப்பு விதிசனின்படி மன்றம் 1965இல் செயற்படத்துவங்கிய போது இவர் முதல் அமைப்பாளராகத் தெரிவு பெற்று, மன்றத்தினை வழி நடாத்தினார். அடுத்த வருடமும் இப்பணியினை அமைப்பாளர்க்கும் திரு. இராசையா ஆசிரியருக்கே அளித்தது.

மன்றத்தின் பணிகளுக்குப் பல ஆண்டுகளாக ஆக்கம் அளித்து வந்த ஆசிரியர் பி. மே. யோசவ் B.A அவர்கள் 1967இல் முதல் அமைப்பாளராகி மன்றத்தினை வழிநடாத்தினார். அவரது சிறந்த தலைமையை அடுத்த வருடமும் மன்றம் எய்தியது.

திரு. வ. இராசையா ஆசிரியர் 1969இல் மீண்டும் முதல் அமைப்பாளரானார். இம்மன்றம் பிறந்த காலமுதல் இதனுடைய பணிகளில் ஈடுபாடு கொண்டுள்ள இவ்வாசிரியரது தலைமை மன்ற வெள்ளிவிழாக் கொண்டாடப்படும் இவ்வருடத்திலும் தொடர்கிறது.

ஒவ்வொராண்டும் நிறுவப்படும் அமைப்பாளர் குழுக்களில் நமது கல்லூரியின் ஆசிரியப் பெருமக்கள் பலர் பணி புரிந்து இம்மன்ற வளர்ச்சிக்கு உதவியுள்ளார்கள். அவர்களை இங்கு குறிப்பிடுவதிலே இம்மன்றம் பெருமையடைகிறது. திருவாளர்கள் லோ. அ. அருளானந்தம், க. பத்மநாதன், நா. தனபாலசிங்கம், அ. திருச்செல்வம், க. வரதராசா, சி. நவரத்தினராசா.

நமது கல்லூரியின் நாலகத்தில் தமிழ் நாற்கினை ஒன்றினை ஏற்படுத்திய பெருமை இம்மன்றத்தினைச் சாரும். இப்பிரிவு, தமிழ் இலக்கிய மன்றம் பிறந்த அடுத்த வருடம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இக்கிளையினைப் பெரிதாக்குவதற்கு, மன்ற நிறுவாக சபை, பல சந்தர்ப்பங்களிலே பல நாற்குபாய்களைச் செலவிட்டிருக்கிறது. ஆயினும், இக்கல்லூரித் தமிழ் மாணவர்களுடைய வாசிப்பு ஆர்வத்திற்கு ஏற்ப இப்பிரிவு இதுவரை விரிவடையவில்லை; இனிமேலாவது விரிவடைய வேண்டும்.

வணக்கம்! நன்றி!

கடந்த 25 ஆண்டுகளில் இந்தத் தமிழ் இலக்கிய மன்றம் பெற்றுள்ள வளர்ச்சிக்கும் ஆற்றிய பணிக்கும் நமது கல்லூரியின் அதிபர்கள் ஆதரவு நல்கி வந்தார்கள். குறிப் பிரதி திரு. அன்ரன் நவரத்தினம்

தீரு. கு.
மங்கோஸ்வரன்

தீரு. இரா.
சந்திரவிங்கம்

மக்ஞக்கு, வெள்ளிவிழாக் கொண்டாடும் இப் பொன்னுண வேளையில் நமது மன்றம் தனது வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

நமது கல்லூரியிற் பணிபுரியும் தமிழ் ஆசிரியர்கள் ஒவ்வொருவரும் இந்த மன்றத்தினைத் தங்களுடைய அருமைப் புதல்வனாக மதித்து இதனிடத்து அன்பும், இதன் வளர்ச்சியில் அக்கறையும் கொண்டுள்ளார்கள். இக்கல்லூரியில் சேவைபுரிந்து, நமது மன்றத்தின் ஆக்கப் பணிகளுக்கு ஊக்கம் அளித்தவராகிய நா. தனபாலிசிங்கம் B.Sc, அவர்கள், இங்கிலாந்து நாட்டுக்கு ஏகி கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக அங்கு வசித்து வந்த போதிலும், இம்மன்றத்தினைத் தமது நினைவிலிருத்தி இதன் வெள்ளி விழாவுக்கென, நாம் கேட்காமலே, நிதி அனுப்பி வைத்தார். நமது தமிழாசிரியர்கள் இந்த இலக்கிய மன்றத்திற் கொண்டுள்ள பற்றுக்கு இஃதோர் எடுத்துக்காட்டார்கள். இப்பெருமக்கள் அன்றும் இன்றும் என்றும் தனக்குச் செய்பணிக்கு தமிழிலக்கிய மன்றம் தலைவனங்குகின்றது.

பல்வேறு போட்டிகளுக்குப் பரிசில் வழங்குதல், நூல் நிலையத்துக்குத் தமிழ் நூல்கள் வாங்குதல், விழாக் கொண்டாடுதல் முதலாம் பணிகளை நிறைவேற்றிவதற்கு நமது மன்றத்துக்கு ஆண்டுதோறும் பெருந்தொகைப்பணம் தேவை. இதனை உபகாரநிதித் திரைப்படக்காட்சி, உபகாரிகளின் நன்கொடை முதலிய வழித்துறைகளால் மன்றம் ஈட்டுகிறது. சிலோன் தியேட்டர்ஸ் லிட்., சினிமாஸ்லிட்., ஜெஸீமா தியேட்டர்ஸ் ஆகியவை உபகாரக் காட்சிக்காகத் திரைப்படங்களை நமக்கு மனமுவந்து அளித்து வந்துள்ளன. இந்த தாபனங்களுக்கு மன்றத்தின் மனம் நிறைந்த நன்றி உரிப்பது.

இரு பெரிய கட்டடத்தின் சிறப்புக்கு அக்கட்டடத்தின் ஒரு ரூப்பாய், அதனுள்புதைந்து கிடக்கும் ஒவ்வொரு செங்கல் லும் காரணமாகின்றது. அவ்வாறே, புனித பெண்டிக்ற் தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தினது 25 வருட வளர்ச்சிக்கும், இதிலே ஒவ்வொராண்டும் பதவி வகித்து உழைத்த வர்களாய் தலைவர்கள், செயலாளர்கள்,

பாக, இக்காலகட்டடத்தில் நமது மொழிக் கும் இனத்துக்கும் ஈழத்தில் ஏற்பட்ட புழுக்கமான சூழ்நிலை நமது மன்றத்தினைப் பாதிக்காமலும், கல்லூரியின் மும்மொழிச் சங்களினதும் சேரோதா உணர்வு வாடாமலும் காத்தார்கள். வண. சகோ. ஹக், வண. சகோ, ஓஸ்ரின், வண. சகோ. ஓலி வர், வண. சகோ. ஓல்பன், வண. சகோ. அத்தநாசியஸ், வண. சகோ. லோரென்ஸ், வண. சகோ. ஃபிளேவியன், வண. சகோ. கலிக்ஸரஸ், வண. சகோ. விக்டர் ஆகியவர்களே இம் மன்றத்தின் காப்பாளர்களாய் அதிபர்களாவர். நமது அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் உரிய இப்பெருமக்கள் இப்பொன்னுண வேளையில் நமது மன்றம் தனது வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

தீரு. பி.
சந்திரசேகர்

தீரு. பார்த்திபன்
அல்மேடா

பொருளாளர்கள், மற்றும் ஆட்சிமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆகியோர் காரணர் ஆவர். அவர்கள் தமது உழைப்பினால் இவ்விலக்கியமன்றத்துக்கு உரமிட்டார்கள்.

வளர்க! வாழ்க!

மேலே எழுதப்பட்டவை எங்கள் தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தினைப் பற்றிய சில குறிப்புக்களே யாரும். எழுதப்படாதவை பலவிருக்கலாம். ஆனால், எழுதி முடியாதது ஒன்று இருக்கவே இருக்கின்றது. அது, இம்மன்ற வளர்ச்சியிலே இக்கல்லூரியின் முன்னால் மாணவரும் இன்றைய மாணவரும் கொண்டுள்ள அன்பு! அக்கறை! ஊக்கம்! இவைதாம் புனித பெண்டிக்ற தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தின் உயிரோட்டம்! இந்த உயிரோட்டம் - உயிர்த்துடிப்பு - நின்ற வளர்க! என்றும் வாழ்க.

திரு. செ. செந்தில்நாதன்

திரு. போல் மரியநாயகம்

ARCHIVES

வக்கிலோ, டாக்டரோ, பேராசிரியரோ ஆகிச் சமூகசேவை செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் இளைஞர்களுக்கு இருக்கின்றது. ஆனால் அந்த எண்ணம் இளவேனிலின் ஆரம்பத்தில் பூக்கும் பூப்போன்றது. பெரும் பாலும் அந்தப்பூ உதிர்ந்து சொட்டுவிடும்; இளைஞர்களின் மனத்திலிருந்து தேசபக்தியைப் பற்றிய எண்ணங்களும் இப்படித்தான் மெல்ல மெல்ல மறைந்து விடுகின்றன. தேவீன் ஒரே ஒரு துளியைச் சுவைக்கப் போகும் சு அந்தத் தேவீலேயே ஏட்டுக் கொள்கிறது. நடு வகுப்பிலுள்ள பலவீன இஸ்திய வாதிகளின் நிலை பெரும்பாலும் இதபோலத்தான் இருக்கிறது. வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக என்று சொல்லிக்கொண்டு அவர்கள் முதலில் பணத்தைப் பிடிக்கப் போகிறார்கள்; ஆனால் பணம் அவர்களைப் பிழித்துக் கொள்கிறது. அதற்குப் பிறகு? மந்தநுக்காகக் கள் குழக்க ஆரம்பித்தவர்கள் பெரும் குழியராகி விடுவதில்லையா? அது போலே இளமையின் தலைவராசலிலே இஸ்திய வாதம் பேச கிறவர்கள் பலர் பணத்துக்கு அடிமையாகின்றனர்.

249990

— காண்டேகர்

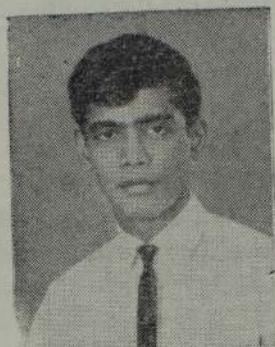
புனித பெண்டிக்ற் தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தின் இருபத்தைந்தாவது ஆண்டறிக்கை

— ந. சுந்தரேசன் —

புனித பெண்டிக்ற் கல்லூரித் தமிழ் இலக்கிய மன்றம் என்னும் எழில் நங்கை இன்று இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் எய்தி, கண்டோர் வியக்கும் கவிஞர்மங்க கயாகக் காட்சி தருகின்றன. இது மன்றத்தின் வெள்ளியீரா ஆண்டு. மன்ற அலுவலர்கள், இவ்வருடம் பணி செய்வதற்குத் தமக்குக்கிடைத்த வாய்ப்பினைப் பெரும் பெருக்க கொண்டு செயலாற்றத் துவங்கி னர்.

நமது ஆட்சி மன்றம், வருட ஆரம்பத் தில், வெள்ளியீரா ஆண்டுக்கு ஏற்ற ஒரு வேளைத் திட்டத்தினை வகுத்தது. பின்னர், அவ்வேலைத் திட்டம், கல்லூரியின் தமிழாசிரியர்களும் மன்ற அலுவலர்களும் அடங்கிய ஓர் ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் ஆராய்ந்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. சிற்றண்டி விருந்துடன் மகிழ்ச்சிகரமான சூழ்நிலையில் நடைபெற்ற இந்தக் கூட்டம், வெள்ளியீராவிற்குக் குத்துவிழக்கேற்றி, கட்டியம் கூறுவதாய் அலை மந்தையை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நமது கல்லூரித் தமிழ் வகுப்புக்களில் உள்ள ‘வகுப்புச் சங்கங்கள்’ இவ்வருடத்தில் புதுத்தெழுப்பு பெற்று இயங்கின. மாணவர்களுடைய அறிவினையும் வாக்கு வல்லபத்தையும் வளர்க்கத்தக்க பல பணிகளை இச்சங்கங்கள் புரிந்தன. பேச்சொலியையும், பாட்டி சௌயையும், விவாதங்களில் எழுந்த சொல்லீச்சின் ஓலியையும் இவ்வருடம் வகுப்புக் கூட்டங் ளில் ராம் அடிக்கடி சேட்க்கக் கூடியதாயிருந்தது.

திரு. ஜீராஜ்
தவவீரசீங்கம்

திரு. இரத்தனாகுமார்
மத்தாயஸ்

திரு. இரா. ராம்,

திரு. ப. வெஸ்வ

கொழும்பிலுள்ள பிற கல்விக்கழங்களின் தமிழிலக்கிய சங்கங்களுடன் நாம் வழையாக நடாத்தும் விவாதங்கள் இந்தவருடமும் நிகழ்ந்தன. புனித தோமையர் கல்லூரி, புனித பிறஜெட் கண்ணியர் மட்டம், சைவமங்கையர் வித்தியாலயம் ஆகியவற்றுடன் நமது விவாதக் குழு விவாதங்கள் நடாத்தியது. ரேயல் கல்லூரித் தமிழ்ச் சங்கம், ஆடவர் கல்லூரிகளுக்கும் மகளிர் கல்லூரிகளுக்கும் இடையே நடாத்திய கூட்டு விவாதத்தில் நமது விவாதக் குழு சார்பில் திரு. செ. செந்திலீஸ்வரன் கலந்து சொற்போர் புரிந்தார்.

இலங்கை ஒவிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம், அனைத்து இலங்கை ரீதியில் நடாத்திய பொது அறிவுப் போட்டியிலே நமது மன்ற மாணவர் வெற்றி வாகை குடினர். இப்போட்டிக்குரிய பரிசு கொழும்பு, வயன்ஸ் கிளப் நல்கும் கேடயம் ஆகும்.

திருக்குறவு சம்பந்தமான பேச்சு, கட்டுரை, மனப்போட்டிகள் இவ்வருடமும் நடைபெற்றன. ஆண்டுவிழாவை யொட்டி நடாத்தப்பட்ட போட்டிகளிலே மாணவர்கள் வெளு உற்சாகத்துடன் பங்குபற்றி செந்திலீஸ்வரன் வர்.

திரு. செ.

திரு. ந.
சந்திரேசன்

வெள்ளிவிழாவை முன்னிட்டு நடந்த மற்றொரு சிறப்பம்சம், தமிழ் வகுப்புக்களிடையே நடைபெற்ற நாடகப்போட்டியாகும். வகுப்புக்கு ஒன்றூசு ஏழு நாடகங்கள் இப்போட்டியின் போது அரங்கேறின. அவற்றுள், பதினேராம் வகுப்பு மாணவர் நடித்த ‘சேரனின் வீரம்’ என்னும் கவிதை நாடகம் முதற் பரிசைப் பெறுகின்றது. ஏழாம் வகுப்பு மாணவர் நடித்த ‘ஜேயா, பாவம்!’ என்னும் நகைச்சுவை நாடகத்துக்கு இரண்டாவது பரிசு வழங்கப்படுகிறது. இந் நாடகம் அந்த வகுப்பு மாணவர்களாலேயே தயாரிக்கப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். மேலும், இந்நாடகத்தில் டாக்டராக நடித்துச் சபையோரின் பாராட்டுதலைப் பெற்ற செல்வன் கி. சந்திரசேகரன், அரங்கேறிய நாடகங்களின் நடிகர்களுள் எல்லாம் சிறந்த நடிகராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். நாடகத்துறையில் அனுபவம் பெற்றவர்களான திருவாளர்கள் லட்சுமி வீரமணி, S. S. கணேசபிள்ளை, ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரன் ஆகியோர் இந் நாடகப் போட்டியில் நடுவர்களாகப் பணிபுரிந்தனர்.

தமிழ்மொழி, தமிழ்நமம், தமிழர்பண்பாடு ஆகிய துறைகளில் நமது இளஞ் சந்ததியினருடைய சிந்தனையைத் திருப்புவது இம்மன்றம் ஆற்றக்கூடிய மிகப் பயனுள்ள ஒரு பணியாகும். இந்த நோக்குடன், கொழும்புப் பாடசாலைகளிடையே வாக்கு வல்லபப் போட்டியோன்றினை மன்றம் ஏற்பாடு செய்தது. முன்னணியிலுள்ள ஏழு கல்லூரிகள் இப்போட்டியிற் பங்குபற்றிச் சிறப்பித்தன. தரத்தில் உயர்ந்து விளங்கிய இந்தப் பேச்சுப் போட்டியில் நமது கல்லூரி மாணவராகிய திரு. வி. இன்பராசா முதன்மை எய்தி, இதற்குரியதாய் தங்கப் பதக்கப் பரிசிலைப் பெறுவது நமக்கெல்லாம் பேருவகையும் பெருமையும் அளிப்பதாகும். கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி மாணவர் திரு. ந. இரவீந்திரன் இப்போட்டியில் இரண்டாவது பரிசாகிய ஜம்பது ரூபா பெறுமதியான நால்களையும், புனித பிறிஜெட் கன்னியாகப்பாடசாலை மாணவிகளை வெள்வி. வொரேற்று உத்திரியநாதன் மூன்றும் பரிசாகிய இருபத்தைந்து ரூபா பெறுமதியான நால்களையும் பெறுகின்றனர்.

பாடசாலைகளுக்கு இடையிலான இந்தப் பேச்சுப் போட்டியின் முதலாம் பரிசுக்கு வேண்டிய பணத்தினை நமது கல்லூரி முன்னாள் ஆசிரியர் நா. தனபாலசிங்கம் அவர்களும், இரண்டாம் மூன்றும் பரிசுக்கு வேண்டிய பணத்தினை மன்றத்து மூன்னாள் அலுவலர் தெ. ஈஸ்வரன் அவர்களும் அன்பளிக்கின்றனர். இவர்களுக்கு நமது மனமார்ந்த நன்றி.

நமது மன்றம், மேலே கூறப்பட்ட பணிகளுக்கெல்லாம் சிகரம் வைத்தாற்போல, வெள்ளி விழா நினைவாக, இந்த வருடம் ஒரு கல்வி உபகாரநிதியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இதன்படி, நமது கல்லூரித் தமிழ் மாணவர்களிடையே கல்வியில் தலைசிறந்து விளங்கும் மாணவமணிகள் மூவர் கல்வி உபகாரநிதி வழங்கப்பெறுகின்றனர். ஒருவருடத்துக்காகிய பள்ளிக்கட்டணமும், பாடநூல்களும் இதில் அடங்கும். வெள்ளி விழாக் கல்வி உபகாரநிதி

ஆட்சிமன்றம்—1970.

முன்வரிசை:- சி. ஜெயவூங்கர் (உபசெயலாளர்), ந. சுந்தரேசன் (செயலாளர்),

செ. செந்திலீஸ்வரன் (தலைவர்), அ. காடோசா (உபதலைவர்),

ஜெ. அமலச்சந்திரன் (பொருளாளர்)

பின்வரிசை:- பூதரன் பெர்ணைந்து, ம. செல்வரத்தினம்,

சேவியர் அல்மேடா, அ. தேவதாசன், வி. வில்லவராயன்

பெறுபவர்களாகிய செல்வன் செ. செந்திலீஸ்வரன், செல்வன் மா. தியாகராசா, செல்வன் யுவான்ரினஸ் தம்பு ஆகிய மாணவமணி கள் மூவரையும் வாழ்த்துகிறோம்.

கொழும்பு நகரக் கல்லூரிகளில் உள்ள தமிழ்ச் சங்கங்கள் இணைந்து, தமிழ் இலக்கிய ஒன்றியம் ஒன்று உருவாதல் வேண்டுமென, ஆர்வமிக்க தமிழ் மாணவர் சிலர் தெரிவித்த ஆலோசனைக்கு நமது மன்றம் ஆதரவு அளித்தது. இதன்படி எட்டுக் கல்லூரிகள் இணைந்து விளங்குகின்றது.

புனித பெண்டிக்ற் தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தின் வெள்ளி விழாவைச் சிறப்பிக்கும் வகையிலும், மன்றத்தினது 25 வருட வரலாறு, வளர்ச்சி, ஆக்கப்பணிகள் ஆகியவற்றை எடுத்துக் காட்டும் வகையிலும் இந்த மலரினை நாம் வெளியிடுகிறோம்.

நமது மன்றத்தின் நலனுக்காக இவ்வருடம் உழைத்த அனைவர்க்கும், மன்ற நிருவாக சபை தனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றது.

வணக்கம்!

இருப்பதைந்து ஆண்டுகள்

இளமை நினைவுகள் இனிமையானவை. இளமையிற் புரிந்த நற் பணிகள் எண்ணி எண்ணி இறும்புது எய்துதற்கு உரியவை. இது தனிமனி தனுக்கும் பொருந்தும்; ஒரு தாபனத்துக்கும் பொருந்தும். இங்கே நமது மன்றத்தினுடைய 25 ஆண்டு வரலாற்றினக் கோவை செய்து தருகின் ஞேம். இது, இந்த மன்றத்தோடு தொடர்பு பூண்டோர் அனைவருக்கும் பின்னைநாளில் இளமை நினைவை இதயத்தே எழுப்பி இன்பம் விளைக்கும். அவர்களது குமரப் பருவத்தின் அருமைப் பணிகளை மனத்திரயிற் காட்டி மகிழ்வு ஊட்டும். ஆம்; நமது மன்றத்துக்கும்தான்!

1946. புனித பெனடிக்ற கல்லூரித் தமிழ் இலக்கிய சங்கம், இவ்வாண்டு பெப்ருவரி இருபதாம் நாள் அங்கு ரார்ப்பணம் செய்யப் பெற்றது. தலைவர்: திரு. P.S. மாண்க்கவாசகர், செயலாளர்: திரு. பிரான்சிஸ் பர்னாந்து. வீரகேசரிப் பத்திராதிபர் கி. பி. அரன், அதி. சங். விரத்தர் பிலிப்பு ஆகியோர் சங்கத்தின் கூட்டங்களிற் பேசினர்.

1947. திரு. அன்ரன் நவரத்தினம் தலைவராகவும் திரு. S. வைத்தியநாதன் செயலாளாராகவும் முதற் பத்து மாதங்கள் பணிபுரிந்தனர். எஞ்சியிருந்த காலத்தில் திரு. T இரத்தினவேலாயுதம் திரு. S. கிருஷ்ணதாசன் ஆகியோர் முறையே அவ்விரு பதவிகளையும் வகித்தனர். ஆண்டு விழா திரு. I. X. பெரேரா தலைமையிற் கொண்டாடப்பட்டது. அவ்விழாவில் சங்கப் பரிசில்களை, உரிய மாணவர்களுக்கு சங். விரத்தர் ஊக் வழங்கினார். இல்லங்களிடையே நிகழ்ந்த போட்டிகளில் கஷியன் இல்லம் வாகைகுடியது. திரு. ராமநாதன் B. A. இவ்வாண்டின் பிரதம பேச்சாளர்.

1948. தலைவர்: திரு. பிரான்சிஸ் பர்னாந்து. செயலாளர்: திரு. B. அல்பேர்ட் பர்னாந்து, ‘மாணவன் குரல்’ என்னும் சஞ்சிகை வெளியிடப்பட்டது. ஆண்டு விழா, ஜூலை 20 ஆம் திகதி அக்

காலக் கல்வியமைச்சின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியாயிருந்த திரு. க. கன்கரத்தி னம் தலைமையில் நிகழ்ந்தது. இவ்விழாவில் தமிழ்ப்பண்பு பரிமளித்ததாகப் பத்திரிகைகள் பாராட்டின. இவ்வாண்டின் மாணவர் கூட்டங்களில் பேசிய பிரமுகர்களுள் பண்டிதர் சபாரத்தினம், தென்னிந்தியப் பத்திரிகையாளர் திரு. ஐனார்த்தனன் ஆகியோர் சிலர்.

1949. இவ்வருடத் தலைவராக திரு. B. அல்பேர்ட் பெர்னாந்துவும், செயலாளராக திரு. P. R. முகம்மது பஷ்டரும் பணியாற்றினர். ஆண்டு நிறைவு விழா நவம்பர் 19இல் நடைபெற்றது. இலங்கைப் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர் திரு. V. செல்வநாயகம் நடவராக விளங்க, இச் சங்க மாணவரும் ஞேயற் கல்லூரித் தமிழ் மாணவரும் சிறந்த ஒரு விவாதப் போர்நடாத்தினர். இல்லங்களிடையே நடைபெற்ற போட்டிகள் கழியன் இல்லத்தின் வெற்றியில் முடிந்தன.

1950. சென்ற வருடத் தலைவரும் செயலாளருமே இவ்வருடமும்சேவை செய்தனர். பண்டிதர் யோன்பிள்ளை மாணவர் கூட்டத்திற் பேசினர். போட்டிகளில் வெற்றியீட்டியது, பிலிப் இல்லம், ஆண்டு விழா ஓக்ரோபர் பதினாண்கில் நிகழ்ந்தது. இவ்விழாவில் கலாநிதி சு. வித்தியானந்தனின் மறைமலையடிகள் பற்றிய பேச்சு நாயகமாய் விளங்கியது.

'செழியன்துறை' வில் ஒருகாட்சி

(1959)

'நடக்கிறது நடக்கும்' நடக்கிறது

1951. தலைவர்: திரு. ந. ஜயநாதன், செயலாளர்கள்: திரு. V. சிவசுப்ரமணியம் (3 மாதம்). திரு. K. தியாகராஜா ஆகியோர். பல விவாதப்போட்டிகள், ரேடியோ நாடகங்கள் என்பன சங்க உறுப்பினரால் நிகழ்த்தப்பட்டன. இவ்வாண்டில் மாத்திரம் ஓர் பெண்மணி தலைமையில் எம் தமிழிலக்கிய சங்கம் ஆண்டு விழா நடாத்தியிருக்கிறது. நின்று போன மாணவன் குரல் மீண்டும் பிரசரமாயிற்று.

1952. தலைவர்: திரு. ஃபிராங்களின் ராயன், செயலாளர்: திரு. ந. நாராயணன். ஆண்டு விழாவாகிய தமிழ்த் திருநாள் ஒக்டோபர் நாளில் நிகழ்ந்தது. அக்ஷாலத்து உயர் நீதிமன்றப் பிரதம நீதியரசர் திரு. C. நாகவிங்கம் தலைமை தாங்கினார். இவ்வாண்டு திரு. எஸ். டி. சிவநாயகம் மாணவர் கூட்டத்தில் பேசினார்.

1953. திருவாளர்கள்: கிருஷ்ணசாமி, ஜெயரத்தினம் ஏபிரல்ஹாம் ஆகியோர் தலைவர்களாயிருந்தனர். செயலாளர் திரு. M. செல்வநாதன். திரு. சோ. நடராசா, வண. தனிநாயக அடிகள் ஆகியோர் மாணவர்க்கு அறிவுரை புகன்றனர். ஒக்டோபர் 17இல் தமிழ்த் திருநாள் கொண்டாடப்பட்டது.

1954. தலைவர்: திரு. ப. க. நடராசா செயலாளர்: திரு. எம். செல்வநாதன், அன்றைய கல்லூரி அதிபராயிருந்த சங். விரத்தர் ஓவிவர் அவர்களால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட கல்லூரிப் புதிய மன்றப்பத்துக்குமின்சார விளக்குகள் அமைக்க தமிழிலக்கிய சங்கம் ஆயிரம் ரூபாய் அளித்தது. அம்மன்றப்பத்தில் முதன்முதல் விழா நடாத்தும் வாய்ப்பு இச்சங்கத்திற்கே கிட்டியது. தமிழ்த் திருநாள் நவம்பர் பதின்மூன்றில் நிகழ்ந்தது. தபால் - தந்தி வாரையியமச்சர் திரு. ச. நடேசபிள்ளை தலைமை தாங்கினார்.

1955. தலைவர்: திரு. ச. பத்மநாதன். செயலாளர்: திரு. க. சத்தியமூர்த்தி, ஆண்டின் முதற் சில மாதங்கள் திரு. C. கிருஷ்ணமூர்த்தி என்பவர் தலைவராயிருந்தார். 'சங்கங்கள்' என்னும் பொருளில் காலஞ் சென்ற திரு. V. A. கந்தையா. M. P. அவர்களும், 'கம்பனும் காவியமும்' என்பதுபற்றிதிரு தெபா. மீண்டுகீசுந்தரனார் அவர்களும் சங்கக் கூட்டங்களில் உரை நிகழ்த்தினார். சேர். வே. குமாரசவாமி அவர்கள் தலைமையில், ஒக்டோபர் எட்டாந் திகதி ஆண்டு விழா நடைபெற்றது. இத்தமிழ்த் திருநாளில் எம் கல்லூரியிலுள்ள சகோதரச் சங்கமாகிய சிங்கள இலக்கிய சங்கத்தின் ஒரு நிகழ்ச்சியை

நமது இலக்கியமன்ற ஆண்டு விழாக் காட்சிகள்

யும் எமது நிகழ்ச்சிகளிடை அனுமதித்து அச்சங்கத்தைக் கொரவித்தது, தமிழிலக்கிப் சங்கம்.

1956. தலைவர்: திரு. அ. ம. வேதநாயகம், செயலாளர் திரு. ச. சற்குருநாதன், தமிழ் இலக்கிய சங்கத்தின் மத்தியடிச்சுராகப் பதினேராண்டு பணியாற்றிய வித்துவான் B.M. யோசவ் பொன்ராஜாவின் வெள்ளிவிழாவைக் கல்லூரி கொண்டாடியது. தமிழ் இலக்கிய சங்கமுக் ஓக்ரோபர் 27இல் நிகழ்ந்த ஆண்டு நிறைவு விழாவில், தனது மத்தியடிச்சுருக்கு பணமுடிப்பு உபகரித்து, அவரது வெள்ளி விழாவைக் கொண்டாடி, இக்கல்லூரியை விட்டுச் செல்லவிருந்த அவருக்குப் பிரியாவிடையளித்தது.

1957. திரு. இக்னேஷியஸ் மொரூயஸ், திரு. ப. க. பஞ்சவிங்கம் ஆகியோர் முறையே தலைவராகவும் செயலாளராகவும் கடமையாற்றினர். இலங்கை வானேவிக் கல்வியோபிரப்பில் நடாத்தப்பட்ட பொது அந்வேப்போட்டியில், இந்தச் சங்க மாணவர் வெற்றியீட்டி, மாணிக்க இடைக்காட்டர் பரிசுக் கிள்ளைத்தைப் பெற்றனர். முன்னைய ஈராண்டுகளிலும் மேற்படி போட்டியில் எம்மாணவர் இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்றிருந்தனர். ஒக்டோபர் 28-னிரண்டாந் திகதி

நிகழ்ந்த ஆண்டு விழாவிற்குத் தமிழரசத் தந்தை திரு. சா. ஜே. வே. செல்வநாயகம். Q. C. தலைமை தாங்கினார்.

1958. முதற் சில மாதங்கள் திரு. மில். ரேயு தம்பிநாயகமும், பின்னர் திரு. அமிர்தராஜா அப்பையாவும் தலைமை தாங்கினார். செயலாளர்: திரு. தெ. ஸஸ்வரன், இந்தியத் தூதுவராலயத்தைச் சேர்ந்த திரு. A. S. வெங்கிட்டராமன் தலைமையில் ஓக்ரோபர் 25இல் தமிழ்த்திருநாள் நடைபெற்றது.

1959. தலைவர்: திரு. இ. மகேசன், செயலாளர்கள்: திரு. சி. நடராசா (முதற் பத்து மாதங்கள்) திரு. ஜோய்ஸ் பர்னந்து. திரு. வே. தம்பியையா ஆசிரியருக்கும் திரு. C. R. யோசவ் ஆசிரியருக்கும் பிரியாவிடை வைபவங்கள் நிகழ்ந்தன. 'வாளினும் வலியது எழுத தானி' என்பது பற்றி வண. விகவாசம் கவாமியார் மாணவர் கூட்டத்திற் பேசி னர். சுதந்திரன் ஆசிரியர் S D. சிவநாயகம் தலைமையில் வான்புகழ் வள்ளுவன் விழா, மே, 27ஆந் திகதி சிறப்புறக்கொண்டாடப்பட்டது. இவ்வருடம், சஹிரா, ரேயல் ஆகிய கல்லூரிகளுடன் தமிழ்மொழி சம்பந்தமான தொடர்புகள் விரிவடைந்தன. ஆண்டுவிழா ஓக்ரோபர் 24 ஆந் திகதி பெரும்பாக வித்தியாதரிசகர்

**ஆண்டு விழாவில் (1968) முதல் விருந்தினர்
திரு ஆ. வி. மயில்வாகனம் பேசுகிறார்.**

அவையோரின் ஆளந்தம்

திரு. வெ. சங்கரலிங்கம் தலைமையில் நடந்தேறியது.

1960. தலைவர்: திரு. நா. ஹரிரத்ந
ஜோதி, செயலாளர்: திரு.
ஜோய்ஸ் பர்னாந்து, இவ்வாண்டின் முக்கிய
பேச்சாளர், சென்னை மாணவர் மன்றத்
தலைவர் திரு. வேழவேந்தன், ஒக்டோபர்
முதலாந் திகதி தமிழ்த் திருநாள் கொண்
டாப்பட்டது. சங்கத்தின் பதினைந்து
வருட வளர்ச்சியையும் பிரதிபலிக்கும் பிர
சுரமாய தமிழ் மலர் வெளியிடப்பட்டது.
பழைய மாணவர் நகைச்சவை நாடகம்
ஒன்றை ஆண்டு விழாவில் நடித்துக் காட்டினர். விழாவில் வித்துவான் க. ந. வேலன்
பேசினார். விழாத்தலைவர், பேராசிரியர்
ஆ. வி. மயில்வாகனம் அவர்கள்.

1961. இது மன்றத்தின் பதினாறுவது
ஆண்டு. திரு. விமலநாதன்
சொக்கநாதன் மன்றத் தலைவராகவும்,
திரு. ஜோன் பீரிஸ் செயலாளராகவும்
பணிபுரிந்தனர். இவர்களின் உதவியாளர்
முறையே திரு. பொ. பத்மராஜா, திரு.
எரிக் சாமுவேல் ஆகியோர். வைகாசி
அனுட்டத்தில் மன்றம் வள்ளுவருக்கு விழா
எடுத்தது. திரு. எம். எஸ். இரத்தினம்,
திரு. சில்லையூர்ச் செல்வராசன், திருமதி.
சபாபதி ஆகியோர் இவ் விழாவில் உரை

நிகழ்த்தினர். நல்லாயன் கன்னியர் பாட
சாலைத் தமிழ் இலக்கிய சங்கத்தினர்
அளித்த நடனமும் நாடகமும் இவ்விழா
வகுப்புப் பரிமளிப்பு ஊட்டின.

ஆண்டு விழா ஒக்டோபர் 21ஆம் நாள்
நடைபெற்றது. மருத்துவக் கல்லூரிப்
பேராசிரியர் வைத்திய கலாநிதி அ. சின்
நெத்தம்பி அவர்கள் பிரதம அதிதியாகக்
கலந்து கொண்டு, ஆண்டு விழாப் போட
டிப் பரிசில்களை வழங்கியும், உரையாற்றி
யும் விழாவினைச் சிறப்பித்தார். இவ் விழா
வில் கல்லூரி அதிபர் வண. சகோ. அத்த
ஞியஸ் ஆசியுரை வழங்க, திருமதி
மீனுட்சி பொன்னுத்துரை சிறப்புரை
நிகழ்த்தினர். கல்லூரி மாணவர் திரு. ஆப
ரணம் ராயன் எழுதிய 'அணையாத ஜோதி,
என்னும் சமூகநாடகம் இவ்விழாவில்
மாணவர்களால் நடிக்கப்பட்டது.

மதுரை ஆதீனப் புலவராகிய வித்து
வான் வை. மு. சண்முகதேசிகர் இந்த வரு
டம் மன்றக் கூட்டத்திற் சிறப்புச் சொற்
பொழிவு நிகழ்த்தினர். தமிழ் உரிமை
கோரி நடாத்தப்பட்ட சத்தியாக்கிரகத்
துக்கு மன்றம் நிதி உதவியது.

1962. மன்றத்தின் இவ்வருடத்தலைவர்
திரு. இ. யே. திருச்செல்வம்.
செயலாளர் திரு. அ. சே. தம்பிராஜா.

ஆண்டுவிழா-1969. முதல் விருந்தினர் திரு. கி. பி. அரங்குக்கு மன்றச் செயலாளர் மலர்மாலை தூட்டுகிறார். மஸ்ரக் காப்பாளர் வண. சத்கா. விக்ரர் பேசுகிறார்.

உபதலைவராக திரு. கி. பி. இராயனும், உபசெயலாளராக திரு. ஹாயிஸ் ரெக்ஸ் அருளப்பாவிளௌயும் பணியாற்றினர்.

நமது மன்றம், ஆண்டுதோறும் வழக்கமாகக் கொண்டாடும் திருவள்ளுவர் விழா வகுப்பு பதிலாக, இவ்வருடம் தமிழ்ப் புலவர் எல்லோருக்கும் பொதுவானதாய் ‘புலவர்விழா’ நடாத்தியது. இலங்கை வானேலித் தமிழ் நிகழ்ச்சி அதிபர் நாவற்குழியூர் க. செ. நடராஜா விழா விற் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து கொண்டார். அவரும், வித்துவான் நீ. மே. யோ. வேதநாயகம், திரு. த. துரைராஜா ஆகி யோரும் விழாவில் உரையாற்றினர். திரு. இராம் சுந்தர் தயாரித்த ‘என்ன நினைக் கிறீர்கள்?’ என்னும் நகைச்சுவை நாடகம் விழாவிற் சிறப்பு அம்சமாக விளங்கியது.

திருச்சி புனித வளரை கல்லூரி விரிவு ரையாளர் வித்துவான் ஐயம்பெருமாள் கோனைர் நமது மன்றப் பொதுக்கூட்டம் ஒன்றில் ‘மாணம்’ என்னும் பொருள்பற்றிப் பேசினார்.

ஆண்டுவிழா. செப்ரம்பர் 23இல் கொண்டாடப்பட்டது. திரு. கோ. ஆழ் வாப்பிளௌ, O.B.E., பிரதம அதிதியாகக் கலந்து கொண்டார். முத்தமிழ்ப் போட்டி களில் வெற்றி பெற்றேருக்குப் பரிசுகள்

வழங்கப்பட்டன. புல்லுமலை நல்லரத்தி னம் அவர்களால் நமது மன்றத்துக்காகச் செதுக்கப்பட்ட பாரதி சிலை திரை நீக்கம் செய்யப்பட்டதும், சிற்பி நல்லரத் தினம் அவர்கள் பாராட்டப்பட்டதும் இவ் விழாவின் சிறப்பு அம்சங்களாகும். குமாரி திருச்செல்வத்தின் நடனமும் செல்வி கெள ரீஸ்வதி கணகரத்தினத்தின் (திருமதி கெள ரீஸ்வரி ராஜப்பன்) இசையும் விழாவில் இடம் பெற்றன. ஆண்டுவிழா நாடகம்: ‘கொலைபாதகன்!, இந்நாடகத்தைக் கல் லூரி மாணவர் திரு. கிறஸ்தி தியாகராஜா எழுதினார்.

1963. இவ்வருடம் திரு. யோசவ் கமிலஸ் தலைவராகவும், திரு. ரொஜர் செ. கமலசேகரம் செயலாளராகவும் பதவியேற்று மன்ற வளர்ச்சிக்கு உழைத்தனர். உபதலைவர்: திரு. அ. சே. தம்பிராஜா. உபசெயலாளர்: திரு. அலெக்ஸ் கிறிஸ்தோபர்.

நல்லாயன் கன்னியர் பாடசாலை முதலிய சகல பாடசாலைகளின் தமிழ் இலக்கிய சங்கங்களுடன் நமது மன்றம் விவாதங்கள் நடாத்தியது.

ஆண்டுவிழா, வழக்கமேபோல ஆண்டின் இறுதிப் பகுதியில் — நவம்பர் இரண்டாந்திக்கு நடைபெற்றது. திரு. மு. சிவசிதம்

கல்லூரித் தமிழாசிரியர்களும் மன்றத்து நிருவாகசபையினரும் வெள்ளி விழா வேலைத்திட்டத்தை ஆராய்கின்றனர்

பரமும் தலைவியாரும் பிரதம அதிதிகளாகக் கலந்து கொண்டு விழாவைச் சிறப்பித்தனர். பண்டிதர் சி. வேலாயுதபிள்ளை விழாவில் சிறப்புசை நிகழ்த்தினார். திரு. கிறகரி மறைமுதல்வனால் எழுதப்பட்டு. கமிலஸ், பஞ்ச ஆகிய மாணவர் இருவரால் நெறிப்படுத்தப்பட்ட நாடகம் இந்த ஆண்டுவிழாவில் அரங்கேற்றப்பட்டது. அத்துடன் 'கோவலன் கண்ணகி' என்னும் ஒர் இசை நாடகத்தையும் மாணவர்கள் தயாரித்தனித்தனர்.

1964. இவ்வருடம், வகுப்புக் கூட்டங்கள், விவாதங்கள் என்பன மாத்திரம் நடைபெற்றன. நமது மன்றத்தின் ஏஜெய் பணிகள், தவிர்க்கமுடியாத காரணங்களால், தடைப்பட்டன.

1965 புனித பெண்டிக்ற கல்லூரியின் தமிழ் இலக்கிய மன்றம், சிங்கள இலக்கிய மன்றம், ஆங்கில இலக்கிய மன்றம் ஆகிய மும்மொழிச் சங்கங்களினதும் பணிகளை ஒரு நெறிப்படுத்துதல், இவற்றி னிடையே நெருங்கிய உறவினைப் பேணுதல் ஆகிய நோக்குடன் இவ்வருடம் இச்சங்கங்கள் மூன்றினையும் உள்ளிட்டதாகிய 'புனித பெண்டிக்ற கல்லூரி இலக்கிய ஒன்றியம்' நிறுவப்பட்டது. இந்த ஒன்றியத்தின்

அமைப்பு விதிகளுக்கு அமைய, இதன் உறுப்பாகத் தமிழ் இலக்கிய மன்றம் இவ்வாண்டிலிருந்து இயங்கலாயிற்று.

மன்ற அமைப்பாளர்கள்: வ. இராசையா (தலைவர்) திரு. லோ. அ. அருளானந்தம் (உபதலைவர்), திரு. பி. மே. யோசவ் திரு. நா. தனபாலசிங்கம், திரு. க. பத்மநாதன் ஆகியோர். இவ்வாண்டுத் தலைவர் திரு. கு. மங்களேஸ்வரன், செயலாளர் திரு. இரா. சுந்தரவிங்கம் உபதலைவராக திரு. வி. இராஜகுமாரும், உபசெயலாளராக திரு. பிடேவிஸ் பர்னந்துவும், பொருளாளராக திரு. ஜெயசிலன் மார்சலினும் பணிபுரிந்தனர்.

திருவள்ளுவர் தினமும் பாரதி தினமும் மன்றத்தினால் கொண்டாடப்பட்டன. இவற்றையொட்டிப் பல்வேறு போட்டிகள் நடாத்தப்பட்டு, வெற்றிபெற்றேர்க்குப் பரிசில்கள் வழங்கப்பட்டன. வள்ளுவர் விழாவில் திரு. கி.ப. மறைமுதல்வன் நாடகம் ஒன்றினை அரங்கேற்றினார்.

ஆண்டுவிழா ஒக்டோபர் ஒன்பதாந்திக்கு நடைபெற்றது. காலங்குசென்ற கெளரவ நீதியரசர் திரு. பொ. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா

ஏம் துணைவியாரும் பிரதம அதிதிகளாகக் கலந்து விழாவினைச் சிறப்பித்தனர். திரு. நா. தனபாலசிங்கம் ஆசிரியரினால் தயாரிக்கப்பட்ட 'நினைவில் நிறைந்தவர்கள்' என்னும் நாடகம் சபையோரின் கருத்துக்கு விருந்தாயமைந்தது.

1966 நமது இலக்கிய மன்றத்தின் இவ்வருடத் தலைமையை திரு. பி. சந்திரசேகரும், செயலாளர் பதவியை திரு. பார்த்திபன் அல்மேடாவும், பொருளாளர் பதவியை திரு. யோசப் நட்டாரும் ஏற்று மன்ற வளர்ச்சிக்கு உழைத்தனர். உபதலைவர்: திரு. பெ. ரெட்டிரிக்கோ. உபசெயலாளர் திரு. ஜெராட் தவவீரசிங்கம். அமைப்பாளர்களாக திரு. வ. இராசையா (தலைவர்), திரு. லோ. அ. அருளானந்தம் (உபதலைவர்), திரு. பி. மே. யோசவ், திரு. க. பத்மநாதன், திரு. அ. திருச்செல்வம் ஆகிய ஆசிரியர்கள் ஜவரையும் உறுப்பினராகக் கொண்ட அமைப்பாளர் குழு இவ்வருடம் மன்றத்தை வழிநடாத்தியது. மாணவ அலுவலர்களில் திரு. செ. செந்தில்நாதன் தலைவராகவும், திரு. போல் மரியநாயகம் செயலாளராகவும் தெரிவு பெற்றனர். உபதலைவர் திரு. ஜெராட் தவவீரசிங்கம்; உபசெயலாளர் திரு. க. ஜெகந்நாதன்.

வண. பிதா பீற்றர்பிள்ளை சமூகசேவா நிறுவனத்தினால் நடாத்தப்பட்ட நாடகப் போட்டியில் நமது தமிழ் நாடகம் முதற் பரிசு பெற்றது; கட்டுரைப்போட்டியின் முதற்பரிசும் நமது மன்றத்துக்கே உரியதாயிற்று.

திருவள்ளுவர் தினம், பாரதி தினம் என்பன கொண்டாடப்பட்டன. பாரதி தினக்கூட்டத்தில் 'தீபம்' பத்திரிகை ஆசிரியர் நா. பார்த்தசாரதி சிறப்புரை நிகழ்த்தினார். சென்னை உதவிமேயர் திரு. சட்கோபனுக்கு மன்றம் ஓர் உபசாரம் அளித்தது.

மன்றத்தின் இருபத்தோராவதுஆண்டு விழா சௌக்கிய அமைச்சின் நிறந்தரச் செயலாளர் கு. பாலசிங்கம் அவர்களினது தலைமையில், ஒக்ரோபர் 27ஆம் திகதி நடைபெற்றது. நல்லாயன் கண்ணியர்பாடசாலைத் தமிழ் இலக்கிய சங்கத்தினர். இவ்விழாவில் நடனவிருந்தளித்தனர். நமது மாணவர்கள், 'குயிலே, மயிலே..... அன்னமே!' (அங்கதம்), 'தமிழ் வாழுத் தலைதந்தோன்' (இலக்கியம்), 'இஞ்சேரும், உங்களைத்தான்!' (நகைச்சவை) ஆகிய மூன்று நாடகங்களை அரங்கேற்றினர்.

1967. திரு. பி. மே. யோசவ் (தலைவர்) திரு. லோ. அ. அருளானந்தம் (உபதலைவர்), திரு. வ. இராசையா, திரு. க. பத்மநாதன், திரு. அ. திருச்செல்வம் ஆகிய ஆசிரியர்கள் ஜவரையும் உறுப்பினராகக் கொண்ட அமைப்பாளர் குழு இவ்வருடம் மன்றத்தை வழிநடாத்தியது. மாணவ அலுவலர்களில் திரு. செ. செந்தில்நாதன் தலைவராகவும், திரு. போல் மரியநாயகம் செயலாளராகவும் தெரிவு பெற்றனர். உபதலைவர் திரு. ஜெராட் தவவீரசிங்கம்; உபசெயலாளர் திரு. க. ஜெகந்நாதன்.

கல்லூரிகளிடையிலான விவாதங்கள், பாரதி, வள்ளுவர் விழாக்கள் என்பன இவ்வருடமும் கொண்டாடப்பட்டன. அ. இ. முஸ்லீம் எழுத்தாளர் சங்கத் தலைவர் திரு. ஹாபில் செய்யது அகம்மது நமது பாரதி தின விழாவில் உரையாற்றினார். திருவாளர்கள் சங்கர், வ. நடராசா ஆகியோர் மன்றத்தின் பொதுக் கூட்டங்களில் பேசி நேர்கள்.

மன்றத்தின் இருபத்திரண்டாம் ஆண்டு விழா ஒக்ரோபர் திகதி 24ஆந் திகதி நடைபெற்றது. அந்நாள் மாண்புமிகு நீதியரசர் கலாநிதி H. W. தம்பையா அவர்கள் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து விழாவினைச் சிறப்பித்தார். மாணவர்கள் இவ்விழாவில் 'வஞ்ச நெஞ்சம்' (சரித்திரம்), 'நீங்கயாரு?' (சமூகம்), 'மண்ணே, மாவா?' (நகைச்சவை) என்னும் மூன்று நாடகங்களை அரங்கேற்றினர்.

1968. இலக்கிய மன்றத்தின் நிருவாக சபைத்தேர்தலில் திரு. ஜெராட் தவவீரசிங்கம் தலைமைப் பதவியையும், திரு. இரத்தினகுமார் மத்தாயஸ் செயலாளர் பதவியையும், திரு. ப. கிருபநாதன் பொருளாளர் பதவியையும் இவ்வாண்டு தமதாக்கிக் கொண்டனர். உபதலைவர் பதவி திரு. ஐவின் கோமசுக்கும்; உபசெயலாளர் பதவி திரு. தோமஸ் பர்னாந்துவுக்கும் உரியவாயின். கடந்த ஆண்டின் அமைப்பாளர்களாகிய திரு. பி. மே. யோசப் (தலைவர்), திரு. லோ. அ. அருளானந்தம் (உபதலைவர்), திரு. வ. இரா

சையா, திரு. அ. திருச்செல்வம், திரு. க. பத்மநாதன் ஆகியவர்களே இந்த வருடம் மன்றத்தின் வழிகாட்டிகளாகப் பணியாற்றினர்.

பாரதி விழாவை முன்னிட்டு கொழும் புக்கல்லூரிகளிடையே ஒரு பேச்சுப்போட்டியும், நமது மாணவர்களிடையே வழமையான கட்டுரை, பேச்சுப் போட்டிகளும் நடாத்தப்பட்டன. இந்த விழாவில் திரு. க. நவஜோதி, திருமதி. நே. வேலாயுத பிள்ளை ஆகியோர் உரையாற்றி விழா வினைச் சிறப்பித்தனர்.

மன்றம் தனது இருபத்துமூன்றுவது ஆண்டு விழாவினை நவம்பர் மூன்றாம் திங்குதி கொண்டாடியது. பேராசிரியர் ஆ. வி. மயில்வாகனம் அவர்கள் விழாவிலே முதல் விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டார். ‘வேண்டாம், காதல்!’, ‘பாவவனுக்காக உயிரிந்த காவலன்’, ‘ஊருக்கு உபதேசி’ ஆகிய மூன்று நாடகங்களை மாணவர்கள் அரங்கேற்றினர்.

1969. ஆண்டின் நடுக்கூற்றிலேயே ஆட்சிக் குழுத் தேர்தல் நடத்தல் சாத்தியமாயிற்று. திரு. இரா. ஸ்ரீராம் மன்றத்தின் தலைமையையும், திரு. ப. லெஸ்லி செயலாளர் பதவியையும், திரு. சி. இராமச்சந்திரன் பொருளாளர் பதவியையும் தேர்தலில் பெற்றுப் பணிபுரிந்தனர். திரு. கிளரென்ஸ் லெ. சேவியர், திரு. தி. விக்கினேஸ்வரன் ஆகிய இருவரும் ஒருவர் பின்னொருவராக உபதலைவர் பதவி வகித்தனர். உபசெயலாளர் திரு. ந. ஜெகந்நாதன்.

திரு. வ. இராசையா (தலைவர்), திரு. லோ. அ. அருளானந்தம் (உபதலைவர்), திரு. பி. மே. யோசவ், திரு. க. வரதராசா, திரு. சி. நவரத்தினராசா ஆகிய ஆசிரியர்கள் அமைப்பாளர் குழுவில் அங்கும் வகித்தனர்.

மன்றத்தின் வழமையான பணிகளுடன் வாரைவிப்போட்டி, பாடசாலைகளுக்கிடையிலான விவாதங்கள் ஆகியவை இவ்வருடம் சிறப்புற நடைபெற்றன. வளர்ண

வர்த்தனம், பாரதித்தினம் என்பன கொண்டாடப்படவில்லை.

புனித பெண்டிக்ற் தமிழ் இலக்கிய மன்றத்துடன் நீண்டகாலத் தொடர்பு உடையவரும் ‘சமுநாடு’ பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியருமாகிய கே. பி. அவர்கள் ஆண்டுவிழாவில் முதல் விருந்தினராகப் பங்குபற்றி, விழாவினைச் சிறப்பித்தார். நடனம், பல்லியம் முதலியவற்றுடன் இருநாடகங்களும் ஆண்டு விழாவில் இடம் பெற்றன. கல்லூரியின் பயில் மாணவர் ‘வீரவாழ்வு’ என்னும் இலக்கிய நாடகத்தை அரங்கேற்றினர். கல்லூரியின் முன்னாள் மாணவர் ‘ஐயா, ஒரு சின்ன விஷயம்’ என்னும் நாடகத்தின் மூலம் நகைச்சுவை விருந்தளித்தனர்.

1970. இது மன்றத்தின் 25ஆம் ஆண்டு திரு. செ. செந்திலீஸ்வரன் தலைவராகவும், திரு. ந. சுந்தரேசன் செயலாளராகவும் பதவி வகித்தனர். உபதலைவர் திரு. அலெக்சாந்தர் காடோசா, உபசெயலாளர் திரு. சி. ஜெய்ஷங்கர். மன்றப் பொருளாளர் திரு. ஜெ. அமலச்சந்திரன்.

அமைப்பாளர்கள்: திரு. வ. இராசையா (தலைவர்), திரு. அ. திருச்செல்வம் (உபதலைவர்), திரு. லோ. அ. அருளானந்தம், திரு. பி. மே. யோசவ், திரு. தி. விசுவலிங்கம் ஆகியோர்.

வகுப்புக் கூட்டங்கள், பாடசாலைகளுடனையிய விவாதங்கள், திருக்குறள் போட்டிகள், ஆண்டுவிழாப் போட்டிகள் ஆகிய வழமையான பணிகள் இவ்வருடமும் தொடர்ந்தன. இ. ஓ. கு. நடாத்திய அளைத்திலங்கைப் பொது அறிவுப் போட்டியில் நமது மாணவர் வாகை குடினர். கல்லூரித் தமிழ் வகுப்புக்களிடையே நடாத்திய நாடகப் போட்டி, சகோதரக் கல்லூரிகளிடையே நிகழ்த்திய வாக்கு வல்லபப் போட்டி, வெள்ளி விழா மலர் வெளியீடு என்பன மன்றப் பணிகளுள்கிறப்புப்பெற்று விளங்கின.

1970. கடைசித் தவணையில் நடைபெற வேண்டிய ஆண்டு விழா, 1971, மார்ச் மாதத்தில் கொண்டாடப்பட்டது.

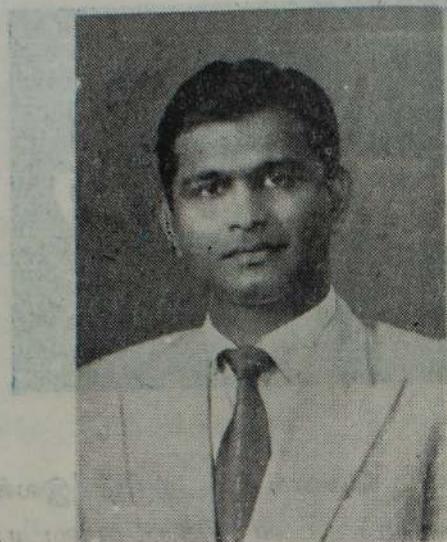
புனித பெண்டிக்ற் தமிழ் இலக்கிய மன்றம் தனது வெள்ளி விழாவைக் கொண்டாடுகிறது. இதைப்பற்றிச் சிந்திக்கும் என்னளம் பெருமையிலும் மகிழ்ச்சியிலும் மிதந்து கொண்டிருக்கிறது. புனித பெண்டிக் கல்லூரி க்கும் எனக்குமுள்ள தொடர்பு நீங்கி 20 ஆண்டுகளாகவிட்டன. முதலிலே மாணவனாகப் பயின்றேன். பின் ஆசிரியனாகக் கடமையாற்றினேன். என் வாழ்விலே பதினைந்து ஆண்டுகளைக் கல்லூரியிலேயே கழித்தேன். இந்தப் பதினைந்து ஆண்டுகளிலேயும் வாழ்விலே மறக்கமுடியாத ஆண்டுகள் சில உள். நினைவை விட்டகலாத நாட்கள் சில உள். நான் தமிழ் அன்னைக்கு சேவைபுரிந்த ஆண்டுகளே அவை. 'தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெல்லாம் பரப்ப' தமிழ் இலக்கியமன்றமொன்றை உருவாக்கிய நாட்களே அவை. தமிழ் மன்றத்தை வளர்க்க அய

வழக்கறிஞர் ஏ. எ. பிரான்சிஸ் பெர்னுங்கு. ப. ப.

ராது உழைத்து அதில் வெற்றி கண்டநாட்கள் நினைவை விட்டகலாதவை.

தமிழ் மொழியில் ஆர்வத்தையும் பற்றையும் எம்மில் தூண்டிவிட்ட எமது தமிழ் ஆசிரியர்களை திலே இன்னும் நினைந்து பூஜிக்கின்றேன். 1945ஆம் ஆண்டு எமது கல்லூரியின் சரித்திரத்திலே ஒரு முக்கியமான ஆண்டு. இவ்வாண்டின் மத்தியிலே தான் எமக்கென்று ஒரு தமிழ் மன்றம் பிறந்தது! தமிழுக்கு ஒரு தனியிடம் கிடைத்தது!

தமிழ் மன்றம் பிறந்த கடையே ஒரு தனிக்கடை. ஓர் இரண்டு தமிழ் மாணவர் களின் உள்ளத்திலே உதித்த ஆர்வந்தான் இதற்குக் காரணம். அக்காலத்தில் இலங்கைக் கல்வித் திட்டத்தில் ஒரு புதுத் திருப்பம். தாய்மொழி கட்டாய மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்ற சட்டம். இதை

யடுத்து தமிழ் மாணவரிடையே ஒரு மறு மலர்ச்சி. கல்லூரியிலே டி-ஸா-சால் மன்றம் ஆங்கிலத்தை வளர்த்துக் கொண்டிருந்தது. அம்மன்றத்தின் அங்கத்தினருக்கும், உத்தியோகத் தினானாகவும் நான் பங்கு பற்றினேன். ஆங்கில விவாதப் போட்டியிலே அடிக்கடி கலந்து கொண்டேன். பரிசில்பல வும் பெற்றேன். “தமிழுக்கு ஒரு மன்றம் ஏன் இருக்கக் கூடாது? தமிழ்லே ஏன் விவாதப் போட்டி சன் நடத்தக் கூடாது? என்ற சிந்தனை எழுந்தது. என்னுடன் S. S. C. வகுப்பில் தமிழ் படித்த மாணவர்கள் சிலரே. அதில் முக்கியமானவர்களில் ஒரு வர் S. பேச்சிமுத்து, (தற்பொழுது S. மாணிக்கவாசகர்) என்று அழைக்கப்படுபவர். இவரோடு கலந்து உரையாடினேன். ‘நல்லயோசனை தான்’ என்று தீர்மானித்தோம். எங்கள் பொன்னுண தமிழ் ஆசிரியர் திரு. ஜோசப் பொன்ராஜா. அவர்களிடம் கூறினேம். அவர் பண்புமிக்கவர், தமிழ் வித துவான், தமிழ்ப்பத்தன். உடனே சம்மதம் தெரிவித்தார். ஆனால், கல்லூரி அதிபரிடம் இதைச் சொல்லி உத்தரவு எடுக்கச் சுற்றுத் தயங்கினார். காரணமில்லாமல் இல்லை. கல்லூரி அதிபர் சங்கைக்குரிய விரத்தர் லூக். வைகுரியம் போன்ற வர். ஓப்புயர்வற்றவர். ஆனால் கல்லூரிப் பரிபாலனத்தில் கடுமையானவர். “என்ன சொல்லுவாரோ! சம்மதம் தருவாரோ! என்று பொன்னுண ஆசிரியர் தயங்கினார்

கள், ஆனால், நாங்கள் தளரவில்லை. “தமிழ் வளர்க்க அச்சம் எதற்கு?” என்றேம். அச்சமயம் ஆங்கில மன்றத்தின் பரிபாலகராக (Moderator) கடுமையாற்றியவர் சங்கைக்குரிய விரத்தர் உறியு பாரிங்டன் என்ற ஆங்கில அறிவாளி. பரந்த நோக்குடைய உயர்ந்த மனிதன். அவரிடம் சென்றேம். எங்கள் ஆசையை எடுத்துவரைத் தோம். அவர் ஊக்கமும் உதவியும் நல்கி வர். எம் சார்பில் அதிபரிடம் பேசினார். அவரை இணங்க வைத்தார். உத்தரவு கிடைத்தது. மனம் மகிழ்ந்தோம் தமிழ் மன்றம் பிறந்தது!

தமிழ் மன்றம் ஒரு தனி மன்றமாக இயக்க சட்டதிட்டங்கள் தேவைப்பட்டன. தமிழ் மாணவர்கள் கூடி சட்டதிட்டங்களை வகுத்தோம். முதல் சட்டதிட்டங்களையும் விதிகளையும் நான் ஒரு பயிற்சிப் புத்தகத்திலேயே எழுதினேன். முதல் காரியதரிசியாகக் கடுமையாற்றினேன். தமிழ் மாணவரிடையே ஒரு தனி உற்சாகம் பிறந்தது. விவாதங்களும் போட்டி களும் நடாத்தப்பட்டன. முதலிலே உயர்வகுப்பு அங்கத்தவரிடையே! பின் கீழ் வகுப்பு அங்கத்தவரிடையே! தமிழ் மன்றம் ஆண்டு விழா நடாத்த வேண்டும் என்ற அவா பிறந்தது. ஊக்கத்துடன் உழைத்தோம். நாடகங்கள் உருவாக்கி வேணும். நடத்தினேம். தமிழ் அன்னைக்கு புகழ் தேடிக் கொடுத்தோம்.

தமிழ் மன்றத்தின் புகழ் இரண்டு ஆண்டுகளில் நாடு முழுவதும் பரவியது. 1948 ஆம் ஆண்டு மன்றத்தின் தலைமையை ஏற்றேன். அவ்வாண்டு மன்றத்தின் புகழ் உச்சச் சீதானத்தை அடைந்தது. நாடெடங்கும் புகழும் வண்ணம் விழா எடுத்தோம். ‘அந்தமான் கைதி’ என்ற பிரபல நாடகத்தை நடத்தினேம். தமிழ் ஆர்வமிக்க S. பேச்சிமுத்து என்று அழைக்கப்படும் தமிழ் மாணவர் திறமையிக் நடித்தார். நாடகத்தின் வெற்றிக்கு அயராது உழைத்தார். நான் நீதிபதியாக நடித்து, கடைசியில் தீர்ப்பு கூறினேன்.

சத்திய வேத பாது காவலன் தமிழ் மன்றத்தைப் போற்றியது. 20-7-48 ரைம்ஸ் ஓப் சிலோன் (Times of Ceylon) ஆங்கிலப் பத்திரிகை தமிழ் மன்றத் துக்குப் புகழ்மாலை குட்டியது. கல்வி மந்திரியின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி திரு. கே. கனகரத்தினம் விழாவில் பிரதம் அதி தியாகக் கலந்து கொண்டார். “இன்று நடைபெறும் நிகழ்ச்சியிலிருந்து இக்கல்லூரியில் முத்தமிழை வளர்ப்பதற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் ஊக்கம் எனக்கு வியப்பை அளிக்கின்றது. இதை இன்று இங்கு காண என் மனம் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைகிறது” என்றெல்லாம் வாயாரப் புகழ்ந்தார்.

வருடந்தோறும் விழா எடுத்தோம். மீண்டும் மீண்டும் வெற்றி கண்டோம். தமிழை வளர்த்தோம். தமிழ் மன்றம்

வளர்ந்தது. மனம் மகிழ்ந்தோம். தமிழ்ப் பக்தர்கள் ஆசிரியர்கள் வ. இராசையா தம்பியையா... போன்றேர் அயராது உழைத்தார்கள். இதன் விளைவாக தமிழ் மன்றம் செவ்வனே செயல்பட்டது. ஆசிரியர் என். எம். ஜே. வேதநாயகம் தம் அறி வாலும் அனுபவத்தாலும் மன்றத்தை நெறிப்படுத்தினார். திரு. எப். எம். ஜோசப் போன்ற தமிழ்ப் பற்றுள்ள ஆசிரியர் ஊக்கம் அளித்தனர். உழைத்தனர். மன்றம் புகழ் ஞானம் 25 ஆண்டுகளாக வளர்ந்து விட்டது. இன்று வெள்ளி விழாக் கொண்டாடுகிறது.

வாழிய தமிழ் மன்றம்! பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழியவே! வாழிய, தமிழ்த் தொண்டர்! நும் தமிழ்த் தொண்டு என்றும் வாழியவே! வாழிய தமிழ்மொழி! என்றென்றும் வாழியவே!

நெஞ்சிற் கலந்த நினைவுகள்

பசுமையான அந்த நாட்களை நினைத்தால் உள்ளத்தில் இன்பம் பொங்குகிறது! என்னத்தோடு கலந்த நினைவுகள், அத்தனையும் மறக்க முடியாத உறவுகள்!

தற்பொழுது கருதினாலாக இருக்கும் அதி வணக்கத்துக்குரிய தாமஸ் கூரே அவர்களின் கடிதத்துடன் வணக்கத்துக்குரியசுகோதரர் ஆல்பன் அவர்கள் முன் நிற்கிறேன். இளம் நகைபுரிகிறார். ஏதோ கேட்கிறார். என்னவோ சொல்கிறேன்.

அவர் காட்டிய புன்னகை வழியில் நான் தொடர்கிறேன். 1952ஆம் ஆண்டு! நாலாம் வகுப்புக்குள் அச்சத்துடன் நுழைகிறேன். புது முகமான என்னை மாணவத்தோழர் கள் வியப்போடும், விழிப்போடும் பார்த்து வரவேற்பு வழங்குகிறார்கள். பயத்துடன் ஒவ்வொரு அடியையும் அளந்து வைக்கிறேன்.

என்னத்தில் நிழலாடுகிறது!

கே. வி. எஸ். மோகன்
[ஆசிரியர்: கதம்பம்]

புனித பெண்டிக் கல்லூரியின் உயர்ந்து நிற்கும் புதுக் கட்டடம் அங்கு அப்போது இல்லை! கட்டடம் எழுப்பக் கொட்டிக் கிடந்த மணல் மேட்டில் வருங்கால வாழ்க்கையைப் பற்றிய கவலையில்லாமல் குதித்து குதாகலத்துடன் விளையாடிய இளம் பிள்ளைத்தனம்! பயமில்லாத இளம் கன்றின் சுதந்திர உணர்வுகள்! இவைகள்....

என்னத்தின் தேக்கம்!

ஓவ்வொருவர் வாழ்க்கையும் சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்படுகிறது என்பார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரை மாணவர்கள் வாழ்க்கை கல்லூரியில் நிச்சயிக்கப்பட்டு விடுகிறது.

1953ஆம் வருடம்! பிற்பகல்! வகுப்பு முடியும் நேரத்தை ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கும் மாணவத்தனம்!

எங்கள் பெருமதிப்புக்குரிய வகுப்பு ஆசிரியர் வ. இராசையா அவர்கள், வேறு

இரு பாடம் நடக்கும் போது தன்னுடைய வகுப்புக்குள் வந்தார்கள்.

முன்று மாணவர்களின் பெயர்களைச் சொன்னார்கள். வகுப்பு முடிந்ததும் தன் ணைச் சந்திக்கச் சொன்னார்கள்! அதில் நானும் ஒருவன்! எதற்கு? என்? புரியாது சற்றுக் கலக்கம் கொண்டோம், நாங்கள்! குறும்புத்தனம் புரியும் குதாகல் வயதல் வலவா?

வகுப்பு முடிந்தது பறவைகள் பறந்தன. மூவர் சிறைப்பட்டோம்! அது சாதாரண சிறையல்ல! இலக்கியச் சிறை! தமிழ்ச்சிறை!

“இந்த ஆண்டு நம் கல்லூரித் தமிழ் இலக்கியச் சங்கம் ஆண்டு விழாவுக்காக கட்டுரைப் போட்ட, வைக்கிறது. என் வகுப்பு மாணவர்களும் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். நீங்கள் மூவரும் கட்டுரை எழுத வேண்டும். பரிசு பெற என் வாழ்த்துக்கள்”: என்றார்.

என் வருங்கால எழுத்துத்துறைக்கு என் மதிப்புமிக்க ஆசிரியர் ஐந்தாம் வகுப்பிலேயே பச்சைக் கொடி காட்டுவார் என்று எனக்கு அப்போது தெரியாது!

கட்டுரைப் போட்டியில் கலந்து கொண்டு முதல் பரிசு பெறுவோம் என்றே, தொடர்ந்து பல ஆண்டுகள் கட்டுரைப்

போட்டியிலும், பேச்சுப் போட்டியிலும் பரிசு பெறுவோம் என்றே அன்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை.

முதன் முதலாக நான் பெற்ற பரிசு 1953-இல்! இலக்கியப் புத்தகங்கள். இன்னும் கல்லூரி நினைவுகளை எனக்கு நினைவுபடுத்த என்னால் காத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் இலக்கியக் குவியல் அது!

திரு. இராசையா அவர்களின் வழியில் என் எழுத்தார்வம் வளர் ஆசிரியர்கள் வித்துவான் நீ. மே. யோ. வேதநாயகம் அவர்கள், எவ். எம். ஜோசப் அவர்கள், அருளானந்தம் அவர்கள், ஜெகராஜிங்கம் அவர்கள் ஆகியோர் துணைபுரிந்தார்கள்.

தமிழ் இலக்கிய சங்கம் ஆல்போல் வளர்ந்து புகழ் பெற்றது. அதனடியில் சில காலம் கமிட்டி உறுப்பினராகவும், துணைச்செயலாளராகவும், தமிழ் நூலகப் பொறுப்பாளராகவும் பணிபுரியும் பெரும் பாக்கியம் எனக்கும் கிடைத்தது.

ஒரே குடும்பமாக, இலக்கிய ஆர்வம் கொண்ட இளம் மாணவர்களான நாங்கள் ஒன்றாகப் பணியாற்றிய நினைவுகள், இன்ப அலைகளை இன்னமும் இதயத்தில் எழுப்புகின்றன.

கனிட்ட வகுப்பில் நானும் என் இரு வகுப்பு நண்பர்களுமாக சேர்ந்து மறு மலர்ச்சி என்ற கையெழுத்துப் பத்திரிகை நடத்தினேன்.

பெருமதிப்புக்குரிய அமரர் கல்கி அவர்களும், தேவன் அவர்களும் கையெழுத்துப் பத்திரிகையைப் படித்து விட்டு பாராட்டி னார்கள். அந்தப் பாராட்டு உதிரத்தோடு கலந்து என் வாழ்க்கைப் பாதையையே மாற்றியது. புதுவழி காட்டியது.

1959இல், கடைசி ஆண்டில்-கதம்பம் என்ற பத்திரிகையை நான் ஆரம்பித்தேன். நண்பகல் சாப்பாட்டுக்காக வீடு வராது அச்சுக்கம் ஒடிய நாட்களையும், சினியர் பரீட்சையன்று காலையில் கடை எழுதி கொடுத்துவிட்டு, பிற்பகல் கணக்குப் பரீட்சை எழுதிய நினைவுகளையும் மறக்க முடியவில்லை.

வகுப்பு மாணவன் ஒருவன் என் மீது கொண்ட அளவுக்கதிகமான அன்பின் விளைவால் என் பத்திரிகையின் ஒரு பிரதி கல்லூரி முதல்வர் கைகளுக்குப் போனதும் அவர் சினம் கொண்டதும், என் தமிழ் ஆசிரியர் அவர்கள் அவருக்கு விளக்கம் கொடுத்ததும், முதல்வரே முதுகில் தட்டிக் கொடுத்து சபாஷ் சொன்னதும் மறக்கக் கூடியவைகளா?

காலம் மாறிவிட்டது. கல்லூரி மாற வில்லை! கண்ணேண, கருத்தோடு என்னும் எழுத்தும் புகட்டிய ஆசிரியர்கள்

பசுமையான நினைவுகள்

புனித பெண்டிக்ற் கல்லூரி யின் தமிழ்ச் சங்கம் கடந்த பல ஆண்டுகளாக இனிய தமிழ்மொழியின் சிறப்பிற்கும் வளர்ப்புக்கும் மகத்தான சேவை புரிந்திருக்கின்றது. பெண்டிக்ற் கல்லூரியில் தமிழுக்கு ஒரு தனியிடம் இருக்கிறது என்பது எல்லோரும் அறிந்த உண்மை.

ஆசிரியர் இராசையா அவர்கள் என்னிடம் ஒரு கட்டுரை எழுதித் தருமாறு கேட்டபோது எனக்குப் பழைய நினைவுகளெல்லாம் தோன்றின. 1959ஆம் ஆண்டிலே தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவராக இருக்கும் அரும் பெரும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அப்போது நீ. மே. யோ. வேதநாயகம் அவர்கள் மேற்பார்வையாளராகக் கடமையாற்றினார். என்னுடன் பதவி வகித்த நண்பர்களெல்லாம் அயராது உழைக்கும் ஆற்றல் பெற்றிருந்ததால் 1969ஆம் ஆண்டில் தமிழ்ச் சங்கம் பல செயல்களைச் செய்யக் கூடியதாக இருந்தது. திரு. சி. நடராஜா காரியத்திசொல்வும் திரு. நா. ஹரிரத்நஜோதி உபதலைவராகவும் அந்த வருடம் கடமையாற்றினார்கள்.

அந்த வருடம் முதன் முறையாக நாங்கள் திருவள்ளுவர் விழாக் கொண்டாடி

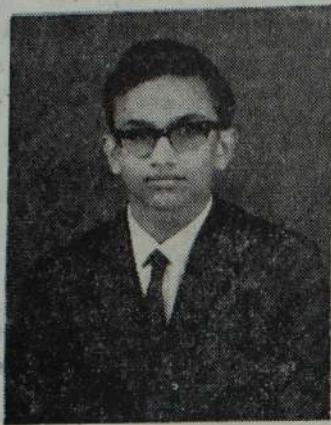
இன்னமும் அங்கு இருக்கிறார்கள். நாங்கள் அங்கு இல்லை. ஓவ்வொருவரும் ஓவ்வொரு திசையிலும், ஓவ்வொரு கண்டங்களிலும் தனித்தனியாக வாழ்க்கைப் பாதையை அமைத்துக் கொண்டு விட்டோம்.

ஏங்கள் உள்ளங்களில் புதுப் புனல் போல் பொங்கும் நன்றியுணர்வும், இன்பு உணர்வும், இனிமை நினைவும், புனித பெண்டிக் கல்லூரியையும், அறிவு புகட்டிய ஆசிரியர் பெருந்தகைகளையும் சுற்றியே பின்னிப் படர்ந்து பெரும் தருவாக விளங்குகின்றன.

டாக்டர் மகேசன் இராசநாதன்

ஞேம். திருக்குறள் உலகநால்; அது ஓர் அரும் பெரும் வேதம். மிகவும் எளிமையான இனிமையான நடையில் மாபெரும் தத்துவங்களையும் அரிய உண்மைகளையும் திருவள்ளுவ நாயனார் தொடுத்துத் தந்து உலகத்துக்கு மாபெரும் தொண்டு புரிந்துள்ளார். பிறநாட்டார் பலர் திருக்குறளின் மேன்மையை உணர்ந்து அதனைத் தமது மொழிகளில் பெயர்த்திருக்கின்றனர். இத்தகைய மகோன்னதமான பணியைச் செய்த பெருந்தகையை நினைவுறுத்தும் பொருட்டே நாங்கள் திருவள்ளுவர் விழாக் கொண்டாடத் தீர்மானித்தோம். அந்த வருடம் திருவள்ளுவர் விழாவிற்கு திருவள்ளுவம் என்னும் தனிப்பெரும் கடவின் கரைகண்ட அறிஞர்கள் பலர் வந்திருந்ததால் விழா வெற்றிகரமாக நடைபெற்றது எனக் கூறிக் கொள்ளுவதில் நான் மிகவும் மகிழ்வும் பெருமையும் அடைகின்றேன்.

அந்த ஆண்டு வழக்கம்போல் தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு நிதி சேர்ப்பதற்காக மைலன் தியேட்டரில் ஓர் உபகாரத் திரைப்படக் காட்சி நடாத்தினேம். மாணவர்கள் சோர்வையும் அலுப்பையும் பாராது கடுமையாக உழைத்தது என் மனதில் பசுமரத்தாணிபோல் பதிந்து இருக்கின்றது. உப

காரக் காட்சிக்குப் பிரவேசச் சீட்டு விற்ப தற்காக் நாங்கள் மாலை வேலோகளில் ஒவ் வொரு தெருவாக எங்குமுள்ள தமிழர்வீடு களுக்குச் சென்றதெல்லாம் நேற்றைய சம் பவங்கள்போல் என் மனதில் காட்சி தரு கின்றன. பெண்டிக்ர் கல்லூரித் தமிழ்ச் சங்க மாணவர்கள் என்று நாங்கள் சொன்னதும் எங்களுக்குக் கிடைத்த வரவேற்பும் ஆதரவும் மறக்க முடியாதவை. அதேபோல் தமிழ் விழாவில் மாணவர்கள் காட்டிய ஆர்வமும் ஊக்கமும் அளவற்றவை. தமிழ்ச் சங்கத்தின் செயல்களில் எல்லாம் உதயகுரியன் போல் விளங்குவது வருடாவருடம் நடக்கும் தமிழ் விழா. ஓர் ஆண்டு தவிர ஒவ்வொரு வருடமும் தமிழ் விழா பெண்டிக்ர் கல்லூரியில் கொண்டாடப்பட்டுள்ளது. தமிழ் விழா, தமிழ் மாணவர்களின் செயல்களுக்கும், ஆர்வத்துக்கும், ஊக்கத்துக்கும், முயற்சிக்கும் கிரர்மாக விளங்குகின்றது. எனவே, தமிழ் விழாவைச் சிறப்பாகக் கொண்டாட மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் மீதோ, உயர்ந்த கோபுரத்தின் படிகளிலோ ஏறிக் கெல்லும் போது, நாம் கடந்துவந்த படிகளை பின் நோக்கிப் பார்க்கையில் எமது உள்ள ததில் உவகை ஏற்படுகிறதல்லவா? அதேபோல்,

யர்களும் தீவிரப்பிரயத்தனம் செய்கின்றார்கள். பெற்றேர்களும் விழாவிற்கு திரண்டு வந்து தங்கள் ஆதரவைப் பெருமளவில் அளிக்கின்றார்கள்.

1959ஆம் ஆண்டு தமிழ் விழாவில் “நடக்கிறது நடக்கும்” என்ற நகைச் செலவை நாடகமும் “செழியன் துறவு” என்னும் இலக்கிய நாடகமும் நடைபெற்றன. அந்த ஆண்டு கல்லூரி அதிபர் வணக்கத் துக்குரியச்கோதரர் அத்தனேசியஸ் அவர்களும் விழாவில் பங்குகொண்டு விழா முடியும்வரையில் இருந்து உற்சாகமளித்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

‘சேமூற வேண்டுமெனில் தெருவெல் ஸாம் தமிழ் முழக்கம் செழிக்கச் செய்வீர்’ என்று உரைத்தார், சுப்பிரமணிய பாரதி யார். ‘‘தமிழ் எங்கள் உயிர்’’. அதை நாம் போற்றிப்பேண வேண்டும். தமிழ் மொழிக்கும், தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கும் தமிழ்க் கலாசாரத்துக்கும் புனித பெண்டிக்ர் கல்லூரித் தமிழ்ச் சங்கம் கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக மகத்தான் சேவை செய்கின்றது, என்பது வெள்ளிடை மலை. இன்று தமிழ்ச் சங்கம் பின்னோப் பருவம் கடந்து வாவிப் பயதை அடைந்துவிட்டது. அது மேன்மேலும் தமிழ்த் தொண்டுபரிந்து சிறப்புற்று விளங்க வேண்டுமென்பதே என் பேரவா.

தமிழ்ச் சங்கத்தைப் பற்றிய நினைவுகளை எனக்கு எழுத வாய்ப்பு அளித்த மலர் வெளியீட்டுக் குழுவுக்கு எனது நன்றி என்றென்றும் உரித்தாகும்.

நெஞ்சின் அலைகள்

வழக்கற்றார் விமல் சொக்காதன்

ஏனி ஒன்றின் மீதோ, உயர்ந்த கோபுரத்தின் படிகளிலோ ஏறிக் கெல்லும் போது, நாம் கடந்துவந்த படிகளை பின் நோக்கிப் பார்க்கையில் எமது உள்ள ததில் உவகை ஏற்படுகிறதல்லவா? அதேபோல்,

பருவத்தின் பூரிப்பில் நின்று தனது இருபத்தைந்தாவது ஆண்டு நிறைவை, வெள்ளி விழாவாகக் கொண்டாடும் எமது சங்கமெழும் மங்கை நல்லானாட்டள் சில வருடங்களுக்கு முன்னர், நெருங்கிய உறவு கொண்

டிருந்தவன் என்ற உரிமையில் எனது நெஞ் சில அலைமோதும் அந்த நாளின் இனிய நினைவுகளை எழுத்தில் வடிக்க முனைந்துள்ளேன்.

சங்கத்தலைவனுக அன்று நான் பொறுப்பேற்ற போது, சங்கத்திற்கு 16 ஆவது ஆண்டு நிறைந்துகொண்டிருந்தது. அப்போது கல்லூரி அதிபராகவும் சங்கத்தின் காப்பாளராகவும் கடமையாற்றியவர், வணக்கத்திற்குரிய சகோதரர் அத்தநே ஸியஸ் அவர்கள். பிரெஞ்சுச் சகோதரரான அவர் பேசும் வார்த்தைகளில் பெரும் பான்மையானவை எமக்குப் புரியா விட்டாலும் புன்னகை பூத்த அவருடைய முகமும் மாணவர்களாகிய எம்முடன் பழகும் பாங்கான விதமும் அவர்மீது எமக்கு ஒரு தனி அபிமானத்தையே ஏற்படுத்தியிருந்தன.

ஒன்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்.

1961-ஆம் ஆண்டு பெப்பரிரவரி மாதம் 2ஆம் திகதி நடைபெற்ற தமிழ் மன்ற அலுவலர் தேர்தலில் நான் தலைவராகவும், பொ. பத்மராஜா அவர்கள் உபதலைவராகவும், ஜோன் பீரிஸ் அவர்கள் செயலாளராகவும் எரிக் சாமு வேல் அவர்கள் துணைச் செயலாளராகவும் துணைப் பொருளாளராகவும் இரகசியவாக்கெடுப்பின் மூலம் தெரிவுசெய்யப்பட்டோம். திருவாளர்கள் அ. சிவமங்கள குமார், ஆபரணம் இராயன், இரா. நர்ராயணச்வாமி, தி. தில்லைநாயகம், ரெறஞ்சல்

சேவியர், ச. கந்தநாதன், கி. தியாகராஜா ஆகியோர் நிர்வாகக்குழு உறுப்பினர்களாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார்கள்.

ஒரு சில வாரத்திற்குள்

எமது சங்கத்தின் முதலாவது பொதுக்கூட்டம், கல்லூரி மண்டபத்தில் நடாத்தப்பட்டது. தமிழ்நாடு மதுரை ஆதீவப்புலவரும், தமிழ் விரிவுரை வேந்தருமாகிய முத்தமிழ்மணி வித்துவான் வை. மு. சண்முகதேசிகர் அவர்கள் எம்மிடையே சமுகந்தந்து “தமிழ் இலக்கியச் சிறப்பு” என்ற பொருளில் தமிழ் மழை பொழிந்து மாணவர்களாகிய எம்மனைவரையும் அதில் திளைக்கச் செய்தார்.

பல ஆண்டுகளாகக் கொண்டாடப்படாமல் விடப்பட்ட வள்ளுவர் விழாவை நாம் நடாத்துவது என்று எமது சங்கத்தினர் முடிவு செய்தனர். அதன்படி வைகாசி அனுஷ்டத்தில் நாம் வள்ளுவப் பெருந்தகைக்கு கோலாகலமாக விழா வெடுத்தோம். இவ்விழாவில், திரு. சில்லையூர் செல்வராஜன். திரு. வி. கண்ணன், திருமதி சபாபதி ஆகியோரின் சிறப்புச் சொற் பொழிவுகளுடன் வள்ளுவர் பாடல்கள், நடனம் முதலியனவும் இடம்பெற்றன. எமது சகோதரப் பாடசாலையான நல்லாயன் கன்னியர் மடத்தினர் எமக்கு, “வள்ளுவனும் வாழ்வும்” என்ற நாடகமொன்றையும், நடன நிகழ்ச்சியொன்றையும் தயாரித்துத் தந்துதவினர். ஆசிரியை திருமதி தங்கரத்தினம் முத்துக்குமார்சாமி அவர்களும், மாணவியர் செல்வி யோகாசாக்கநாதன், சரோஜினி மெய்யப்பன் ஆகியோரும் இப்பணிகளை சிரமேற்றுங்கித்திறம்படச் செய்துதவினர்.

ஆண்டுதோறும் எமது சங்கத்தின் ஆண்டுவிழாவைக் கொண்டாடுவதற்காக திரைப்படச் காட்சி ஒன்றை நடாத்தி நிதி திரட்டுவது வழக்கமாதலால் அவ்வாண்டில் “உத்தம புத்திரன்” திரையிடப்பட்டது.

அக்டோபர் மாதம் 21 ஆம் திகதி எமது ஆண்டுவிழா தமிழ் விழாவாக பெருவிழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டது. வைத்

தியக் கல்லூரிப் பேராசிரியர் அ. சின்னத் தமிழ் அவர்கள், பிரதம அதிதியாகக் கலந்து கொண்டு சிறப்பிக்க, திருமதி மீண்டும் பொன்னுத்துரை அவர்கள் சிறப்புச் சொற் பொழிவாளராகக் கலந்து கொண்டார்.

கொழும்பு நகரில் எத்தனையோ இடர் களுக்கிடையே, தமிழ் வாழுகின்றது என்றால், அது புனித பெண்டிக்ற் கல்லூரியில் தமிழ்இலக்கியச் சங்கத்தில்தான் என்பதை எவராலும் மறுக்க முடியாது. பெயருக்காகவும் புகழுக்காகவும் நடாத்தப்படும் காளான் சங்கங்கள் நிறைந்துள்ள இந்த நாட்களில் ஓராண்டு ஈராண்டல்ல, இருபத்தைந்துஆண்டுகளாகசங்கத்தைத் தளர்ந்து விடாமல் கட்டிக்காத்து வருபவர்கள், கல்லூரியில் உள்ள சில ஆசிரிய மணிகள். தலைவர்களாகவும் நிர்வாகிகள் ஆகவும் மாணவர்கள் இன்றிருந்து, நாளை போய்விடுகிறார்கள். ஆனால் இந்த ஆசிரியப் பெருந்தகைகள், தமிழ்ச் சேவையே உயிர் மூச்சாகக் கொண்டு சங்கத்திற்காக அல்லும் பகலும் உழைத்து வருகிறார்கள். இவர்கள் எல்லோருக்கும் முன்னணியில் நிற்பவர் எமது மதிப்பிற்குரிய ஆசிரியர் வ. இராசையா அவர்கள். எமது பதவிக்காலத்தில் மட்டுமல்ல இன்றுகூட இவரது அயராத உழைப்பு, சங்கத்திற்குப் புத்துயிர் ஊட்டுவதை நாம் அவதானிக்கலாம்.

வித்துவாண் நீ. மே. யோ. வேதநாயகம் அவர்கள், எனது பதவிக் காலத்தில் சங்கத்தின் மேற்பார்வையாளராகக் கட

மையாற்றியவர்; இவருடன் திரு. இராம் சுந்தரவிங்கம். திரு. எம். டி. குசைநாதர். திரு. நா. தனபாலசிங்கம், திரு. லோ. அ. அருளானத்தம். திரு. க. பத்மநாதன் ஆகி யோரும் அன்று சங்கம் செழித்து வளர்ந்து வேறுன்ற வழிவகுத்தார்கள்.

புனித பெண்டிக்ற் கல்லூரியில் படிக்கும் ஒவ்வொரு தமிழ் மாணவனுக்கும் தமிழ் உணர்வு, தமிழ் இலக்கிய சங்கத்து ஊடாக ஊட்டப்பட்டு வருகிறது. அவன் விரும்பியோ, விரும்பாமலோ சங்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபாடு கொள்ள வைக்கப்படுகிறன். இதனால், தமிழ் உலகில், தமிழர்கள் மத்தியில் — வருங்காலத்தில் தனது பங்கு என்ன என்பதை அவனுல் ஊகித்து அறிய முடிகிறது.

என்னைப் பொறுத்தமட்டில், தமிழன்னையின் மீது நான் கொண்டிருந்த அழியாத காதலுக்கு புதுவேகத்தையளித்தது புனித பெண்டிக்ற் கல்லூரித் தமிழ் மன்றம். சங்கத்துடன் நான் தொடர்புகொண்டிருந்த நாட்கள் என் வாழ்வில் அழியா இடம் பெற்ற பொன்னட்களாகும். இன்று இருபத்தைந்தாவது ஆண்டு நிறைவாக வெள்ளி விழாக் கொண்டாடும் தமிழ் இலக்கியச் சங்கம் பொன் விழாக்களை மட்டும் அல்ல, நூற்றுண்டு விழாக்களையும் கொண்டாட. வேண்டும் என்று பூரித்த மனத்துடன் வாழ்த்தி அதற்காக எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளை இறைஞ்சுகின்றேன்.

எண்ணக் குவியல்

பல நினைவுகள் அலைமோதுகின்றன. எவற்றைப் பொறுக்குவது? எவற்றை ஒதுக்குவது? பொறுக்கியதில் சிலவற்றை உங்களோடு பங்கு போட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வருடந்தோறும் நம் தமிழ் விழாவுக்கு முன்னால், பல போட்டிகள் நடைபெறும்.

பி. சந்திரசேகர்
[மருத்துவ மாணவர்]

முதன்முதலாக நான் இரண்டாம் வகுப்பில் படித்துக்கொண்டிருந்த போது போட்டியில் பங்கெடுத்தேன். அவ்வருடம் எனக்குப் பரிசு எதுவும் கிட்டவில்லை. இருப்பினும், விடாமல் கல்லூரி இறுதியாண்டுவரை போட்டிகளில் கலந்து கொண்டேன். அதன்பிறகு பரிசும் விடா

மல் கிடைத்து வந்தது. (இச் சந்தர்ப் பத்தை விட்டால், வேறு எப்போதுதான் இதைச் சொல்லுவது!) பரிசை விட, போட்டிக்கு முன்னாலும், போட்டியின் போதும் மனதைக் கவ்வும் பயந்தான், எனக்கு அதிக மகிழ்ச்சியைத் தரும்.

நிதியுதவிக் காட்சிக்கு சீட்டுகள் விற்கத் தெருத்தெருவாகச் செல்லவேண்டியிருந்தது. அப்போது, அவ்வால்வீட்டாரைக் கவர நாங்கள் பல உத்திசௌக் கையாளுவோம். சில பலிக்கும்; பல தோல்வியறும். அதன் பிறகு, நாங்களே எங்கள் திறனை மேச்கிக் கொள்ளுவோம். காட்சியன்று வாயிலில் நின்ற சீட்டுகளை வாங்கும்போது கிடைக்கும் மகிழ்ச்சியே தனி. இதில் யார், எந்த விலைச் சீட்டு வாயிலில் நிற்பது என்பதில் ஏற்படும் தகராற்றை நினைத் துப்பார்த்தால், இன்றைக்கும் சிரிப்பு மேலிடுகிறது.

விழாவுக்கு முன்னால், இல்லந்தோறுஞ் சென்று, அனுமதிச் சீட்டுகளை விநியோகிக்க வேண்டும். அப்போது எல்லோரையும் திருப்பதிப்படுத்துவது என்பது இயலாத

தொன்று. இதன் மூலம் எழுந்த சச்சரவு களை நினைத்தால்.. அப்பப்பா! வேடிக்கை!!

அனைத்துக்கும் மகுடம் வைத்தாற் போன்றது விழாத் தினம். காலையிலிருந்து, அரங்க வாயிலில் அலங்காரங்கள் நடை பெறும். வாழை மரங்கள் இரண்டு திடீரெனத் தோன்றும். இதன் மின்னரே, விழா களைகட்ட ஆரம்பிக்கும். மாலையில் விழா ஆரம்பித்ததும், கூட்டங் கூட்டமாகப் பெற்றேருரும் மற்றேருந் வருவதைப் பார்க்கையில், என்னையுமறியாமல் மகிழ்ச்சி பெருக்கெடுக்கும். கூடவே, அசம்பாவிதங்கள் ஏதும் நடைபெற்றுவிடுமோ என்ற அச்சமும் தலைதாக்கும்.

மன்றத்தின் தலைவராக வேண்டும் என ஆரம்பகாலத்திலிருந்தே என் மனத்தில் உண்டா கியிருந்த விருப்பம், பல இடங்களில் சில சின் பின், நிறைவேறியது. அவ்வாண்டு எனக்குக் கிடைத்த அனுபவங்கள் விலைமதிப்பற்றவை; என்றுமே மறக்கமுடியாதவை.

மாணவரின் திறனை வெளிப்படுத்தக் கூடியதோர் அருமையான உபகரணம், இத்தமிழ் மன்றம். தமிழின் தாயகமாகிய தமிழ்நாட்டின் ஆசிரியர் சிலர், ஈழத் தமிழ் மூன்றாவது தமிழைப் பாராட்டுகின்றனரெனின், அதற்கு முழுக்காரணமும் இத்தமிழ் மன்றமேயாம். போட்டிகளின் வாயிலாக வும், விவாதங்களின் வாயிலாகவும் இன்னும் பலவற்றின் மூலமாகவும் என் தமிழார்வத்தை வளர்த்துமைக்கு இத்தமிழ் மன்றத்திற்கும், என் கல்லூரிக்கும் நான் என்றென்றும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம் தமிழ் இலக்கிய மன்றத் தின் வெள்ளி விழாவுக்கு என் இதயங்களின்தாங்கள்.

முதல்விருந்தினர் மொழிந்த கருத்துரைகள்

எதிர்காலத் தலைமை

இலக்கிய மன்றங்கள், பாடசாலையினது பாடத் திட்டத்துக்குப் புறம்பான முயற்சிகளுள் முக்கியமான அம்சமாக அமைந்துள்ளன. இவை, வாக்குவல்லபம் எழுத்துத்திறன் என்பவற்றின் நுட்பங்களில் மாணவர்க்குப் பயிற்சியளிப்பதோடு, நாடும் நமது சமூகமும் எதிர் நோக்கும் பெரும் பிரச்சினைகளை அவர்கள் தெரிந்து கொள்ளவும் அவற்றில் கரிச்சினையை வளர்க்கவும் உதவுகின்றன. சிக்கலான பிரச்சினைகளைப் பிரித்து ஆராய்தல் நம்மாணவரிடம் தெளிவான சிந்தனையை வளர்த்து, எதிர்காலத் தலைமைக்கு அவர்களை ஆயத்தம் செய்கிறது.

கு. பாலசிங்கம்

தமிழின் மேம்பாடு

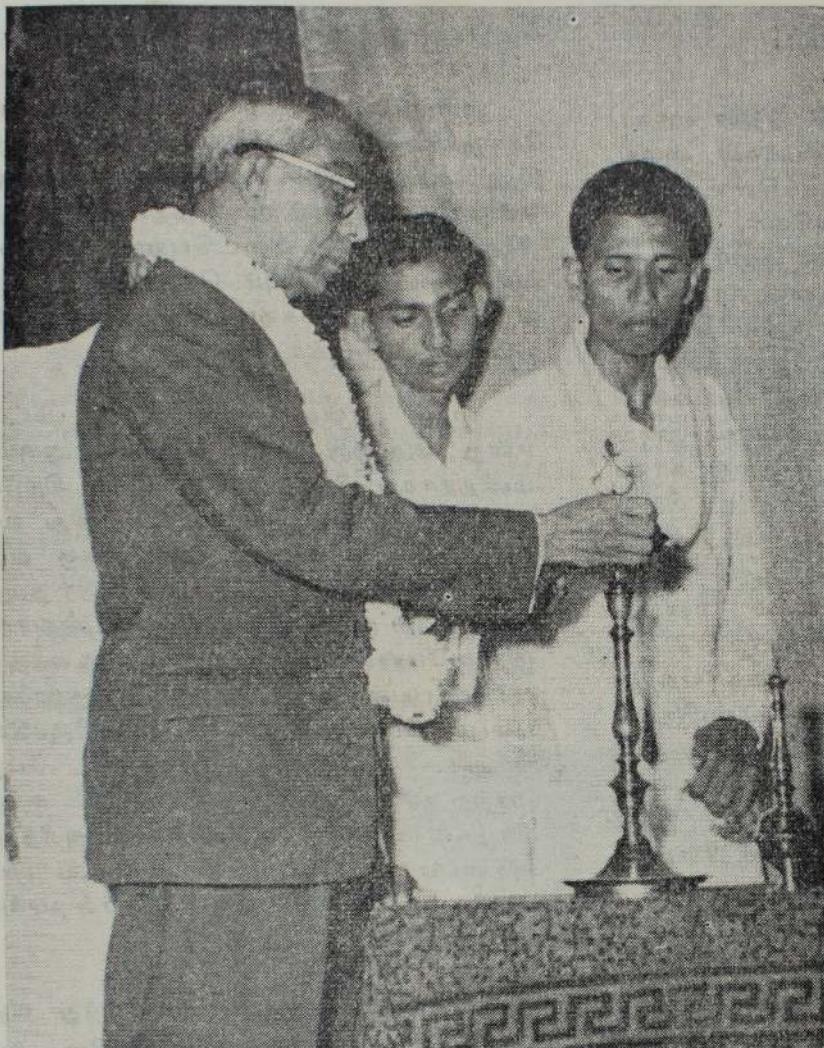
மகஞ்சதாரோ ஹரப்பா நாகரிகங்களுக்கும் வித்தாயிருந்த தமிழ்மொழி இன்றும் கன்னிவளம் குன்றாது திகழ்வதற்குப் பல காரணங்கள் உள். தமிழ், பண்பாடு நிறைந்த உறுப்புக்களால் ஆக்கப்பட்ட சிறந்த பெருஞ் செல்வம்: (*Tamil has a perfect integrated and interlocking culture*) தமிழில், தனக்கெனச் சிறப்பான இலக்கியம், சங்கிதம், நடனம், நாட்டியம், ஒவியம், சிறப்பம், கட்டட நிர்மாணம், உடை முதலாகிய எல்லாக் கலை உறுப்புக்களும் உண்டு. இவை யாவும் ஒன்றேடொன்று பொருத்தமாக இணக்கப்பட்டு, ஒன்றாகுக்கொன்று ஆதாரமாகவும் இயங்குகின்றன. இப்படித் திடம் வாய்ந்த பண்பாடு இலகுவில் தளர்ச்சியுற்று மறையவோ பிற-

ரால் அழிக்கவோ முடியாதது. காலத்துக்குக் காலம் சில உறுப்புக்கள் தளர்வெய்திய விடத்தும், ஏனைய வலிமையுடன் வளர்வதால் அவை தளர்ந்த உறுப்புக்களையும் தாங்கிச் செல்கின்றன.

இன்னேரு காரணம்: தமிழனது ஆழந்து அகன்ற மனப்பான்மை. ‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்’ என்றும், ஒன்றே குலம்; ஒருவனே தேவன். என்றும் பஸ்ஸரிரம் ஆண்டுகட்டு முன் முழங்கியவன். தமிழனே! உடை, நடை, நாகரிகம் முதலியபுற அணிகளின் ஊடாக உருவிச்சென்று மனிதனை மனிதனைக்க கண்டு, கேள்வம் கொண்டவனும், தமிழனே! மனிதனுடைய அடிப்படையான பண்டு கணக்கொண்டு கலாபாத்திரங்கள், கவிதா பாத்திரங்கள் உருவாக்கிப்பழையால் தமிழரது படைப்புகள் கலையுலகில் என்றும் புதிய வாக மிளிர்கின்றன. தமிழ்ப்பாவலர்கள், ஞானிகள் ஆகியோர் கண்ட உண்மைகள் காலதேச வரையறைகளைக் கடந்து என்றும் நிலையாம் இயல்பினவாகவின், அவர்களின் பாடல்கள் எக்காலத்தும் எந்நாட்டார்க்கும் இன்பம் பயந்து வருகின்றன.

இப்பரந்த மனப்பான்மையே தமிழ்ஜீக கடல் கடந்து பிற நாட்டு மச்சகளுடன் வணிகம் செய்யவும், பிறநாடுகளில் குடியேறவும் தூண்டியது. காலப்போக்கில் தமிழனது மனப்பான்மை சுருங்க, தமிழன்ஜீயின் மகிமையும் குன்றியது. மீண்டும் நாம் பரந்த மனப்பான்மையை வளர்த்தால் தமிழன்ஜீயின் எழில் மீண்டும் மிளிரும். தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெல்லாம் பரவும். இதுவே பாரதி நமக்கு இட்டபணி. இதை நிறைவேற்றுவோம்.

கு. பாலசிங்கம்

'மன்ற விழாவில் பொன் ஸ்கந்த ராஜா
மணீவினக் சேற்றும் மங்கள நிகழ்ச்சி

வீரு கொள்வாள்

பால், தெளிதேன், பாகு, பருப்பு நான்கினையும் கலந்து கொடுத்துவிட்டு, சடாக முத்தமிழை இறைவனிடம் ஒன்னை முதாட்டி வேண்டிப் பெற்றதாக ஒரு பாடல் உண்டு.

இத்தகைய சிறப்பினையுடைய முத்தமிழ் தனியுயர் சிறப்புடன்வாழ்ந்த காலம் ஒன்றுண்டு. காலச் சுழற்சியிலே கன்னித் தமிழனங்கு ஒடுக்கப்பட்டு, ஒனி மறைக்கப்பட்டு வாழ்ந்தாள். அதே சுழற்சி அன்னவளைப் பண்டிருந்த பெருநிலைக்கு உயர்த்துவதைக் காண்கிறோம்.

தெருவெல்லாம் தமிழ் முழக்கம் கேட்கிறது; இயலுக்கும் இசைக்கும் நாடகத்

So sweet.....

Tamil literature is extensive, both ancient and modern; its grammar precise; its expression exact. Untold wisdom is enshrined in the words of Avvayaar, Thiruvaliuvar and a host of others. The Kural is a world Classic, translated in about fifty languages. Thiruvasagam has appealed even to the Westerners as wonderful devotional songs. Tamil as its name implies, is very sweet.

P. Sri Skanda Rajah

துக்குமெனத் தனி இலக்கண வகைகள் செய்து வாழ்ந்த பண்டையோர் காட்டிய முறையிலே இன்று நடைபயில்கிறோம், நாம்.

ஊரு செய்வதென உலகம் திரண்டாலும், வீரு கொண்டு வளரத்தான் போகிறோன், தமிழன்னை!

நீறுபுத்த நெருப்பாக, புடமிடப்படாத பொன்னாக அன்னையிலள் இருப்பினும், உள்ளொளி உலகத்துத்துக்குத் தெரியத்தான் போகிறது.

தமிழன்னை வாழ்வில் காலையிளங் கதி ரோன் காட்சி தர வந்துவிட்டான்.

மு. சிவசிதம்பாரம்

அன்னைமொழி ஆரூயிர்!

இர் இந்தின் சரித்திரத்தின் எக்கா வத்திலுமே சிறந்த இலக்கியங்கள் எழுவ தில்லை. ஆனால், எந்தக் காலத்தில் உயர்ந்த இலக்கியங்கள் எழுகின்றனவோ, அந்தக் காலத்தில் அந்த இனத்திலே உயர்ந்தோர் இருந்தார்கள் என்பதை அவை காட்டுகின்றன. உயர்ந்தோர் என்றால் அறிவிலே, பண்ணிலே, செயலிலே உயர்த்தோர் ஆவர்; ஆதலின் அவர்கள் சிலராகவும் அங்கனம் அல்லாதோர் பலராகவுமே என்றும் இருப்பார். கனிகளும் புலவர்களும் தமது காலச் சூழ்நிலையைப் படம்பிடித்தவாறு தம் சிருஷ்டிகளில் அமைச்சும் போது, உயர்ந்தோரின் குணங்களுக்கே முக்கியத்துவம் அளிப்பார். இதுபற்றியே, “உலகம் என்பது உயர்ந்தோர்மாட்டே” என்றார்கள். இலக்கிய அறிவு இன்றைய சமுதாயத்தில் நன்றாகப் பரவுமானால், அது முன்பிருந்த உயர்மக்கள் போன்றவர்கள் இன்றும் வருங்காலத்திலும் தொன்றுவதற்கு ஏதுவாகும். எனவே, இம்மன்றத்தார் இலக்கிய அறிவைப் பொதுமக்களிடம் பரப்பும் பணியில் ஈடுபடல் வேண்டும்.

இன்னென்று; தமிழ் மொழிக்கு ஆபத்து நெருங்குகின்றது என்றெல்லாம் பேசக் கேட்கிறோம். இவ்வகு வாழ்க்கையிலே ஆபத்தில்லாத நிலையே கிடையாது. ஆனால், ஆபத்திலிருந்து விலகுவதற்குக் கற்றுக்கொள்ளாமையினாலேயே நஷ்டம் விளைகிறது. தமிழ் மொழியைக் காப்பாற றுவது தமிழர்களுடைய கடமை. ஏது மொரு பெரிய காரியத்தைச் சாதிக்க வேண்டுமாயின் தியாகப் பண்பு வேண்டும். இப்பண்பினைப் பண்டத்த தமிழ் மக்கள் போற்றினார்கள். “உண்டால் அம்ம இவ்வகும் தமக்கென முயலுநர் உண்மையானே” என்று புறரானாறு இப்பண்பை விளக்குகிறது. எனவே, “மாசில்லாத உயர் மொழியை உயிரெனவே போற்று மின்கள்” என்ற டாரத்தாசனுடைய வேண்டுகோளையே நானும் வற்புறுத்துகிறேன்.

“நன்றும் தீதும் பிறர்தர வாரா!”

தமிழுக்கும் தமிழருக்கும் பல பல சோதனைகள் ஏற்பட்டிருக்கும் இச் சமயத்திலும் கூட புனித பெண்டிக்ற் கல்லூரித் தமிழ் இலக்கிய மன்றம் ஈழத்தின் தலைநகரிலே சிறப்பாக நடைபெற்று, வருடாவருடம் விழாவினையும் கொண்டாடி வருவது போற்றத்தக்கதாகும். தமிழை என்றும் யாரும் அழிக்க முடியாது.

தமிழ் என்பது ஒரு மொழி மட்டுமன்று. அது ஒரு வாழும் முறையும் ஆகும். மனிதராகப் பிறந்தவர்கள் சிரும் சிறப்புமாகப் பயனுள்ள முறையில் இனிது எப்படி வாழ்வாமென்பதை உலகினுக்கு வழி காட்டியவன் தமிழன். திருவள்ளுவர் தமது திருக்குறள் மூலம் இதை விளக்கியுள்ளார். இதன் மேன்மையை உணர்ந்து உலகத்து மக்கள் பயன் பெறும்பொருட்டு இந்நாலைப் பலபல மொழிகளிலும் பெயர் த்திருக்கின்றனர்கள். தமிழராகப் பிறக்கும் பேறுபெற்ற நாம் திருக்குறளையெல்லாம் கற்றுவாழ்க்கையின் இலக்கணத்தை அறிந்து, அதன்படி வாழ்ந்து பேரின்பமடைய முடியாவிடில் திருக்குறள் செல்வத்தால் நமக்கு என்ன பயன்?

அந்த இலக்கணப்படி வாழ்ந்து வழி காட்டியவர்களைப் பற்றிய நூல்களே, தமிழின் மேலான இலக்கியங்கள், தமிழிலுள்ள அவ்விலக்கியச் செல்வங்களைத் தமிழரில் பலரே அறியாமலுள்ளோம். மகாகவி பாரதியார் கூறியதுபோல் ஊழையாராய்ச் செவிடர்களாய் வாழ்கின்றோம். தமிழர் தங்கள் இலக்கியச் செல்வங்களை அறியாமலும், வாழ்க்கையினது இலக்கணத்தை உணராமலும் இருப்பதுதான் அவர்களது தாழ்வுக்கும், வறுமைக்கும் பெரிதும் காரணமாகும். தமிழர் மீண்டும் தலை நிமிர்ந்து பெருவாழ்வு வாழ வேண்டுமென்ன் தமிழ்ச் செல்வங்களாகிய திருக்குறளையும், இலக்கிய வாழ்வு வாழ்ந்தவர்கள் சரிதை அடங்கிய பெரியபுராணம் முதலிய மேலான தமிழ் இலக்கியங்களையும் படித்து, அதன்படி வாழ முற்படல் வேண்டும்.

டும். தமிழரின் உயர்வுக்கும், தாழ்வுக்கும் தமிழரே காரணர்ன்றி பிழர் யாருமல்லர்.

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்ற அடிப்படைக் கொள்கை தமிழருடையது. குறுகிய நோக்கமோ, வேற்றுமை என்னைக்களோ அவனுக்கு இல்லையென்பதையே இந்த மந்திரம் காட்டுவதாக இருக்கின்றது.

இன்னே செய்தாருக்கும் நன்னயம் செய்ய வேண்டும் என்றும், பிறருக்காகத் தன் என்பையும் நல்க வேண்டுமென்றும் பணிக்கின்றது, வள்ளுவம். அவ்வித அன்பு வாழ்க்கையைத் தமிழன் வாழ்வானுகில், அவனுக்கு உலகிலே எதிரிகளோ, துன்பங்களோ இருக்க முடியுமா?

இந்தத் தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தாருக்கு ஒரு வார்த்தை: மாணவர்களாகிய நீங்கள் இந்தக் கல்லூரியில் படிப்பதற்குப்

பெரும் பாக்கியம் செய்திருக்கிறீர்கள். தமிழ்ப் பாடப் புத்தகங்களை மட்டுமன்றி, பல தமிழ் இலக்கிய நூல்களையும் நன்கு படியுங்கள். கூடுமானவரை மற்ற மொழிகளையும் பயிலுங்கள். தமிழிலுள்ள இலக்கியச் செல்வங்களை நீங்கள் உணர்ந்து அப்படி வாழ முற்படுவதுடன் நில்லாது மற்றவர்களுக்கும் அவர்களுக்குப் புரியும் மொழியில் இவற்றை வாரி வழங்குங்கள். இதனால் மற்றவர்களுக்கும் இவ்வித இலக்கிய வாழ்வு வாழ முற்படக்கூடும். ஊரெல்லாம் வாழக் கேடொன்றுமில்லை. இவ்விதம் தமிழ் இலக்கிய வாழ்வு வாழும் தமிழரே தங்களுக்கும், தங்கள் சமூகத்தாருக்கும், நாட்டுக்கும் மேலான நன்மை செய்தவராவர். புனித பெண்டிக்ற் சல்லூரித் தமிழ் இலக்கியமன்றமும் அதன் மேலான பணிகளும் நீஞ்சி வாழ இறை அருளை வேண்டுகின்றேன்.

கி. பி. அர்

அரன், நம் அதிதி, ஆண்டு விழாவில்
திருநிறை தீபம் ஏற்றிடும் காட்சி

Space Donated

by

**FELCI COMMERCIAL TRADERS
COLOMBO - 11.**

*With best Compliments
from*

“FRESCO JEWELLERS”

JEWELLERS AND PAWN BROKERS

20 B, DHARMAPALA MAWATHA,
COLOMBO - 3.

Head Office:

PREMADASA & Co.,

17, Prince Street,
COLOMBO - 1.

Telephone: 26237

புனித பெண்டுக்கற் கல்லூரித் தமிழ் இலக்கிய
மன்றத்தின் நற்சேவை தொடர எனது
உள்ளங்களின்த நல்வாழ்த்துக்கள்

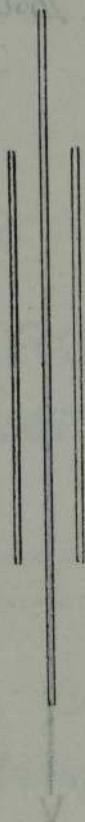
கோ. நாகலி ஸ்ரீ, J.P.

“நாகேங்கிரா இல்லம்”

79, கொட்டாஞ்சேனை வீதி,
கொழும்பு - 13.

தொலைபேசி { 32769
 35149

With best Compliments from

RANJANA STORES

WHOLESALE AND RETAIL TEXTILES DEALERS

52, BANKSHALL STREET,
COLOMBO-11.

T { grams: Ranjanas
phone: 25851

DATE / 1960
PAGE 1

யத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டு அழகுத் தமிழிலக்கணம்

இலக்கிய வரலாற்றினைக் காலப் பகுதிகளாக வகுப்பதிலுள்ள சிரமங்களையும் இடர்ப்பாடுகளையும் வரலாற்றுச்சிரியர்கள் நன்குணர்வர். குறிப்பிட்டவாரு காலப் பகுதிக்கு உரியனவாய்க்கூறும் சிறப்பியல்பு களும் பண்புகளும் மற்றெருந காலப் பகுதி யிற் காணப்படா என்பது கருத்தன்று. ஆராய்ச்சி வசதிக்காகவும் இலக்கியே தொகுத்து நோக்குவதற்காகவும் நாமாகச் சில காலவரையறைகளை வகுத்துக் கொள்கிறோம். அந்த வகையில் நவீன காலப் பகுதியைப் பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டு எனவும் இருபதாம் நூற்றுண்டு எனவும் இங்கு அமைத்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னுமொன்று: இலக்கியம் என்று தற்காலத்திலே நாம் குறிப்பிடும்போது, சிருஷ்டியிலக்கியம் – Creative Literature – அதாவது, கவிதை, புனைக்கதை, நாடகம், திறனைய்வு முதலிய ஆற்றல் இலக்கியப் பிரிவுகளையே கருதுகின்றோம். ஆயினும் இஃது மிகச் சமீப காலத்தில் ஏற்பட்ட வழக்காறு ஒன்றாகும். பொதுவாக இலக்கியம் என்று முற்காலத்திற் குறிப்பிட்டோர், சிருஷ்டியிலக்கியத்தை மாத்திரமல்லாது, சமயம், தத்துவம், சாத்திரம் அறிவியல் முதலிய துறைகளைச் சார்ந்த நால் களையும்

கருத்திற் கொண்டனர். ஆதிகாலத்திலே வாய்மொழிப் பாடல்கள் வழங்கியபொழுது வசன நூலிலிருந்து வமிசவரலாறு வரை செய்யுள் வடிவிலேயே அமைந்து நிலவின என்பதையும் நாம் மறப்பதற் கில்லை.

பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டுத் தமிழ் லக்கியத்தை ஆராயும் நாம் இப்பொது விதியை நினைந்து கொள்ளுதல் நன்று. தமிழ் நாட்டிலுஞ்சரி, ஈழத்திலுஞ்சரி பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டுக்கு முற்பட்ட

கலாநிதி க. கைலாசபதி

இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் பத்தொன்பதாம் இருபதாம் நூற்றுண்டு இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் சில அடிப்படைக் குணவேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டைத் தனியொரு காலப்பகுதியாக நாம் கொள்வதற்கு ஏதுவாக இருப்பன இவ்வேறுபாடுகளேயாம். இவற்றை இன்று நோக்குகையில் சர்வ சாதாரணமானவையாய்த் தோன்றக்கூடும். ஆனால், சென்ற நூற்றுண்டிலே அவை மொழியிலக்கிய வளர்ச்சியில் எத்துணைப் பெருமாற்றங்களைப் புகுத்தின என்பதை உணர்ந்து கொள்ளுதல் இன்றியமையாதது.

இவற்றுள் முதலாவதாக அச்சியந்திரம் உண்டாக்கிய பெருமாற்றத்தைக் குறிப்பிடுதல் வேண்டும். பதினாறும் நூற்றுண்டிலேயே அச்சுவாகனம் தமிழ் நால் கள் பதிப்பிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டதாயினும், அச்சியந்திரம் என்ற மகத்தான சாதனம் பெரும்பாலும் மேனாட்டுக் கிறித தவப் பாதிரிமாரிடத்தும், சில ஐரோப்பியக் கம் பெணி களிடத்து மே ஏகபோக உரிமையாயிருந்தது. உடைமை வரையறுக்கப்பட்டு ஏகபோகமாய் இருந்தமையால் அதன் பயன்பாடும் குறுகியதாயும் விதேசிய நலன் கருதியதாயும் அமைந்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்துதான் சுதேசி கள் அச்சியந்திரசாலைகள் நிறுவும் வாய்ப்பையும் உரிமையையும் பெற்றனர். சுருங்

கச் சொன்னால், பதினாறும் நூற்றுண்டு தொடக்கம் கிறிஸ்தவ சமய நூல்களையும் அவற்றின் ஆக்கத்திற்கும் பிரசாரத்திற்கும் இன்றியமையாதனவாயிருந்த ‘கருவி’ நூல்களையும் கண்ட தமிழகம் சென்ற நூற்றுண்டில் பிறதுறைகளைச் சார்ந்த நூல்களையும் அச்சிற் கண்டது.

ஏட்டுச் சுவடிகளில் முடங்கிக் கிடந்த பழந்தமிழ் இலக்கண இலக்கிய சாத்திர நூல்கள் சொற்ப விலையில் ஆயிரக் கணக்கான பிரதிகளாக நடமாடும் சூழ்நிலை தோன்றியது. இது இலக்கியத்தின் பண்பிலும் பெருமாற்றத்தை உண்டாக்கியது. பிரபுக்கள், ஐமீந்தார்கள், சிற்றரசர்கள், மடாதிபதிகள் மட்டத்தில் மட்டும் வழங்கிய இலக்கியம் ஓரளவு பொதுமக்கள் மட்டத்திற்கும் பரவ வழி பிறந்தது.

இதற்கு உடனிகழ்ச்சியாக, புதிய கல்விமுறையும் மெல்ல உருவாகியது. குருசிஷ்ய முறையிற் சில இலக்கண இலக்கிய சாத்திர நூல்களைக் கற்கும் குருகுலக் கல்வி முறைக்குப் பதிலாகப் பள்ளிக்கூடங்களிற் பொதுப்பட மாணவர்கள் பாடத் திட்டங்களுக்கமையக் கல்வி கற்கும் முறை ஏற்பட்டது. ஆறுமுகநாவலரது கல்விப் பணியை இச்சூழ்நிலையில் வைத்தே நாம் நோக்குதல் வேண்டும்.

அச்சியந்திரம் வந்ததன் பயனாகச் சமயச் சார்புடைய நூல்கள் மட்டுமன்றிப் பிறதுறைகளைச் சேர்ந்த நூல்களும் எழுந்தன. ஈழத்தைப் பொறுத்த மட்டில் இருதுறைகள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கன வாயுள்ளன. விஞ்ஞானத் துறையில் சென்ற நூற்றுண்டின் பிறப்புத்தியிலே இன்றுகூடப் பெருமைப்படத் தக்க சில நூல்களை டாக்டர் கிறீனும் அவரைச் சார்ந்தோரும் சுயமாக எழுதியும் மொழி பெயர்த்தும் ஆக்கினர். 1850-ஆம் ஆண்டளவில் வைத்தியர் கிறீன் விஞ்ஞானத்தை-அதுவும் சிக்கல் நிறைந்த வைத்தியவியலை மாண்வருக்குத் தமிழில் போதிக்க முற்பட்டார். இம் முயற்சியின் பயனாக வைத்திய ஞானம் மாத்திரம் எம் மவருக்குக் கிடைத்தது என்று கருதுவது தவறு. கெமில் தம், மனுஷுக்கரளம்,

இரண் வைத்தியம், அங்காதிபாதம், வைத்தியாகாரம் முதலிய நூல்கள் புதிய விஷய ஞானத்தைப் புகுத்திய அதே வேளையில், தமிழ் மொழியின் வளத்தையும், புதுக்கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் அதன் ஆற்றலையும் அதிகரிக்கச் செய்தன. அதாவது மொழியின் ஏற்படுடைமையை விருத்தியடையச் செய்தன.

இலக்கண இலக்கிய வரம்பினின்றும் சற்று விரிவடைந்த வளர்ச்சியைக் காட்டுவனவாயுள்ளன தமிழ்கராதி முயற்சிகள். 1833-ஆம் ஆண்டிலேயே யாழ்ப்பாணத்து அமெரிக்க மிஷன் பாதிரிமார்கள் தமிழ் ஆங்கில இருமொழி அகராதிகள் தயாரிக்கத் திட்டமிட்டுப் பணியாற்றி வந்தனர். யாழ்ப்பாண அகராதியென்றும் மானிப்பாய் அகராதியென்றும் வழங்கிய பேரகராதி 1842-இல் வெளியிடப்பட்டது. அதையெடுத்து வெளிவந்த உவின்ஸ்லோ அசராதி முதல் கதிரைவேற்பின்னை அகராதி வரை ஈழநாட்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகராதி முயற்சிகள் பல

இவை யாவற்றையும் நோக்கும்போது சில போக்குகள் எமக்குப் புலப்படும். அச்சியந்திரத்தின் வருகையோடு சமகால நிகழ்ச்சிகளாய் ஈழத்திலே சென்ற நூற்றுண்டிற் சிற்சில புதுத்துறைகளில் எம்மவர்களான் சென்றது. தமிழ் நாட்டிலும் இப்போக்குகள் காணப்படினும் ஈழத்தில் இவை முனைப்பாகக் காணப்படுகின்றன என்பதை மறுக்கவியலாது.

விஞ்ஞானத்தைத் தமிழிற் பெயர்த்த திலும், அகராதிகளை அரும்பாடுபட்டுத் தயாரித்ததிலும் பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டு ஈழத்தமிழகம் முன்னின்றது என்று பட்டியல் தயாரித்துப் பெருமைப்படுவதிலே பயனெடுவும் இல்லை. இம் முயற்சிகள் வரலாற்று உண்மைகளே. ஆனால், இவற்றின் விளைவே முக்கியமாய்க் கருதத் தக்கன. இதனை ஓர் உதாரண விளக்கத்தோடு நோக்குவோம்.

தமிழ்த்தாதா என்றழைக்கப்படும் சி.வை. தாமோதரம்பின்னையை எடுத்துக் கொண்டால், அவரது பதிப்பு முயற்சிகளே

எமக்கு நினைவு வரும். உ. வே. சாமிநாதை யருக்கு வழிகாட்டியாகவும் சில வழிகளில் மேம்பட்டவராயும் விளங்கிய தாமோதரம் பிள்ளை, நான் முற்கூறிய போக்குகளின் சின்னமாக விளங்குகிறீர் என்னாம். உதாரணமாக வீரசோழியப் பதிப்புரையிலே தமிழிலக்கிய சரித்ததைக் காலமுறைப்படி பாகுபாடு செய்ய முயன்றார், பிள்ளையவர்கள். அபோத காலம், அசூரகாலம், இலக்கண காலம், ஸமுதாய காலம், அநாதரகாலம், சமணரகாலம், இதிலூராஸகாலம், ஆதினகாலம், தற்காலம் என ஒன்பது காலப் பிரிவுகளாய்த் தமிழிலக்கிய வரலாற்றை வகுத்தார். தமிழ்நாட்டில் மொழியியல், வரலாறு, கல்லெழுத்தாய்வு முதலியன ஒங்கி வளராத காலத்தில் வாழ்ந்த போதும், பிள்ளையவர்கள் இத்தகைய காலவாராய்ச்சியை மேற்கொண்டது நான் முற்கூறிய பொதுப்போக்குகளின் தாக்கத்தினாலேயே என்பது கூருமலே விளங்கும். இன்று தாமோதாரம் பிள்ளை பதிப்புக்களையும் சாமிநாதையர் பதிப்புக்களையும் ஒப்புநோக்கியாராயும் வாய்ப்பு எமக்குண்டு. அவ்வாறு பார்க்கும் போது, காலவாராய்ச்சி, சரித்திரவுணர்வு ஒப்புநோக்கு, திறனையும் தன்மை ஆகியன ஐயரிலும், பிள்ளையிடத்து அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. இதற்கு முக்கிய காரணம் பிள்ளையவர்கள் இளமைக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலும் பொதுவாக யாழ்ப்பாணத்திலும் பெற்ற மனப்பக்குவடமே என்னாம்.

சுருங்கச் சொன்னால், சிருஷ்டியிலக்கியத் துறையில் தென்னிந்தியாவைப் போலவே ஈழத்திலும் பெருவாரியான புராணங்களும் பல்வேறு பிரபந்தங்களும் தோற்றிக்கொண்டிருந்தபோதும், கல்வியாளர் மத்தியில், விஞ்ஞானம், அகராதி, வரலாறு முதலிய துறைகளில் பேரூக்கமும் சிறப்பறிவும் நிலவியமையால் அவற்றின் தாக்கத்தை மொழி இலக்கிய முயற்சிகளிலும் ஆக்கங்களிலும் நாம் காணக் கூடிய தாழுள்ளது.

ஆழத்துத் தமிழ்க் கல்வியாளரும் இலக்கியகர்த்தாக்களும் பெருமளவுக்குத் தென்னிந்தியப் பிரபுக்களையும் மடாதிபதிகளை

யும் சாராமலிருந்ததும் இத்தனிப் போக்குக் காரணமாகலாம். ஆறுமுகநாவலர், தாமோதரம்பிள்ளை ஆகியோர் மடங்களை டன் தொடர்பு கொண்டிருந்தனரெனிலும், மகாவித்துவான் மீண்டசிசந்தரம் பிள்ளையைப் போல மடங்களையும் அரசவைகளையும் அண்டி வாழ்ந்தவர்கள் அல்லர். ஆங்கில அறிவு படைத்த புதிய மத்தியதர வர்க்கத்தினரின் ஆதரவையும் பெற்றவர்கள். அதாவது கல்லூரியிலும் பின்னர் பல்கலைக் கழகங்களிலும் ஆங்கிலம் படித்துப் பட்டம் பெற்றும் பல்வேறு “துரைத்தன” த் தொழில்கள் பார்த்தும் வாழ்ந்த மத்தியதர வர்க்கத்தினரின் ஆதரவும் சகவாசமும் அவர்களுக்கு இருந்தமையால், அவர்கள் நோக்கிலும் போக்கிலும் நவீனத்துவம் இருந்ததில் வியப்பெறுவுமில்லை.

துரைத்தன உத்தியோகம் பார்த்தசி. வெ. தாமோதரம்பிள்ளை, தி.த. கணக்சுந்தரம்பிள்ளை, தி. த. சரவணமுத்துப் பிள்ளை, வி. கனகசபைப்பிள்ளை, சி. வெ. சின்னப்பாபிள்ளை, சைமன் காசிச்செட்டி ஆகியோரது பார்வையையும், எழுத்தையும் சம்பிரதாய முறைப்படி மடங்களை அண்டி வாழ்ந்த கோப்பாய்ச் சபாதி நாவலர் ஆக்கங்களோடு ஒப்பு நோக்கினால் இவ்வேறுபாடு தெளிவாகும். திருவாவடுதுறை ஆதின வித்துவாலைக்கவும், இராமநாதபுரத்துச் சேதுபதியவைப் புலவராயும் விளங்கிய சபாபதிநாவலர் மாவையந்தாதி, சிதம்பர சபாநாத புராணம், திருவிடை மருதாரப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி முதலிய பிரபந்தங்களை இயற்றுவதிலும் சேதுபதிகள் அவையில் பிரசங்கங்கள் செய்வதிலும் காலத்தைக் கழித்தார். இலக்கிய வரலாற்றுச் சாயலுடைய திராவிடப் பிரகாசிகை என்னும் நூலிற்கூட சி. வெ. தாமோதரம்பிள்ளையைக் கண்டனஞ் செய்வதிலேயே குறிப்பிடத்தக்க அளவு பகுதியைச் செலவிட்டார்.

இவ்வாறு பார்க்கும்போது, பகுதொன்பதாம் நூற்றுண்டிலே, பகுத்தறிவு, வரலாற்றுணர்வு, ஆங்கில அறிவு, சமூகநோக்கு முதலிய பண்புகளைத் தழுவி நின்று இலக்கணம், இலக்கியம், வரலாறு, அறிவி

யல் ஆகிய துறைகளில் உழைத்த ஈழத்த வர்களே இன்றும் நினைவு கூரத்தக்க ஆக்கங்களைச் செய்தனர் என்பது உறுதிப்படுகின்றது.

இவர்கள் இருபதாம் நூற்றுண்டுக்கு ரிய சில போக்குகளையும் நெறிகளையும் கோடிகாட்டினர் என்றும் கூறலாம். உதாரணமாக ஆர்ணல் சதாசிவம்பிள்ளை, பாவலர் சரித்தீர தீபகம் என்ற தமிழ்ப் புலவர் சரித்தீர நூலில் மட்டுமன்றி ஆரம்பகாலச் சிறுகளதயின் முன்னேடிகள் எனத்தக்க குட்டிக்கதைகளையும் எழுதினார். நன்னெறிக் கதா சங்கிரகம் என்ற சிறுக்கதை நூல் 1869இல் வெளியிடப் பெற்றது. இவர்வானசாத்திரம், சாதாரண இதிகாசம் ஆகிய நூல்களையும் இயற்றி வெளியிட்டார். ஆர்ணல் சதாசிவம்பிள்ளையைப் பற்றிக் குறிப்பிடுமிடத்து அவர் பல்லாண்டுகள் ஆசிரியராக விளங்கிய உதயதாரகைப் பத்திரிகையும் இலங்கை நேசன், இலங்கை வர்த்தமானி முதலிய பத்திரிகைகளையும் குறிப்பிடுதல் வேண்டும். உதயதாரகை

சமய நோக்கில் நடாத்தப்பெற்றதொன்றியினும், இலக்கண இலக்கிய சர்ச்சைகளுக்கும் இடமளித்தது. நாவலர் உட்பட ஈழத்தறிஞர் பலர் அதில் எழுதியுள்ளனர். இம் முயற்சிகள் வீறுகொண்ட உரைநடையொன்று வளரவும் ஏதுவாயிற்று. தமிழிலக்கியத்தின் எல்லைகள் விரிவடைவதற்கு இப் பத்திரிகைகளும் ஏதுக்களாயிருந்தன.

இறுதியாக, இந்நூற்றுண்டுச் செய்யுள்கள் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் முருகேசபண்டிதர், மயில்வாகனப் புலவர், சிவசம்புப் புலவர் முதலிய பெரும் புகழாளரும், விதந்து கூறத்தக்க சில முஸ்லீம் மரபுவழிப் புலவர்களுமாக ஏறத்தாழ ஐம்பது பேர் செய்யுள்கள் பாடியிருப்பினும், இன்றைய நோக்கில் பார்க்கும் போது புலவர்சுப்பையனார் பாடிய கனகி புராணம் என்ற அங்கத்தாலும், தி.ச.சரவணமுத்துப்பிள்ளை பாடிய தத்தைவிடுதோது என்ற பிரபந்தமுமே காலத்தை வென்றனவாய்க் காட்சிதருகின்றன.

சீர்திருத்தம்

‘நாம் சீர்திருத்தத்தில் ஈடுபடும் போது, எதிர்காலத்திலும் அச் சீர்திருத்தம் வளரும் வகையில், சீர்திருத்த வேண்டும். நாம் செய்யும் சீர்திருத்தத்தை நன்கு ஆராய வேண்டும். சுற்றியுள்ள உலகை நேரக்க வேண்டும்; அச் சீர்திருத்தத்தால் ஏற்படும் பயன்களை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அப்போதுதான் நாம் நூண்ணறிவோடு சீர்திருத்த இயலும்; ஆகவே, வெற்றிபெறும் நம்சிக்கையோடு சீர்திருத்த முனையாலாம். ஆனால், ஆராய்ச்சி குறைந்த, உணர்ச்சி வெறியர்கள் செய்யும் விரைந்த சீர்திருத்தமோ ஒழுங்கற்றதாய். கொழுயதாய், மக்கள் உள்துக்க ஒவ்வாததாய் இருக்கும். அதில் அறிவின்மையைக் கரணாலாம்; பேர்ந்தை இன்மையைப் பார்க்கலாம். மனித இயல்புகள்கும், உலகப் போக்குக்கும் இவ்விரைந்த சீர்திருத்தம் ஏலாததாக இருப்பதால், இதைகடனே கொண்டுவர முயன்ற உணர்ச்சி வெறியாக இச் சீர்திருத்தத்தை எண்ணி வருந்தும் மக்களில் முன்னணியில் திற்பார்.’

— எட்மண்ட் பேர்க்

இசை அழுதம்

சி. ஜெகந்தன் B. A.

பிலைப் பொழுது மங்கிவரும் கதிரவன், தன் செங்கதிர்க் கரங்களால், இயற்கை என்னும் மங்கைக்குச் சிந்துரத் திலகம் இட்டுக் கொண்டிருந்தான். அவனது கரம் திண்ட, அவளது திருமுகம் நாணத்தால் சிவந்து கொண்டிருந்தது.

வண்ண மலர்கள் பூத்துக் குலுங்கும் வளம் படைத்த ஒரு சோலை! அங்கே இன்னிசை யெழுப்பி இளம் உள்ளங்களை ஈர்க்கும் வண்டுகள்! தங்கம் போல் மிளிர்ந்தோடி சலசலக்கும் நீரோடைகள்! அவற்றிலே வெள்ளிபோல் துள்ளியோடும் மீனினங்கள்! 'கஞ்சு' என்று நீருள்ளே தாஸிப் பாடும் தவளைகள்! நடை பயிலும் வாத்துக்கள்! கண்சிமிட்டும் வண்ணமலர்கள்! கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சி உண்டாக்க இருக்கும் இன்னும் எத்தனையோ காட்சிகள்! ஆம்; அது ஓர் அழகிய சோலைதான்!! கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் அழகிய சோலை!

இசை ஒன்று தனியாக அங்கே எழுந்து கொண்டிருந்தது. அது தமிழிசை! இசைப் பவன், தமிழ் எனும் நங்கை ஈன்றெடுத்த தவப் புதல்வன். அந்த இசை தெய்வீக இசை! தேன்சொட்டும் தென் தமிழ் இசை! அவனது இசை கேட்டு, அங்கிருந்த குயிலினங்கள் பாடமறந்தன. மயிலினமோ ஆடலின் புதுமை கொண்டது! "என்ன இசை! என்ன இசை!" என அங்கு வீசிய இளங்காற்று கிக்கிச்தத்து. பறவைகள் எல்லாம் மெய்ம் மறந்து கேட்ட வண்ணம் அமைதி கொண்டன.

அப்பொழுது... மெல்லிருள் படர்ந்திருந்த அந்தச் சோலையின் ஓரிடத்திலே ஒரு மெல்லொளி விரியத் தொடங்கியது. அதுத்த கணம் அந்த ஓளியின் நடுவே ஒரு

அழகுருவம் தோன்றியது. ஆம்; ஓர் இளவரசி - வானகத்துப் பெண்ணரசி-இல்லையில்லை! எங்கள் நாவகத்துத் தமிழரசி அங்கே தோன்றினால். சோலையிலே வந்து விட்ட கண்ணியலை அச்சோலையிலே நடைபயின்றார்கள். சுயிலினை நோக்கிவந்தாள். 'குயிலே, இந்த இளம் மாலை நேரத்திலே இங்கிருந்து இன்னிசை எழுகிறதே! பாடுபவர் யார்?' என்று அக்குயிலிடம் கேட்டாள்.

குயிலின் உடலில் ஓர் உணர்ச்சித் துடிப்பு - கண்களில் இன்ப மகிழ்ச்சி - அந்த அழகிய பெண்ணையே சிறிது நேரம் அது உற்று நோக்கிறது. பின்னர் ''அங்கே, நோக்கு'' என்க தன் அழகிய குரலில் அந்த இசைவாணன் அமர்ந்திருந்த இடத்தைக் காட்டியது. அவனும் நோக்கினால். கண்டாள் தமிழ் மகன் ஒருவனை! கொண்டாள் மனதிலே அன்பு! உடனே அவனை நோக்கி வந்தாள். அவன் அருகில் சிறிது நின்றார்கள்! 'அன்பா, யார் நீ?' என்றார்கள். அவனும் திடீரெனக் கண்ணைத் திறந்து பார்த்தான். அவன் உடல் சிலிர்த்தது. உள்ளத்தில் ஏதோ புதிய உணர்ச்சி பரவியது. அவனுக்குப் பேச நா எழவில்லை. காரணம்... அந்தப் பெண்ணின் கண்களில் மிளிர்ந்த தெய்வீக ஓளி. முகத்திலே தெங்கி நின்ற தெய்வீக்கக் களை.

அவன் பாடும் பாட்டெல்லாம். எழுப்புகின்ற இசையெல்லாம் தமிழ்த்தாயை ஒருநாளாவது காண வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். இன்று அவனுடைய தவம் பலித்தது. அவனது திறந்த கண்கள் மெதுவாக முடின!

“அன்பே! உன் இசையைக் கேட்டேன். அளவில்லா மகிழ்வு கொண்டேன்! என் அருகே வா நீ” என்று அவள் வாய் மலர்ந்தாள். கவிஞரும் அமைதியாக எழுந்து அருகே வந்தான்! “தமிழ் மகன், நான்” எனச் சொன்னான். அவனைக் கண்ட அப் பெண்ணே அவளைத் தன் மென் கரத் தால் அனைத்துக் கொண்டாள்! கவிஞரின் பெருமிதம் அலைபுரண்டது. கண்களில் நீர் மல்கியது. மகிழ்ச்சிக் கண்ணீர் அன்றோ, அது!

“எனக்கு இப்படிப் பெருமை அளிக்கும் நீங்கள் யார்?” எனக் கேட்டான், கவிஞர். அப்பெண்ணின் முகத்தில் ஒரு புன்னைகை. ‘கல்தோன்றி மணதோன்றுக் காலத்தே தோன்றி, இன்றுவரை சிருடன் இருக்கும் என்னையா தெரியவில்லை என்கிறேய். ‘நீ இசைக்கும் இசை எது? நீ நினைக்கும் நினைவு எது? நீ உயிர்க்கும் மூச்சு எது? எல்லாமே நான் தான்! என்னை நன்றாகப் பார்’ என்றாள், அவள்.

அவன் பார்த்தான்.

இரவை அடித்து விரட்டுவது போன்ற பிரமை! கண்ணைப் பறிக்கும் கவின் உடைய ஓர் ஒளி! தெய்வீக ஒளி! அத்தகைய ஒளி வெள்ளத்தின் நடுவே அழகினுக்கு அழகு கொடுக்கும் அற்புதப் படைப்பாய், தங்கச் சிலையாய், எழிலுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாய், தரணியெல்லாம் புக ம் பாடும் தமிழ்த்தாய்—முத்தமிழின் முத்துருவம்—தன்முன் நின்றிருக்கக் கண்டான், அந்தப் பெந்தமிழ்ப் பாடகன்!

கண்டபோதே, தரையோடு, தரையாகத் தன்னுடைஸ் சேர்த்தான்; தமிழ்த்தாயின் திருவடிகளிலே வீழ்ந்து கிடந்தான். “அன்னையே! அகிலமெல்லாம் புகழ்பாடும் உண்ணையோ நான் நேரில் பார்த்தேன்! நான் உண்மையிலேயே பேறு பெற்றவன்!... அம்மா! எனக்கென உலகில் இதோ, இந்த

இசை! நீ நமக்கு அளித்த தமிழ் இசை! இதுவே என் துணை’ எனக் கூறும்போதே அவன் வார்த்தைகளில் நடுக்கம் கண்டது... அவன் கண்கள் மெல்ல மூடி இருந்தன. அவன் தன் நிலை இழந்து ஆனந்த வெள்ளத் தில் மிதந்து கொண்டிருந்தான். வானத்தே மறுபடியும் ஓர் குரல்: “மைந்தனே, பாடு! தமிழ்லே பாடு! தமிழிசையினைப் பாடு! பெந்தமிழ்ப் பண்களைப் பார்ப்புகழப் பாடு! நாடும் ஏடும் எல்லாம் உண்ணைப் புகழும்படி இசையை எழுப்பிக் கொண்டேயிரு! பாடு வதுடன் மட்டும் நின்றுவிடாதே! நமது இசையினை நுணுகி நுணுகி ஆராய்ந்தும் பார். இதன் அருமை பெருமைகளை உலகுக்கு எல்லாம் அளித்து, அங்கிருக்கும் இசை நுணுக்கங்களை எல்லாம் இங்கு கொண்டுவா. நமது இசை காலத்துக்கேற்ப வளர்தல் வேண்டும்; கால வேகத்தினை வென்று நிற்றல் வேண்டும். இதனைச் செய்வது உன் கடமை. வாழ்க, உன் இசை!”

பாடகன் கண்களைத் திறந்து நாற்பறமும் நோக்கினான். முன்னர் அவன் கண்ட அதே இளஞ்சோலை; அரவணைத்துச் சென்றும் மென்காற்று. கூடுகளில் குஞ்சுகளோடு கொஞ்சகின்ற பறவைகள் எழுப்பும் ஒலிக்கதம்பம். விண்ணிலே வந்து எட்டி நோக்கிக் கண்சிமிட்டிக் கொண்டிருந்தன, விண்மீன்கள். வானத்து நடுவிலே வண்ணிலா நின்று புன்னைக்கத்துக் கொண்டிருந்தது. இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, எண்ணரிய ஆண்டு கடந்தும் கண்ணியென விளங்குகிற செந்தமிழ் அன்னை மொழிந்த சிரிய மொழி அவனது சிந்தையிலே கிடந்து தேங்க இனித்தது.

கண்டது கனவானுலும், அதனாலே ஒரு சத்தி பிறப்பதை அவன் உணர்ந்தான். தனக்கென உள்ள இசையின் சிறப்பினை உலகிற்கு அள்ளித் தரவேண்டும் என்று உறுதியுடன் அங்கிருந்து புறப்பட்டான்.

IN 21 CENTRES OF CINEMAS LTD CIRCUIT

A HEARTRENDING TALE OF THE LOVES OF AN INNOCENT GIRL
THROWN AMIDST FISHERFOLK TO WHOM LOVE IS UNKNOWN

Camera

LENIN
MORAIS

*Story &
Dialogue*

HUGO
FERNANDO

VIJITHA FILMS'

SULI SULAN

Starring:

Vijitha Mallika, Wally Nanayakkara,
H. D. Kulatunga, Hugo Fernando,
Sonia Dissa, D. R. Nanayakkara.

Music

T. F. LATIF

Produced and Directed by
Anton Fernando

With the Best Compliments
of

RM. K. S. & SONS
GENERAL MERCHANTS,

214, Fourth Cross Street,
Colombo-11.

Telephone: 27951

Telegrams: SUNFLOWER

இலங்கையிற் சிறுவர் தமிழ் இலக்கியம்

சே. வேலாடுதபிள்ளை, B. A. (Hons.)

சிறுவர் இலக்கியம் — வரைவிலக்கணம்

சிறுவர் என்ற சொல் குழந்தைப் பருவத்தினர், இளந்தைப் பருவத்தினர், இளந்தலைப் பருவத்தினர் ஆகிய முத்திறத்துப் பிள்ளைகளையுங் குறிக்கும்; அஃதாவது பள்ளிக்குச் செல்லத் தொடங்காத பாலரையும், ஆரம்பப் பள்ளிப்பிள்ளைகளையும், இடைநிலைப் பள்ளிப் பிள்ளைகளையும் ஒரு சேரச் சிறுவர். என்ற சொல்லாற் சுட்டலாம் என்பது. வயது குறித்துச் சொல்வதாயின், 2 வயது முதல் 16 வயதுவரையுள்ள எல்லாப் பிள்ளைகளையும் சிறுவர் என்று பொதுப்படச் சொல்லலாம். இச் சிறுவர்க்கென எழுதப்பட்ட நூல்கள் எல்லாம் “சிறுவர் இலக்கியம்” என்ற வகுப்பில் அடங்குமாயினும், பாடநூல்கள் ஒழிந்த ஏனையவற்றையே சிறப்பாகச் சிறுவர் இலக்கியம் என்று சொல்வது வழக்கம். இனஞ்சிருர் தாமாக விரும்பிப்படித்து. இன்பழும் அறிவும் ஒருங்கெய்துவதற்கு ஏற்ற வண்ணம் எழுதப்பட்ட நூல்களே சிறுவர் இலக்கியமாம் என்று வரைவிலக்கணம் வகுத்துக்கொள்ளலாம். பாட்டு, கதை, நாடகம், கட்டுரை, வரலாறு முதலிய எல்லாம் இதிலே அடங்கும். சுருங்கச் சொல்லின், வளர்ந்தவர்க்குரிய இலக்கியத்துறைகள் எல்லாமே சிறுவர் இலக்கியத்துக்கும் ஏற்படுத்தயவை எனலாம்.

தமிழிற் சிறுவர் இலக்கியம்

நன்து வளர்ச்சியடையாமை:

ஆங்கிலம் போன்ற மேநெட்டு மொழி களிற் சிறுவர் இலக்கியம் அடைந்துள்ள வளர்ச்சியை நோக்க, தமிழ் மொழியில்

அஃது ஆரம்ப நிலையிலே இன்னும் இருக்கின்றது எனல் வேண்டும். ஆங்கிலத்திற்கடந்த ஒரு நாற்றுண்டுக் காலத்திலே சிறுவர் இலக்கியம் உருவாகியுள்ளது; ஆயினும், இக் குறுகிய காலத்திலே அது வியத்தகு முறையில் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. அங்கே கல்வியியல், உளவியல், மொழியியல், அச்சுக்கலை, ஓவியக்கலை முதலிய பல்வேறு கலைத்துறைகளும் சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் துணைபுரிந்து வருகின்றன. இதனால் வெவ்வேறு வயதினருக்கும், வெவ்வேறு அக்கறையுள்ளோருக்கும் வேண்டிய விதம்விதமான புத்தகங்கள் கண்ணுக்கிணிய வண்ணப் படங்களோடு கவர்ச்சியாக அச்சிடப்பட்டு நானும் வெளிவந்த வண்ணமிருக்கின்றன; சிறுவர்க்குத் தனியே நூல்நிலையங்கள் அமைக்கத்தக்க அளவுக்குப் பல்வேறு துறைகளிலும் நூல்கள் பெருகியுள்ளன. ஆனால், அத்தகைய ஒரு வளர்ச்சி தமிழில் இல்லை. இந்த நிலையில், இலங்கையில் உருவான சிறுவர் இலக்கியம் என்று வரையறுக்கும் போது, விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய சில நூல்களே எமக்கு உள்ளன.

இக்காலச் சிறுவர் இலக்கியம்:

குழந்தைப் பாடல்கள்

‘நாக்குத்தான் குழந்தைக்கு மிகவும் விருப்பமான விளையாட்டுக்கருவி’ என்று புகழ் பெற்ற மொழியியலாசிரியரான ஒட்டோ ஜெஸ்பர்சன் கூறுகிறார்.¹ குழந்தையின் நாக்குக்குச் சந்தநயமுள்ள பாடுப் போல இன்பந்தருவது வேறேன்றும் இல்லையென்னாம். பச்சிளங் குழந்தைபொருளில்லாத பாட்டாயினும், ஒசை நயத்தில் திளைத்து இன்பங் காணுகின்றது.

1. “It has been well said that for a long time, child's dearest toy is its tongue.” Otto Jespersen Language, its Origin and Development.

வளர வளர. அது தன் அறிவுக்கும் அநுபவத்துக்கும் மொழியாற்றலுக்கும் ஏற்ற, பொருளுள்ள இனிய பாடல்களைப் பாடி மகிழ்கின்றது. இவ்வாறு குழந்தைகள் பாடி இன்புறத்தக்க குழந்தைப் பாடல்கள் நாடோடி இலக்கியமாக வழங்கிவந்திருக்கலாம். இன்றும் அத்தகைய பல பாடல்கள் பயில்கின்றன. இலக்கிய உலகிலே முதன் முதற் குழந்தைப்பாடல் செய்து வழிகாட்டிவர் சுப்பிரமணிய பாரதியாரேயாவர். பாரதியாருடைய பாப்பாப் பாட்டு குழந்தை இலக்கியத்திலே தனியிடம் பெற்றுத் திகழ்கின்றது. பாரதியார் காட்டிய வழியைப் பின்பற்றித் தமிழ் நாட்டிலே தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை, பாரதிதாசன் போன்ற கவிஞர்கள் பல குழந்தைப்பாடல்களை இயற்றியுள்ளனர். இன்று, அழ. வள்ளியப்பா தமிழ் நாட்டிலே தலை சிறந்த குழந்தைக் கவிஞராக விளங்குகின்றார். தமிழகத்துக் கவிஞர்களின் செல்வாக்கு ஈழத்துக் கவிஞரிடம் காணப்படுவது இயல்பே.

சமுத்திற் குழந்தைப் பாடல்கள் தொன்றுவதற்குக் காரணமாயிருந்தவர் திரு. கே. எஸ். அருணந்தி அவர்களே. அன்னர் வட பெரும்பாக வித்தியாதிபதியாய் இருந்த காலத்திற் குழந்தைப் பாடல்களுக்கான போட்டி ஒன்றை நடாத்தினார். அப்போட்டியிற் கலந்து நவாவியூர்ச் சோமசுந்தரப் புலவர், மா. பீதாம்பரன் போன்ற சிலர் அருமையான குழந்தைப் பாடல்களை ஆக்கினர். அவை எல்லாம் ‘பிளைப் பாட்டு’ என்னும் தொகுப்பில் 1931ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டன. குழந்தைகளின் வயதுக்குத்தக்கப்பாடல்கள் தரம்பிரிக்கப்பட்டுள்ளனமை இத்தொகுப்பு நூலின் தனிச்சிறப்பாகும். இது போன்ற தொரு தொகுப்பு நூல் இன்று வரையும் தமிழ் நாட்டிலுமே வெளிவரவில்லை.

நாவவியூர்ச் சோமசுந்தரப் புலவர் குழந்தைப் பாட்டுப் பாடுவதில் தமிழ்நாட்டுத் தேசிகவிநாயகம் பிளைக்கு ஈடான

வர் என்று பண்டிதமணி சி. கணபதிப் பிளை பாராட்டுவர்.² சோமசுந்தரப் புலவர் பாடிய,

“ஆடிப் பிறப்புக்கு நாளை விடுதலை ஆண்ந்தம் ஆண்ந்தம் தோழர்களே...” என்ற பாட்டும்,

‘கத்தரித் தோட்டத்து மத்தியிலே நின்று காவல் புரிகின்ற சேவகா...’

என்ற பாட்டும் மேற்சொன்ன பிளைப்பாட்டுத் தொகுப்பில் உள்ளவையே. சோமசுந்தரப் புலவரின் குழந்தைப் பாடல்கள் யாவும் பின்னர் ‘சிறுவர் செந்தமிழ்’ என்ற தனி நூலாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இந்நூலிலுள்ள பல பாடல்கள் இன்று சிறுவர்களின் பாடநூல்களிலும் இடம் பெற்றுள்ளன.

சிறுவர்களுக்குப்பாடல் விருந்தளித்தவர்களுள் அடுத்துக் குறிப்பிடத் தக்கவர் வட்டுக்கோட்டை முது தமிழ்ப் புலவர் மு. நல்லதம்பியாவர். அவருடைய பாடல்கள், அவர் மறைவுக்குப் பின், “இளைஞர் விருந்து” என்ற நூலாக 1958ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டன. பழமையும் புதுமையுங் கலந்து இப்புலவர் இளைஞர்க்கு அளிக்கும் விருந்து ஓரளவு முதிர்ந்த இளைஞர்களுக்கே இன்பமளிக்குமென்னலாம். இவருடைய சில பாடல்களும் சிறுவர் பாடநூல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. வித்துவான் வேந்தனார் பாடிய சிறுவர் பாடல்கள் “கவிதைப் பூம்பொழில்” என்ற பெயருடன் 1964ஆம் ஆண்டு நூல்வடிவம் பெற்றுள்ளன. வேந்தனாருடைய பாடல்களில் எளிமையும் கருத்து வளமும் செந்தமிழ் இனிமையும் ஒருங்கே கலந்து இன்பமளிக்கின்றன. வேந்தனாருடைய சோமசுந்தரப் புலவரின் “வாரிக்” என்று பண்டிதமணி கணபதிப்பிளை குறிப்பிடுகிறார். இலங்கையிற் குழந்தைப் பாடல்கள் இயற்றிப் புகழ் பெற்ற ஏஜன்யோருள் மா. பீதாம்பரன், யாழ்ப்பாணன் என்னும் இருவரையுங் குறிப்பிடல் வேண்டும்.

2. வித்துவான் ச. வேந்தனாரின் கவிதைப் பூம்பொழிலுக்குப் பண்டிதமணி வழங்கிய சிறப்புப் பாயிற்ம் பார்க்க.

இன்று எம்மிடையேயிருந்து சில கவிஞர்கள் குழந்தைப் பாடல்களை இயற்றி அவ்வப்போது பத்திரிகையில் வெளியிடுகின்றனர்; சில பாடல்கள் இலங்கை வானேலியிலும் ஒவிபரப்பப்படுகின்றன. இவர்களுள் கவிஞர் இ. நாகராஜன் ‘‘சிறுவர் பாடல்’’ என்ற ஒரு நாலையும், கவிஞர் எம். ஸி. எம். ஸாபைர் ‘‘மலரும் மனம்’’ என்ற ஒரு நாலையும், கவிஞர் இ. அம்பிகை பாகன் ‘‘அம்பிப்பாடல்’’ என்ற ஒரு நாலையும் வெளியிட்டுள்ளனர். இலங்கைச் சிறுவர் இலக்கியத்தில் ‘‘அம்பிப் பாடல்’’ ஒரு புதிய திருப்பத்தைக் குறிக்கின்றது. இதுகாறும் குழந்தைப்பாடல்களை வெளியிட்டோர் அச்சுக் கலையில் அக்கறை காட்டவில்லை; சாதாரணமான தாளிலே, வழக்கமான சிறிய அச்சிலே, கவர்ச்சி இல்லாத வகையிலே அவற்றை வெளியிட்டுள்ளனர். சித்திரங்களுக்கு அவற்றில் இடமில்லை. புத்தகங்களும் எளிதிற் கிழிந்துவிடக் கூடிய முறையிலே மெல்லிய அட்டைகளுடன் கட்டப்பட்டுள்ளன. இவற்றுக்கு மாருக, ‘அம்பிப் பாடல்’ கண்ணுக்கிணிய வண்ணப் படங்களுடன், அழகிய தாளிற் பெரிய எழுத்திலே அச்சிட்டுள்ளது. குழந்தைகளுக்கென எழுதப்படும் நால்கள் படிப்பதற்கு மட்டும் இனியவாயிருப்பது போதாது; அவை பார்ப்பதற்கும் இனியவாயிருத்தல் வேண்டும்; கையிற் பிடித்துப் படிப்பதற்கும் உறுதியான கட்டடம் உடையவாயிருத்தல் வேண்டும்.

சிறுவருக்கான கதைகள்

சிறுவர் இலக்கியத்திற் பாடல்கள் எவ்வளவு முக்கியமானவையோ, அவ்வளவு முக்கியம் கதைகளுக்கும் உண்டு. ஆங்கில மொழியிற் சிறுவர் பாடல்களைக் காட்டி இலம் கதைகளே மிகப் பலவாகப் பெருகியுள்ளன. கதை கேட்கும் ஆவஸ் எப்பொழுதுமே குழந்தைகளுக்கு உண்டு. பழங்காலத்திற் பாரதம், இராமாயணம், பஞ்சதந்திரம் போன்ற நால்களிலுள்ள கதைகளைத் தமிழ்க் குழந்தைகள் கேட்டு வந்தனர். எத்தனையோ நாடோடிக் கதைகளையும் பாட்டி மார் சொல்லி வந்தனர். ஆனால், எமது மொழியிலே அவை நல்ல குழந்தை இலக்கியங்களாக நாலுருவம் பெறவில்லை.

18ஆம் நூற்றுண்டிலே மேநூட்டறிஞரான வீரமாழனிவர் ‘‘ப்ரமார்த்தகுரு கதை’’ என்பதை எழுதி நகைச்சுவை இலக்கியத்துக்கு வழிகாட்டினார். தென்னிலிராமன் கதைகள் போன்ற சில நாடோடிக் கதைகள் தமிழ் நாட்டிலே நாலுருவம் பெற்றன. பாரதியாரும் சிறுவர்களுக்குச் சில கதைகளை எழுதியுள்ளார். இன்று தென்னிந்திய சைவசித்தாந்தக்கழகம் சிறுவருக்கான பல கதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளது.

எமது இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில், பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டிலே சிறுவர்களுக்குப் பாட நால்களை எழுதிய ஆறு முகநாவலர் தமது இரண்டாம் பால பாடத்தில் இருபத்தொரு சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். அவை சிறுவர் இலக்கியத்திற் சிறுகதை உருவாவதற்குக் கருவாய் அமைந்தன. ஆயினும் நாவலருக்குப் பின் இச் சிறுவர் கதை இலக்கியத்தை நல்ல முறையில் வளர்ப்பதற்கு இங்கே போதிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. பாட நூல்களாகவும் துணைப்பாட நால்களாகவுமே சில பல கதை நால்களுக்குவாகியுள்ளன. சுன்னைக் குமாரசுவாமிப்புலவர் இதோபதேசத்தைக் கிறுவர்களுக்காகச் சுருக்கி எழுதியுள்ளார். அவர் சிகபால சரி தம் என்ற கதை நூலொன்றையும் இளைஞர்க்காக எழுதியுள்ளார். பாரதக் கதையையும் இராமாயணக்கதையையும் சுருக்கி அழகந்தரதேசிகர் என்னும் கிங்ஸ்பெரி அவர்கள் இளைஞர்க்காகச் சில வேறுபாடுகளையும் புதுத்திஎழுதியுள்ளார். இக்காலத்தில் வட இலங்கைக் கதை தமிழ் நூற் பதிப்பகம் இராஜா தேசிங்கு, தமயந்தி, சாவித்திரி, குசேலர் சரித்திரம் என்பன போன்ற சில கதை நால்களைப் பாடசாலை மாணுக்கருக்கென்றே எழுதுவித்து வெளியிட்டுள்ளது. இவை பொதுவாக மாணுக்கரின் மொழியறிவு வளர்ச்சியை இலக்காகக் கொண்டே எழுதப்பட்டமையால், சிறுவர் கதை நால்களுக்கு இருக்க வேண்டிய சிறப்பியல்புகள் எல்லாம் இவற்றில் இல்லை. எம். டி. குணசேனை கம்பனியாரும் இளஞ்சிறுருக்கான சில கதைப் புத்தகங்களை வெளியிட்டுள்ளார். ‘பாடசாலைக்குச் சென்ற யானை’, ‘தப்பியோடிய தோழர்கள்’, ‘குரங்கின்தீர்ப்பு’, ‘அருந்ததியின் காற்றுடிக்

கொடி', 'கிளிப்பிள்ளை', 'புள்ளி' என்பன அவற்றுட்சில. இவை சிறப்பாகக் குழந்தைகளுக்காகவே இயற்றப்பட்டவையாகையாற் பெரிய எழுத்தில் வண்ணச் சித்திரங்களோடு அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

ஆங்கிலத்திலும் பிற மேனைட்டு மொழி களிலும் சிறுவர்க்கேற்ற சிறந்த கதைகள் ஏராளமாயுள்ளன. அவை சிறுவர்களின் பொழுதுபோக்குக்காக மட்டுமல்ல அவர்களுடைய உள்ளத்திலே வீரம், தியாகம், அன்பு, நாட்டுப்பற்ற முதலிய நற்பண்புகளை ஊன்றுவதற்கும், அவர்களுடைய அறிவை வளர்த்து வாசிக்கும் ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதற்கும், மொழித்திறனை வளப்படுத்துதற்கும் உதவுகின்றன. அத்தகைய கதைகளுள் உலசப்புகழ் பெற்றவற்றைத் தமிழ்ல் மொழிபெயர்த்தேனும் தழுவியே னும் எழுதி எம் சிறுவர்க்கு மழங்குவது விரும்புத்தக்கு. இத்துறையில் முயன்றேருள் இருவரை இங்கே குறிப்பிடலாம். காலஞ் சென்ற பேராசிரியர் க. சணபதிப் பிள்ளை எழுதிய “நீரர மங்கை” என்னும் கதை, ஹாஸ்ஸ் கிறிஸ்டுயன் அண்டர்சன் என்ற புகழ் பெற்ற மேனைட்டுக்கதை மன்னைது “The Little Nerman” என்ற கதையின் தமிழாக்கமாகும்; “பூஞ்சோலை” என்பது தியோடோர் ஸ்டோம் (Theodor storm) என்னும் பெரியார் எழுதிய Immensec என்னும் கதை நூலின் தழுவங்கும். நவாலியூர்ச் சோ. நடராசன் எழுதிய “விநோதனின் சாகசம்” என்பது உலகப் புகழ் பெற்ற கோலோ டை காளோ என்ற இத்தாலிய எழுத்தாளரின் “Pinnocchio” என்ற கதை நூலைத் தழுவியது. இந்தத் தமிழாக்கங்கள், வாசகர் மனத்தில் மொழிபெயர்ப்பு என்ற எண்ணம் தொன்றுத் வகையிலே, எளிய இனிய தமிழிலே, மூலத்தின் நயங்குள்ளுமற் செய்யப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய தமிழாக்கங்கள் இன்னும் பல வெளிவர வேண்டும்.

முடிவுரை

மேற்கு நாட்டிலே சிறுவர் இலக்கியம் பேரின்பச் சோலையாகக் காட்சியளிக்கின்றது. அறிவுத் துறைகள் எல்லாவற்றையும் தழுவிய சிறுவர் இலக்கியங்கள் கண்ணுக்கும் கருத்துச்சும் விருந்தலிக்கும் வண்ணம் நாளும் பெருவிவருகின்றன. அந்தச் சிறுவர் இலக்கியத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் தமிழ்ச் சிறுவர் இலக்கியம் “பாலை” என்றே சொல்லத்தோன்றும். அங்கொன்

றும் இங்கொன்றுமாக அன்மைக் காலத்திலே சில பசுஞ் செடிகள் தலைகாட்டியுள்ளன. இங்கே சிறுவர்களுக்கு இலக்கியம் படைக்கும் பொறுப்பை முற்றுக முதிர்ந்த வர்களே ஏற்றுள்ளனர். இதிலே சில தீயவிளைவுகளும் உண்டாகிவிடுகின்றன. குழந்தைகளின் உள்ளத்தை உணராமலும், அவர்களின் வேட்கைகளை நிறைவேற்றிரும், முதிர்ந்தவர்கள் தங்கள் மனம் போனவாறு நூல்களை எழுதித் தங்கள் கருத்துக்களையும் நியதிகளையும் வலிந்து குழந்தைகளின் மனத்திலே தினித்துவிடுகின்றனர். இதனால் எங்கள் இளங் குழந்தைகளின் உள்ளம் பிஞ்சிலே பழுத்துவிடுகிறது. ஆரம்பப் பாடசாலைகளிற் பிள்ளைகள் கிளிப்பிள்ளைபோலப் புத்தகப் பாடங்களை ஒப்புவிக்கின்றனர்; பின்னர் இடைநிலை வகுப்புக்களிலே காலங்கண்ட கிழவர்போலக் கட்டுரை எழுதுகின்றனர். இவர்கள் பெரும்பாலும் சொந்தச் சிந்தனையை இழந்து விடுகின்றனர்; உள்ளச் சுதந்திரத்தையும் இழந்து விடுகின்றனர்.

மேற்கு நாடுகளிற் கல்வியாளர் குழந்தைகளுக்குச் சொந்தச் சிந்தனைக்கும் கற்பனைக்கும் போதிய வாய்ப்பினை அளித்து வருகின்றனர். குழந்தைகளே குழந்தைகளுக்கு இலக்கியம் எழுதுவதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலையையும் உருவாக்கித் தருகின்றனர்; இதனால் அங்கே குழந்தை எழுத்தாளர் பலர் தோன்றி, அருமையான பாடல்களையும் கதைகளையும் கட்டுரைகளையும் எழுதி வருகின்றனர். அவை நூல்வடிவிலும் வெளி வருகின்றன. இத்தகைய சூழ்நிலையை நாமும் உருவாக்கித் தந்தால், இங்கும் பல குழந்தை எழுத்தாளர் தோன்றி இயல்பாகவே மலர்ச்சியடைவர்.

இனி, வளர்ந்தோர், குழந்தைகளுக்கு இலக்கியம் படைக்கையில் மிக மிக விழிப்பாக இருத்தல் வேண்டும். பெரியவர்களுக்கு எழுதும் நூல்களிற் பிழைகள் இருந்தாலும், குழந்தை இலக்கியத்திற் பிழைகள் ஒருபோதுமே இருத்தலாகாது. குழந்தைகளின் உள்ளத்தைப் படைப்போர் குழந்தைகளின் உள்ளத்தைப் பாதிக்காத வகையில், அவர்களுக்கு ஆர்வமுட்டக்கூடியவற்றைச் சுவைபட எழுதித்தருதல் வேண்டும். இதற்குக் குழந்தைகளோடு ஊடாடியபழக்கமும், உள்வியலறிவும், நல்ல எழுத்துவள்ளமையும் இருத்தல் வேண்டும். எல்லாரும் குழந்தை இலக்கியத்தை எளிதிற்படைத்துவிடல் இயலாது.

பேஞ்கள் மாற்றிப் பிரயோசனமில்லை

முருகையன்

அகிலப் பிறப்பு முதல் அம்புவியை நேற்றுப் போய்
 “அட்டா! சுகந்தானு, அம்பி?” எனக் கேட்டு வந்த
 திகதி வரைக்கும் நாம் கவிதை எழுத என்று
 தேடி எடுத்த எழுத்தாணி எத்தனையோ!
 சகதிக் குழியிற் களி அள்ளித் தட்டாக்கித்
 தட்டிற் பொறுத்த சரித்திரமும் ஒன்றுண்டு.
 அகலப் பணியோலைச் சட்டத்தில் ஆணி கொண்டே
 அழகாய் எழுதிப் பின் மைக்காப்பும் இட்டதுண்டு.

வெள்ளைத்தாள் செய்து விதம் விதமாய்ப் பேஞ்கள்
 வேண்டும் படி அமைத்தும் பாட்டெடமுதிப் பார்த்ததுண்டு
 தொள்ளைக்கண் பேஞ்கள், தொட்டெடமுதும் பேஞ்கள்,
 தொடாமல் வயிற்றுள் மசி நிரப்பும் பேஞ்கள்
 மொள்ளா உருள் குண்டுக் கூருடைய பேஞ்கள்
 முதலாக எத்தனையோ எல்லாம் முயன்றுவிட்டோம்.
 உள்ளம் எழுத்தாய்ப் பிரதிபண்ணும் எத்தனங்கள்
 ஒன்றேனும் இன்னும் திருப்தி அளிக்கவில்லை.

கிறுக்கல் எழுத் தாகிக் கெடவைக்கும் பேஞவும்,
 கீழே இறக்கி வரி மாற்றும் பேஞவும்,
 குறுக்கே இழுத்துக் குழப்புகிற பேஞவும்
 குனுக்கப் படல் என்ற குறைபாட்டைச் செய்தலுடன்
 இறுக்கி, நெருக்கி இடிபடுத்தும் பேஞவும்
 ஏற்றி நிறுத்திக் குமைவுறுத்தும் பேஞவும்,
 வெறுக்கத் தகுந்த விகாரம் பல புகுத்தி
 வேறுவே ருகி விவிதம் புரிந்தனவே!

எழுத்தில் நிறைவில்லை; என்றாலும் நாறு போ
 ஏனோ இதையும் விரும்பி நெருங்கி வந்தார்.
 முழுக்கிறுக்கல் இல்லாமல் சந்தே திருந்திவிட்டால்
 முன்னர் இருந்த தெளிவு விளங்கவில்லை.
 அழுத்திச் சிற்தே பலமாய் எழுதிவிட்டால்
 அதுஎமது பாட்டன்றி வேறேதோ ஆகிவிடும்.
 பழுப்பு நிறம் படரும் காகிதத்து மையெழுத்தில்
 பழுது பரவத் திரிபு புகுந்து விடும்.

பேஞ்கள் மாற்றிப் பிரயோசனமில்லை.
 பேசாமல் நேராய் எழுத முயன்றிடுவோம்.
 ‘ஆனு’ எழுத அரிவரியிற் கற்றுள்ளோம்
 அப்படியே மற்றை எழுத்தும் படித்துள்ளோம்.
 ஏனையவர் எம்மை விளங்கும் படியாக
 எம்மால் இயன்ற வரையும் எழுதிடுவோம்
 வானே கடதாசி; மையே சமுத்திரமாம்
 மந்திரங்கள் கண்டு வரைவோம், பயன் நோக்கி.

Congratulations

S. Arumugam & Bros.

DEALERS IN CEYLON PRODUCE

104, FOURTH CROSS STREET,
COLOMBO - 11

T'Phone: 29833

T Grams: ESSAYBROS.

With Best Compliments

from

Chelvam Rice & Grinding Mills

Ekala, Ja-Ela.

T'Phone: 376

With best Compliments

from

ANANDA STORES

42, Gabo's Lane,

Colombo-11.

தொலைபேசி: 23749

தந்தி: IYERSONS

பெண்டக்ற் தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தின்
வெள்ளி விழா

இனிது நிறைவூர்

எம்து உள்ளக்கணிந்த

வாழ்த் துக்கள்

எஸ். கே. ஆர். ஜயர் அன் சன்ஸ்
இல. 87, மலைப்பள்ளி,
கோழும்பு-11.

உத்தாவு பெற்ற றபர் வர்த்தகரும் ஏற்றுமதியாளரும்.

நாடும் நமது நாடகமும்

நாடகம் முத்தமிழில் ஓன்று. இயலும் இசையும் கலந்து நாடகங்கள் மேலோங்கி இருந்தனவென்று வெதங்கள் கூறுகின்றன. அந்த நாடகங்களைல்லாம், எங்கள் நாட்டைப் பிரதிபலிக்கும் தன்மையும் எங்கள் சமயச்சார்பும் பெற்றிருந்தன என்று கூறப்படுகின்றது. ஆனால், இந்தக் காலத்தில் பலதரப்பட்டவர்கள் நாடகத் தைப் பற்றி பலப்பல சொல்வார்கள். கேட்பவர்களும் சிலர் உளர். அதனால், நான் இந்தக் கட்டுரையில் எழுதியிருப்பதையும் வாசியுங்கள் என்று சொல்லவர்கள் ஸ்லை.....

கலா ஜோதி - 'சானு'

கிறிஸ்துவிற்குப்பின் ஆரூம் நூற்றுண்டிலே, எகிப்திலிருந்து கிரேக்க நாட்டுக்குப் பரவிய நாடகமோடி ஆரம்பித்த காலத்திற்கு முன்பே இந்தியாவில் நாடகங்கள் நன்கு வளர்ந்திருந்தன.

ஒன்பதாம் நூற்றுண்டிலே சிலபல மாற்றங்களைக் கொண்டு, பெராமுது போக்கை ஆதாரமாக வைத்து, நாட்டின் முன்னேற்றத்தைக் கருதி நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. சில நாடகங்கள் இலக்கிய, சமய நாடகங்களாக இருந்த பொழுதிலும், நாடகப் பண்பும் நாடக இலக்கணமும் அவற்றில் காணப்பட்டன. இக்கால நாடகங்களில் காணப்படும் நீண்ட வசனங்களோ, மேடையலங்காரமோ, ஒலி அமைப்புக்களோ, ஒப்பனையோ இல்லாது, நடிகர்கள் பேசும் வசனங்கள் மூலம், பார்க்க வந்திருந்தவர்கள் ஊகித்தறிந்து கொண்டார்கள். இதனால் கண்ணுக்கு மாத்திரமன்றி, செவிக்கும் எட்டுவதைக் கொண்டு, நாடகம் பார்ப்ப வரைச் கனவுவகிற்கு அழுத்துச் சென்றனர், நடிகர்கள். காட்சிகளின் நிகழிடமான ஆற்றங்கரையோ, நந்தவனமோ, அல்லது காலையோ, மதியமோ, இரவோ

- இவைகளை காட்சியமைப்போ, அல்லது, ஒளியமைப்போ இன்றி வசன அமைப்பிலேயே புகுத்தி விளக்கி வைத்தார்கள்.

வில்லும் அம்புங் கொண்டு வேட்டைக் குப் போகும் இளவரசன், வில்லும் அம்பு மில்லாது, பாவணை மூலமாக வேட்டையாடினான், அந்த நாடகங்களிற் போரோ, சண்டையோ, சாவோ மேடையில் காட்டியதில்லை. ஆனால் நடந்தவற்றை வசன மூலம் தெரிவித்தார்கள். இவற்றைத் தெரிவிக்கும் போது, நடிகர்களின் மெய்ப்பாடுகள் மூலம், பார்க்க வந்திருந்தவர்கள் செவ்வனே தெரிந்து கொண்டார்கள். இவற்றிற்கு இசை வல்லுநர்களும் பக்க பலமாகவிருந்தார்கள். இயலுடன் இசையும் சேர்ந்து நாடகமாடியது.

இந்தக் காலத்தில், 'சினிமா' மோகம் தலையெடுத்து நிற்பதனால் 'நாடகம் தலைதூக்க முடியாது' என்ற ஒரு உணர்ச்சி எமக்குள் புகுந்து கொண்டது. இது வெறும் மாயை, நாடகத்தின் ஒரு பிரிவுதான் 'சினிமா'. நாடகம் தாய். தாயை நாம் மறக்க முடியாது. எலும்புந்தோலுந் தசையுமாக மேடையில் தோன்றி, ஆரம்பத்தி

விருந்து முடிவு வரை கதைத் தொடர் பைச் சிதற விடாது, தத்ருபமாக நடித்து வரும் நாடகங்கள், சினிமாத் தயாரிப்பாளருக்கே நடுக்கத்தைக் கொடுத்துவருகின்றன, இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, ரஷ்யா, ஐப்பான், இந்தியா போன்ற நாடுகளில். 'சென்னை சேவா ஸ்டேஜ்', 'ரி. கே. எஸ். சகோதரர்கள்' போன்ற நாடக மன்றங்கள், சினிமாவுக்குப் போட்டியாக நாடக மமைத்து, சினிமாவிற்கே சவால் விடுகின்றன.

1915ஆம் ஆண்டிலிருந்து நாடகங்கள் புத்தொளி பெற்று வந்திருக்கின்றன. அந்தக் காலத்தை, தெருக்கூத்து அல்லது, கொட்டகைக் கூத்துக் காலமென்றாம். புராணக் கதைகளையே நாடகமாக்கி மேடையேற்றினார்கள். அந்நாடகங்களில் பங்குபற்றியவர்கள் எல்லாரும் பாடுவார்கள். குரல் இரவல் வாங்குவதில்லை. இந்தியாவில், எஸ். ஐ. கிட்டப்பா, கே. பி. சுந்தராம்பாள், அனந்த நாராயணன், தியாகராஜ பாசுவதர், எஸ். டி. கப்பையா பாகவதர், எம். ஆர். கோவிந்தசாமி, எஸ். ஆர். கமலம், ரி. பி. ராஜலக்ஷ்மி ஆகியோரும், இலங்கையில், இனுவில் நாகலிங்கம், வேல்நாயர், நல்லூர் கைவெட்டிச் சுந்தரம், கன்னிகா பரமேஸ்வரி, கரைழூர்ச் சின்னத்துரை, எஸ். கே. செல்லையாபிள்ளை, சின்னையா தேசிகர் ஆகியோரும் நடிக்கிறார்கள் என்றால், மக்கள் திரண்டெழுந்து வருவார்கள்.

இலக்கிய ரசனையை உயர்த்தும் நோக்கத்துடன் சென்னை பம்மல் சம்பந்த முதலியார், தெவிவான் வசன நடையைக் கூட்டி, இசையைக் குறைத்து, நாடகங்களை மேடையேற்றி வந்தார். சங்கரதாஸ் சுவாமிகள், தாம் இயற்றிய வசனங்களையும் பாடல்களையும் அமைத்து, புராணக் கதைகளையும், இதிகாசக் கதைகளையும் நாடகமாக்கி, தாமே குருவாகவிருந்து நாடகத்தைப் பழக்கி மேடையேற்றிப் புகழ்டைந்தார். சங்கரதாஸ் சுவாமிகளின் டீராக இருந்த ரி. கே. சன்முகம், தமது தம்பி ரி. கே. பகவதியுடன் சேர்ந்து, ரி. கே. எஸ். சகோதரர்கள் என்ற குழுவின் பேரில், இன்றும் நாடகங்களை வெற்றியுடன்

விளாசிவருகிறார்கள். நவாப்ராஜமாணிக்கம் பிள்ளை நடாத்தி வரும் தேவி பால விநோத சங்கீத சபை, சிறந்த ரசனையுடன் மேடையலங்காரங்களையும், ஒளியமைப்பையும் ஏற்படுத்தி நாடகங்களை மேடையேற்றி, 'சினிமா'வுடன். போராடி வருகிறது. ஆகையால், 'சினிமா', நாடகத்திற்கொரு முட்டுக் கட்டையாக இருக்க முடியாது. நாடகம் வென்றே திரும்.

கே. சொர்ணவிங்கம் தயாரிப்பாளராக இருந்து இயக்கிய 'லங்கா சுபோத விலாச சபை யில், இளவாலை ராஜேந்திரம் ஆண்டை நடராஜா, ஏழாலை இரத்தினம், ஜே. ஐ. ராஜா, 'ஹரோஷியேர்' சின்னத்துரை, மானிப்பாய் மெடோஸ், ஐயா கந்தவனம், பெண்டிக்ற் ஆகியோர் நடித்து வந்த, மனோகரன், காலவரிஷி, சுதந்தலீ, அரிச்சந்திரா, காதலர் கண்கள், இராமாயணம் போன்ற நாடகங்களை, இந்திய நடிகர்களே பார்த்துப் புகழ்ந்து சென்றார்கள்.

இலங்கையில், தமிழ் நடிகர்களுக்கு அந்தக்காலத்தில் எவ்வளவு மதிப்பு இருந்தது என்பதை, உங்களிற் பலர் அறிந்திருக்க முடியாது. இப்பொழுது தமிழ் நாடகங்கள் இருக்கும் நிலைக்கு, இலங்கையின் பழும்பெரும் நடிகர்களை அறியாததும் ஒரு காரணமாகவிருக்கலாம்.

யாழ்ப்பாணம் வண்ணேர்பண்ணையில், வண்ணை இராமநாதன், சம்பந்தர், அம்மான் சபாரத்தினம், கிருஷ்ணசாமி, ஏ. கே. சுப்பிரமணியம் ஆகியோர் இயக்கி வந்த 'சரஸ்வதி நாடகசபை'யும், டமிளூ. எம். குமாரசாமி, வி. ஆர். ராஜநாயகம், ஏ. ஜே. காசிப்பிள்ளை, ஆண்தராஜா செ. சண்முகநாதன் (அதாவது நான்) ஆகியோரின் யாழ்ப்பாணம் சங்கீத அபிவிருத்தி சபையும், கே. கனகரத்தினம், எம். எஸ். திருவிளங்கம், ஆர். பேரம்பலம் ஆகியோரின், 'வெள்ளவத்தை ரிக்றியேஷன் கிளப்' பும் தமிழ் நாடகத்திற்கு ஆற்றிவந்த தொண்டினை இலங்கை மக்கள் மறக்க முடியாது. அந்தச் சகாப்தத்துடன் ஆயிரத்துத் தொலாயிரத்து நாற்பத்து மூன்று லட்சம் நாடகம் முற்றுப் பெற்றது.

வாசகர்களே. பழம்பெரும் நடிகர் கள் நடித்த காலத்திலே, ஒரு நாடகத்தில் நடந்த சுவையான சம்பவமொன்றை உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டுமெனத் தோன்றுகிறது.

'கிரேயல் தியேற்றர்' (இப்பொழுது 'வின்ஸர் தியேற்றர்') மண்டபத் தில் 1934-ம் ஆண்டில் சகுந்தலை மேடையேற்றது. இளவாலை ராஜேந்திரம் - துஷயந் தன், மெய்கண்டான் சரவனஞ்சுமத்து-சகுந்தலை, கண்ணுவ முனிவர்-ஜே. ஜி. ராஜா, சகுந்தலையின் தோழி அனுகுயா - வட்டுக் கோட்டை சபாரத்தினம், துர்வாசமுனிவர் - டொக்டர் எஸ். கே. சின்னையா, செம்படவன்-கே. சொர்ணலிங்கம், ஒப்பனை - நான்.

இரண்டாவது காட்சி. அதாவது துஷயந்தன் வேட்டைக்கு வந்தபோது சகுந்தலைமேற் காதல்கொண்டு காந்தருவமணம் புரிந்து சென்றபின், சகுந்தலையும் அனுகுயாவும் பர்ணசாலையை வெய்வதற்காக கிடுகுகள் பின்னிக் கொண்டிருக்கும் காட்சி.

மறந்துபோனேன் சொல்வதற்கு, நாடகம் ஆறரை மணிக்கு ஆரம்பம். நாலுமணிபோல், அனுகுயாவாக நடிக்கும் வட்டுக் கோட்டை சபாரத்தினத்திற்குக் கடும்காய்ச்சலென்றும், அதனால் வரமுடியாதென்றும் ஒரு செய்தி அனுப்பப்பட்டது, கிரேயல் தியேட்டர் மண்டபத்திற்கு- (இதில் ஒன்று நாம் கவனிக்க வேண்டும். சகல நடிகர்களும் இரண்டரை மணிக்கே ஒத்திகைக்கு மண்டபத்தில் நிற்க வேண்டுமென்பது நியதி) இந்தச் செய்தியை அறிந்தும், சொர்ணலிங்கம் ஹேரோவஷியோ சின்னத்துரையை அழைத்து “நீ பெண் வேஷம் போடவேணும். சபாரத்தினத்திற்குக் காய்ச்சல்” என்றார். சின்னத்துரை முழுசிக்கொண்டு, “மீசையிருக்குது ஐயா” என்றார். உடனே சொர்ணலிங்கம் என்னைப் பார்த்து, “சன்முகநாதன் சின்னத்துரைக்கு ‘ஷேவ்’ எடுத்துப்போட்டு, ‘மேக் அப்’பைப்போடு” என்றார். தயாரிப்பாளரின் சொல்லைத் தட்டுபவர்கள் அல்ல அந்தக் காலத்து நடிகர்கள். வெட்கித் தலை குளிந்த பெண்ணாக நின்றார் சின்னத்துரை. (மன்னிக்க வேண்டும். சின்னத்துரைக்கு ‘ஷேவ்’ எடுத்தவன் நானேதான். ஏனெனில் ஒப்பனை செய்பவர் ‘ஷேவ்’ எடுக்கும் கருவிகளும் வைத்திருப்பர். முகத்துக்கு முத்துவெள்ளை பூசிய காலம் அது. முகத்தில் மயிரிருந்தால் முத்துவெள்ளை பூச முடியாது. ஒப்பனைக்கு முன் சிலருக்கு ‘ஷேவ்’

எடுக்கும் நிர்ப்பந்தமும் ஏற்படும், ஒப்பனை செய்பவருக்கு.)

இனி இரண்டாம் காட்சிக்கு வருவாம். சகுந்தலையும் அனுகுயாவும் கிடுகுகள் பின்னிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தூர்வாச முனிவர் வருகிறார். பெண்கள் எழுந்து அவரை வணங்க வேண்டும். சகுந்தலை எழும்பவில்லை. பிரிந்த கணவனின் நினைவிலிருந்தாள் அவள். அனுகுயா எழுந்து வணங்கினாள். தூர்வாசக முனிவர் சகுந்தலைக்குச் சாபமிட்டுவிட்டுப் போகிறார். அந்நேரத்தில் தூர்வாசமுனிவரின் கால்களில் விழுந்து ‘சுவாமி பெண்பாவை, தெரியா மற் செய்துவிட்டாள். மன்னிக்க வேண்டும், என்ற வசனத்தைச் சொல்லல் வேண்டும். ஆனால், வெட்கத்தினால் சின்னத் துரை சொல்லவில்லை. துருவாசர் உண்மையான கோபத்துடன் வலப்புற வழியாக உள்ளே போனார். இவற்றைப்பார்த்த சொர்ணலிங்கம் சின்னத்துரையைப் பார்த்து சைகை மூலம் ‘டொக்டர் சின்னையா மறு படியும் வருவார். வசனங்களைச் சொல்லு’ என்று காட்டினார். அதற்கு ஒமென்று சொல்லும் பாவணையாக இவர் தலையசைத்தார்.

கெஞ்சிமன்றுடி டொக்டர் சின்னையாவை இன்னெருதரம் போகுமாறு வேண்டினார் சொர்ணலிங்கம். மிகுந்த ஆத்திரத்துடனிருந்த டொக்டர் சின்னையா சரியென்ற சொல்லவிட்டு, திரும்பவும் இடதுபுறத்து வழியாக மேடைக்கு வந்தார். அப்பொழுதும் சின்னத்துரை சொல்லவில்லை! டொக்டர் உள்ளே போனார். திரைவிடப்பட்டது. டொக்டர் ஒப்பனை அறைக்குள் வந்து ‘மக்களேடு நாடகமாட முடியாது’ என்று சொல்லிக் கொண்டு ஓட்டியிருந்த மீசையையும் தாடியையும் பியக்தெடுத்து வீசும் நேரத்தில், சின்னத்துரை ஒடிவந்து டொக்டரின் காலில் விழுந்து, ‘சுவாமி, பெண்பாவை தெரியா மற் செய்துவிட்டாள் மன்னிக்கவேண்டும்’ என்று சொன்னார். ஒப்பனை அறைக்குள் நின்றவரெல்லாம் கலகலவென்று சிரித்தார்கள். டொக்டரும் சின்னத்துரையின் தோள்களைப்பிடித்துத் தூக்கி “மன்னித் தேன் மடையா” என்று சிரித்துக் கொண்டு கூறினார். சகுந்தலை என்ற நாடகத்தின் மூன்றாம் காட்சி ஆரம்பித்து, சுபமாக முடிவுற்றது. □

நாட்டின் எல்லாத்துறைகளிலும் விஞ்ஞானம் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. அபி விருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளிலும் அபி விருத்தியடைந்த நாடுகளிலும் விஞ்ஞானக் கல்விக்கே முக்கிய இடம் கொடுக்கப்படுகின்றது. இலங்கையிலும் கல்வியமைச்சின் நிதியில் பெரும் பங்கு விஞ்ஞானக் கல்வியின் ஆக்கத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டு வருகின்றது. நாட்டின் பொருளாதாரம் முன் நேற்றமடைவதற்கு, தொழில்துறையும் விவசாயத்துறையும் வளர்ச்சியடைய வேண்டும்.

எந்த ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சியும், அந்த நாட்டின் கல்வி அமைப்பில் பெரிதும் தங்கியுள்ளது. இலங்கையின் தேவைக்கேற்ற முறையில் விஞ்ஞானப் பாடத்திட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டு, ஒரு திட்டமிடப்பட்ட முறையில் செயலாற்றப்படல்வேண்டும்.

பாடத்திட்டங்களை அமைத்தல் வேண்டும், பர்த்தை முறைகளிலும் பெருமாற்றங்கள் வேண்டும்.

ஆங்கில மொழி மூலம் விஞ்ஞானக் கல்வி போதிக்கப்பட்ட காலத்தில் ஆங்கிலம் கற்ற வர்க்கத்தினர் மட்டும் உயர்கல்வி பெற முடிந்தது. உயர்கல்வி ஆங்கிலம் கற்றேரின் ஏகபோக உரிமையாயிருந்தது. அக் குடும்பங்களிலிருந்துதான் வைத்தியரோ, பொற்யியலாளரோ தோன்ற முடிந்தது. இந்நிலையை மக்களரசு நன்கு ணர்ந்து தாய் மொழி மூலம் பல்கலைக்கழகம் வரையும் விஞ்ஞானம் கற்பிச்கப்பட வேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டுவந்துள்ளது. இது ஒர் முற்போக்குத் திட்டம். மக்களின் சிந்தனைத் திறன் தாய்மொழியில் மிளிரும் என்பது இயல்பானது. அந்திய மொழியில் பாண்டித்தியம் பெற விரயமா

நமது நாட்டு விஞ்ஞானக் கல்வி

நம் நாடு ஆங்கிலை ஏகாதிபத்தியத்தின் கீழ் இருந்த காலத்தில், அவ்வாட்சியாளரின் நலன்களுக்கு அமையவே கல்வி, பொருளாதார அமைப்புகள் இங்கு செயற்பட்டன. இன்னும் அம்முறைகளின் எச்ச சொச்சங்கள் நடைமுறையில் இருக்கின்றன. இன்றும் அவைகளுக்குத் துதிபாடு வோர் சிலர் உளர். எங்கள் கல்வி அமைப்பில் இப்பொழுது மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. எனினும், இம்மாற்றங்கள் கல்வி த்துறையில் ஈடுபட்டிருப்போரின் ஆலோசனைகளை அதிகம் நாடாது, அமெரிக்கா, பிரிட்டன் முதலிய நாடுகளில் இருக்கும் பாடத்திட்ட அமைப்புகளில் பிரதிசெய்த முறையாகவே தோன்றுகின்றன. மக்களரசு, நம்தாட்டின் அநுபவமிக்க பேராசிரியர்களினதும் ஆசிரியர்களினதும், வைத்திய, பொற்நுட்பத்துறை வல்லுநரினதும் ஆலோசனைக் குழுவொன்றினை அமைத்து, நம் நாட்டின் தேவைக்கேற்ற முறையில் விஞ்ஞானக் கல்விப்

கும் காலம், தாய்மொழியில் விஞ்ஞான ஆக்கப் படிப்புகளில் பயனுள்ளதாகப் பேணப்படல் வேண்டும். ஏனைய ஆங்கிலம், ருஷிய மொழி, பிரெஞ்சு மொழி, ஜேர் மன்மொழி முதலியவற்றில் போதிய அறிவு இருத்தல் நன்மை பயக்கும். ஆனால், விஞ்ஞானக் கல்வி பெற அவற்றில் பாண்டித்தியம் இருக்க வேண்டுமென்னும் கட்டாயம் ஆகாது. தாய்மொழி மூலம் விஞ்ஞானக் கல்வியைப் புகட்டுவதன் சக்தித் திறனை முடுக்குதற்குப் போதிய விஞ்ஞான நூல்கள் தாய்மொழியில் வெளிவரல் வேண்டும். தரமான பிறமொழி விஞ்ஞான நூல்கள் தாய்மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்படல் வேண்டும். நம் நாட்டின் கல்வித் திட்டத்திற்கமைய சிறந்த தரமான விஞ்ஞானப்பாட நூல்களும், துணைநூல்களும் ஆக்கப்படல் வேண்டும்.

இந்தாட்டு நல்லறிநூர் சாத்திரங்கள் நம்முடிமொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்;

இறவாத புகழ்டைய புதுநால்கள்

தமிழ் மொழியில் தீயற்றல் வேண்டும்;
மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்குதைகள்
சொல்வதிலோர் மகிமை இல்லை;
திறமான புலமையெனில் வெளிநாட்டார்
அதை வலைக்கஞ் செய்தல் வேண்டும்.

என்ற மகாகவி பாரதியின் கனவை நன் வாக்க வேண்டும்.

விஞ்ஞானச் சஞ்சிகைகள் தமிழில், மாத அல்லது வார வெளியீடுகளாக வெளிவர விஞ்ஞானத்துறையில் ஈடுபட்டுள்ளோர் முன்னின்று உழைக்க வேண்டும். தமிழில் தரமான விஞ்ஞான மாத ஏடாக இலங்கையில் வெளிவந்த “அறிவொளி” சில ஆண்டுகள் சுடர்விட்டுப் பின்னர் அணைந்துவிட்டது. அச்சஞ்சிகையை வெளியிட்டோர், தாய்மொழியில் விஞ்ஞானம் பயிற்றப்படல் வேண்டுமென்ற கொள்கை வளர்ந்துவரும் காலத்தில், அக் கொள்கைக்கு வலுவும் உரமும் தந்து, எதிர்த்தோருக்கு ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களை வெளியிட்டு பெரும்பணி புரிந்தனர். அச்சஞ்சிகை தொடர்ந்து வெளிவராமற் போனது துரதிஷ்டமாகும். தமிழ் மக்கள் போதிய ஆதரவும் ஊக்கமும் கொடுக்காமையே, இந்நாட்டில் தரமான சஞ்சிகைகள் வெளிவராமைக்கு முக்கிய காரணமாகும். நம் நாட்டின் கல்லூரிகளில் விஞ்ஞான மன்றங்கள் உருவாக்கப்பட்டு, அம்மன்றங்களின் சார்பில் ஓர் விஞ்ஞான சஞ்சிகை வெளிவருமானால், அது மாணவர் மத்தியில் நன்கு பரவ முடியும். அதில் தரமான விஞ்ஞானக் கட்டுரைகள், எளிய, இனிய நடையிலே, வேண்டியாங்கு வண்ணப்படங்களுடனும் விளக்கங்களுடனும் பிரசரிக்கப்படுமானால், அதனைப் பொது மக்களும் விரும்பிப் படிக்கச் செல்வர். இது போன்ற சஞ்சிகைகள் மாணவர் மத்தியில் விஞ்ஞானர்தியான சிந்தனைத்திறை உருவாக்கி அதனை உதவேகப்படுத்த முடியும்.

ஆசிரியர்கள் நல்ல கல்வியைப் புகட்டு வது மட்டுமன்றி, விஞ்ஞான ஆர்வத்தை யும், ஆக்கப்படைப்புகளுக்கு வேண்டிய அடிப்படைத் தூண்டுதலையும், விஞ்ஞானர்தியான சிந்தனையையும் உருவாக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வாசியர்கள் தங்கள் அறிவை மேலும் வளர்ச்சி செய்வ

தற்கு இந்நாட்டில் போதிய வாய்ப்புகள் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. விஞ்ஞான ஆசிரியர்கட்டும், பல்கலைக்கழக விஞ்ஞான பீடப் பேராசிரியர்கட்டும் விரிவுரையாளர் கட்குமிடையே கருத்துப் பரிவர்த்தனைகள் நடைபெறவும், விஞ்ஞான ஆசிரியர்கள் தங்கள் அறிவை விரிவுபடுத்தக்கூடிய முறையில், பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள் விஞ்ஞான ஆசிரியர்கட்கு விடுமுறைக் காலங்களில் கருத்துப்பரிவர்த்தனை வகுப்புகள் நடத்தவும், கல்வி அமைச்சு ஊக்கமும் ஆக்கமும் கொடுத்து ஆவன செய்ய வேண்டும்.

ஆசிரியர்களின் வேதனங்கள், ஏனைய துறைகளில் அவர்களின் கல்வித் தகைமையோடு இருப்போர் பெறுவதிலும் பார்க்க மிகவும் குறைவானதாக இருந்து வருகின்றது. இந்நிலை மாறவேண்டும். ஆசிரியர்களின் வேதனம் சம்பந்தமாக மக்களாக மனிதாபிமானத்தோடு ஆராய்ந்து விரைவில் சம்பளத்தினுள்ள குறைகளைத் தீர்க்க வேண்டும். இம்முறை கையாளப்பட்டால், மாணவர்கட்கு தெளிவானதும், தரமான துமான விஞ்ஞானக் கல்வி இளம்வயதிலேயே கிடைக்க வாய்ப்பேற்படும். இளம்வயதிலே விஞ்ஞானக்கணக்கொண்டு எதனையும் நோக்கப் பயிற்றப்பட்டால், சொந்தமான விஞ்ஞானப் படைப்புகள் பலதோன்ற வாய்ப்பேற்படும். ஆகவே, ஆசிரியனின் நிறைவும் தரமும், மாணவனின் கல்வித்தரத்தை உயர்த்தும்.

யப்பான் முதலாம் நாடுகள் தொழில் துறைகளில் பிரமிக்கக்கூடிய அளவு வளர்ச்சியும் முன்னேற்றமும் அடைந்திருப்பதற்குரிய அடிப்படைக் காரணம், அந்நாடுகளின் விஞ்ஞானக் கல்வித்திட்டங்களாகும். யப்பான் தேசத்துக் குழந்தைகள் வைத்து விளையாடும் விளையாட்டுப் பொழுதைகளிலும், அச்சிறுர்களின் சிந்தனையைத் தூண்டக்கூடிய முறையில் விஞ்ஞான விந்தைகள் அமைக்கப்படுகின்றன. இளம் வயதிலேயே ஆக்கப்படைப்புகளுட்கு அங்கே வழிவகுக்கின்றார்கள். அந்நாட்டின் இயந்திரசாதனங்கள் அவர்களின் சொந்தப்படைப்புகளாகும். யப்பான் போன்ற நாடுகளின் சொந்த முயற் சிகை மனதிற்கொண்டு, நம்நாட்டு விஞ்ஞானக் கல்வித்திட்டம் புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டு ஆக்கபூர்வமான கல்வித்திட்டம், சொந்தமான முறையில் ஆக்கப்படைப்புகளை உருவாக்கக்கூடிய முறையில், அமைக்கப்படவேண்டும். □

பேய்க் கலியாணம்

இரசிகமணி கனக செந்திநாதன்

நீங்கள் பேய்கள் இருப்பதை நம்புகிறீர்களா? நம்பாவிட்டால் விடுங்கள். எனக்கும் அதில் நம்பிக்கையில்லை. ஆனால், பேய்களைப் பற்றிய கதைகளில், கவிதைகளில் நல்ல சுலை இருக்கிறது; இரசனை இருக்கிறது. பரணிப்பிரபந்தங்களில் வரும் இருக்கிறது. பேய்கள் கூழ் காய்ச்சி உண்பதை வாசிக் கூம் இரசிகர்களுக்கு நிச்சயம் வாழுறும். அதிலும் கவிச்சக்கரவர்த்தி சயங்கொண்டார் பாடிய கவிங்கத்துப் பரணியில் வரும் பேய்களை-அவற்றின் முசுப்பாத்திச் செயல் களை — நாம் மறக்கவே முடியாது. அவ்வளவு அழகாக அவற்றைப் பாடியிருக்கிறார், அவர்.

இதோ, யாழ்ப்பாணத்துக் கவிஞர் ஒருவர் பேய்க் கலியாணம் ஒன்றை அழகாகப் பாடித் தந்திருக்கிறார். பேய்களுக்கும் கலியாணமா, என்று சிரிக்கிறீர்களா? பாடல்களை வாசித்தால் விழுந்து விழுந்து சிரிப்பீர்கள்.

உங்கள் வீடுகளில் கலியாணம் நடைபெறப் போகிறதென்றால் உங்களுக்கிருக்கும் மனமகிழ்ச்சி எவ்வளவு! பந்தல் சோடினை, பலகாரங்களின் வாசனை, மாப்பிள்ளை அழைப்பு, பெண் வருகை, ஜயர் செய்யும் சடங்குகள், மேளவாத்தியம், ஒலிபெருக்கியில் சினிமாப்பாடல் எல்லாம் சேர்ந்து ஒரே குதூகலந்தான். வீடே திமிலோகப்படும். குழந்தைகளின் ஒட்டம், ஆட்டம், துள்ளல் சொல்லி முடியாது. உங்கள் வீட்டுக் கலியாண வைபவத்தைப் போலத்தான் பேய்க்கலியாணத்தையும் கவிஞர் பாடுகிறார்.

பேய்க் கலியாணம் நடக்கும் இடத்தின் வரணையோடு காட்சி தொடங்குகிறது. இந்தப் பேய்க்கலியாணம் எங்கே நடக்கிறது தெரியுமா? “நீரோடி நெல் விளைக்கும் நீள் வழுக்கையாற்றில் நெய்

ஊற்றிப் பிணமெரிக்கும் சுடு காட்டில்” நடக்கிறது.

‘மகாவலிகங்கை மாணிக்ககங்கை முதலிய ஆறுகளைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். வழக்கியாறு என்ற பெயர் கேள்விப்பட்டபெயராக இல்லையே’ என்கிறீர்களா? பலருக்குத் தெரியாத பெயர்தான். ஆனால்யாழ்ப்பாணமாதா மலடி என்று பெயர்களாமல் இருப்பதற்காகப் பெற்றெடுத்தசின்னஞ்சிறு குழந்தை இந்த வழக்கைஆறு. சந்தரோடை, நவாலியூடாக ஒடி அராவியில் சங்கமிக்கும் ஆறு இது. ஆறென்ற பெயரோடு ஒடும் வெள்ள வாய்க்கால். அதன் அருகில் சுடுகாடு ஒன்றல்ல இரண்டு இரண்டு சுடுகாடுகளும் அருகருகே இருக்கின்றன. இரண்டு சுடுகாடுகளிலும் இரண்டு மடங்கள். அங்கே தான் பேய்க்கலியாணம் நடக்கப் போகிறது.

வைகாசி மாதம் அந்தத் திருநாள். அட்டமி கூடிய சுபதினம்! நடுச்சாமம். கலியாண வைபோகம் நடக்கிறது.

கலியாணம் நடத்தப் பந்தல், சோடினை இவை வேண்டாமா? வெறும் மடத்திலே நடத்தினால் சிறப்பாக இருக்குமா? எனவே பேய்கள் பந்தல் போட்டன. பந்தல், சோடினை இவற்றைக் கவிஞர் வருணிக்கிறார்.

பஸபாடைத் துகில் கொண்டு பந்தருமே போட்டு பன்றி மல் நீர்கொண்டு பலமாக மெழுகிகளமேகிக்கையென்பு காலெண்டு கோத்துக்கட்டியதைப் பந்தரிலே தோரணமாய் விட்டார்.

பந்தரும் தோரணமும் எப்படி? அழகாயிருக்கிறதா? பந்தருக்குத் தோதாக ‘சவப் பெட்டி பல அடுக்கி மனவறையும்’, செய்தார்கள். விருந்தில்லாமல் கலியாணமா? பலகாரமும் சமையலும் செய்தார்கள். எந்தவிதத்தில் என்பதைக் கவிஞர் கூறுகிறார்.

பாழ்க்கினாறு பலவெடுத்துப் பாத்திரங்களை பலகாரஞ் சமையலுடன் செய்தவிதம் பாரும் கீழ்வடியும் பிணமெல்லாம் சிற்றுண்டி செய்தார் திறுப்பினோப் பிணத்தாலே சிலேப்பி வடைசெய்தார்.

சிலேப்பியும் வடையும் மாத்திரமல்ல. எத் தனியோ பலகாரங்கள்! சோறுகறி வகைகள்! மேலும் இரண்டு பாடல்களிலே அதை அடுக்குகிறார். வாசிக்க நாக்கில் நீருவில்லை. நரம்புகளும் எலும்புகளுமாய் நாறுகின்றன. கவிஞரின் திறமையைக் கண்டு வியக்கிறோம்.

இதோ! 'மாப்பினோ'வருகிறார். 'மாப்பினோ'யின் பெயர் ஏற்மாடன். பெண் பின்னோயின் பெயர் அவப்பிட்டிக் கொத்தி. அருமையான பெயர்கள். வழுக்கையாற்றின் கரையிலுள்ள ஒரு சடுகாட்டு மடத்திலிருந்து, பெண்வீடு தேடி, மற்றச் சுடுகாட்டு மடத்துக்கு 'மாப்பினோ' வருகிறார். கவிஞர் பாடியுள்ள பதினெந்து பாடல்களில் இந்த மனமகனைப் பற்றிய வர்ணனை நான்கு பாடல்களாகும். அருமையான வர்ணனைப் பாடல்கள் அவை.

இருப்பையின் சிரமேலே ஏற்றிய கற் பாறை எழுந்திடுமே அதன்மேலும் இன்னுமொரு பாறை இருக்கும் வளர்தெங்கின் ஏப்புடைய தாகும் இவர்மேனி எழுந்துள்ள இயல்பதனைப் பாரும்.

முன்வாயில் பல் நிரையில் மூன்று பல் இல்லாத மனமகன், நீரூக்ச சுவச் சாம்பர் நெற்றயிலே பூசி, நெருப்பாலே பொட்டிட்டு, 'கானநரி கூகையது கடிமுரசம் எழுப்ப, கரையோரப் பாவாடைகவினாறு விரிப்ப, மாநகரின் மணிக்கூட்டு மாடம் போலோங்கி' வருகிறார். வந்தவர் "கோவனத்தோடு உட்கார்ந்தார், குருக்களுக்கு முன்னால்" எனக் கவிஞர் இந்தக் காட்சியை முடித்துவிட்டு அடுத்தகாட்சியின் திறையை இழுக்கிறார்.

இந்தக் காட்சியில் மனவினை நடக்கப் போகிறது என்று காத்திருக்கும் எங்களைக் கவிஞர் ஒரு கணம் திகைக்க வைக்கிறார். இந்தப் பதினெந்து பாடல்களுக்குள்ளே ஒரு பாடலை மின்வெட்டுப் போலக் கவிஞர் புகுத்தி உயர்ந்து நிற்கிறார். என்ன சங்கதி தெரியுமா? முன்வாயில் பல் நிரையில் மூன்று பல்லில்லாதவனும் முக்கோணச்

சொண்டுள்ளவனுமான எறி மாடனை மணக்க மனமகனுக்கு - அவலப்பிட்டிக் கொத்திக்கு விருப்பமில்லையாம். பலபெண் பேய்கள் கூடி மனமகளைக் கட்டி இழுத்து வருகிறார்கள். மனித வர்க்கத்திலே தான் கவியாண வீட்டில் குழப்படி நடக்கும் என்றறிந்திருக்கும் எங்களுக்கு, பேய்க்கவியானத்திலும் இப்படி நடக்கிறதைப் பார்த்துச் சிரிப்புத் தான் வருகிறது. கவிஞர் மனமகள் தோன்றும் காட்சியைப் பாடுகிறார் பாருங்கள்:-

வாளையிறி மாழுளி மதுஙிச்சி கூடி வடங்கொண்டு தடமிட்டு வளர்கண்ட மதனில், வானதீர இவள்குள வழிதோறும் இழுத்து மாப்பினோக்கு முன்னுத் வளர்த்தினரே பெண்ணை.

அடுத்த காட்சி தாலி கட்டும் காட்சி. பேய்கள் கட்டும் தாலிதான் என்ன, என்றுதாம் ஒருகணம் சிந்திக்கிறோம். கவிஞர் வெகு அநாயாசமாக - பேய்களுக்கு ஏற்ற தாலி யாகக் கண்டு பிடித்து - பாடுகிறார். நாக பாம்பு தாலிக்கொடி! நல்ல மண்டையோடு தாலி! எப்படித்தான் கண்டு பிடித்தாரோ இவற்றை! அருமையாக முடித்திருக்கிறார் பேய்க்கவியானத்தை இக்கவிஞர்.

நாழுன்று வடிகொண்ட நாகத்தைத் தேடி நன்மண்டை ஒடைஞ்று நற்றுவி யாக வால்கொண்டு நாகத்தின் வாய்க்குள்ளே சொருகி வளர்நாக தாலியதைக் கட்டினரே வாழ.

சமுத்துக் கவிஞர்கள் காதல், தமிழ் தவிர வேறொன்றும் பாடுவதில்லை எனச் சிலர் கிளிப்பினோ போலச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சமுத்தில் 1955-1970ஆம் ஆண்டுக்கிடையில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கவிதைத் தொகுதிகள் வெளி வந்து விட்டன. அவற்றில் காதலும், தமிழும் குறைவே தவிர மிகுதியாய் இல்லை என்பது தான் உண்மை. இந்தப் பேய்க்கவியானம் போலப் பலவேறு பொருள் கொண்ட கவிதைகள் ஏராளமாக உண்டு. இதை எழுதிய கவிஞர், மாத்தளைக் குறவுஞ்சி என்ற நாலை நமக்குத் தந்த நவாயியூர் க. சொக்கநாதன். சிட்டுக்கருவி என்ற கவிதைத் தொகுதியில் இப்பாடல் இருக்கிறது. □

ஈழத்துக் கல்வி நூல்களில்

தமிழகத்துக்

குழந்தைப் பாடல்கள்

தமிழகக்குழந்தைப் பாடல்கள் இலக்கியவளம் செறிந்ததாகவும், இளங்கிருரின் சிந்தனையினை ஈர்க்கின்ற தன்மைத்தானவையாகவும் அமைந்திருந்ததினால் ஈழத்துக் கல்வியாளரின் கவனத்திற்குட்படவே ஈழத்துக் கல்வி நூல்களிலும் அவை இடம் பெறலாயின.

�ழத்துக் கல்விக்கூடங்களில் உபயோகிக்கப்பட்ட தமிழ்மொழி நூல்களில், தமிழ் மூதாட்டி ஒளவையாளரின் வாக்குண்டாம், ஆத்திருடி, கொன்றை வேந்தன், நல்வழி, நன்னெறி, உலகநாதரின் உலக நீதி, அதிவீரராம பாண்டியரின் வெற்றி வேற்கை, விளம்பிநாகரின் நான்மணிக் கடிகை, வள்ளுவரின் திருக்குறள் உட்பட்ட மற்றும் பதினெண்கிம்க் கணக்கு நூல்கள் போன்ற அறநூல்கள் வகித்த இடத்தினை

க. நூல்ஜோதி பி. ஏ. (ஆனர்ஸ்)

தமிழகத்தினைப் பொறுத்தவரையில் கவிமணி, சுத்தானந்தபாராதி, நாமக்கல் கவிஞர், பெ. தூரன், அழ. வள்ளியப்பா ஆகியவரதும் ஈழத்தைப் பொறுத்தவரையில் முதுதமிழ்ப் புலவர் மு. நல்லதம்பி, சோமசுந்தரப்புலவர், வித்துவான் வேந்தனார் என்பொரதும் குழந்தைப் பாடல்கள் படிப்படியாகப் பெற்று வந்துள்ளன.

இலங்கை 1948இல் விடுதலை பெறும் வரை ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்திற்குட்பட்டிருந்த காலையும், அதன் பின்னர் அண்மைக் காலம் வரையும் தனிப்பட்ட பதிப்பகத்தாரால் வெளியிடப்பட்ட நூல்களே கல்வி பயிலும் மாணுக்கருக்கான தமிழ்க்

கல்வி நூல்களாக ஆளுநரால் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தன.

இவற்றுள் வசன நடை கைவந்த வல்லாளராகிய யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுக நாவலரின் “பாலபாடம்” எனும் நூலும், முதுதமிழ்ப் புலவர் மு. நல்லதம்பி அவர்களது ‘‘மொழிப் பயிற்சி’’ எனும் நூலும் குறிப்பிடத்தக்கன.

இவற்றுடன், பாலபோதினி. உமாவாசகம், தமிழ் வாசகம், மணிவாசகம், நவமணி வாசகம், கன்னித் தமிழ் வாசகம், மாணவர் தமிழ் வாசகம், சுதந்திர இலங்கை வாசகம், செந்தமிழ்ப் பயிற்சி மாலை என்னும் கல்வி நூல்களும் கல்விக் கூடங்களில் பாடநூல்களாகப் பயின்று வரலாயின. எனினும் கல்விக் கூடங்களை ஆளுநர் பொறுப்பேற்றதன் பின்னர் இந்த நூல்கள் வகித்த இடத்தைத் தற்பொழுது கல்வி நூல் வெளியீட்டுத் தினைக்களத்தவரது ‘‘தமிழ் மலர்’’ எனும் நூல் மட்டுமே வகித்து வருகின்றது.

மேற்கூறிய நூல்கள் அனைத்திலும் மட்டுமன்றி சிருருக்கான இசைப் பாடல்கள் அமைந்த ‘‘செந்தமிழ்ச் சிறுவர்களே சேர்ந்து பாடுவோம்’’ எனும் நூலிலும் தமிழ் நாட்டுக் கவிஞர்களது குழந்தைப் பாடல்கள் பல ஈழத்துக் கவிஞர் பாடல்களுடன் இடம் பெறுவதாயிற்று.

அன்னை மலைப் பல்கலைக்கழகத்துத் தமிழ்த்துறையினை அவங்கரித்த யாழ்நூல் தந்த முத்தமிழ் வித்தகர் விபுலாநந்த அடிகளினால் பாரதியின் கவிதைகள் ஈழத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. கவிமணியின் குழந்தைப் பாடல்கள் ஈழத்துக் கல்வி நூல்களிற் பெற்ற செல்வாக்கினைப் பாரதியின் குழந்தைப் பாடல்கள் பெறுது விட்டாலும், மழை, கண்ணம்மா – என் குழந்தை. வெண்ணிலா, தமிழ் நாடு, செந்தமிழ் நாடு, கல்வி, பாப்பா பாட்டு, ஓற்றுமை ஆகிய பாடல்கள் தவரூது இடம் பெறலாயிற்று.

கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை அவர்களது பாடல் இடம்பெறுத கல்வி நூல் ஈழத்தில் இல்லையென்னாம்; ஆறு, சந்

திரன், ஒளவையார், மலர்கள், கிளி, கிளியை அழைத்தல், கோழி, கடிகாரம், காலைப்பாட்டு, பெண்களின் உரிமைகள், சைக்கிள், நாவலர் எனும் பாடல்கள் இவ்வாறு செல்வாக்குப் பெற்றன. மேலும், காகமும் பாம்பும், முயல் யானையை வென்றமை, முயலும் சிங்கமும் போன்ற வீரமார்த்தாண்ட தேவர் இயற்றிய பஞ்சதந் திரக் கதைப்பாடல்களோடு கவிமணியின் “தெற்பானையும் எவியும்”, எனும் கதைப் பாடலும் இடம் பெறுவதாயிற்று.

நாமக்கல் வெ. இராமலிங்கம்பிள்ளை, மாழூரம் வேதநாயகம்பிள்ளை ஆகிய இருவரது பாடல்களையும் ஈழத்துக் கல்லி உலகம் வரவேற்றினார்களது. முன்னவரது தெய்வங்கொள்கை, வீரத்துறவி, தமிழன் என்றெரு இனமுண்டு எனும் பாடல்களும், பின்னவரது “பெற்றேரை வணங்குதல்” எனும் பாடலும் கல்லி நூல்களில் கவரப்பட்டன.

கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியின் ஒழுக்கம், மயில், கிழக்கு வெளுத்தது, என்பனவும், கவிஞர் கா. மு. சரீபுவின் அழகான ஊர் என்ற பாடலும், சங்குப் புலவரது ஏறும்பு பற்றிய பாடலும் ஈழத்துக் கல்

வியாளரது கெளரவத்தைப் பெற்ற ஜந்து குழந்தைப் பாடல்களாகும்.

கவிஞர் பெ.தூரன் இயற்றிய “கோழி கோழி கொக் கொக்”, “பிருதுவிராஜ் சம்யுக்தை” எனும் பாடல்களும், குழந்தைக் கவிஞர் அழ. வள்ளியப்பா அவர்களது “எங்கள் பாட்டி” எனும் கவிதையும் கல்விநூல் வெளியீட்டாளரால் போற்றப்பட்டன. இலங்கை வானேவியில் மாணுக்கருக்கான கல்வி நிகழ்ச்சிகளில் கவிமணி, பாரதி ஆகியவர்களின் பாடல்களுடன் குழந்தைக் கவிஞரது சிறப்பாக ‘‘பட்டனம் போகிற மாமா’’ முதலிய குழந்தைக் கவிதைகளும் ஒலிபரப்பப்பட்டு வருகின்றன.

மேற்கூறிய தமிழகத்துக் கவிஞர்களது குழந்தைப் பாடல்கள் ஈழத்து இலக்கிய இதழ்களிலும், நாளோட்டு மலர்களிலும் பெருமளவில் வெளியிடப்பட்டு வருவதே ணக் காணலாம். கவிஞர் அழகனாரின் ‘‘பொம்மைப் புலி’’ போன்ற குழந்தைப் பாடல்கள், கல்லி நூல்களில் இடம்பெறுது போயினும், அவை ஈழத்தின் பிற இதழ்களிலும் சஞ்சிகைகளிலும் ஏடுகளிலும் செல்வாக்குப் பெற்ற சிறந்த சிறுவர் இலக்கியச் செல்வங்களாகும். □

வேலை தேடும் வேலை

வேலைதேடி நான் ஓடுகின்றேன்.
வேலை வரவில்லை வேலைசெய்ய;

நாளை என்றவர் சொல்லிவிட்டார்;
நானும் நம்பித் திரும்பிவிட்டேன்.

ஆளைப் பார்அதி அபசகுனம்;
ஆன வேலைக்கு உதவாதென்றார்:-

தோனோ தோலாய்க் கிடக்குதப்பா,
தோதில்லை இந்த வேலைக்கென்றார்.

‘மேலே’ ஒன்றும் இல்லையென்றார்;
மேதாவி போலவர் சொல்லிவின்றார்.

சாலை ஓரத்தில் திரியுமென்றார்;
சாத்திரம் சொல்லிப் பாருமென்றார்.

வேலை செய்கின்றார் - உபதேசம்;
வேடும் போடுஞ்சூர் - மேதாவி;

வேலை ஒன்றைநான் செய்கின்றேன்;
வேலை தேடுதல் அவ்வேலை:

குப்பிள்ளை ஐ. சண்முகன்

செயல் வீரன் !

இ. சிவானந்தன்

சின்னப் பொடியன் சிரிக்கும் தறுகுறும்பன்
தண்ணீர்த் தொட்டியடி தன்சொந்தம் ஆக்கிடுவான்.
“என்னப்பா தம்பியரை எங்கேயும் காணவில்லை,”
என்றவதிப் பட்டோடி இவன் நிலையைப் பார்த்தாலோ
அலுமினியப் பாத்திரத்தைத் தலைகீழாய்த் தாஞ்கவிழித்துத்
தன்னால் இயன்றவரை தள்ளிஅது நீர்தள்ள
மேலெழும்பும் வேளையிலே மெதுவாகத் தளரவிட்டுத்
தன்கை எழும்புவதைத் தானே ரசிக்கின்றன.

சும்மா இருக்காத சுறட்டுப் பொடியன் இவன்;
முக்கழுகல் தடிமன் முட்டச் சனிஇருக்கு;
முந்தாா என்றும் முழுகினுன்; தன்பாட்டில்,
நேற்றைக்கு ‘பாத்றாமில்’ கெடுநேரம் வாளியிலே
ஊற்றியதன் ணீருக்குள் ஒருகரண்டி போட்டுவிட்டு
நாண்டு கொண்டு நின்றன்; நான் சொன்னாற் கேளானும்.

தம்பியரின் செய்கைகளை. தாழுகின்ற கரண்டியினை,
மேலெழும்பி மிதக்கின்ற மெல்லிய நற் பாத்திரத்தை,
நீர்கோவித் தாழுகின்ற நிலைமையினை நாமெல்லாம்
என்னான் யோசித்தால் அறிவியலே கற்றிடலாம்.

பக்கமெல்லாம் ஒதுக்கிப் பாத்திரத்தின் கனவளவு
தண்ணீரை அப்பாலே தள்ளிவிட்ட பின்பேதான்
தாழும் நிலை தோன்றும், அல்லாது தாழாது.
ஓரலகுக் கனவளவு பொருளின் திணிவினையே
அடர்த்தி எனக் கூறிடுவர் அறிவியலார். ஆதலினால்
பொருளின் அடர்த்தி தண்ணீரின் அடர்த்தியிலும்
குறைவாயின் மிதப்பதுவும் கூடவெனில் தாழ்வதுவும்
எப்போதும் நாம் காணும் இயல்பான சங்கதிகள்.

மழைநீர் நிறைந்திருக்கும் மாரிக் கிணற்றினிலே
வாளிக் கயிற்றினாம் வெளியால் இமுக்கையிலே
தண்ணீருள் வாளி இலேசாக மேலெழும்ப
ஏதோ ஒருவினைசதான் எமக்குதுதி செய்கிறது.

இரண்டாயிரம் ஆண்டின் முன்பாக ஒரு நாளில்
கிரேக்கத்து மாமன்னர், கிரிடமாம் தங்கமுடி
சோதிக்க எண்ணியவர் தங்கத்தின் தரமறிய
ஆக்கிமிடி சிலை அழைத்து ஆணையிட்டார். அதனாலே
சிந்தித்தார்! சிந்தித்தார்! சிலநாளாய்ச் சிந்தித்தார்!
குளிப்பதற்காய்ப் போகுமவர் குளத்தினிலும் சிந்தித்தார்!
மூழ்கி எழும்புகையில் முக்குளித்தோர், நிறைக்குறைவை
நேரிலே உணர்ந்தார். நிமிர்க்கெதமுந்தார்; அகமகிழ்க்கு
“ஆகா, இது வெற்றி! இனிவெற்றி!” என்று துள்ளி
ஆக்கிமிடிஸ் வென்றார், அறிவியலில் ஒருபடியை.*

பாத்திரத்து உலோகம் பரந்து விரிவதனால்
கனவளவு கூடுமப்போ அடர்த்தி குறைந்துவிடும்.
கரண்டியில் உலோகம் கச்சிதமாய் உள்ளமையால்
பாத்திரங்கள் மிதந்துவரக் கரண்டியோ தாழ்கிறது.

கட்டுமரம் வள்ளங்கள் கடலினிலை மிதப்பதுவேன்?

காற்றடைத்த குழிவுடைய கனார்சேர் மரங்களினால்
கட்டுமரம் வள்ளங்கள் கட்டிடுவார். ஆதலினால்,
குறைவான அடர்த்தியுள்ள காரணத்தால் அவையாவும்
தண்ணீரில் தலைநிமிர்க்கு தைரியமாய்ப் போவனவே.

கோலியநீர் சேர்ந்தாலும் கூட்டாக அந்தநிறை
சமவளவு நிர்கிறையிற் சிறிதாகும். ஆதலினால்
கட்டுமரம் வள்ளங்கள் கடலினிலே மிதப்பனவாம்.
எட்டுணையும் பயமின்றி எங்கெங்கும் திரிவனவாம்.

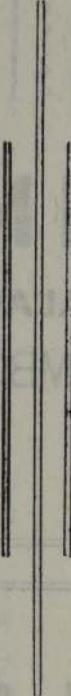
தண்ணீர்த் தொட்டியடி தன்சொந்த மாக்குகின்ற
சின்னப்பொடியன் சிரிக்கும் தறுத்தறும்பன்
சுயமான ஆற்றல் சுடர்விடுவோன் — பின்னெஞ்சுநாள்
செயற்கரிய செய்து சிறப்படைவான்; செயல்வீரன்!

* ஆக்கிமிடிஸ் கோட்டாடு: ஒரு பொருள் முழுமையாகவோ அன்றிப்
பகுதியாகவோ ஒரு திரவத்தினுள் அமிழ்த்தப்படும்போது ஏற்படும்
தோற்ற நிறைக்குறைவு. அப் பொருள் இடம் பெயர்த்த திரவத்தின்
நிறைக்குச் சமமாகும்.

புளித பேரடக்கம் தமிழ்க்கீசு மன்றம் வாழ்க!

‘நலன்விரும்பி’

With best Compliments from

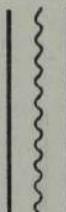
RAJAH STORES,

GENERAL MERCHANTS,
43, FOURTH CROSS STREET,
COLOMBO-11.

T'Phone: 26722

T'Grams: BARGAIN

With the Best Compliments from

SRI LAKSHMI STORES

No. 285, NAGALAGAM STREET,
COLOMBO - 14

T'Phone: 34718

With the best Compliments of

RAMSAY & Co.,

GENERAL HARDWARE MERCHANTS,
IMPORTERS AND SUPPLIERS.

Dealers in:
Sanitaryware, Motor Spares and Paints.

451 2/1 & 453, Old Moor Street,
COLOMBO-12.

Phone: 28741 — 35456

இக்காலச் செய்யுள்நடை

புலவர்மணி பேரியதம்பிப்பிள்ளை

இன்று நாம் ஒரு நவீன காலச் சூழ்நிலையில் வாழ்கின்றோம். நமது முதாதையரின் நடையுடை பாவளைகளைப் பெரும்பாலும் நாம் பின்பற்றுவதில்லை. அவைகளுட்பல படிப்படியாக மறைந்துகொண்டிருக்கின்றன. இன்றைய விஞ்ஞான சுக்தியினால் உருவாகிக் கொண்டு வரும் சூழ்நிலையிலே ஒரு நாட்டை இன்னொரு நாடு இயந்திரசாதனங்களால் அனுகிக் கொண்டிருக்கின்றது ஒருபுறம். மறுபுறம் அகில நாடுகளிற் பெரும்பாலானவை ஒன்றை யொன்று மனத்தால் அனுகிக் கொண்டிருக்கின்றன. இதனால், எல்லா நாடுகளிலும் பிற நாடுகளின் நடையுடை பாவளைகளின் சாயல் படிந்து வருவதை நாம் காண்கின்றோம். அபிவிருத்தியடைந்துவரும் இலங்கை முதலிய நாடுகளில் இச்சாயல் அதிகம் படிந்து கொள்ளுகின்றது. சமய கலாசாரப் பண்புகளிலும் இந்தச் சாயல் படிந்துவிடுகிறது. இச்சாயல் படிவதற்கு இடங் கொடாமல் எந்த நாடும் ஒதுங்கி நிற்றல் முடியாது. எனினும், ஒரு நாட்டுக்கு ஒவ்வாத நடையுடை பாவளை, சமய கலாசாரப் பண்புகளின் சாயல்கள் அந்நாட்டின் சமூகத்திற் படிந்தாலும் அவை நிலை பெறுதலில்லை; மலையிற் படிந்த கார்மேகக் கூட்டங்கள் போல் அவை கலைந்து போகின்றன. பொருத்தமான நடையுடை பாவளைகளின், சமய கலாசாரப் பண்புகளின் சாயல் களே நிலையாகப் படிந்து கொள்ளுகின்றன.

சூழ்நிலை, சூழ்நிலைக்கேற்ற நடை, நடைக்கேற்ற செயல். இதுபோன்றதே செய்யுள் நடையும். காலச் சூழ்நிலைக்கேற்பச் செய்யுள் நடையும் மாற்றமடை வதைத் தடுத்தல் முடியாது. செய்யுள் என்

பது ஒரு சிறந்த சொல்; நன்றாக நோக்கி நமது முன்னேர் அமைத்துக் கொண்ட சொல். இதன் நுட்பத்தை நாம் அறிந்து கொள்வது அவசியம்

செய்யுளென்னும் பெயர்க்கசாரணம்

செய்யப்படுவன வெல்லாம் பொதுவாகச் செய்யுளெனப்பட்டாலும், செய்யுள் என்னும் சொல் சிறப்பாகக் கவியையே குறித்து நிற்கின்றது. வெள்ளம்போற் பாய்ந்து சென்றாலும் செய்யுள் வரம்புக்கு உட்பட்டே செல்கின்றது. அது ‘மாத்திரை முதலா அடிநிலைகாறும்’ குறித்த நோக்கம் அமையச் செய்யப்படுவதாதலின், வரம்பு கடவாத ஒழுக்கம் அதற்கு உரியதாயிற்று. காலம் மாற்றாலும், இதனால் மக்கள் நடை மாற்றாலும், மக்கள் நடைக்கு ஒரு வரம்பு இருந்தேதிரும். வரம்பு கடந்த நடை, மக்கள் சமூகத்துக்கு இழுக்கின்றத் தருவதாகும். சமூக அமைப்புக்கு இந்த நடை உதவாது; இதனால் சமூகம் உருப்படாது.

செய்யுளமைப்பு உடலமைப்புப் போன்றது. அதன்கண் உறுப்பமைதியுள்ளது. இந்த உறுப்பமைதி ஒரு வரம்புக்குட்பட்டது. இதனால் உடம்பு நன்றாகச் செய்யப்பட்டது. ‘என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன், தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாரே’ எனச் செய்யுள் செய்துள்ள திருமூலரின் கருத்தும் இதனை நன்றாக விளக்குகின்றது. உறுப்பமைந்த உடல்; உடலுக் கேற்ற உயிர்; உயிரோடு கூடிய உடம்புக் கேற்ற அழகு; அதற்கேற்ற குணம்; குணத்துக்கேற்ற நடை - இவைகளால் உடல் கவர்ச்சியும், பயனும் தருகின்றது.

இதுபோலவே உறுப்பமெந்த செய்யுள்; செய்யுளாகிய உடம்புக்கு உயிர்போன்றெபாருள்; பொருளைக் கவரும் அணிஎன்பன நல்லியற் கவிஞர் நாவில் நன்கு வந்து அமைவதால் இனிய செய்யுள் பிறக்கின்றது. உணர்ச்சி, சொல், இசை, கட்டுக் கோப்பு ஆகியவைகளோடு ஒத்த உருவில் வெளிவருவதுதான் கவியென்கின்றார், ரசிகமணி ரீ.கே.சி. யாப்பு என்னும் சொல்லும், செய்யுள் என்னும் சொல்லும் இந்தக் கட்டுக் கோப்பினையே குறித்து நிற்கின்ற செந்தமிழ் வழக்காகும்.

செய்யுள் நடைகள்

செய்யுளில் பல நடைகளைக் காண்கின்றோம். இந்த நடைகளெல்லாவற்றுக்கும், வெண்பா, ஆசிரியப்பா. கல்ப்பா, வஞ்சிப்பா என்பனவும், தாழிசை, துறை, விருத்தம் என்பனவுமே படியாக அமைந்துள்ளன. இதனால், எக்காலச் செய்யுளாயினும் இவற்றின் நடைகளை நேரே கொண்டோ, தழுவிக்கொண்டோ செல்வனவன்றித் தமக்கென ஒரு தனிநடையுடையனவல்ல. இக்காலச் செய்யுள் நடைகளுக்கும் இதுவே நியதியாகும்.

ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலும் தோன்றுகின்ற செய்யுள் நடைகள் தமக்கு முந்திய சூழ்நிலையிற் பிறந்த செய்யுள்களை அடியொற்றித் தோன்றுகின்றன. கோபாலகிருஷ்ண பாரதியின் நந்தனூர் கீர்த்தனை; அதிலிருந்து பாரதிபாடல். பாரதிபாடலை அடியொற்றி எழுந்தனவே தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை, பாரதிதாசன், நாமக்கல் கவிஞர், விபுலானந்த அடிகளார், சோமசுநராப்புவர் முதலியோரின் வண்ண நடைகள். இக்காலக் கவிஞர்களின் நடைகளெல்லாம் பெரும்பாலும் இந்தத் தழுவல் வகையைச் சேர்ந்தனவே.

பாரதியார் பாட்டு நடையில் வெண்பா, அகவல் முதலிய செய்யுள் நடைகள் இடம் பெற்றிருப்பதுபோல் அவர்பின் தோன்றிய கவிமணி முதலியவர்களின் நடையிலும், இக்காலக் கவிஞர்களின் நடையிலும் பழமை கலந்து வருவதை நாம்காணலாகும். இக்காலக் கவிஞர்களின் தொகை மிகப்பல். இவர்களுள்ளே காரை

சுந்தரம்பிள்ளை, காசி ஆனந்தன், திமிலைத்துமிலன், மண்டீரக் கவிஞர் சோமசுந்தரம்பிள்ளை, கவிஞர் ஷரிபுத்தீன், மகாகஷி, முருகையன், சில்லையூர்ச் செல்வராசன், நீலாவணன், இராசபாரதி முதலிய பலரைக் குறிப்பிட்டுப் பேசலாம்.

செய்யுள் நடைப் பாங்கு

இக்காலச் செய்யுள் நடைகளின் பாங்கினைச் சுற்றே ஆராய்வோம். எல்லாம் ஒரே பாங்கிலேதான் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. பாணியுமொன்றே. காதலென்ன, வீரமென்ன, அச்சமென்ன, மருட்டை கயென்ன, இளிவரலென்ன. எல்லாவற்றிக்கும் நடையொன்றேதான். நூற்றுக்கு எழுபத்தைந்து எண்பது வீதமான செய்யுள் நடைகளிலே உயிரில்லை; உணர்ச்சியில்லை; கட்டுக்கோப்பின் வரம்பில்லை. கிளிமொழிகளாகவே தனித்து நிற்கின்றன. மழுலைக் கவிஞர்கள்! பாவம்! மோனையும், எதுகையும், இறுதி இயைபும் வந்துவிட்டாற் போதும்; வெளிவருவது செய்யுள்தான். மோனையின் கூட்டமோ, எதுகையின் நீட்டம் குறுக்கமோ பொருத்தமாய் அமைவதில்லை. இறுதி இயைபு மாத்திரம் நோக்கிச் செய்யப்படும் செய்யுள்களே மிகப்பல். பத்திரிகைகளிலே இவற்றைப் பரக்கக்காணலாம்.

புகழேந்தியின் வெண்பாநடை, செயங்கொண்டாரின் போர்நடை, கம்பனின் காதல்நடை, வீரநடை, ஒட்டக்குத்தரின் உலாநடை, இரட்டையரின் கதம்பநடை, காளமேகத்தின் வசைநடை, பாரதியின் வீறுநடை முதலியவற்றை இக்காலச் செய்யுள் நடையிலே காண்பது அரிதாயிருக்கின்றது. எனினும், இக்கவினதயுள்ளங்களை மாக்கற்பித்து ஒதுக்க நான் விரும்பவில்லை. இக்கவிகள் தூய்மை பெற வேண்டும். கவிதையிலக்கியத்துக்கு வளமும் வனப்பும் தரவேண்டும். இவற்றைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு புதுக்கவிஞர்களுக்குச் சில நல்லுரை சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

கவிதையால் சமுகத்தை உருவாக்குங்கள்

கவிஞர்களே, நன்றாகப் பாடுங்கள். உங்கள் கவிகளை இசையுடன் பாடுங்கள்.

கவியுடன் இரண்டறக் கலந்து நின்று பாடுங்கள். மூலநூல்களைப் படியுங்கள். முன்னேர் நடைகளிற் பயிலுங்கள். இலக்கண இலக்கியங்களால் உங்கள் கவிகளுக்கு வரம்பும் வளமும் காணுங்கள். சங்ககாலக் கவிஞர்கள் மன்னர்களைப் பாடினார்கள்; வள்ளல்களைப் பாடினார்கள்; மக்களையும் பாடினார்கள். அன்று சமுதாயத்திலிருந்து கவி பிறந்தது. இன்று கவிகளாற் சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டியிருக்கின்றது. சமுதாயத்தைத் திருத்தியமைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நோக்கங்களைக் கொண்டு நீங்கள் பாடுவதைக் காண்பது மிகவும் மகிழ்ச்சி தருகின்றது. பாடிக் குவியுங்கள்; சமுதாயம் உங்களால் வாழ்டும். இசையில்லாத செய்யுள்.

இனி, இன்றைய கவிஞர்களுக்கும், பாரதி முதலிய கவிஞர்களுக்குமிடையே யுள்ளதோர் பெரிய வேறு பாட்டினையும் இங்கே காண்போம். பாரதி முதலிய கவிஞர்கள் தங்கள் பாடல்களை மனப்பாடமாகப் பாடுவர். ஒசை நயத்துடன், உணர்ச்சி ததும்பச் சுவை பிறக்கப் பாடுவர். கேட்போர்க்கு மெய்ப்பாடு பிறக்கப் பாடுவர். இன்று பாட்டைப் பாடும் கவிஞர்களுக்கே மெய்ப்பாடு பிறக்கிறது; கேட்போருக்கில்லை. காரணமென்ன? இன்றைய கவிஞர்களுள்ளே என்பது வீதமானேருக்குத் தாங்கள் பாடிய பாட்டுக்களே வாய்ப்பாடமில்லை. கடதாசியைப் பார்த்தே வாசிக்கிறார்கள்; இசையில்லை; உணர்ச்சியில்லை; ஈடுபாடில்லை. கேட்போர்க்கு எவ்வாறு சுவை பிறக்கும். மூன்றாமாளிடத்தே பிறக்க வேண்டிய சுவையை முதலாமாளிடந்தான் நாம் காண்கின்றோம். உரைநடையிலும் இசையை ஏற்றிவிடுகின்ற நமது தமிழ்ப் பரம்பரைக்கு பாட்டென்ற கூறிப் பட்டோலை வாசித்தல் எவ்வாறு சுவையூட்டும் நிகழ்ச்சியாகும்!

“பாடிப் பாடி நிதம் மனமுருகிறத்-தனது பாட்டு மவனும்பர வசமாகிக் கூடி நம்பிட கலந்த பாரதியை-மனம் குளிர நினைந்துநினைந் தஞ்சலி செய் வோம்”

இதுதான் கவிஞருக்கும் பாட்டுக்கு முன்னாலேயோ ஆடியும். அடித்தைத்து அச்சிடுதல், பிரித்தெழுதுதல்.

இக்காலச் செய்யுள்களிலே அடியமைப்புகள் சிறைந்துள்ள நிலையிலே பல செய்யுள்களை நாம் காணலாகும். எழுதிய அளவுதான் அடி; அச்சிட்ட அளவுதான் அடி என்று சொல்லும் வண்ணம் வரையறையல்லாத அடியமைப்புகள் பலபடத் தோன்றுகின்றன. இசையை அளவு செய்யும் மாத்திரையையும், இசையின் இயைபையும் இடையறச் செய்கின்றது, அடிச் சிறைவு. இதற்குக் காரணம் இசை நுணுக்கம் அறியாமையும், ஒசை நயம் உணராமையுமே. செய்யுள்களை வசனம்போல் வாசிக்கின்ற பழக்கத்துக்குச் சிறைந்த அடியும் ஒன்றுதான்; சிறையாத அடியும் ஒன்றுதான்.

நீண்ட அடிகளும் குறுகிய அடிகளும் கலந்து நடந்து ஒரு செய்யுள் முடிவதும், சிறிய செய்யுள்களுள்ளேயே இவ்வாறு அடிகள் கலந்து வருவதும் இக்காலச் செய்யுள்களிலே சிறுபான்மை வழங்கக் காணகின்றோம். இது முற்காலச் செய்யுள்களிலும் முன்னு. இனைக்குறளாசிரியப்பா, தாழிசை முதலிய வகைகளிலே இவை சேருகின்றன. இத்தகைய பாடல்கள் கவித்தொகையில் அதிகம் வருகின்றன. ஒசையும், இசையும் பொருந்த இவைகள் நன்றாக அமைந்திருத்தலூ இக்காலக் கவிஞர்கள் அவதானிக்க வேண்டும்.

ஆபாச நிகழ்ச்சிகள்

இக்காலச் செய்யுள் நடை உள்ளதை உள்ளவாறே பாடுவதை நாம் காணகின்றோம். இக்காலச் சமூகத்திலே காணகின்ற கீழ் நடைகளைப் பெரும்பாலான செய்யுள் நடைகள் பிரதிபலித்துச் செல்கின்றன பூராண இதிகாசங்களிலும், பழைய பேரிலக்கியம் சிற்றிலக்கியங்களிலும் ஆபாசச் செய்திகள் இல்லாமலில்லை. இவற்றில் காணப்படுகின்ற ஆபாசச் செய்திகள்

தோன்றிய நோக்கம் சமூகத்தை அவற்றில் ஆழ்த்தி விடுவதன்று. ஆபாச நிகழ்ச்சிகளி லிருந்து சமூகத்தை விடுவிக்கும் போக்கிலேயே அவைகள் எடுத்தாளப்படுகின்றன. புராண இதிகாசம் முதலியவற்றைப் படிக்கும் மக்கள் அவற்றில் வரும் ஆபாசச் செய்திகளில் நின்றும் விடுதலையடைகின்றார்கள். இக்காலச் சினிமாக் காட்சிகளில் வரும் ஆபாசச் செய்திகள், அவற்றிலே வருகின்ற நல்ல கருத்துக்களை விழுங்கி விடுகின்றன. மக்கள் ஆபாச நிகழ்ச்சிகளிலேயே மனதைப் பறிகொடுத்து விடுகின்றார்கள். இக்காலச் செய்யுள்களில் வருகின்ற ஆபாச நிகழ்ச்சிகள் சமூகத்தை அவற்றுக்கு அடிமையாக்கி விடுகின்றன. இன்றைய மக்கள் கவிஞர்கள் சமூகத்திலுள்ள ஆபாச நிகழ்ச்சிகளிலிருந்து மக்கள் விடுதலையடைத்தக்க வழியிலேயே அவற்றை அமைத்துப் பாடவேண்டும்.

கிராமியச் சொற்பிரயோகம், பிறநாட்டுப் பதப்பிரயோகம் இக்காலச் செய்யுள் நடையிலே மலிந்து காணப்படுவது இன்னொரு குறையாகும். கிராமியச் சொற்களையும், பிறநாட்டுப் பதங்களையும் தமிழ் நடையிலே எடுத்தாளுவதை நமது இலக்கணங்கள் தடை செய்யவில்லை. நாற்றாண்டு களின் முன்பே இதற்கு நாகரிகமான வழியை வகுத்து வைத்திருக்கிறார்கள், நமது முன்னேர். கிராமியச் சொற்கள் தமிழ் வழங்கும் நாடு முழுவதிலும் தெளி வான் கருத்து விளங்கும் நிலையை அடைந்

தால் அவை செய்யுளில் இடம் பெறலாம். ஒரு பிரதேசத்துக்கு மாத்திரம் விளங்கக் கூடிய நிலையிலுள்ள கிராமியச் சொற்களைப் பொதுப் பயன்தரக்கூடிய செய்யுள்நடையில் புகுத்துதல் ஆகாது. சிந்தனை சக்தியும், கற்பணை வளமும்

இனி, சிந்தனை சக்தியும், கற்பணை வளமும் இக்காலக் கவிதைகளிலே நன்றாகப் பிரதி பலிப்பதில்லை. இரண்டாயிரமாண்டு களின் முன் நம்முன்னேர் கண்டமைத்தத் தகற்பணை நுட்பங்கள் இன்றும் புதுமை பெற்று உயிரூட்டி நின்று சமூகத்தை உணர்வு பெறச் செய்வதை நாம் காணகிறோம். இதற்குரிய சிறந்த காரணமொன்று இருக்கின்றது. சங்ககாலம் தொடக்கம் சமூழம் இந்தியாவும் சுதந்திரமடையும் வரையுமின்ன காலப் பகுதியில் வாழ்ந்த கவிஞர்கள் பலர் கற்றுவல்ல புலவர்களுமாயிருந்தவர்கள். நாமும் கவிஞர் என்னும் நிலைமையிலிருந்து புலவரென்னும் வரிசைக்கு உயர வேண்டும். கவிதா சக்தியைப் புலமை தூய்மை செய்கின்றது. வளம்படுத்துகின்றது. கவிதை யூற்றினைப் பெரும் பிரவாகமாகக் கரைபுரண்டு பாயச் செய்கின்றது. நமது புதுக் கவிஞர்களுக்கு ஒன்று சொல்கின்றேன். கவிஞர்கள் என்ற பெருமையை விட்டு நீங்கள் புலவர்கள் வரிசையிற் சேருங்கள். உங்கள் கவி டூரணமடையும்.

பழங் தமிழர் பலவற்றைப் பலவாருகப் பிரித்தனர். ஆயினும் அவர்கள் ஒழுக்கத்தை மட்டும் ஒன்றுக்கே வைத்தனர்.

- ★ நிலம் ஜங்கு: குறிஞ்சி, மூல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை.
- ★ காற்று நான்கு: தென்றல், கொண்டல், கோடை, வாடை.
- ★ மொழி முன்று: இயல், இசை, நாடகம்.
- ★ வாழ்வியல் இரண்டு: அகம், புறம்.
- ★ ஒழுக்கம் ஒன்றே!

கலை + 6 கலை = 1 கொலை

[நெயாண்டி நாடகம்]

காட்சி 1

இடம்: கோவிந்தசாமி என்னும் இளைஞர் னின் அறை.

காலம்: காலை 8-மணி

பாத்திரங்கள்: கோவிந்தசாமி, நல்லசாமி

(கோவிந்தசாமி கன்னத்தில் கை வைத்தபடி சோகமாக அமர்ந்திருக்க, நல்லசாமி சீட்டியடித்தபடி உள் நுழைதல்)

நல்: (கோவிந்தசாமியின் முதுகில் தட்டி) ஹூ சோவிந் என்ன ரொம்ப சோகமாக இருக்கே... லவ் பெயிலியரா

கோவி: (சோகமாக) டேய் நல்லசாமி, நாம இப்புடனடியா ஒரு டிருமா போட்டாகனும் டா

நல்: (சந்தேகத்துடன் அவனைப் பார்த்து) என்னடா, திஹர்னு என்னமோ பேச்சே

கோவி: நம்ம வருங்கால மாமனூர் இருக்காரே

நல்: அதாவது உமாவோட அப்பா...

கோ: ஆமா, அவர் நேத்தைக்குநம்ம தலேல் பெரிய அனுகுண்டா ஒன்னைத் தூக்கிப் போட்டிட்டார்டா

நல்: பெரிய அனுகுண்டா... என்ன விஷயம்? சொல்லியமு...

கோ: தன்னேட மகளை, அதாவது உமாவை, பிரபல கதாநாயகியா நடிக்க வச்சாத்தான் ..

நல்: உன்னேட வாழ்க்கைக் கதாநாயகியா அவளை ஆக்குவாராமா... எக்கச் சக்கமான கொண்டிழங் தான் ..

கோ: இப்ப என்னடா பண்றது?

நல்: சட்டியும் பாளையும் (யோசித்து) ஆள் எப்படி நடிப்பாளா?

கோ: எனக்கு முன் னுடியின் னு ரொம்ப நல்லா நடிக்கிறுன். மேடேலை ஏறினுள்ளு, அவனுக்கு நடிப்பு வாறதுக்கு முந்தி தலைப்பிடிப்பு வந்துடுதாம்...

நல்: ஆள் நடக்கும் தானே?

கோ: நடையா... அது நடையா?

நல்: பாடாதே... அப்புறமென்ன, ஸ்ரேஜில் பொண்ணுக நடிக்க வேணுங்கிற தேவையே இல்ல. நடந்தாலே கானும்...

கோ: ரெண்டாவது கொண்டிழங். நாடகத்தைத் தான் தான் புரட்டில் பண்ணனுமாம்...

★ மறைமுதல்வன் ★

நல்: தயாரிப்பாளர்னு தன்னேட பேர் அடிப்படை பாக்கிறாரோ... அதுக் கென்ன கொஞ்சம் அடிப்பட்டுப் பாக்கட்டும் அப்புறமாவது படிச்சுக்குவாரு... ஆமா, ஆள் (விரலைச் சண்டிக் காட்டி) ரொம்ப சேத்திட்டார் தானே. அப்படன்னு பயப் படாதே... அது ஈவியா முடிக்கலாம்... அதில் வேணுமின்னு நான் வெறல்ப் பண்ணேன்...

கோ: கதை?

நல்: கதையா எதுக்குக் கதைய?... வந்த ஜனங்களைப் பயங் காட்றதுக்கா?

கோ: நாடகம்னு, கதையின்னும் ஒன்னு இருக்கனுமில்லையா?

நல்: நாடகத்துக்கு எதுக்குக் கதைய... கதையில்லேன்னுத்தான் அது நாடகம்... கதையின்னை அதைக் கதைப் பொஸ்தகத்தில் இல்லே போடனும்

கோ: வசனம்?

நல்: நானும் நீயுமிப்ப பேசிக்கிறது தான் வசனம்... இதையே ரேப் சென்சு போட்டமின்ன விஷயஞ் சரி வேணு மின்ன வேற யாரோட்யாவது நாடகத் திலியருந்து அங்க கொஞ்சத்தையும் இங்க கொஞ்சத்தையும் நெலா அடிச்சுப் போட்டிட வேண்டியதுதான்

கோ: அது சரியில்ல இல்லியா?

நல்: என்ன சரியில்ல? அந்தக் காலத் தில் பாரதியார் எழுதிய பாட்டுகள் பேர் கீர் போடாம, இப்ப வர்ற பொஸ்தகங் களில் போடுகிறேல்லியா அது மாதிரித் தான் இதுவும்... அது மட்டும் சரியின்னு, இது எப்படிப் பிழையாகும்?

கோ: காப்பியடிச்சம்னு சொல்லி எழுதினவன் எவ்வுவது சண்டைக்கு வந்திட்டான்னு...?

நல்: வழக்கமா ஒருத்தனும் சண்டைக்கு வரமாட்டான் என்ன, அவங்கூட வேற எங்கென்னாலும் இருந்து தான் அதை அடிச்சிருப்பான் சரி அப்படியே எவ்வைவது வந்திட்டான்னாக்கூட, ஒரே மாதிரி ஐடியா ரெண்ணு பேருக்கும் ஏன் வரக்கூடாதின்னு அடிச்சுப் பேசிட்டாச் சரி.. அடங்கிடுவான்.

கோ: சரி, நீ சொல்ற மாதிரியே நாடகத்தைப் போட்டிடலாம்... அப்புறம் நட்டத்தில் போயிடிச்சின்னு

நல்: ஏன் வொஸ்ஸாகனும்? நல்ல புறமிற் எடுக்க நான் பிளான் வச்சிருக்கேன் கேட்டுக்க முதல்ல நாடகத்தைப் பத்தி ஆன ஆவன்னாத் தெரியாத பெரிய கையா ஒன்னைத் தேடிப் புடிக்கனும்

கோ: சையில் பசையுள்ள பெரிய புள் வியாப் பாத்துப் புடிக்கனுமிங்கிறே சரி.

நல்: பெரிய கையின்னை அதில் ஓட்ட டைகனும் நியாயமா இருக்குமில்லையா...

கோ: .. கண்டிப்பா...

நல்: ஆ அவரைத் தூக்கித் தலேவ வைக்கனும்...

கோ: அவரோட தலைமேல்ல நாடகம் நடக்கனுங்கறே சரி...

நல்: அப்போ அவரில் இருந்து சொஞ்சம் கொட்டுப்படும் அதைப் பொறுக்கிக் கனும்

கோ: அப்புறம்?

நல்: அப்புறமும் பொறுக்க ஒன்றும் நாடசத்தப்பத்தித் தன்கும் தெரியாத, மத்தங்களுக்கும் வௌங்காத மாதிரி அவர் ஏதாவது அலம்புவாரு அது முடியறவரைக்கும் பொறுக்கனும்

கோ: அஞ்சப் பத்தக் குடுத்து ரிக்கற் வாங்கின பாவத்துக்காக பார்க்க வாற ஜனங்களும் பொறுக்கனுமா... பாவம்டா

நல்: அடுத்தது சுவேனியர்... அதாவது நினைவு மலரொண்ணு அடிக்கனும்...

கோ: அதில் நாம் யாரை நினைக்கனும்?

நல்: அட்வேடிஸ்ற்மென்ற குடுத்தமுத ஆத்துமாக்களோ. எவ்வளவுக்கெவ்வளவு விளம்பரம் சேக்கிறியோ, அவ்வளவுக்கெவ்வளவு லாபம். விளம்பரங்களுக்கிடேல முடிஞ்சவரை எங்களைப்பத்தியும் அடவடைஸ் பண்ணிக்கனும்

கோ: அடுத்தது ரிக்கற் அடிக்கிறது தானே?

நல்: மஹாம். ரிக்கற்ற விட முக்கிய மானது கொம்பிலிமென்றல். அதை அடிக்க மறந்திடக் கூடாது... சில பெரிய ஆக்கள் அது குடுத்தாத்தான் நாடகம் பார்க்க வருவாங்க - பமிலியோட.... இல்லேன்னு வரமாட்டாங்க...

கோ: அதேன் அவங்க வரணும்?

நல்: ஆளப் பொலிவுக்கு. அவங்க விழுந்தாத் தான் போடோவில் ஒரு பொலிவிருக்கும்

கோ: போட்டோவா?

நல்: ஆமா வந்திருந்த ஜனத்தின் ஒரு பகுதியின் னுபேப்பர்ஸ் படம் போடுறப்ப, அதில் சில பெரிய தலையளின்னேலும் தெரியனுமில்லியா...?

கோ: ஆமா. ஆமா அவ்வளவு தானு?

நல்: இல்லை இன்னும் கொஞ்சமிருக்கு.. (கிளாசில் மிகுந்திருக்கும் நீரைக் குடித்து முடித்தல்) நாடகம் முடிஞ்சாப் பொறவு உங்க மாமா மேடேல் ஏறி ஒரு பேச்சுப் பேசனும்

கோ: எங்க மாமாவா அவருக் கென்னடா தெரியும் பேசறதுக்கு?

நல்: பேசத் தெரியாத படியாத தான் அவர் பேசனும் அவரோடு நெலமை வந்திருக்கிற ஒடியன்ஸாக்கு நல்லா விளங்கனும்

கோ: அவர் எதைப் பத்திப் பேசனும்? நாடகத்தைப் பத்தியா?

நல்: நாடகத்தைப் பத்தி அவரெறுக்குப் பேசனும்? அதுக்கிண்ணேன் தான் இங்க ரொம்பப் பேர் இருக்காங்களே. அவர் தன்னைப் பத்தியே பேசனும்..

கோ: தன்னைப் பத்தியா?

நல்: ஆமா... தன்னேட சாதனையளின்னு புழுகிறதுக்கு ஏதாவது இருந்தா, கூட்டிக் கொறைச்சு அதைப்பத்திச் சொல்லனும்...

கோ: சாதனையளான்னும் இல்லேன்னு...?

நல்: தன் னேட வேத னையளச் சொல்லி அழறது தான். சொல்லி அழறது தான்.

கோ: தன்னைப் பத்தி அவர் தானே சொல்லிகிட்டா, அவருக்கு தலைக்கனம் னில்லே சொல்லுவாங்க.

நல்: இல்லை... அவரோடு தலேல் கனமே இல்லேன்னுதான் சொல்லுவாங்க...

கோ: நீ இவ்வளவு தெரிஞ்சுவச்சிருப்பேன்னு எனக்குத் தெரியாமப் போயிடிச்சு

நல்: ஹஹ் ஹஹ் ஹஹ்ஹா (பெருமிதமான வில்லன் சிரிப்பு)

கோ: அப்பமன்னு... துணிஞ்ச நாடகம் போட்டாம்கிறே

நல்: ஷாவர்லி வேணுமின்னு நம்ம எழுத்தாளர் ஜயாசாமிய உனக்கு இன்ரடியூஸ் செஞ்சு வைக்கிறேன்... அவரோடு ஸ்கிரிப்டின்னு சொல்லத் தேவையில்லை ஜனம் கியூவில் நிக்கும் ..

கோ: வெளியே ஓடுறைக்கா? சரி அப்போ புறப்படு... ஆனைப் பிடிப்போம்...

(இருவரும் புறப்பட்டுச் செல்லுதல்)

— திரை —

காட்சி 2

இடம்: எழுத்தாளர் ஜயாசாமியின் வீடு காலம்: காலை 10மணி

பாத்திரங்கள்: ஜயாசாமி, நல்லசாமி, கோவிந்தசாமி, கந்தசாமி, பெரியசாமி முதலானேர்.

(தலையில் கட்டொன்றுடன் எழுத்தாளர் ஜயாசாமி சிந்தித்தபடி அங்குமிங்கு மாக உலாவிக் கொண்டிருத்தல். தனக்குள்ளே பேசிச் சிரித்துக் கொள்ளல். நல்லசாமி, கோவிந்தசாமி, பெரியசாமி முதலானேர் உள்ளுழைதல்...)

நல்: கோவி: பெரி: ஜயா வணக்கம். (ஜயாசாமி சிரித்துத் தன்பாட்டில் தலையாட்டல். மீண்டும்): ஜயா வணக்கம்.

ஜயா: (கயநிலைக்கு வந்தவராக) ஆ.. வாங்க... வணக்கம், உக்காருங்க என்ன விஷயம் (மூவரும் கவலையுடன் அவரின் தலையைப் பார்த்து) ஓகோ. நேத்து நாடகம் பாக்க வந்திங்க போவிருக்கு ஹி ஹி எனக்கு அப்பிடி ஒண்ணும் பெரிசாக் காயம் இல்லீங்க.. சம்மா அப்பிடி ஒரு சின்ன அடி அவ்வளவுதான், மந்திரியா வந்தாரே கண னுசாமி, அவருக்குத்தான் கொஞ்சம் காயம், கண்ணில் ..

கோ: என் சார், நேத்து நாடகத்தில் ஏதாவது மூப்பமா?

ஜயா: நம்ம நாடகத்தில் குழப்பமாவது ஒன்றுவது, அதெல்லாம் ஒன்னுமில்ல. போட்டது சேரன் செங்குட்டுவன் நாடகம். அதில் ஒரு சின்ல செங்குட்டு

வன் மந்திரிகிட்ட 'கண்ணகியோடு சிலைக் குக் சக் லுத் தேவைப்படுது. எங்க ஏடுக்க லாமில் னு சேக்கிருவில்ல... அந்த சீன்ஸ பாத்துங்கிட்டிருந்த ஜனங்க ரொம் பாணர்ச்சி வசப் பட்டிட்டாங்க. கல்லில் லாம் செங்குட்டுவனார் கஷ்டப்பட்டுரே என்னு வலைப்பட்டு ஆளுக்கொரு கல்லை மேல அனுப்பிட்டாங்க. அவ்வளவுதான்...

நல்: நீங் கதான் செங்குட்டுவனு நடிச்சிங்களா...?

ஐயா: பாத்தாத் தெரியலையா... நானே தான் செங்குட்டுவன்...

நல்: ஸார், நாங்க வந்த விஷய மென்னென்னு...

கோ: இவர் என்னேட மாமனாரு... (பெரியசாமி ஹி ஹி என இளித்தல்) பெயர் பெரியசாமி...

ஐயா: ஹீரோவா நடிக்கனுமிங்கி ஓரா... 50க்கப்பற்றமா வாங்க அதுக்கப்பற்றம் தான் அவருக்கு ஹீரோ சான்ஸ் கொடுக்கலாம்...

கோ: இப்பதான் 71ஆக்சே...

ஐயா: வயசா...

கோ: நான் வருஷத்தை சொன்னேன்...

ஐயா: நான் வயசி இல்லியா சொன்னேன்

நல்: அதெல்லாம் ஒண்ணுமில்ல இவர் ஒரு நாடகம் போடப் போற்றாம்

கோ: அதுக்கு நீங்கதான் கதை எழுதி டிரெக்ட் பண்ணித் தரனும்

ஐயா: இவளவுதானு? சரி. செஞ்சிட்டாப் போச்சு... நம்ம சையில இப்ப ஒரு முனு கதை இருக்கு...

கோ: எங்களுக்கு ஒரு கதையே போதும் ஸார். ஆனால் கதை புதுமையானதா இருந்தாத் தேவலை...

ஐயா: நாடகத்தை நான் ஜப்ன கொலோக்கியல்ல தான் எழுதியிருக்கேன். ஆன ஒண்ணு எனக்கு ஜப்னுக் கொலோக்கியலே தெரியாது...

நல்: (வில்லன் சிரிப்பு) உற உற உற உற உறர். இதுவே ஒரு புதுமை தானே

கார்.. டயலாக் ஸாக்கு இடையில் மட்டும் அடியடா புறப்படலேல, என்ன மாதிரி ஒரு நாலு ஜப்ன வேட்ஸாப் பாத்துபோட் டிடுங்க அது போதும் நம்ம ஓடியன் ஸாக்கு. அதுக்கே அவங்க நல்லா சிரிப்பாங்க

ஐயா: கதை என்னென்னு... கந்தப் பரங்கிறவரோடு மக காத்தாயி...

கோ: காத்தாயியா...?

ஐயா: குறுக்க பாயாமக் கதையக் கேளுங்கானும்... எதில விட்டேன்...

கோ: காத்தாயியில்...

ஐயா: இந்தக் காத்தாயி இருக்காளே அவ கேசவர் மனைக் காதலிக்கிறு...

கோ: கேச மனு... அது யாரு...?

ஐயா: அவர்தான் மகேந்திரபுரி மன னர்...

நல்: அவரேன் இங்க வந்தாரு...?

ஐயா: அதுதானே... (யோசித்து) அவ ரேன் இதுக்குள்ள வர்றாரு...?

நல்: கதை என்ன மருதானேல இருந்து மகேந்திரபுரி வரைக்கும் ஒடுஞ்சுப்பல இருக்கே...

ஐயா: இந்த முனு கதை கையில இருக்கின்னு சொன்னேல்ல... அதில ஒண்ணு சரித்திரம். மத்தது சமூகம். முனை வது...

நல்: சல்பென்சோ...

ஐயா: ஆமா... இந்த முனும் ஒண்ணு செந்திடிச்சு... ஹி... ஹி கொஞ்சம் பொறுங்க யோசிச்ச சொல்றேன்... (சில வினாடிகள் யோசித்த பின்) ஆ... வந்திடிச்சு...

கந்: (வாசவில் நின்று) வரலாமோ உள்ளை...

ஐயா: யாரையா அது? தேன் குடிக்கி றப்போ தேள் கொட்டினுப்பல...

கந்: அது நான்

ஐயா: நான்னைது...?

கந்: நானேன்டால் நான் தான்... கந்தசாமி.

ஐயா: எந்தக் கந்தசாமி... கரிக் கடையா இல்லக் கருவாட்டுக் கடையா...

கந்: (உள் நுழைந்தபடி) அப்பிடி வேசா நினைச்சுப் போடாதீங்கோ... மாப் பாணர் கந்தசாமியெண்டால் எங்கிட யாழ்ப்பாணத்தில் மதவாச்சீலை இருந்து மாணிப்பாய் வரைக்குந் தெரியாத ஆக்கி ஸில்லைக் கண்டியவோ...

ஐயா: ஒகோ... பாண்கடையா... சரி இங்கு என்ன விஷயமா வந்திங்க...

கந்: இந்த எழுத்தாளர் ஐயாசாமி எண்டவரக் கண்டொருக்காக் கதைக்க வேணும்... (பெரியசாமியைக் காட்டி) பாக்கிற மாதிரில் அவர்தான் அவரெண்டு நினைக்கிறன்...

ஐயா: பெரிய பெரிமேஸன்... அவர் பெரியசாமி கானும்...

கந்: பின்ன இவையள் சின்னச்சாமியவோ அப்ப ஐயாசாமியெண்டது...?

ஐயா: நான்தான்...

கந்: நீங்களே ஐயாசாமி... நீங்களே நீங்களே ஐயாசாமி...

ஐயா: என்ன கானும் கிராம்போன் ஊசி மாதிரி ஒரே இடத்தில் நிக்கிறீர்...?

கந்: உங்களைக் காண வேணும் காண வேணுமென்டு கண்நாளா எனக்கொரு ஆசை பாருங்கோ... இண்டைக்குத்தான் கண்டிருக்கிறன்... நானும் ஒரு அந்தக்கால நடினாக்கும் ஒ...

ஐயா: கிறிஸ்துவுக்கு முன்னு...

கந்: நல்லாப் பகிடி விடுறியள்... இப்ப கிட்டால நீங்கள் நாடகமொன்றும் போடு றதா இல்லையே...

ஐயா: ஏன்... போடுறத்தான் இருக்கேன்... அதுபத்தித்தான் இப்ப இவங்க கூட பேசிக்கிட்டிருந்தேன்...

கந்: அப்ப அதில் எனக்குமொரு நல்ல பாத்திரமாப் பாத்துத் தாருங்கோவன்...

ஐயா: நானென்ன பழையகோட் ஆசாமின்னு நெனைச்சீங்களா... பாத்திரம் தர்றதுக்கு

கந்: நீங்கள் ஆள் பகிடி விடுறதுக்கெண்டே பிறந்திருக்கிறியள்... உங்கிட-

நாடகத்தில் எனக்கொரு நல்ல ஞோா நீங்கள் தர வேணும்... என்ன சொல்றி யள்...?

ஐயா: நல்ல ரோவின்னு...

கந்: மற்ற ஆக்களோட வம்பு தும்புக்குப் போகாத.. தானுந் தன்பாடுமா இருக்கிற ஒரு ஆளா... ஆருக்கும் கரச்சல் குடுக்காத, ஆற்றயும் அல்ல தொல்லைய ஞக்குப் போகாத மனிசனு .. என்ன விளங்கேல்லையே

ஐயா: நம்ம தமிழ்ப்படக் கதாநாயகன் மாதிரீன்னு சொல்றீங்க...

கந்: சூ அந்த மாதிரி ஒண்டாப் பாத்துத் தாங்க பாப்பம்...

ஐயா: நல்லவரா... வயசானவரா (யோசித்து) ஆ... இருக்கு...

கந்: இல்லாமல்ப் போகுமே... சொல்லுங்கோ

ஐயா: கதாநாயகனேட தகப்பனரா உம்மைப் போடலாம்

கந்: நல்லம்.. நான் எத்தினை இடங்கள் வர வேண்டியிருக்கும்?

ஐயா: நீங்க வரவே தேவையில்லை...

கந்: என்ன சொல்றியள்.. எனக்கு விளங்கேல்லை...

ஐயா: நாடகத்தில் நீங்க வரத தேவையில்லேங்கிறன்... உங்க போட்டோ மட்டும் இருந்தாலே போதும்... என்ன கதைப்படி நாடகம் ஆரம்பமாகிறதுக்கு முன்னாடியே நீங்க இறந்து போயிடுறீங்க...

கோ: ஸார்... நம்ம கதை பாதில் நிக்குதே...

ஐயா: ஆமா...

கந்: தம்பிமார் ஆர்...?

ஐயா: இவங்களா இ(நல்லசாமியைக் காட்டி) இவரு வில்லன் நடிகர் நல்ல சாமின்னு நீங்க கெள்விப்பட்டிருப்பீங்களே... அவர்தான்

கந்: ஆ... மெய்தானே...

நல்: உறுவும் உறுவுற் உறா... (வில்லன் சிரிப்பு)

கோ: நான் கோவிந்தசாமி... நாடக உலகத்தில் நுழைஞ்சப்போ நான் சாமிய வெட்டுட்டன்.

கந்: (பயத்துடன்) சாமிய வெட்டிப் போட்டுரோ...?

கோ: இந்த பீல்டில் உள்ளவங்களுக்கு கோண்ணுதான் என்னைத் தெரியும்...

கந்: நீரும் ஆள் வலுத்த. ஆளாத் தான் இருக்கிறீர்...

ஐயா: இவங்க ஒரு நாடகம் போடப் போருங்க...

கந்: தம்பிமாரே. அதிலே என்னையும் போடுங்கோ...

நல்: சார், நீங்க இந்தக் கதைய விட்டிட்டு அந்தக் கதைக்கு வர்த்திங்களா...

ஐயா: சரி வந்தாச்சு... கதை என்னைண்ணு... ஆசிர்வாதங்கிற பெரிய பணக் காரரொருத்தரோட் மக மேரி... அவ, முருகனிங்கிற ஏழைப் போஸ்ட்மன் ஒருத் தனைக் காதலிக்கிறு...

கோ: பைன்.. பைன்...

நல்: உறைற் உற உற் உறா... பிரமா தம்...

கந்: நீங்கள் அங்கால சொல் ஆங்கோ...

ஐயா: இந்தப் போஸ்ற்மன் என்ன பண்ணுன்னு... வெட்டர் குடுக்கிறான்...

கந்: ஸவ் வெட்டரோ... நல்லம்... துவக்கமே நல்லாயிருக்கு...

ஐயா: நம்ம கதாநாயகி இருக்கானே, அவ ஒரு காலேஜ் ஸ்ரூடன்ற்... அவ காலே ஜாக்குப் போரு...

கந்: படிக்கவோ...?

ஐயா: எந்தக் காலேஜ் பொண்ணையா படிக்கப் போவது... சும்மா பொழுது போகனுங்கறதுக்காகப் போரு... முதல் சீன்ல இவ் காலேஜாக்குப் புறப்படு நப்போ, வெட்டர் கொடுக்க வந்த நம்ம உறோவோட மோதிக்கிறு...

கந்: மோதலோட காதல் துவங்கு தாக்கும்...

ஐயா: நோ... நோ...

கந்: நோத்துவங்குதோ... நல்லம்.

ஐயா: அவ முறைக்கிறு... இவரு சிரிக் கிறாரு...

நல்: உறைற் உற உற் உற உறா. கொண்ணுடங்க போங்க...

ஐயா: இந்த சீன்ல கொண்ணுட மாட்டேன்... அடுத்த சீன்தான் கொலை... இந்த மாதிரிக் கொலைய நீங்க பாத்தே இருக்க மாட்டங்க...

கந்: நீங்கள் பாத்தனியளே...

ஐயா: ரெண்டாவது சீன் ஆரம்பத் தில வீல்னு ஒரு சத்தம்...

கந்: வீலெண்டோ...

ஐயா: ஆமா... வீட்டுக்குள் இருந்து கதாநாயகி ஓடியந்து பாக்கிறு... அவ பாதர் கத்தியால் குத்தப்பட்டு இறந்து கிடப்பாரு... அப்ப யாரோ ஓடிக்கிட்டிருக் கிற ஒரு சத்தம்... நம்ம உறீரோ ஓடிக்கிட்டிருப்பாரு...

கந்: மேடையச் சுத்தியோ...

ஐயா: அவ அண்ணன் முழிச்சக்கிட்டு நிப்பாரு, கையில் துப்பாக்கியோடு...

கந்: ஆர் அவரைக் கொலை செய் தது இப்ப நீங்கள் சொல்லாட்டில் ராவைக்கெனக்கு நித்திரை வரா து பாருங்கோ

ஐயா: அதை இப்ப சொல்ல மாட்டேன்... சல்பெண்ஸ்.

நல்: ஆகா... உங்களுக்கு இவ்வளவு அருமையாக் கற்பணை ஒடும்னு நான் நெனைச்சுக் கூடப் பாக்கலை சார்...

கந்: நீர் நீணைச்சுப் பாத்திரெண்டால் உமக்கும் கற்பணை ஒடத் துவங்கிறும்... வேணும்.

ஐயா: கதேல ஒரிடத்தில் கற்பப் பதியும், காதலைப் பத்தியும் பத்து நிமிஷத் துக்குக் கதாநாயகி அவ பாதர் கிட்ட ஒரு

யோக்க பேச்சு பாருங்க... அந்த இடத் துல ஜனங்கெல்லாம் அப்படியே அசந்து போயிடப் போருங்க.

கந்: கத்தரிக்காயப் பற்றியும் வேலூ மெண்டால் ஒரு அஞ்ச நிமிசம் பேச விடுங்கோ.

ஐயா: நாடகத்தில் ஒரு சிங்கள் வேலைக்காரன் வர்கள்.

நல்: அவன் தமிழ் பேச்சுஞ்?

ஐயா: ஆமா

கந்: பிறகென்ன. அப்ப நாடகம் வெற்றிதான். பயப்பிடத் தேவையில்லை.

நல்: பத்து வருஷத்துக்கு இதே கதைய வேறுவேற பேர்ல மாத்தி மாத்தி ஸ்ரேஜ் பண்ணலாம் ஸார். ஒரு பய கண்டு பிடிக்க மாட்டான்.

கோ: நாடகத்துக்கு என்ன பேர் வைச்சிருக்கின்க?

ஐயா: அதுதான் யோசிச்சுக் கிட்டி ருக்கேன். எப்படி வச்சா ஆடியன்ஸ்கிட்ட எடுப்பும்னு சொல்லுங்க பார்ப்போம்?

நல்: ஏன் சார் இதுக்கின்னே தானே இருக்குது காதல். அதில் கைய வைக்க வேண்டியது தானே?

ஐயா: காதல்ல கைய வைக்கிறதா. அப்பின்னு?

நல்: காதல முன்னுக்கு இல்லேன் ணுப் பின்னுக்குப் போட்டு ஒரு பேர் வைக்கிறது.

கோ: ஜயோ காதல், அட்டா காதல்...

நல்ல: கண்டதும் காதல், காணுட்டிக் கூதல்...

கோ: என்னிப்படி ஏதாவது ஒன்னு.

கந்த: நான் சொல்ற மாதிரி வையுங் கோ! மேரியும் முருகனும்! எப்பிடி?

ஐயா: இது சஸ்பென்ஸ் டிருமா இல் வியா...ஆபெட்டியா, “தலையா கொலையா” ன்னு வைக்கலாமான்னு பாக்கிறேன்... என்ன சொல்றீங்க?

நல்ல: ஆகா...கலையுலகில் இதுவரை யாருமே வைக்காத ஒரு பேர்... அபாரம் சார்...

கந்த: நான் ஒன்டு சொல்றன்... என்ன நாடகம் போடுறதெண்டாலும், கீழ் நகைச்சவை நாடகம் எண்டு மாத்தி ரம் மறந்திடாமல் போட்டிடுங்கோ... அப் பிடிப் போட்டால் கட்டாயம் கொஞ்சப் பேர் மின்கெட்டு வருவினம். அதோட் சில ஆக்களிருக்கினம் நகைச்சவை நாடகமெண்டு போட்டுக் கிடக்கிறதால் எதைச் சொன்னாலும் சிரிப் பினம்... வேற கொஞ்சப்பேர் என்றாவளி யான ஆக்கள்...எல்லாருஞ் சிரிக்கேக்கதை தானுஞ் சிரிக்காட்டில் தனக்குப் பகிடி விளங்கேல்லையாக்குமெண்டு மற்றுவை நினைக்கப் போயினமே எண்டு போட்டுச் சிரிக்கிறவை... எப்பிடி இருந்தாலும் அதை மாத்திரம் போட்டிட்டால் கடைசில நாடகம் நல்ல பேரெடுத்துப் போடும்...

ஐயா: அதுக்கென்ன... அப்பிடியே செஞ்சிட்டாப் போவது... (கந்தசாமியிடம்) இதில் நீங்கதான் கதாநாயகியோடு தகப்பனாரு...

கந்த: நானே...உறி உறி...நல்லம்...

ஐயா: (கோவிந்திடம்) உங்களைக் கதாநாயகனுகவும், (நல்லசாமியிடம்) கதாநாயகியோடு அண்ணனு உங்களையும் போடலாம்னு பாக்கிறேன்... மிஸ்டர் பெரியசாமி வேணும்னு வேலைக்காறன் ரோஸ்ச செய்யலாம்...

கந்த: கதாநாயகியா நீங்களே நடிக்கப் போறியள்...

ஐயா: கொஞ்சம் பொறுங்க. கதாநாயகி அதோ வந்துகிட்டிருக்காங்க...

(எல்லோரும் ஐயாசாமி காட்டிய திசையில் பார்த்துக் கொண்டிருக்க, திரை)

காட்சி 3

இடம்:- நாடகமேடை

காலம்:- இரவு 8 மணி.

பாத்திரங்கள் :- கந்தசாமி, கோவிந்தசாமி, நல்லசாமி,

ஜியாசாமி, பெரிசாமி,
இன்ஸ்பெக்டர் ஆரோக்
கியசாமி.

“தலையா கொலையா” நாடகத்தின் விவரத்தில் ஆரம்பமாகின்றது. ஜியாசாமி கையில் நாடகப் பிரதியுடன் தூணைன் நின் மறைவில் நிற்கிறார். பின்னணியில் இசை...நாடக உரையாடலின்போது ஒளி ஜாலங்கள்)

(நாடகத்தில் ஆசீர்வாதமாக நடிக்கும் கந்தசாமி, சோபாவொன்றில் அமர்ந்து பழம் நறுக்கியபடி இருக்க, வேலைக்காரனுக் கெபரிசாமி தேநீர் க் கோப்பையுடன் திரும்பிச் செல்ல, வாசல் வழியாக முருகனுக் கந்திக்கும் கோவிந்தசாமி தோன்றல்...)

ஆசி: (அலட்சியமாக இருந்து கொண்டே) வாய்யா வா...இது நான் வரைக்கும் வீட்டுப்படியோடு நின்று விடுவாய்...இன்று வீட்டுப்படியேறி வந்து விட்டாய்... துணிச்சல்தான்...

முரு: எதிர்ப்பை விட வணக்கமான அங்குக்கு எந்த வீடும் தன் கதவுகளைத் திறந்து வழிவிடும் என்கிற நம்பிக்கையில் தான் உங்கள் வீட்டுப் படியேறத் துணிந்தேன்...

ஆசி: பரவாயில்லையே... உனக்குப் பேசக் கூடத்தெரிகிறதே... உனது வாக்கு சாதுயியத்திலும், வடிவிலும் என் மகன் மேரி மயங்கியதில்... அதிசயமொன்று மில்லை... அது உன்னைப் பார்த்தவுடன் தெரிகிறது... மேரி ஒரு குழந்தை... அவனுடைய குழந்தைத்தனமான பிடிவாதத் தைக் கண்டு பெரிதாகத் திட்டங்கள் போட்டு விடாதே... எனக்கு இரண்டே விஷயங்கள்தான் பிடிக்காது... ஒன்று பிச் சைக்காரத்தனம்... மற்றது ரெளித்தனம்... முன்னதை என் நாயே கவனித்துக் கொள்ளும். மற்றதைக் கவனிக்க போலீஸ் இருக்கிறது... வீடு புகுந்து கலாட்டா செய்பவர்களுக்கு என்ன தண்டனை தெரியுமா?

முரு: எனக்கு அனுபவமில்லை... நீங்கள் அதையும் சொல்லி விடுங்கள்...

ஆசி: மடக்கியும், குத்தியும் பேசும் சாமர்த்தியப் பேச்சுக்கள் எல்லாம் எப்

போதுமே வெற்றி தகுவதில்லை... நான் உன்னேரு வெளிப்படையாகப் பேசுகிறேன்... உன்னையும் உன் நிலைமையையும் எனக்கு நன்றாகப் புரிகிறது. மேரியை நீயாரென்று நினைத்துக் கொண்டு இந்த விளையாட்டில் இறங்கினும். ஒன்றும் தெரியாத ஒரு பெண்ணின் மனத்தைக் கெடுத்துப் பைத்தியமாக அடித்திருக்கிறோயே. அவள் நிழலைக் கூட மிதிக்க உணக்கு அருகதை உண்டா என்று நினைத்துப் பார்த்திருக்கிறாயா?.

முரு: நானும் வெளிப்படையாகவே சொல்லுகிறேன். நான் எந்த விதத் திட்டமும் போட்டு யாரையும் ஏமாற்றவில்லை. மேரியின் மனதில் காதலுணர்வைவளர்க்க வேண்டுமென்று நினைக்கவுமில்லை. நாங்கள் பார்த்தோம்; பேசினேம். அன்பு எங்களை அறியாமலே வளர்ந்தது. இப்போது இருவருமேதாம் திகைத்து நிற்கிறோம். நீங்கள் கூறியது போல் அவனுடைய நிழலை நான் மிதிக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. என் நிழலுக்குள்ளேயே அவள் குறையின்றி வாழலாம். உங்களுடைய ஒரே மகள் அவள். அவனுடைய சொந்த அபிப்பிராயத்திற்கு நீங்களும் செவிசாய்ப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன். அன்பு புனிதமானது பவித்திரமானது. பணபலத்தால் நீங்கள் ஒருபோதும் அதை அழித்து விடமுடியாது.

ஆசி: (என்னப் புனிதமாக புயிந்து, சாக்சமாக) எனக்குத் தெரியும், அந்தப் பணந்தான் உன்னை இங்கே இவ்வளவு தாரம் நெருங்கி வரச் செய்திருக்கிற தென்று, இரு, வருகிறேன். (சென்று, செக் புத்தகத்துடன் திரும்பி வந்து) சொல் முருகா, சொல், கூச்சப்படாமல் சொல், உனக்கு எவ்வளவு வேண்டும். வாய்திறந்து சொல்ல மாட்டாயா. சரி, சொல்லவேண்டாம். இந்தா செக்கில் என்கையெழுத்தை மட்டும் போட்டுத் தருகிறேன். திகைப்பாக இருக்கிறதா. திகைக்காதே, தடுமாறுதே. உனக்கு வேண்டிய தொகை, அது எவ்வளவாக இருந்தாலும் சரி, எடுத்துக் கொள். ஆனால், சம்ரு முன்னால் சொன்னாலேயே ஒரு வார்த்தை, ஒரே மகள் என்று, அந்த ஒரே மகளைத் தந்து விடு. மறந்து விடு மேரியை. சொல்கிறேய்?

முரு: (சாந்தமாக) எனக்குத் தருவதாகச் சொன்ன பணத்தைச் செலவிட வேறெத்தனையோ நல்ல விதமான வழிகள் இருக்கின்றன.

ஆசீ: அப்படியென்றால்?

முரு: உங்கள் மகளை சௌக்கியமாக, சந்தோஷமாக வைத்துக்கொள்ள என்னால் முடியும்.

ஆசீ: மறுபடியும் பிடிவாதமா. வேண்டாம் முருகா. விட்டுவிடு உன் பிடிவாதத்தை. நான் சொல்வதைக் கேள். என் நன்பரொருவரின் ஓபீஸில் உனக்கு மனேஜர் வேலை போட்டுத் தரச் சொல்கிறேன். செய். சரி, வேலை வேண்டாம் விடு. சைக்கிளைத் தள்ளியபடி இந்தக் கொழும்பு வீதிகளை வலம் வருகின்றுயே. சொல் உலகை வலம் வர நான் வழி செய்கின்றேன். பாரிஸா, லண்டன், பீகிங்கா, மொஸ்கோவா. எங்கே வேண்டுமானாலும் அனுப்பி வைக்கிறேன். ஆனால் ஒரே ஒரு தலையசைப்பு மட்டும் கொடு. மேரியை மறந்து விட்டேன் என்று.

முரு: மன்னியுங்கள். எனக்கு எதுவும் வேண்டாம். நான் வெறும் முருகனுக்கு இருப்பதையே விரும்புகிறேன். வேலை மென்றால் என்னை மறந்து விடும்படி மேரியிடமே கேட்டுப் பாருக்கள்.

ஆசீ: எமகாதகன் என்றால் அது நீதான். உன் பிடிவாதத்தின் முன் என்னால் மன்றியிட முடியாது. முருகா, இறுதியாக உன்னை நான் எச்சரிக்கிறேன். மறந்து விடு அவனை.

முரு: உறுதியாகக் கூறுகிறேன் நான். இப்பிறப்பில் அது முடியாது.

ஆசீ: முடியாதா. அப்படியென்றால், உன் கதை இன்றுடன் முடிந்தது என்று எண்ணிக்கொள். ஆம், மடியப் போகின்றாய் நீ இப்போது. (பழம் நறுக்க வைத்திருந்த கத்தியைக் கையில் எடுத்தல்.)

முரு: நானும் அதை எதிர்பார்த்துத் தான் வந்தேன். (பையிலிருந்து துப்பாக்கியை வெளியிட எடுத்தல்)

(முருகனும் ஆசீவாதமும் ஒருவரை ஒருவர் நெருங்குதல்; நல்லசாமி அவசர

மாக உள்ளிருந்து ஓடிவந்து இடையில் நுழைய விளக்குகள் அலைகின்றன.)

நல்: நிறுத்துங்கள். துப்பாக்கியில் உன்மையான தோட்டா. (துப்பாக்கி வெடிக்கும் வேட்டுச் சத்தம்) ஆ. அப்பா. ஆ. அப்பா. (அலைக்கோசை தேய்கிறது.)

(மீண்டும் விளக்குகள் ஏரிய, நல்லசாமி கத்திக் குத்துக் காயத்துடன் விழுந்துகிடப் பதுதெரிகின்றது. கந்தாசாமியும், கோவிந்தசாமியும் செய்வதற்யாது திகைத்து ஒரு வரையொருவர் பார்த்தபடி நிற்றல்.)

கந்: (உள்ளே கையைக் காட்டிக் கூப்பிட. தான் செற்றைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்த ஐயாசாமி அருகில் வரல்.) இப்பக்கதைப்படி நானென்னால் சாக வேண்டிய ஆள்.

நல்: ஆமா. பின்ன இவரேன் இதுக்கவந்து தலையக் குடுத்தாரு.

கந்: என்னைக் கேக்கிறீரே. நாடகமென்டு என்ன பகிடியே விடுறியன். (நல்லசாமியைத் தட்டி) தம்பி ஏழும்பும். நான் சாகப் போறன். எழும்புமன். என்ன ஆள் எழும்புதில்ல (மார்பில் காதை வைத்துப் பார்த்து) விஷயம் பிழை.

ஐயா: (கலவரத்துடன்) பிழையா. அப்பிழன்னா.

கந்: ஆன் சரி.

ஐயா: என்ன கானும் சொல்லீர் விளக்கமாத்தான் சொல்வித் தொலையுமென். இப்ப இங்க என்ன நடந்திடிச்சு.

கந்: நடக்கக் கூடாதது நடந்திடுது. இனிப் பாத்துக் கொண்டிருந்து என்னத்தை. சனம் வேற பாத்துக் கொண்டிருக்குது. போய் எதையாவது சொல்லிக் கில்லிச் சமாளிச்சு ஆக்களைப் போகப் பண்ணும். (ஐயாசாமி பயந்து, பயந்து முன்னே செல்கிறார். திரை இழுப்பவரைப்பார்த்து) என்னப்பா ஏமலாந்திக் கொடு நிக்கிருப்ப. சினை இழுத்து மூடன். (திரை பாதியில் வந்து நிற்கின்றது. திரையிழுப்பவர் நடுவில் வந்து திரையைக் கையால் இழுத்து மூட முயற்சிக்கின்றார்.)

ஐயா: (தலிவாங்கியில்) இந்த நாடகத்தில் நடித்துக் கொண்டிருந்த பிரபல

நடிகர் மாடசாமி, மன்னிக்கனும் மன்னர் சாமி, இல்லையில்ல. நல்லசாமி திடீரென இறந்து விட்டதால், நாடகம் இத்துடன் முடிவடைகின்றது. ரசிகர்களைத் தயவு செய்து அமைதியாகக் கலைந்து செல்லும் படி கேட்டுக் கொள்கிறோம். இங்கு வைத் தியம் தெரிந்தவர்கள் யாருமிருப்பின் உடனடியாக மேடைக்கு அழைக்கப்படுகின்றார்கள்.

(பேசிவிட்டுத் திரும்புகிறார் ஜயாசாமி, மண்டபத்தின் கடைசி வரிசையிலிருந்து இன்ஸ்பெக்டர் ஆரோக்கியசாமி புகைப் படப்பிடிப்பாளருடன், முன்னேக்கி வருவதைக் கண்டு திகைத்து நிற்கின்றார்.)

(இன்ஸ்பெக்டர் படிகளால் மேடையிலேறி, திரையிழுப்பவரை திரையைத் திறக்கும்படி கையால் கட்டளையிடல். பின் அங்குமிங்குமாக மெளனமாக நடைபயிலுதல். நடிகர்கள் நால்வரும் பயத்துடன் ஆளுக்கொரு கதிரையைக் கொண்டு முன் வருதல்)

இன்: நான் இருக்க வரவில்லை. இன் வெஸ்ரிகேற் பண்ண வந்திருக்கிறேன். டூய் பலோ மீ.

(நடிகர்கள் கதிரைகளுடன் பின் வாங்குகின்றனர். இன்ஸ்பெக்டர் உடலை ஆராய்தல்)

இன்: மார்பில் கத்திக்குத்து. தோளில் துப்பாக்கிச் சூடு. (புகைப் படப்பிடிப்பாளரிடம்) போட்டோகிராபர், வடிவாகப் படத்தை எடுத்துக் கொள்ளும்.

(படப்பிடிப்பாளர் படமெடுக்க ஆயத்தஞ் செய்ய, நடிகர்கள் நால்வரும் படத்துக்குப் போஸ் கொடுக்கச் சிரித்து நிற்கின்றனர். இன்ஸ்பெக்டர் இடையில் தானும் இடம் பெறுகின்றார். படமெடுத்து முடிந்தும் படப்பிடிப்பாளர் நன்றி கூறிச் செல்கிறார்.)

கந்: கழுவி வந்தாப் பிறகு எனக்கு மொரு கொப்பி தந்து போடுங்கோ இன்ஸ்பெக்டர். நானும் கொழும்பில் நடிச்சனான் எண்டு ஊரவேக்குக் காட்ட வேணும்.

இன்: ஷட்டப்.

கந்: இன்ஸ்பெக்டர், இஞ்சிசோடா குடிக்கிறீர்யோ. களைச்சுப் போனியள் போலக் கிடக்கு.

இன்: (முறைத்து) யாரிந்த நாடகத்தை எழுதியது? நீரா?

கந்: நல்லாயிருந்தால் நான். நல்லாயில்லாட்டில் அவர். (ஜயாசாமியைக் காட்டுதல்)

இன்: (ஜயாசாமியிடம்) நீங்கள் எப்போது நாடகம் எழுத ஆரம்பித்தீர்கள்?

ஜயா: அது சார், நான் இந்த கவியாணமின்னு ஒண்ணக் கட்டிக்கிட்டதுக் கப்புறம் தான் நாடகம் எழுத ஆரம்பிச்சேன். முதல் நாடகம் போராட்டம்.

இன்: போராட்டமா?

ஜயா: ஆமா. கவியாணம் கட்டிக்கிட்ட புதுசில பாருங்க ஒருக்கா எனக்கும் என் மனைவிக்கும் சண்டை வந்திட்சு.

இன்: (கதை கேட்கும் ஆரவத்துடன்) சண்டையா. ஒருக்காத் தானு?

ஜயா: புதுசிங்கிறதால் ஒருக்காத் தான் வந்திச்சு. பழசானப்புறமானால், கனவில் கூட வெளக்குமாத்தும் கையுமாத்தானே வருவா. கதைக்கு வருவம். அன்னைக்கென்னடான்னு சண்டை உச்சக் கட்டத்தை எட்டிடிச்சு. என் தர்மபத்தினி பேசரூ பேசரூ அப்படிப் பேசரூ. பாண்டியனுக்கு முன்னால் கண்ணகி வச்சு விளாசின மாதிரி ஒரேகண்டினியுவஸ் டயலாக் தான். நம்ம மனைவியோட் இந்த வசன மழையிட்கட்ட வாங்காம ஓசியில் ஒட்டுக் கேட்டுக் கிட்டிருந்திருக்காரு நம்ம பக்கத்து வீட்டுப் பொன்னுசாமி. அவரு அடுத்த நாள் என்னைக் கண்டு, “நேத்து உங்க வைப் ரொம்ப நன்னாப் பேசினங்க.” ஆன நீங்க என்ன வாயை ஒண்ணுமே தெரக்கலைப் போவிருக்கே’ அப்பழன்னு கேட்டாரு. நான் சொன்னேன். “நான் வாயைத் தொறக்கக் கூடாது சார். என்ன நான் புருஷன் காரன். அதாவது எனக்கு ஊழை ரோல்” அப்பழன்னு. “என்ன இருந்தாலும், இடையில் நீங்களும் கொஞ்சம் ஏதாவது நீதிமுறைத்தான் கேக்கிறவங்களுக்கு இன்

ரஸரா இருக்கும்' அப்பிடின்னார். சரி பேசப் பாக்கிரேன்னு அவர்கிட்ட சொல் லிப்பிட்டு வந்து என் மனைவியோட ஒரு ஒப்பந்தம் செஞ்சுகிட்டேன்.

இன்: ஒப்பந்தமா. எப்படி?

ஐயா: அவ பேசற் டயலாக்ல இடையில எனக்கும் கொஞ்சம் சான்ஸ் தரங்கும் னேன்... அவ மகராசி...எம் புருஷனுக்கும் பேசத் தெரியுங்கிறத பக்கத்து வீட்டுக்காரங்க அறிஞர்க்கட்டும் எண்ணு சொல்லி எனக்கும் பேச சந்தர்ப்பம் தந்தா...அப்புறமென்ன நம்ம போராட்டம் மேடையே நிச்ச...

இன்: (சுய நி னை வு வரப்பெற்று) சரி... அதற்கும் இந்தக் கொலைக்கும் என்ன சம்பந்தம்?

ஐயா: ஒரு சம்பந்தமுமில்லையே... நீங்க கேட்டால்க நான் சொன்னேன்...அவ எவுதான்...

இன்: ஆட்டப் பீந்த நாடகத் தின் கதையை நீர்தானே எழுதினீர்?

ஐயா: காப்பியடிச்சு எனக்கு பழக்க மில்ல சார்...ஒவ்வொரு வசனத்திலையும் இந்த எழுத்தாளர் ஐயாசாமியோட முத்திரை பதிஞ்சிருக்கே...தெரியல்லையா?

இன்: இந்தக் காட்சியிலே இவர் சாக வேண்டிய அவசியம் ஒன்றுமில்லையே அப்படியிருக்க இவரை என் சாகடித்தீர்?

ஐயா: கதைப்படி இவர்தான் இந்த சின்ல இறக்கணும் (கந்தசாமியைக் காட்டல்)

இன்: அப்படியென்றால் இவர் என் இறக்கவில்லை?

கந்: அது நான் சாக வேணுமென்று பார்த்துக் கொண்டு நிக்க, இந்தாள் குறக்க பாஞ்ச எனக்கு முன்னாலே செத்துப் போச்சது.

(இன்ஸ்பெக்டர் கந்தசாமியை உற்றுப் பார்த்தல்.)

இன்: (கந்தசாமியிடம்) உங்களை நான் இதற்கு முன் எங்கேயோ கண்டிருக்

கிரேன். (யோசித்து) எங்கேயோ பார்த்த முகம்.

கந்: இன்ஸ்பெக்டர், பேப்பர் வழிய வாற காணேம் வாசிக்கிறனியளே? அந்தக் காணேமில் கண்டிருப்பியள்.

இன்ஸ்பெக்டர்: நீங்கள் என்ன சொல் லுகின் றிர் கள்...எனக்குப் புரியவில்லை...

கந்: அதின்ஸ்பெக்டர், ரெஸ்டுமாசத்துக்கு முந்தி நான் என்ற மனிசி யோட கோவிச்சுக் கொண்டு ஒடியந்திட்டன் பின்ன மனிசி பேப்பரில் என்ற படத் தைக் குடுத்து, "உங்களைக் காணுமல் நாலுதாளா நான் சாப்பிடாமல் பட்டினி இருக்கிறன். எங்க இருந்தாலும் உடன் திரும்பி வாருங்கோ" என்று போட்டவ... நான்தான் வீட்டில் சமைக்கிறனான்... பின் எப் பாவம் மனிசி என்று போட்டுத் திரும்பிப் போய் அவவைக் கண்டனான்... கண்டாப் பிறகு நான் அவேட்டச் சொன்ன னன்...காணேம் போட்டாய் சரி, இனிக் கண்டிட்டோம் என்றும் ஒன்டப் போடென்று... அவ கேக்கேல்லை, நீங்கள் கேக்கிறியள்...

இன்: உங்களுக்கும் உங்கள் மனைவிக்கும் தகராறு என்றீர்கள். என்ன தகராறு?

கந்: அப்பிடிப் பெரிசா ஒண்டுமில்லை இன்ஸ்பெக்டர். அதென்னெண்டால், அவ அண்டைக்கொரு நாள் ஒரு புதுச் சாப்பாட்டுச் சாமான் செய்தவ — புத்தகத் தைப் பாத்துத்தான். என்னவோ அலுவா வாம் என்று சொன்னு. மூதேவி எண்டாலும் மனிசி, பிசாசென்டாலும் பெண்டாட்டி என்று நினைக்கிற ஓராள் நான் கண்டியளோ. அவ தாருவே எண்டிட்டு நானும் வேண்டிச் சாப்பிடிட்டன். முதல் ஆம்பினை ஆதாரம் இதில் தானும் பிழை விட்டவன் என்று வேதக்காறர் சொல்லுவினம். அதென்னடா எண்டால் வாயுக்கை போட்ட பிறகு, உள்ளுக்கையும் போகாமல், வெளியிலையும் வர மாட்டாமல் தொண்டையில் ஸ்ட்ரைக் பண்ணிப் போட்டு.

இன்: (ரசித்துத் தலையாட்டி) தொண்டைக்குள் ஸ்ட்ரைக் பைன் பைன். பிறகு?

கந்: பிறகு பாருங்கோ மனிசி ஏதோ ஒரு மருந்தைக் கொண்டந்து தந்துது. அதொரு மாதிரி அடிச்சுக் கொண்டு போய்ற்றுது.

இன்: மருந்தா? அதென்ன மருந்து?

கந்: முதல் எனக்கும் அதென் எண்டு விளங்கேல்லை. பிறகு அதைப் பற்றி அவேட்டக் கேட்டன் அதென்ன மருந்தென்டு. அதில் இருந்துதான் அவவுக்கும் எனக்கும் கொழுவின்று.

இன்: என்...என்ன மருந்தாம் அது?

கந்: அது தான் எனக்கெண்டு ஸ்பெசலாப் போட்ட கோப்பியாம். அதை மருந்தென்டு நான் பகிடி பண்ணிப் போட்டு மே.

(நடிகர்கள் அனைவரும் சிரிக்கின்றார்கள்.)

இன்: ஷ்டப். இப்பொழுது நான் இந்தக் கொலை பற்றி விசாரணை செய்ய வந்திருக்கின்றேன். உம்மிடம் கதை கேட்க வரவில்லை. புரிகிறதா.

கந்: விளங்குது.

இன்: இந்த நாடக உலகிலே நீர் எவ்வளவு காலமாக இருந்து வருகின்றீர்?

கந்: அதின்ஸ்பெக்டர், நான் இந்த எவா இருக்கேக்கையே நடிக்கத் துவங்கிற றன். இந்த அரிச்சந்திரனுக்கு மகனு வந்து பாம்பு கடிச்சுச் சாகிற இடத்தில் நான் செய்திருப் பாத்து “வண்ஸ் மோர்” எல்லே கேக்கிறவங்கள், அந்தக்காலத்தில்.

இன்: கொலை செய்யப்பட்டு கூட கிடக்கும் இந்நபரை உமக்கு எவ்வளவு காலமாகத் தெரியும்?

கந்: அதிப்ப ஒரு கொஞ்சக் காலமாத்தான் இன்ஸ்பெக்டர்.

இன்: இவருக்கும் உமக்கும் அவ்வளவாகச் சரியில்லை என்று நான் கேள்விப்பட்டேன். உண்மைதானு?

கந்: ஆரவன் சொன்னவன் சரியில்லை, எண்டு. காட்டுங்கோ ஆளை நான் கேக்கிறன். எங்கள் ரெண்டு பேருக்கும் நல்ல சரி. ராத்திரிக் கூட அவரோடு தானே நான் சாப்பிட்டன், அவற்ற கற்றுத் தீவிட்டேன்.

மெண்டால் ஒட்டல்காறனக் கேட்டுப் பாருங்கோ.

இன்: உமது கையை ஒருக்கால் காட்டும் பார்ப்போம்.

கந்: (கையைக் காட்டி) எட, உங்களுக்கு கைரேகையும் பாக்கத் தெரியுமே. ஒருக்காப் பாத்துச் சொல்லுங்கோ, நான் படத்தில் கிடத்தில் நடிப்பனே எண்டு.

இன்: (கடுமையாக) மிஸ்டர் கந்த சாமி. இதுவரை காலமும் என்னிடமிருந்து எந்தக் குற்றவாளியுமே தப்பியது கிடையாது. உமது சாமர்த்தியமான நடிப்பினால் நீர் தப்பி விடலாமென்று பார்த் தீர். ஆனால் நீர் ஒரு கைதேர்ந்த கொலைகாரர் என்பதை உமது கைரேகை அமைப்பே காட்டுகின்றது. அத்துடன் உமது கையில் துப்பாக்கி அடையாளம் வேறு பதிந்துள்ளது. எனவே நீர்தான் இக்கொலையைச் செய்திருக்க வேண்டுமெனும் சந்தேகத் தின் பேரில் நான் உம்மைக் கைது செய்கின்றேன்.

கந்: சத்தியமாச் சொல்லன் இன்ஸ்பெக்டர். என்ற சிவிய காலத்தில் ஒரு சீவ மூக்குத் தன்னும் நான் கஷ்டங் குடுத்த தில்லை. ஒரு எறும்பைத் தன்னும் கொண்டிருக்க மாட்டன். துவக்கை எந்தப் பக்க மாப் புடிக்கிறதென்டு கூட நான் றியன். நான் இப்பிடி நாடகமென்டு கொண்டு. கலை கலை எண்டு கொண்டு வெளிக்கிடேக் கையே மனிசி சொன்னது, இதுக்குள்ள போய்த் தலையைக் குடாதை. பிறகு வில் ஸங்கப்படப்போரும் எண்டு. கேட்டனே. நல்லாத் தலையை நீட்டினன். இப்பகொலைலை வந்து மாட்டுப்பட்டு நிகிறன்.

(இறந்து கிடந்த நல்லசாமி எழுந்து முன்னால் வரல்; எல்லோரும் பயந்துபோய் ஒடி ஒளிக்கின்றனர். இன்ஸ்பெக்டர் திகைத்து நிற்கிறார்.)

நல்ல: உறைற் உறைற் உறைற் வரா. இன்ஸ்பெக்டர்.

(இன்ஸ்பெக்டர் மயங்கி விழ, அனைவரும் ஒடிவந்து இன்ஸ்பெக்டரின் மார்பில் காலை வைத்து அவர் இறந்து விட்டாரா எனப் பார்க்கின்றனர்.)

With their **FASHIONABLE**

SILK & COTTON

TEXTILES

7, S. R. SARAYA MUTHU ROAD,

Telegram: ROJAH

Telephone: 32148

SP. PERIANNA PILLAI & Co.

180, Second Cross Street, Colombo-11.

Dial: 25738

Telephone: 85588

With Best

Compliments

from

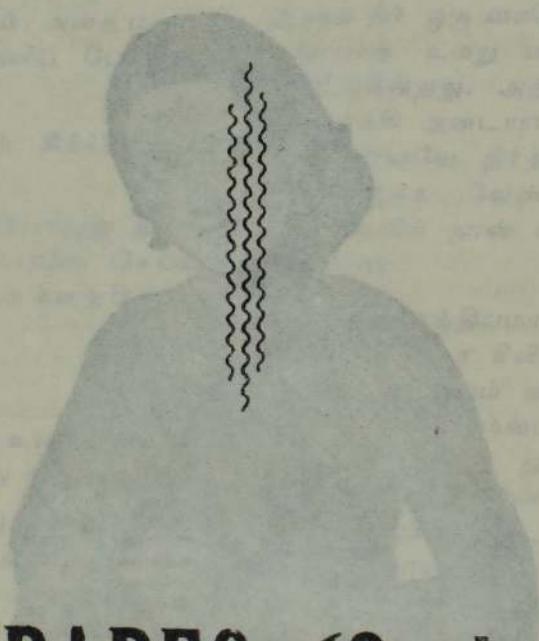

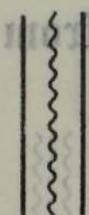
PHOTO TRADES (Ceylon) LTD.

2, EDWARDS LANE,
COLOMBO - 3.

T'Phone: 82286

T'Grams: "FOTOFILM"

With the Best Compliments from

ROJAH STORES & INDUSTRIES

47, S. R. SARAVANAMUTHU ROAD,
COLOMBO - 13.

Telegram: ROJAH

Telephone: 32148

With Compliments of

Asbestos Cement Industries Ltd

Manufacturers of
**'ELEPHANT' ASBESTOS
CEMENT PRODUCTS**

With the Best Compliments

from

V.M.Ponnambalam & Co.

128, Central Road,

COLOMBO-12.

BASE

HALOR

With the Best Compliments
of

RAJAH III RAM'S

JEWELLERS

GOLD & DIAMOND MERCHANTS

80, Sea Street,

Colombo-11.

T'Phone: 23800

T'Grams: "RAMS"

நாளை நமக்காகவே!

'நாளை நமக்காகவே'

மாவை. தி. நித்தியானந்தன்

நேற்றைய பொழுதுகள் காற்றுடன் போயின நாளைய பொழுதுகள் நமக்கென வந்தன.

நின்றெற்றம் வாட்டிய தொல்லைகள், துயர்களைக் கொன்றினி மகிழ்ச்சியின் சுடரினை ஏற்றிட ஒன்றினைக் கெழுமின்; ஓர்புது வழியினிற் சென்றிட இன்றேர் ஆளையை எடுமின்!

நமது காங்களின் திறமையை நம்புமின்!

நமது மனங்களின் உறுதியை நம்புமின்!

காலச் சுழியினில் நாம் பலி யாகோம்;

காலத் தினைநாம் ஆளுதல் செய்வோம்!

நாளைய உலகினை கிர்மா ணித்திடும்

வேலையில் எமையே அர்ப்பணித் திடுவோம்.

போலித் தனத்திலும் கனவின் சுகத்திலும்

காலத் தினைநாம் கரைப்பவ ரல்லர்.

கடமையை உயிராய் மதித்திருக் கின்றேம்.

கொடுமைகள் கண்டே கொதித்தெழு கின்றேம்.

நிதிகள் வாழ்வதற் கொநாம் வாழ்வோம்

சாதிகள், பிளவுகள் தமைமொருக் கிடுவோய்!

ஏழைகள் விழிந்ர் கண்டு துடிப்போம்

நாளையை நமது கைகளில் எடுப்போம்!

ஊக்கமும் உறுதியும் உறுதுனை யாயின.

தூக்கமும் சோம்பலும் தூர விலகின.

விழிகளை அகலத் திறந்திருப் பதனல்

வழிகளின் கொடுமூட் புதர்களுந் துலங்கின.

சிந்தனை யென்னும் ஆயுதம் எடுத்தே

நம்பிக்கை யென்னும் ஒனியினில் எழுங்தோம்!

எதிர் காலத்தின் சிற்பிகள் நாங்கள்

புதுவாழ் வொன்று செதுக்கி முடிப்போம்!

நானேரு பைத்தியம்

கலைஞர் மாண்பும் கலை நூல்

‘அல்லவச் சுந்தரன்’

நானேரு பைத்தியந்தான்
நானில மாந்தர்க்கெல்லாம்
நானேரு பைத்தியந்தான்!

நவநவ மாக நித்தம்
நறுந்தமி முழுதில் இன்பக்
கவிதைகள் செய்தே வாழ்விற்
களிக்கிறேன் என்றாற் போதும்...

மன்பதை யாகிப் பாதை
மாறியே நடந்து கெட்டுத்
துன்பமே குழ்ந்து நொந்து
துடிக்குமிம் மாந்தர் தம்மை
அன்புளக் கண்ணாற் கண்டு
அனூவனால் வாகச் செத்துக்
கண்வழி நீரைக் கொட்டிக்
கலங்கிநிற் கின்றேன் என்றால்.....

நானேரு பைத்தியந்தான்
நானில மாந்தர்க் கெல்லாம்
நானேரு பைத்தியந்தான்!

நானேரு பைத்தியந்தான்
நானில மாந்தர்க் கெல்லாம்
நானேரு பைத்தியந்தான்!

காசினைக் கண்டால் உண்மைக்
கடவுளைக் கண்டா ராகி கூறுகிறேன் நானேரு பைத்தியந்தான்
நீசராய் மாறி இந்த
நீன்புவி வாழ்வில் நாறி
மாசறச் செய்தே வாழும்
மானிடர் தம்மைக் காணக்
கூசியே முகமும் கோணிக்

குனிகிறேன்... குனிந்தால்... அந்தோ!

நானேரு பைத்தியந்தான்
நானில மாந்தர்க் கெல்லாம்
நானேரு பைத்தியந்தான்!

புலிதனை வாழ வைக்கப்

புதுமையாம் பாதை காட்ட
விதிதனை மாற்றி நல்ல
விதிதனை அமைத்துத் துள்ள

துடிக்கிறேன் துடித்துச் செத்துத்
தவிக்கிறேன் அழுதுகண்ணீர்
வடிக்கிறேன் வடித்தே நானும்
வாழ்க்கையாம் நாடகத்தில்
நடிக்கிறேன் அதனை யென்னி
நகைக்கிறேன் கவிதை கோடி
வடிக்கிறேன் வடித்து மென்னை
சிரிக்கிறேன் சிரித்தால்... ஆமாம் ..

நானேரு பைத்தியந்தான்
நானில மாந்தர்க் கெல்லாம்
நானேரு பைத்தியந்தான்!

புகைப்பவர்க்கும் புகைக்க இருப்பவர்க்கும்

க. சந்திரசேகரம் M. B., B. S.

(விரிவுரையாளர்: மருந்தியற்பகுதி)

அன்புள்ள மாணவனுக்கு,

ஒன்னு பாடசாலை மலரிலுள்ள நீண்ட சிறந்த கட்டுரைகளை வாசித்து ஒரு வேலை நீ களைத்திருப்பாய். முக்கியம் வாய்ந்த ஒரு பொருளினைப் பற்றி உனக்கெழுத வேண்டும் என்று நினைத்தேன். அதுவும் மிகச் சிறிய கடிதத்தில். இக்கடிதம் எனக்கும் உனக்கும் இடையில் உள்ள தூரத்தைக் குறைப்பதுடன் எனது கருத்தை இலகுவில் புகுத்துமென்றும் நான் நினைக்கிறேன்.

நீ வயதில் சிறியவன். உன் வருங்காலத்தைப் பற்றி அதிகம் கற்பண பண்ணி இருப்பாய். உனது வருங்காலம் நல்லதாக அமையவேண்டும்; அதற்கு உனக்கு நல்லதேக்கம் கிடைக்கவேண்டும்.

நீ இப்பொழுது சிகரெட் புகைக்கிறேயோ இல்லையோ, எனக்குத் தெரியாது. புகைக்காவிட்டால் உனது முத்தோர் புகைப்பது போல நீயும் புகைக்க வேண்டுமென்று கற்பண செய்திருப்பாய். நீ சிகரெட் புகைப்பதாகவே இருக்கட்டுமே. நீ, ஏன் புகைக்கிறோய்? இப்பழக்கம் தொடங்கிய நாட்களை சிறிது நினைவுபடுத்த முடியுமா? இன்று புகைப்பதால் மகிழ்ச்சி யடைகிறோய். ஆனால், முன்பு புகைக்காமலிருக்கும் பொழுது கூட நீ சந்தோஷமாகத்தானே மிருந்தாய். அப்படியிருக்க நீ ஏன் இதைக்கற்றுய?

புகைக்காதிருக்கையில் உன் நண்பர்கள் உன்னை ஒதுக்கியிருப்பார்கள். உன்னை தாழ்வு மனப்பான்மை வாட்டியது. உனது ‘நிலையை உயர்த்தவும்’ உன்னைப் ‘பலசாலி’யாகத் தென்படுத்தவும் புகைக்கத் தொடங்கினாய். ஆரம்பத்தில் புகைப்பது எவ்வளவு கடினமான வேலை! இருமி இருமி நீ களைத்திருப்பாய். தலையிடி, தலைச்சுற்றறல் போன்றவை உன்னை வாட்டியிருக்கும்.

உனக்குப் புகைக்க விருப்பமாக இருந்தது. ஆனால், புகைப்பது கடினம் என்றறிந்தாய். இருந்தும் நீ சலிப்படையாமல் திரும்பத் திரும்பப் புகைத்தாய். அதை இரசிக்க ஆரம்பித்தாய். இப்பொழுது அதற்கு அடிமையாகவிட்டாய்! அது இன்றி உன்னை வாழ முடியவில்லை. புகைப்பது அருவருக்கத்தக்க இழிந்த பழக்கம் என்று மற்றவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால், உனக்கோ அது இன்பமளிக்கும் ஒரு பழக்கமாக இருக்கிறது. அதாவது மற்றவர் கூறுவது உனது அனுபவத்திற்கு முரணை இருக்கிறது.

அன்பு மாணவனே! பலர் புகைத்தலின் கேடுகளைப்பற்றிப் பேசகிறார்கள். உன்னைப் புகைக்க வேண்டாமெனக் கேட்கிறார்கள். இப்பழக்கம் பெரிதும் உள்ள அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து போன்ற தேசங்களிலும் இவ்வாறே பேசகிறார்கள். உன்மையில் புகைத்தலை நிறுத்த பல திட்டங்களைத் திட்டுகிறார்கள். எம்மிலும் அவர்கள் கூடுதலாகக் கலங்குகிறார்கள். எமது அரசியற் போராட்டங்களைப் போல அவர்கள் புகையாமைப் போராட்டங்களை நடத்த விரும்புகிறார்கள். அவர்கள் ‘சிகரற்’ உற்பத்தியாளரின் விளம்பரங்களைத் தடுக்கக் கூடும். ‘‘பெரிய மனிதர்கள் ‘..... உயர்ந்த சிகரட்டையே புகைக்கிறார்கள்’’ என்பது போன்ற விளம்பரங்கள் எத்தனை பேரைப் ‘‘பெரியோராக’’ வரப் புகைக்கத் தூண்டி இருக்கும். இன்று அதற்குப் பதிலாக ‘‘அது உன்னைக் கொல்லலாம்’’ என்று அவர்கள் ஓவ்வொரு பெட்டியிலும் எழுதக் கருதுகிறார்கள். அங்கு அவர்கள் சிகரட் புகைப்பது சம்பந்தமான சுகாதாரர் கலவியூட்ட கோடிக்கணக்கில் செலவிடுகின்றனர். நீ இச்செயல்களையிட்டு ஆச்சரியப்பட வில்லையா? அவர்களது புகைத்தலுக்கெதிரான கூப்பாடுகளில் ஏதும் அர்த்தம் உள்ளதா? எம் பணத்தையும் நேரத்தையும் சக்திகளையும் செலவிட்டு மற்றவர்களைப் புகைக்காதிருக்கும்படி கூறல் உன்மையில் பெறுமதியானதா?

அன்பார்ந்த மாணவனே! இனி இவ் வினாக்களுக்கு விடை பகரவோம். அவர்கள் செய்வது புத்தியானது என்று நேரடியாக கூற விரும்புகிறேன். புகைப்பதால் பல தீய விளைவுகள் ஏற்படும். அதை நாம் விரும்பி விடைவன், விரும்பாவிட்டாலென்ன ஏற்கத்தான் வேண்டும். இங்கிலாந்தில் வருடத்துக்கு 50,000 இறப்புகள் புகைப்பதால் ஏற்படுவதாகக் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். இதையிட்டு நீ அதிர்ச்சி அடைகிறோ? உண்மைதான். இது பெரும் தொகை! பல வகைப் பினிகளில் இருந்து மனிதனைக் காக்க மருத்துவத் துறை தினமும் முயன்று முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், புகைப்பதால் ஏற்படும் சாவை நாம் நிறுத்தாவிடில் இத்தகைய முன்னேற்றத் தால் ஏற்படும் பயன்தான் என்ன?

புகைத்தலால் பல நோய்கள் கூடுகின்றன; அல்லது தோன்றுகின்றன. அவைகளில் மூன்று மிகவும் முக்கியமானவை. அவை: இருதய நோய், சுவாசப்பைப் புற்று நோய், சளிச் சரம் என்பனவாகும்.

நீ இருதய நோயின் தாக்குதல் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருப்பாய். இன்று இந்நோய் சர்வ சாதாரணம். இதில் புகைத்தலால் ஏற்படும் நோய், மார்பில் சிறிது சிறிதாக வலி ஏற்படும்போது முதல் அடையாளத் தைக் காட்டுகிறது. ஒருவர் நடக்கும் போது இவ் வலிப்புத் தோன்றும். இதன் காரணம் என்ன? தன்னீர்க் குழாயின் உட்பக்கத்தில் துரு ஏற்படுவதைக் கவனித்திருப்பாய். அதே போல இருதயத்தோடு இணைந்துள்ள, இரத்தக்குழாய்களின் உட்புறத்தில் ‘அதிரோ’ ஏற்படுவதனாலேயே இந்நோய் ஏற்படுகிறது. புகைத்தல் இத்தகைய துருப்பிடித்தலைத் தீவிரப்படுத்துகின்றது என்பதை நிருப்பித்துள்ளனர். இது தவிர, புகையிலையில் உள்ள ‘நிக்கட்டின்’ எனும் பொருள் தற்காலிகமாக இரத்தக்குழாய்களைச் சுருக்குகிறது. அதனால் இருதய வியாதி உள்ளோர் புகைத்தலை உடனே நிறுத்த வேண்டும். மற்றையோர் புகைத்தலை நிறுத்தி இருதய வியாதியைத் தடுக்க வேண்டும்.

நிக்கட்டினத் தவிர வேறு பல திரவக்களும் புகையிலையில் இருக்கின்றன. அவற்

நில்சில் சுவாசப்பைப் புற்று நோயை ஏற்படுத்தும். சுவாசப்பைப் புற்று நோய்க்கு மருந்து எம்மிடம் இல்லை. நோயாளி வருந்தி வருந்தி இறக்கிறான். புகைத்தலை நிறுத்தின் இத்தகைய சாவைத் தடுக்கலாம் அல்லவா?

சளிச்சரம், இங்கு அதிகம் பரவலாக இல்லை. எனினும் வெப்ப மண்டல நாடுகளில் சர்வ சாதாரணமானது. மீண்டும் மீண்டும் இருமலை உருவாக்குவதால் இந்நோய் சுவாசப் பையைத் தாக்குகிறது. நீண்ட துன்புறுதலின் பின் நோயாளி இறக்கிறான். சிகரட் புகைத்தல் இருமலை அதிகாக்கும். இருப்பினும் அவர்கள் தொடர்ந்து புகைக்கிறார்கள்!

புகைத்தலால் கூட்டப்படும் அல்லது ஓரளவு உண்டாக்கப்படும் நோய்கள் இன்னும் பல உள். ஆனால் இச்சிறு கடிதத்தில் வயிற்றுப்புன் (gastric ulcer) ஒன்றைப் பற்றி மட்டும் கூறுகிறேன். இந்நோய் இங்கு பரவலாக உள்ளது. புகைத்தல் இந்நோயை ஏற்படுத்தி இதனைக் குணப்படுத்துதலைத் தடுக்கிறது. இது இரத்தப் போக்குக் கும், வேறு அதேக் கோளாறுகளுக்கும் — ஏன் இறப்புக்குமே ஷழி கோலுகிறது.

மேலே தரப்பட்ட தொல்லைகள் ‘புகைத்தல்’ பிரச்சனையைக் கவனமாகச் சிந்திக்கச் செய்யப் போதுமென எண்ணுகிறேன். இவற்றே புகைத்தற் செலவையும் சேர்க்கலாம். ஒரு வேளை பணம் ஒரு பிரச்சனையாகவே இல்லாமல் இருக்கலாம். இருப்பினும் புகைத்தலுக்குச் செலவாகும் பணத்தைச் சேமித்தால், பிள்ளைகட்டு உணவைத் தவிர வேறு பல வாழ்க்கை வசதிகளையும் ஏற்படுத்த முடியும்.

அன்பார்ந்த மாணவனே! நீ புகைப் பவனைனில் இக்கடிதத்தினால் கோபமடையாதே. ஒரு சிறு குழந்தை, பயங்கரமான நாகத்தைக் கண்டு அஞ்சதற்குப் பதில் மகிழ்ச்சிகூட அடையலாம். ஏனெனில் அதற்கு நாகத்தைத் தெரியாது. ஆனால், ஒரு பெரிய குழந்தைக்கு (உன் போன்ற முதிர்ந்தோரை விட்டாலும்) நாகத்துடன் விளையாட வேண்டாமென்று கூற வும் வேண்டுமா?

மருந்தியற்பகுதி

உண்மையை உள்ளே வைத்து வருதல் வெள்ளி விழா மலர்

மருத்துவமன்ற வெள்ளி விழா மலர்

க. சந்திரசேகரம்

புதுமுழும்பு. 4-3-71

நிய் ஸ்ரீ முருகன் ஸ்டோரஸ்

ஏங்களிடம் No. 1 சம்பா, கோரை, நாட்ட
நிசி வகைகளும் மற்றும் உள்ளார் விலை
பொருட்களும் அன்றை விலைக்குச்
சுகாயமாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இல. 49, பழைய சோனகத் தெரு,
கொழும்பு - 12.

உரிமையாளர்: கோதம்பிப்பிள்ளை

NEW SRI MURUGAN STORES

IMPORTERS, GENERAL RICE MERCHANTS AND
COMMISSION AGENTS.

No. 49, OLD MOOR STREET,
COLOMBO - 12.

T'phone: 33770

Grams: "MINNOLEY"

Lorries For Hire

பெண்டிக்ற் மாக்ஸு சூ மூரி

பெண்டிக்ற் கல்லூரித்

தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தின்
நெட்வர்க்கூடம் பிரையர் பிளகானம் கீழ்
சாலையில் பூநூல் பிளகானம்
பிரையர் கெங்குப்பேசு சாலையில்

ஸுதை க்ஷதாகவி யவுடை பணிகள் அறக்காவல்
பல்லன்று தொடரவும்

NEW! பிரையர்க்கெங்குப்பேசு

GENERAL IMPORTERS, RICE-MERCHANTS AND
COMMISSION AGENTS.

No. 49, OLD MOOR STREET,
COLOMBO-12.

General Agents

Telephone: 33370

த. கீழ்ராசா ஜெ. டி.

மாணவமனிகளை வாழ்த்துகிறோம்!

இ. புவானின் தம்பு

மா. தியாகராஜா

செ. செந்திலீஸ்வரன்

வெள்ளிவிழாவை முன்னிட்டு 'மன்றம்
வழங்கும் கல்வி உபகாரநிதி பெறும்
மாணவ மனிகள் இவர்கள். இவர்களு
டைய மதிநுட்பமும் கல்வியுக்கமும்
வளர்க!

இம்மலரின் அடுத்துவரும் பக்கங்களை

நமது கல்லூரி மாணவர்களுடைய

எழுத்தோவியங்கள் அலங்கரிக்கின்றன.

சிந்திப்பாய், தமிழா!

நமது இலக்கிய மன்றம், வெள்ளி விழா ஆண்டிலே கொழும்பு நகரக் கல் ஹரிகஞ்சிடையில் வாக்கு வல்லபப் போட்டியொன்றினை நடாத்தியது. அப் போட்டியிலே முதன்மை பெற்ற பேச்சு, இது புனித பெண்டிக்ர் கல்லூரி மாணவராகிய திரு. வி. இன்பராசா இதற்குரிய பரிசாகிய தங்கப் பதக்கத்தைப் பெறுகின்றார்.

சிந்திப்பாய், தமிழா! கங்கை கொண்ட தமிழன், கடாரம் வென்ற தமிழன், கலிங்கம் கைப்பற்றிய தமிழன், மங்காப் புகழ் கொண்ட மாண்பு மிகு தமிழன் இன்று பஞ்சையாய் பராரியாய் ஏமாளி யாய் இருக்கும் நிலையில் “சிந்திப்பாய் தமிழா” என்ற தலைப்பில் பேசுவதை எனக்குக் கிடைத்த ஒரு பெரும் பேருக்கக் கருதுகிறேன்.

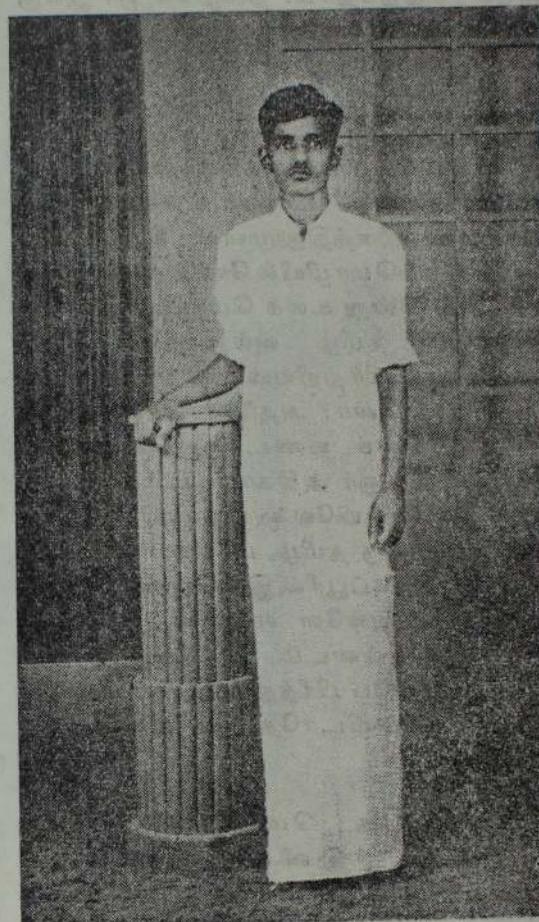
இந்தத் தலைப்பு என் உருவாக வேண்டும்? தமிழன் என் சிந்திக்கவேண்டும்? வீரம், விவேகம், விடாழயற்சி கொண்ட அன்றைய மறத்தமிழன், இன்று கோழையாக கொள்கை தடுமாறியவனுக மாறி நிற்கும் நிலை கண்டு, வேதனை கொண்டு வெதும்பிய தால்தான் இத்தலைப்பு எழுந்திருக்க வேண்டும் என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

எது எப்படியாயிலும், இன்றைய தமிழன் ஒரு இக்கட்டான நிலையிலே, சிந்திக்க வேண்டிய நிலையிலே இருக்கின்றான். இதையாராலும் மறுக்கவோ, மறைக்கவோ, மறக்கவோ முடியாது. அன்றைய அன்புத் தமிழனைப்பற்றி, வீரத் தமிழனைப்பற்றி வாளாவப் புகழ்கிறோம். இன்றைய தமி

ழன் அப்படியில்லையே என ஏங்குகிறோம். இது பழந் தமிழன் பரணி பாடும் பாட்டிக்கணக்கயல்ல. அன்றைய தமிழனைப் போல் ஒப்பாரும், மிக்காரும் இல்லாமல் இன்றைய தமிழன் இப்புவிமிசை விளங்கவேண்டும் என்ற பேரவா காரணமாகத்தான் அன்றைய தமிழனை ஏற்றியும், போற்றியும், இன்றைய தமிழனை ஏசியும், தூற்றியும் பேச வேண்டியுள்ளது.

எமது பழந் தமிழ் இலக்கியங்கள் அன்று நம்மவர் வாழ்ந்த சிரிய வாழ்க்கை தனை, அவன்து ஒப்பற்ற பண்பாட்டினை, உயிரிய பழக்கவழக்கத்தினை, மாசற்ற வீரத்தினை எடுத்தியம்புகின்றன. அன்று கொற்றம் நடத்திய வெற்றித் தமிழன், கோலோச்சிய அற நெறித் தமிழன், தரணியிலே தனித்துவம் பெற்ற தன்மானத் தமிழன், பேச்சிலே பைந்தமிழை-ஆச்சிலே முத்தமிழை-இதயத்திலே இன்பத்தமிழை-உயிரிலே உயர் தமிழை - இரத்தத்திலே இன் தமிழை-பார்வையிலே பைந்தமிழைக் கொண்ட பண்புத் தமிழன்-இன்றே கொற்றம் இழந்து, கோல் இழந்து, தனித்துவம் இழந்து, தன் மானம் இழந்து பட்ட மரம் போல் நிற்கும் காட்சியை என்ன வென்று எடுத்தியம்ப!

பண்டைக்காலத்திலே கடல்கொண்ட குமரிக் கண்டத்தில் வாழ்ந்தவர் யார்? பாரதத் துணைக் கண்டம் முழுவதும் பரவியிருந்தவர் யார்? திராவிடர்! நமது முதா தையாரி! மொஹங்க சதாரோ அகழ்வுகள் காட்டும் முடிவு இவை! ஆனால், இன்று தமிழன் எங்கே? தனது வளமார்ந்த நிலமெல் லாம் வந்தவர்களுப் பறிகொடுத்து, தென்னகத்திலே ஒரு சிறு மூலையிலே முடங்கி வாழ்கிறோன். சிறுத்துக் குறுகிவிட்டது நமது சீரிய தமிழினம்! ஏன்? அழிவுச் சக்திகளை எதிர்க்கும் ஆற்றல் நமக்கு இல்லை. இனத்தைக் கட்டியெழுப்பும் ஆர்வமில்லை. அன்று வந்தவர்க்கெல்லாம் இடம்கொடுத்தோம். இன்று இல்லையே எமக்கு இடம்! பண்டைக்காலத்திலே யாவா எனப்படும் சாவகத் திற்குச் சென்றான், தமிழன். கிழக்கிந்தியத்திலைகள் எல்லாம் கப்பல் செலுத்தினான். வளமார்ந்த அந்தப் பூமியிலே நிலையான ஒரு இராச்சியத்தை அவன் அன்று நிறுவி இருக்கலாம். செய்தானு? இல்லையே! ஏன்? “தமிழன் நாட்டாசை கொண்டவன் அல்லன்” என்று சொல்லி நம்மையே நாம் ஏமாற்ற வேண்டாம் உண்மை இதுதான். தமிழன் நல்லவன்; ஆனால், வஸ்லவன் அல்லன். அன்றைய நிலை இது! இன்றைய நிலை என்ன? என்னிப் பார் தமிழா! என்னிப் பார்!!

வி. இன்பராசா

தமிழா! நமக்கொரு தலைமை வேண்டாமா? நம்முள்ளே பேதங்கள் என்னும் பேதைமை ஒழிந்து ஒற்றுமை-ஒரே குரல்-ஒரே இலட்சியம் என்னும் ஒளி பிறக்கவேண்டாமா? சிந்தித்துப்பார்.

இன்று நாமே நம் இனத்திற்கும், மொழிக்கும் அழிவைத் தேடிக் கொள்கிறோம். தமிழிலே பேச வெட்கம். தமிழிலே எழுத வெட்கம் தமிழ்ப் பத்திரிகை படிக்க வெட்கம். மேடையில் தமிழ்,-வீட்டிலோ ஆங்கிலம். பண்டிதர் சபையில் தமிழ். பள்ளியறையிலோ ஆங்கிலம். வேறு எந்த மொழியினர் இப்படி ஏமாளிகளாய் இருக்கின்றார்கள்? நீ இதுவரை சிந்தித்தது இல்லையா? இனியாவது சிந்தித்துப்பார்.

நாம் இன்னும் பழம் பெருமையே பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம்! புதிதாக

எதைச் சாதித்தோம? தமிழிலே ஓர் இலகுவான சுருக்கெழுத்து முறை இருக்கின்றதா? இந்த விஞ்ஞான யுகத்திற்கு ஏற்ற வகையில் தமிழ் எழுத்துக்களின் ஒவியடிவிலும், வரிவடிவிலும் என்ன ரிய மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கின்றனவே, செய்தோமா? ஆங்கிலேயர் கள் உலகில் உள்ள மொழிகள் அனைத்திலுமிருள்ள சிறந்த அமசங்களைத் தம்மொழியில் சேர்த்துமையினால் தான் அது இன்று உலக மொழியாக விளங்குகின்றது. தமிழ் வல்லுநர்கள் நம் மொழியை மாற்றியமைக்க தயாராய் இருக்கின்றார்களா? அதனைச் செய்யத்தக்கதொரு தாபனம் உண்டா? செய்ததைச் செயற்படுத்த ஓர் அதிகாரபீடும் உண்டா? இன்று இலங்கையிலே ஒரு தமிழ், இந்தியாவிலே இன்னொரு தமிழ், மலேசியாவில் மற்ற ஜென்று. சிங்கப்பூரில் இன்னொன்று. இலங்கைத் தமிழினுள்ளே எத்தனை பிரிவுகள்? தமிழானது கண்ணடம், தெலுங்கு, மலையாளம் என முன்பே பிரிந்துவிட்டது. மீண்டும் இப்படிப் பிரிய விடாதே. தமிழினமே, சிந்திப்பாய்!

“யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல் இனி தாவதெங்கும் காணேம்” என்றார், பாரதி. பாரதிதாசன் இன்னும் ஒருபடி மேலே சென்று,

“தமிழுக்கு அழுதென்று பேர்! அந்தத் தமிழ் இன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்” என்றார்!

ஆனால், இன்றைய தமிழராகிய நாமோ உலகின் இனிய மொழியாம் தமிழை மறந்தோம் – எனவே, எம் உயிரை மறந்தோம். உண்டா, இல்லையா? சிந்திப்பாய் தமிழா!

“செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே இன்பத் தேன்வந்து பாய்து காதினிலே”

என்கிறூர் அமரகவி பாரதி. பாரதி தாசன் கூறுகிறார்: “எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வாழும் மங்காத தமிழென்று சங்கே முழங்கு” என்று.

ஆனால், நாமோ-செந்தமிழ் நாட்டை மறந்தோம்—எமது வாழ்வை மறந்தோம்—

எமது வளத்தை இழந்தோம் சிந்திக்கிறோ, தமிழா?

எமது எதிர்காலம் ஒரே இருளாக இருக்கிறதே! எமது இனம் தமிழை, தமிழர் பண்பாட்டை மறந்த நிலையில் இருக்கிறதே! ஏன்? ஏன்?

இவை பற்றிச் சிறிது சிந்திப்பாய் தமிழா! நன்கு சிந்தித்தால் உனக்கு நிச்சயம் அழுகை வரும். அழு! நன்றாக அழு! வீரத்தை மறந்த நீ, விவேகத்தை இழந்த நீ, கலையைப் போற்றத் தயங்கும் நீ, அழுத் தான் வேண்டும்! அழுத்தான் முடியும்!! அழுது முடிந்ததும் மீண்டும் ஆழமாய்ச் சிந்திப்பாய்.

“தேசமெல்லாம் தமிழ் முழுக்கம் செழிக்கச் செய்வீர்” என்ற ஆண்ரேரின் கூற்றினை உன்னிப்பாய்ச் சிந்தி.

பொங்கு தமிழர்க்கு இன்னல்ல, விளைந்தால் சங்காரம் நிசமென்று சங்கே முழங்கு” என்று பாடிய பாரதிதாசனின் கருத்தைப் பற்றிக் கவனமாகச் சிந்தி.

தமிழா! நீ நல்லவனாக இருந்தால் மட்டும் போதாது; வல்லவனாகவும் இருக்கவேண்டும்.

“கோடையிலே ஏரி வெயிலிற் காயும் போதும் கொப்பளிக்கும் தமிழ் வெள்ளம் தோய் வேண்டும்; வாடை தருமுதலிலே நடுங்கும் போதும் வயங்கு தமிழ்க் கதிரெண்ணைக் காய வேண்டும்; பாடையிலே படுத்துரைச் சுற்றும் போதும் பைந்தமிழில் அழுமோசை கேட்க வேண்டும்; ஒடையிலே என் சாம்பல் கரையும் போதும் ஒண் தமிழே சலவத்து ஓடவேண்டும்.”

நமது மொழி வாழ, இனம் வாழ, நாடு வாழ—இந்த உணர்வு நமக்கு வேண்டுமா? வேண்டாமா? சிந்திப்பாய் தமிழா!

பண்ணைய தமிழன் பாராண்டதை—இன்றைய தமிழனின் இழிநிலையை—நாளைய தமிழனின் நல்வாழ்வைச் சிந்திப்பாய்! சிந்தித்தால் சிந்தனை தெளியும்! செயல் பிறக்கும்! தமிழுள்ளே சொல்லலாம்! தலை நிமிர்ந்து நிற்கலாம்!! □

வாக்குத் தீர்த்தாலே இந்த வையத்தை வென்றிடுவோம்

**வாக்குவல்லப்ப போட்டியில்
பேசுவோர்**

மேலே:

**செல்வி விஜயராணி செல்வத்துரை,
சைவமங்கையர் வித்தியாலயம்.**

**மேலிருந்து சீழாக,
இடப்புற வரிசை:**

**திரு. நமசிவாயம் இரவீந்திரன்,
இந்துக்கல்லூரி, இரத்மலானை**

**திரு. சற்குருநாதன் இராசசிங்கம்
புனித தோண்மையர் கல்லூரி**

**செல்வி லொரெற்று உத்திரியநாதன்
புனித பிறிஜெட் கன்ஸியர் மடம்**

வலப்புற வரிசை:

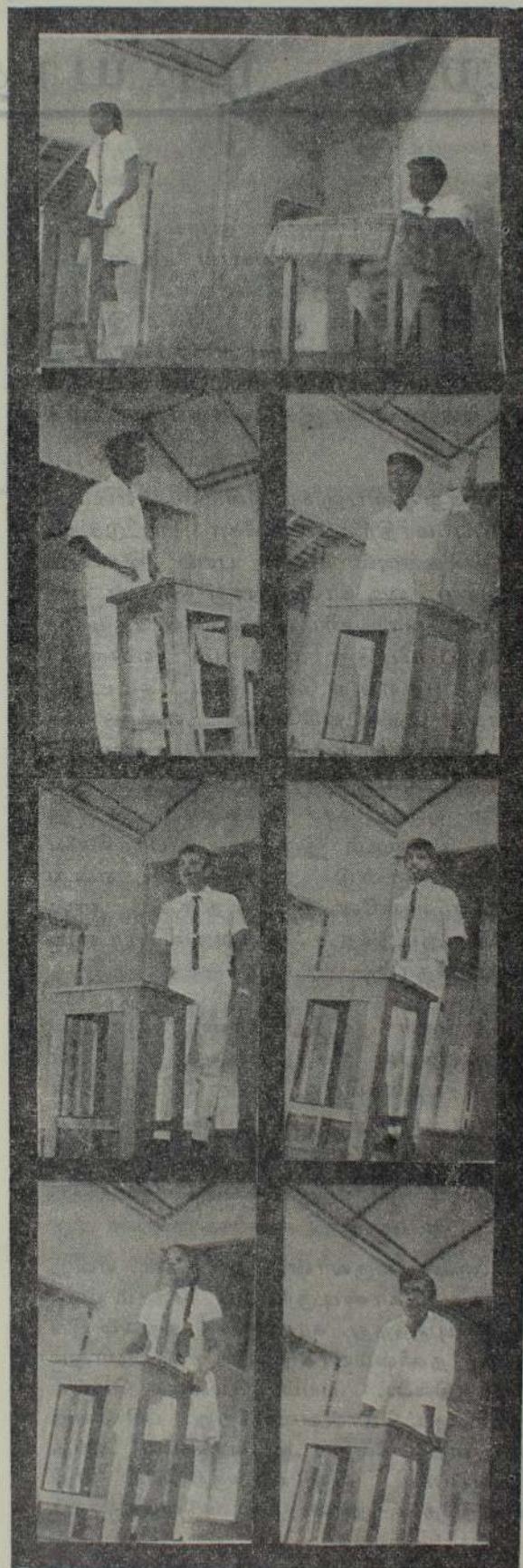
**திரு. வி. இன்பராசா
புனித பெண்டிக்கற் கல்லூரி**

**திரு. விநாயகன் சங்கரலிங்கம்
கேருயல் கல்லூரி**

**திரு. ஜோட் தவவீரசிங்கம்
புனித துசையப்பர் கல்லூரி**

இப்படத்தில் இடம் பெறுதவர்:

**திரு. கே. சிவானந்தன்
அலெக்சாந்திராக் கல்லூரி**

மறக்க முடியாத சம்பவம்

கி. சந்திரசேகர்

எனது ஊர் அனுராதபுரம். அங்கே எனது வீட்டும் எனது நண்பன் சங்கரனின் வீட்டும் அருகருகே இருக்கின்றன. நாங்கள் இருக்கும் அயலில் குடிநெருக்கம் இல்லை. அங்கிருந்து ஏறக்குறைய அரைமல் தூரத் தில் காடு காணப்படுகிறது. அது அடர்ந்த காடல்ல. மனிதர் இலகுவிலே போய் வரக் கூடியது.

எனது நண்பனுக்கு வேட்டை என்றால் இனிப்பு மாதிரி. எனக்கோ காட்டுக்குப் போவதென்றால் உள்ள பயம் சொல்லி முடியாது. ஒரு நாள் எனது நண்பன் என் னிடம், ‘‘வா, காட்டிற்குப் போய் முயல் ஒன்றைப் பிடித்து வரலாம்’’ என்றான். நான் காடு என்ற சொல்லைக் கேட்டதும் நடுங்கத் தொடங்கினேன்.. எனது நண்பன் எனக்குத் துணிவு உண்டாக்குவதில் பல நிமிடங்களைச் செலவு செய்து, ஈற்றில் என்னை ஒருவாராகச் சம்மதிக்க வைத்தான். இருவரும் இரு சிறு துப்பாக்கிகளை எடுத்துக்கொண்டு நடந்தோம். எனது நண்பன் முன்னே நடந்தான்; நான் பின்னே நடந்தேன். இருவரும் காட்டை அடைந்தோம்.

நாங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கையில் எனது நண்பன் “சந்திரா அந்தப் புதுருள் ஏதோ சலசலக்கிறது. நான் போய் என்ன வென்று பார்த்து வருகிறேன்” என்று கூறி ஓடினான். சில விநாடிகளில் அவன் அந்தக் காட்டினான் போய் மறைந்து விட்டான்.

அவன் வருவான், வருவான் என்று பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். நேரம் ஓடிக் கொண்டிருந்தது. காட்டிலே, அதுவும் இப்படித் தனிமையாக நான் ஒருபோதும் இருந்ததில்லை. பயம் மெல்ல, மெல்ல என்னை ஆட்கொள்ளலாயிற்று. பசி வேறு வயிற்றைக் கிளர ஆரம்பிக்கவே அங்கு காணப்பட்ட ஒரு மரக்குறியில் ஏறி அமர்ந்தேன். நான் கொண்டுவந்த சாப்

பாட்டுப் பொட்டலத்தை அவிழ் தது உண்ண ஆரம்பித்தேன். அந்தப் பசிக்கு அது தேவாமிரதத்தைப் போலிருந்தது. அதனை ருசித்துச் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்த பொழுது என் பின்னால் ஏதோ ஊளை விடும் சத்தம் கேட்டது. சாப்பாட்டுக் கட்டை அப்படியே போட்டுவிட்டு பற்றை களில் விழுந்து எழுந்து ஒட ஆரம்பித்தேன். கடைசியில் ஒரு மரத்தில் தொத்திப் பிடித்து ஏற்றி உட்கார்ந்துகொண்டேன்.

சில நிமிடங்கள் கழிந்தன. எனது அச்சம் சற்றுத் தனியும்போது அங்கே எனக்குப் பின்னால் ஒரு சிறு கிளை மேலும் கீழும் அசைவது தெரிந்தது. பார்த்தேன். ஒரு பாம்பு! அந்தக் கிளையில் சுற்றி வளாந்து போய்க்கொண்டிருந்தது. எனது உடம்பு புல்லரிக்க. பயத்தால் வெயர்வை கொட்டியது. வீடு செல்வோமோ இல்லையோ என்ற ஜியம் மனதில் அலைத்தது. உடல் நடுங்க மரக்கிளையை இறுகப் பற்றக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தேன். அப்பொழுது ...

என் முதுகில் யாரே சுரண்டுவது போலிருந்தது. மெதுவாகத் தலையைத் திருப்பினேன். அங்கே என்னை விழித்து நோக்கியபடி உட்கார்ந்திருந்தது ஒரு மூரங்கு. “ஜேயோ! அம்மா!” என்று கத்தினேனே இல்லையோ, அந்தக் குரங்கு எனது கழுத்தைக் கட்டிப் பிடித்துக்கொண்டு முதுகில் ஏறி உட்கார்ந்துவிட்டது. வீரிட்டுக் கத்திக்கொண்டு மரத்திலிருந்து கீழே குதித்தேன். நான் விழுந்த வேகத்தில் குரங்கு பயந்து என்னை விட்டு ஓடிவிட்டது. என் கைகால்கள் படபடவென்று நடுங்கின. உடம்பெல்லாம் குப்பென்று வியர்த்தது. ஓட்டமும், நடையுமாக அந்தக் கல்விலும் முன்னிலும் ஓடிக்கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது ஒரு பற்றையை விலக்கிக் கொண்டு ஒருவன் என்முன் ஓடிவந்து “நில்லடா எங்கே ஓடுகிறுய்?” என்றான். அவன் வேறுயாருமல்ல; என் நண்பன்தான்.

“ஐயோ, சங்கரா! இந்த வேட்டை வேண்டாமடா, வா வீட்டிற்கு” என்று அழாக்குறையாகக் கூறி னேன். அவன் “என்னடா, என்ன நடந்தது?” என்று கிண்டிக் கிண்டிக் கேட்டவாறே என்னைப் பின் தொடர்ந்தான்.

நாங்கள் காட்டை விட்டு வெளியேறி ஒரு சிறு பாதையை அடைந்தோம். அங்கு ஒரு வண்டி நிற்பதைக் கண்டு, பல நாட்க

ஞக்குப் பின் தாயைக் கான்பவன் எப்படி ஒடுவானே அப்படி ஓடி, அந்த வண்டிக்காரரிடம் எங்களை வீட்டில் கொண்டுபோய் விடச் சொல்லிக் கதறினேன். அவரும் எங்களை வீட்டில் கொண்டுபோய் விட்டார். வீட்டை அடைந்ததும் காட்டில் நடந்த வற்றை என் நண்பனிடம் விபரமாகச் சொல்ல அவன் விழுந்து விழுந்து சிரித் தான். அவனுக்கும் இப்படி ஒரு அனுபவம் ஏற்பட்டால் சிரிப்பானு?

முகத்துவாரக் கடற்கரை

பி. எஸ். ஜோநதன்

கொழும்பில் உள்ளவர்கள் முகத்துவாரக் கடற்கரையை அறியாமல் இருக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் அப்படி அதைன் அறியாமல் இருந்தாலும் முகத்துவார மீனைப்பற்றியாவது கேள்விப்பட்டிருப்பார்கள். இந்த வகையிலும் அவர்கள் முகத்துவாரத்தை அறியவில்லையானால் அங்கே வானை நோக்கி நிமிர்ந்து நிற்கிற மா ஆலையின் சத்தத்தையாவது கேட்டிருக்க வேண்டும். அப்படியும் இல்லையென்றால்... நாங்கள் எல்லாரும் சேர்ந்து அவர்களை மன்னித்து விடுவோம். ஏனென்றால், அவர்கள் கொழும்பு வாசிகளாக இருக்க முடியாது.

காலிமுகக் கடற்கரை பிரபல்யமாயிருப்பதைப் போன்று முகத்துவார மாந்தரிடையே முகத்துவாரக் கடற்கரை பிரபல்யமாயிருக்கிறது. முகத்துவார மக்கள் சுத்தமான காற்றைச் சுவாசிப்பதற்கான இக்கடற்கரையை வடகொழும்பின் சுவாசப்பை என்றால் சொல்லலாம்.

ஒரு சின்னக் குடா; இடது புறத்திலே மீன்பிடித்தினைக்களத்துக்குரிய குளிர் பண்டகசாலை. வலப்புறத்திலே வடக்குநோக்கி நீண்டிருக்கும் கடற்கரை. அதில், பச்சைப் பசேல் என்ற மரக்கூடலும் அதனிடையே காணப்படும் விடுகஞும் அழகாகக் காட்சி தரும். வெகுதூரத்தே தென்னந் தோப்புக்கள் நிறைந்த ‘ஹந்தளை’க் கடற்கரை.

கடலிலே வெள்ளைப் புருக்களைப் போன்று பாய் விரித்துச் செல்லும் மீன்பிடிப் பட்டுகள். முகத்துவாரக் கடற்கரைக்கு வந்தால் நீங்கள் இவற்றையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கலாம்.

அதிகாலையிலே சூரியன் தலைகாட்டும் வேளையில் மீன்பிடிப்பட்டுகள் இக்கடற்கரைக்கு வரும். அவையெல்லாம் முதல் நாள் மாலை கடலிற்சென்ற படகுகள். அப்படகுகள் கரைக்கு வருமுன் அவற்றை வரவேற்க அங்கே காத்து நிற்கும் ஒரு சனக்கூட்டம். மீன்கொத்தி முதலிய பறவைகள் மீனைக்கொத்திக் கொண்டு போவதைப் பார்த்திருக்கிறோம். அதே போல் மீன் வந்து இறங்கும்போது அங்கே நிற்கும் கூட்டத்திலிருக்கும் மீன் வியாபாரிகள், பொதுமக்கள் ஆகியோரும் மீனைக் ‘கொத்தி’க் கொண்டு போய் விடுவார்கள். அவ்வளவு விரைவாக அங்கே மீன் வியாபாரம் நடக்கும். வள்ளங்களில் இருந்த மீன் சனங்களின் கைக்கு மாறியதும். மீனவர்களின் பணப்பை நிரம்பிவிடும். அதன் பின் அவர்கள் வள்ளங்களை இழுத்துக் கட்டுவதிலும், வலைகளைச் சீர்ப்படுத்துவதிலும் ஈடுபடுவார்கள்.

முகத்துவாரக் கடற்கரையில் மத்தியான வேளையில் சனப்புழக்கம் இருக்காது. கரையில் நிறுத்தப்பட்ட வள்ளங்களின்

கீழே சில நாய்கள் ஆங்காங்கே கூடினின்று எதைப்பற்றியோ (அரசியலைப் பற்றியதாய் இருக்கலாம்) குரைத்து ஆரவாரித்துக் கொண்டிருக்கும். இப்படிக் குரைத்துப் பொழுது போக்குவதில் வேறு சில நாய்களுக்குத் திருப்தி ஏற்படுவதில்லைப்போலும். அப்படியான நாய்கள் ஓர் எலும்புத் துண்டுக்காக அல்லது மீன்வாலுக்காக ஒன்றையொன்று கடித்துப் பிடுங்கிச் சன்டைபோட்டுக் கொண்டிருக்கும்.

மத்தியானத்தில் அமைதியாயிருக்கும் இக்கடற்கரை பிற்பகலில் கலகலப்பாக மாறிக்காணப்படும். சிறுவர்கள் பந்து விளையாடுவதில் முழுமூரமாயிருப்பர். சிலர் பட்டம் விடுவார்கள். பெரியவர்கள் சிறுவர்களின் விளையாட்டை இரசித்துக் கொண்டிருப்பர். சில குழந்தைகள் தம்முடைய பெற்றேர்களை கேள்விகள் கேட்டுத் துளைத்துக் கொண்டிருப்பது நமக்கு வேடிக்கையாக இருக்கும்.

கடற்பக்கம் பார்த்தால் அங்கேயும் கண்ணுக்கு விருந்தான் காட்சிகள் தென் படும். வண்டிக்காரர்கள் மாடுகளைத் தேய்த்துக் குளிப்பாட்டிக் கொண்டிருப்பார்கள். மீனவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைத் தேய்த்துக் குளிப்பாட்டிக் கொண்டிருப்பார்கள். நீந்தத் தெரிந்த சிறுவர்கள் கடல் நீரிலே குதித்துக் குதித்து விளையாடுவது நமக்கு வேடிக்கையாகவிருக்கும். முகத்து வாரக் கடற்கரையில் ஆங்காங்கே பெரிய பாறைகள் நீருக்குள்ளிருந்து ஆளைகள் போல் நிமிர்ந்து நிற்கும். சில வாலிபர்கள் அவைகளில் ஏறி உட்கார்ந்து மீனுக்குத் தூண்டில் போட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள்.

முகத்துவாரக் கடற்கரை சிறியதுதான். ஆனாலும் பொழுது போக்குவதற்கு ஏற்ற சிறந்த இடம். ஆதலால் மக்கள் அடிக்கடி இங்கே வருகிறார்கள். நீங்களும் ஒருமுறை வாருங்கள். □

எல்லோரும் வாழவேண்டும்!

மனிதன் வாழ்க்கை பிறப்போடு தொடங்குகிறது: இறப்போடு முடிகிறது. இந்த இரண்டுக்கும் இடையிலே மனிதன் வாழ்கிறானும்—இப்படிச் சொல்கிறார்கள். ஆனால், எல்லோருமா வாழ்கிறார்கள்? இந்த உலகம் எல்லா மக்களுக்கும்தான் உரியது. ஆனால், வாழ்க்கை வசதிகள் சிலருக்குத் தான் கிடைக்கின்றன. பலருக்கு வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய முக்கிய வாய்ப்புக்களும் கிடைப்பதில்லை. அவர்கள் வறுமை என்னும் இரும்புப் பிடியிலே அகப்பட்டுத் திக்கித் தினாறுகிறார்கள். என் இந்த நிலைமை? என் இந்த வறுமை?

மேடும் பள்ளமும்

மனித சமுதாயம் தோன்றிய நாட்களில் மக்கள் சுதந்திரமாக சமாளிமையோடு தமது கையே தமக்குத் துணை என்ற

அ. தேவதாசன்
முறையில் வாழ்ந்து வந்தார்கள். ஆனால், இந்தச் சுதந்திரம் அதிக காலம் நிலைத்திருக்கவில்லை. அவர்களுக்குத் தக்க பாதுகாப்பில்லாமையே இதற்குக் காரணம். அமைதியை விரும்பிய அம்மக்கள் தமது பாதுகாப்புக்கு ஆங்காங்கேயிருந்த போர்வலிமிக்க தலைவர்களின் ஆதரவை நாடி னர். பாதுகாவலுக்குப் பதிலாக அத் தலைவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்யவும் முன் வந்தனர். பலமுள்ளவர்கள் இதில் மகிழ்ச்சி கொண்டு, பலமில்லாதவர்களை மானுடருள் ஒரு புதுப்படைப்பாக நினைத்து மிகவும் இழிவாக நடத்தத்தொடங்கினார்கள். இதனால், பலமில்லாதவர்கள் அடிமைவாழ்வு வாழ நேரிட்டது. இவ்வாறு மனிதன் அடிமை வாழ்வு வாழ ஆரம்பித்த அன்றே வறுமை என்ற பிணியும் அவனுடன் நகரும் சுதையும் போல ஒட்டிக் கொண்டது. பலமுள்ளவர்கள் செல்வராக

வும், பலமில்லாதவர்கள் ஏழையாகவும் மாறினர். செல்வன் இவ் வுலகை சுவர்க்கம் என்று நினைத்து இன்பவாழ்ணு வாழ்ந்தான். ஆனால், ஏழை இவ்வுலகை நரகம் என்று நினைத்து, வறுமை என்ற பிணியால் கட்டுண்டு தவிக்கலானான். இந்தநிலை ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்தது. அதன் பயனுக் கூலை பாரம்பரியமாகச் செல்வத்தில் நிலைக்கும் ஒரு மக்கட் சூட்டமும், வறுமையில் வாழும் மற்றொரு மக்கட் பிரிவும் நிலைத்து விட்டன.

‘‘பணம் இல்லாதவன் பிணம்’’ என்ற பழமொழி யையும், ‘‘பொருள் இல்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லை’’ என்ற வள்ளுவரின் தெய்வ வாக்கையும், ‘‘இல்லானை இல்லானும் வேண்டாள்; மற்றீன்றெடுத்த தாய் வேண்டாள்’’ என்ற முன்னேரின் கருத்தையும், இவைபோன்ற பிறவற்றையும் நோக்கும் பொழுது, ஏழையின் துன்பமும்; இழு நிலையும் நன்கு புலனுகின்றன. வறுமையின் கொடுமையைத் தமிழில் உள்ள நால்களில் மாத்திரமல்ல, பிற மொழிகளிலுள்ள பண்டை நால்களிலும்நாம் காணலாம். எல்லாத் தேசங்களிலும் எல்லா மொழிகளிலும் அறிஞரெல்லோரும், ஏன் கல்லாத் பாமரருங்கூட வறுமையே மிகக் கொடியது என்பதை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர்.

சாவினும் கொடியது

எல்லா உயிர்களும் மரணத்திற்கு அஞ்சிகின்றன. ஆனால், ஏழைகளோ அதற்கு அஞ்சுவதில்லை. அவர்கள் அதனிலும்

ஆண்டு விழாவில் (1959) நின். வெ. சுங்கரவிங்கம் உரையாற்றுகின்றார்.

கொடியதாகிய வறுமை ஒன்றிற்கே அஞ்சுகின்றனர். வறுமை மரணத்திலும் பெரிய துன்பமென்றுணர்ந்த ஏழைகள், ‘‘கடவுளே எனக்கொரு சாவு சீக்கிரத் தில் வராதா’’ என்று சில சமயங்களில் பரித விப்பதைக் காண்கிறோம்.

ஏழைமை இத்தனை கொடியதாக ஏற்பட்டதன் காரணத்தான் என்ன? ‘‘பசிவந்திடப் பத்துப் பறந்திடும்’’ என்ற பழமொழியை நாம் பார்க்கும் பொழுது, இவ்வுலகத்திலுள்ள இன்பங்கள், பெருமைகள்

எல்லாவற்றிற்கும் அத்திவாரமாக அமைந்தது உணவுதான் என்பது புலனாகும். ஒரு மனிதனின் உடலில் உயிர் தங்கி நிற்பதற்கே உணவு அவசியமாகும். எனவே, ஏழைமைக்கு முக்கிய காரணம் உணவின் மையாயிற்று.

விலங்குகளுக்கு இல்லை

இந்த விடயத்தில் மனித சாதியாரின் நிலைமை மற்ற மிருகங்கள் பட்சிகள் ஆகிய வற்றின் நிலையைக் காட்டிலும் பரிதாபமாகவும் இழிவாகவும் இருக்கிறது. காட்டில் வசிக்கும் ஒரு சில மிருகங்கள் அந்தக் காட்டிலேயுள்ள ஆகாரம் முழுவதும் தங்களுக்கே சொந்தம் என்று உரிமைபாராட்டுவதில்லை; தாங்கள் கொடுக்கும் அளவு உணவைத்தான் மற்ற மிருகங்கள் எல்லாம் உண்ணவேண்டும் என்று கட்டுப்பாடு விதிப்பதுவுமில்லை. பண்த்தைத் தேவைக்கு மிஞ்சிச் சேர்த்துப் பதுக்குவது, பெருநிலப் பரப்பை உடைமையாக்கி வைத்திருப்பது பொருள் பண்டங்களை மிதயிஞ்சித் தேடிக்குவிப்பது — ஆகிய இவையெல்லாம் அறிவில் உயர்ந்தவன் என்று தற்பெருமை பாராட்டிக்கொள்ளும் மனிதனிடம் தான் காணப்படுகின்றன. அறிவிற் குறைந்த ஏணைய பிராணிகளிடம் இவைபோன்ற தன்னலக் குணங்களில்லை. இதன் பயன்தான் மனித குலத்தினை வறுமை என்னும் பினி பீடித்து வாட்டுகிறது. ஆனால், பிராணிகள் அஃதின்றி வாழுகின்றன.

உள்ளம் சுருங்கியதோ!

“இட்டார் பெரியோர்; இடாதார் இழிலுலத்தோர்” என்று கொள்வது தமிழர் மரபு. அதுவே கிழைநாட்டுப்பண்பாடு மாகும். அந்தப் பண்பு இன்று என்னவாயிற்று? இன்று, மனித சாதிக்குள் ஒரு சிலர் பிச்சைக்காரரை மிகவும் இழிவாக நடத்தத் தொடர்ந்திட்டார்கள். பிச்சைக்காரன் வந்து, ‘ஐயா’ என்று இரந்து கேட்டால், பிச்சை வழங்க முடியாவிட்டால், ‘வசதியில்லை’ என்று கூறி விடுவதை விட்டு, ஒரு சில வேட்டை நாய்கள், ‘ஏண்டா தடி போவிருக்கிறோயே! பிச்சை கேட்க ஏன் வந்தாய்? உழைத்துச் சீவிக்கத்

தெரியாத சோம்பேறி!” என்று தூற்றித்துரத்துக்கிருங்கள். சோம்பேறியாகவிருப்பது குற்றந்தான். பிச்சைக்கு வருவோரில் பலர் மிகவும் சோம்பேறிகளே. ஆனாலும், பிச்சைக்காரர் எல்லோரும் சோம்பேற்கள்ளல்லர். பிச்சை என்று இரப்போனுக்கு ஒரு பிடி அரிசி போடுவதே மேன்மை; வைது துரத்தல் கீழ்மை.

சோம்பேறி! உலகிலே பிச்சைக்காரன் மட்டும் தானு சோம்பேறி? பணம் வைத்துக்கொண்டு வயிறு நிரப்பி யாதொரு தொழிலும் செய்யாமல் தூங்குவோர் யார்? வறியவர்களை இழித்துரைக்கிறார்களே சிலர். இந்த இரண்டாம் வகைச் சோம்பேறிகளைப் பற்றி அவர்கள் என்ன சொல்வார்களோ! தமது வயிறு நிரப்பிப் பிறர் வயிற்றைக் கவனியாதிருக்கும் இந்தச் சோம்பேறிகளை முதலில் சீர்திருத்தி விட்டு, அதன் பிறகு வறுமையால் கட்டுண்டு கிடக்கும் ஏழைச் சோம்பேறிகளைச் சீர்திருத்தப்போவதுதான் மேன்மை.

பசிவந்திட . . .

வயிற்றுக்கவலையற்ற நாட்டு மக்கள் தம் புலன்களுக்கு சிறந்த விருந்து தேடி அதன் வாயிலாக இன்பம்பெற முயல்வர். கன்னுக்கு இனிய காட்சியாக ஓவியம், சிறப்பம், நாடகம் முதலியன் தேடுவர். செவிக்கு இனிய விருந்தாக இசை, கவிதை முதலியன் நாடுவர். அந்நிலையில் கலைவளர்ச்சியே அம்மக்களின் வாழ்க்கையாக அமையும். ஆனால், உணவுக்கும், உடைக்கும், உறைவிடத்துக்கும் போராடவேண்டிய, வறுமை என்னும் வலையில் சிக்குண்டமக்கள் வாழும் தேசத்தில் கலை இரசனை எழாது! கடவுட் சிந்தனை தோன்றுது! பசித் துன்பம் மிகுந்த நாடு நல்ல பண்பாடும் எய்தாது. இதற்கு உதாரணமாக எத்தனையோ நாடுகளை எடுத்துக்காட்டலாம். முற்காலத்திலே கல்விக்கும், செல்வத்திற்கும், வீரத்திற்கும், ஞானத்திற்கும், அமைதிக்கும் முக்கிய தலமாக விளங்கிய நாடுகள் பின்பு வறுமையில் சிக்குண்டு பஞ்சத்துக்கும், பசிக்கும், மரணத் திற்கும், தொற்று நோய்களுக்கும் வளர்ப்பு இடமாக மாறின. ஆதலின், வறுமையற்ற

நாடே முன்னேற்றத்துக்குத் தகுதியுள்ள நாடாகும். அந்தாட்டு மக்களே கஞ்சிக் கவலை என்னும் படியிலிருந்து கலை வாழ்வை என்னும் படிக்கு உயரவல்லவர்!

பொருளாதார நிபுணர்கள் கூறும் இடைவிடாத உழைப்பையும் மதங்கள் போதிக்கும் அன்பையும், சமத்துவ நினைப்பையும் கைக்கொண்டால் உலகத்தை வறுமையினின்றும் காப்பாற்ற முடியும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு சபைகூடி அந்தக் கிராமத்திலுள்ள ஏழைகளின் துண்பங்களை நிவர்த்திசெய்ய யோசனைகள் பண்ணி அதை நிறைவேற்ற வேண்டும். அன்பினால் உலகத்தின் துயரங்களை எளிய

தாக மாற்றிவிடலாம். அங்ஙனம் செய்யாமல் கவலையினமாக இருந்தால், ஏழை-செல்வர் என்ற பிளவு பல மடைந்து. விரோதம் முற்றி, மக்களிடையே புரட்சி ஏற்பட்டு, சமூகம் சிதறி, பயங்கரமான அழிவுகள் ஏற்பட இடமுண்டாகும். ஆதலின், உலகத் துண்பங்கள் அனைத்திலும் கொடிதான் இந்த வறுமைத் துண்பத்தை சமாதான நெறியால் மாற்றக் கூடிய உபாயமொன்றை நாம் கண்டு பிடித்து நடப்போமானால், அதினின்றும் நாடுகள் பயனுறுவது மட்டுமின்றி, உலகத்தாரெல்லோரும் நன்மை அடைவார்கள் என்பதில் ஜயமில்லை.

உனக்கு என்று ஒரு சுவர்க்கம்!

இ. மனோரங்சன்

உலகம் சுற்றும் உல்லாசப் பயணியே,

அன்பு கலந்த எனதுவணக்கம் உனக்கு உரியதாகுக. ‘அன்பனே நீ யார்?’ என்று என்னிடம் நீ கேட்கலாம். ஆனால், இதற்குப் பதில் சொல்லாமலே, நாம் எல்லாம் யார் என்பதை ஊதித்துக் கொள்ளுதல் முடியும் என நினைக்கின்றேன். நீயும், நானும் மனித சமுதாயம் என்னும் ஒரு பெரிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்லவா! ஆதலால், நாம் ஒருவருக்கொருவர் உறவினர்கள். இது என்னுடைய மனதில் பிறந்த கருத்து அன்று. தமிழராகிய நமது முதாதையர் நமக்குத் தந்த உந்தமான கருத்து. ‘யாதும் ஊரே. யாவரும் கேள்வி’ என்று நமது பழந்தமிழ்ப் புலவர் ஒருவர் பாடியிருக்கிறார். இந்த இலட்சிய எண்ணத்துடன்தான் நான் உண்ணை எனது தோழனாக மதிக்கிறேன்.

நன்பா, உலகமக்கள் எல்லாரும் உறவினர் என்னும் உனர்வு உனக்கு அதிகம் இருத்தல் வேண்டும். அதனால்தான் நீ உலக நாடுகளையும், அங்குள்ள மக்களையும் காணப்படுறப்பட்டிருக்கிறாய் என்று நினைக்கி ரேன். நீ பார்க்க விரும்பும் நாடுகளுள்,

இந்து சமுத்திரத்தின் நத்திலமாக விளங்கும் இலங்கையையும் தேர்ந்து கொள். அறுசைவ உண்டி அருந்தவும். ஆனந்தமாக அயர்ந்து துயில் கொள்ளவும் ஏற்ற ஆடம் பரமான ஹோட்டல்; கண்டு மகிழ்வதற்கு ஏற்ற கவிஞர்ந்த காட்சிகள்; அழகான நகரங்கள்; போற்றிக் காக்கப்படும் புராதனைச் சின்னங்கள்; பற்பல வகையான பறவையினங்கள்; விதவிதமான விலங்கினங்கள்—நீ விரும்புவது இவைதாமே! இவையெல்லாம் எங்கள் ஈழத் திருநாட்டில் உண்டு. இன்னும் நீ எப்படியான தட்பவெப்பங்களை விரும்புகிறோ அவையெல்லாம் இங்கே உண்டு, நன்பா!

இலங்கையின் துறை முகமாகிய கொழும்பு இந்து சமுத்திரத்தின் கடறபாதைகளின் முடிச்சிலே இருக்கிறது. கிழக்கையும், மேற்கையும் தொடுக்கின்றது. இத்துறைமுகத்துக்கு நீ எத்திசையிலிருந்தும் இலகுவாக வந்து சேரலாம். நமது அனைத்துலக விமானத்துறையும் இப்படியானதே. உலகின் முக்கிய விமானத்தாபங்களின் விமானங்கள் எல்லாம் பண்டாரநாயக்க விமானத்துறையில் தரிக்கின்றன. ஆதலால், இந்த நாட்டுக்குப் பய

னைம் செய்வதில் உனக்கு எத்தகைய இன்னலும் இருக்காது.

கொழும்புக்குநீ வந்துவிட்டாலுன்னை உவந்து ஏற்ற உறைவிடமும், உனவும் அளிக்க இங்கு அநேக நவீன ஹோட்டல் கள் உள்ளன. அவற்றுள்ளது இரசனைக்கு ஏற்றதாக ஒன்றினைத் தெரிந்தெடுப்பது தான் உனக்குச் சிரமமாயிருக்கும். நீ கடவில் நீந்தி விளையாட விரும்பினால் கல்கிசை என்னுமிடத்தில் உள்ள ஹோட்டலில் தங்கலாம். கொழும்பைவிட்டு ஹிக்கடுவைக்குப் போனாலும் கடவில் நீர்விளையாடவும், பட்டு ஓட்டி மகிழவும், மீன்பிடித்துப் பொழுது போக்கவும் வாய்ப்பு உண்டு. மலையகத்தின் மடியிலே கிடக்கும் கண்டியிலும் உனக்கு வசதிமிக்க ஹோட்டல்கள் உண்டு.

இந்நாட்டில் உன் விருப்பதுக்கு ஏற்ற உணவு வகைகள் கிடைக்கும். இலங்கையின் தேசிய உணவான சோறுகற்களை நீ உருசிக்கலாம். இந்தத் தீவின் இருலும், இளநீரும், அன்னசியும், பலாப்பழமும் உனது நாவினை நிச்சயமாக வென்றுவிடும்.

வெப்பநாட்டினர் நீரிற் குளிப்பதை விரும்புவதுபோல குளிர்நாட்டினர் வெய்யிலிற் குளிப்பதை விரும்புவார்கள் எனக்கேள்விப்பட்டிருக்கின்றன. “சன்பாத்” என நீ அழைக்கும் வெய்யில் காய்தலை அநுபவிக்க வேண்டாமா? கல்கிசையும், ஹிக்கடுவையும், பெந்தோட்டையும் உல்லாசப் பிரயாணிகளுக்கென தமது அழியகடற்கரைகளை அகவலமாக விரித்துப் பொன்மணல் பரப்பி வைத்திருக்கின்றன. உல்லாசப் பிரயாணியான உனது இன்பக்களவுகள் நனவாகும் இடங்கள் இவை! வா. வந்து பார்.

உன்மனம் சரித்திர ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ளதோ இல்லையோ நான்றியேன். ஆனால், இத்துறையில் நாட்டமுடையவருக்கு இலங்கை சிறந்த வேட்டைக் களமாய் இருக்கிறது என்பதை மட்டும் சொல்லிவைக்க விரும்புகின்றேன். நீ இங்கு வந்தாயானால் அநரதபுரத்தின் இடபாடுகள் தமது பண்டைய பெருமையை உனக்குக் கலை கதையாக எடுத்துக்

கூறும். சிகிரியாவின் குகைச் சித்திரங்கள் தமது அழகால் உன் கணக்கை மயக்கி, காசி யப்பமன்னனின் கதையால் உன் கருத்தைச் சிலிர்க்கச் செய்யும். பொலந்றுவை நகரமோ தமிழர் வரலாற்றின் பொன்னேடு ஒன்றினை உனக்கு விரித்து விளக்கும். யாழ்ப்பாணம், காவி, திருமலை முதலிய இடங்களில் உள்ள கோட்டைகள் இந்நாட்டிற்கு வர்த்தகர்களாக வந்து நாடாள்வோராக மாறிய அந்தியரின் ஆதிக்கத்தை இன்னுமெடுத்துக் கூறிக் கொண்டிருக்கின்றன—ஆம்: இலங்கையின் புராதன இடிபாடுகளுக்கிடையே உனக்காக ஒர் உண்ணத் காவியம் புதைந்து கிடக்கிறது. இந்தக் காவியச் சுவையிலே சொக்கிப்போன தமிழகத்துக் கவிஞர்கள் வேழவேந்தன் என்ன சொல்கிறுன் தெரியுமா?

அழிந்ததோர் சரித்தி ரத்தை
அநுராத புரத்தில் கண்டேன்;
பழியிலாப் புத்தர் கொள்கை
பரவிய மூலங் கண்டேன்!
வழிகாட்டும் அன்னேன் வாழ்ந்த
வரலாற்றின் கதையைக் கண்டேன்.
விழிகளை விரிய வைக்கும்
மிகப்பெரும் ஏரி கண்டேன்.”

நண்பா, ஆசியாவிலையே சிறந்த உயிர்க் காட்சிச்சாலை எங்கள் நாட்டில் தான் உண்டு. உடலினைச் சிலிர்க்கவைக்கும் அந்த உயிர்க்காட்சிச்சாலையை நீ பார்க்க வேண்டுமா? நமது பண்டைய பண்பாட்டினைப் பாங்குற உனர்த்தும் பொருட் காட்சிச்சாலையைப் பார்க்க வேண்டுமா? குன்றுகள் குளிப்பதைப்போல் யானைகள் ஆற்றுள் நீந்தும், என்றுமே நினைவில் நிற்கும் இனிய காட்சியைக் காண வேண்டுமா? எங்கள் நாட்டுக்கு வா!

மக்கள் திரளின் ஓயாத சந்ததியில் வாழுகிறோம், நாம். இந்தச் சூழலிலிருந்து விடுபட்டு ஓரிருநாட்கள் ஏகாந்தமாக இருந்தாலோ என்று உன் உள்ளாம் ஏங்குவ தில்லையா! அந்த ஏக்கம்-ஆவல் தீர வேண்டுமானால் இலங்கைக்கு வா. இங்கேயாலே, ருகுனு முதலாம் வனவிலங்குக் காப்பிடங்கள் உண்டு. அங்கே வனவிலங்குகள்-பறவைகளின் நடுவே நீதங்கிடூருப்புது அனுபவம்

வெள்ளி விழா நாடகப் போட்டி — சில நாடகக் காட்சிகள்

பெறலாம். யானைகளின் ராஜநடை, மான் களின் மருண்ட பார்வை, சிறுத்தைகளின் கம்பீரனோக்கு, வண்ணப் பறவைகளின் சின்னச் சிறகுகளின் துடிப்பு - இவற்றையெல்லாம் உனது உள்ளத்திலும் பதிக்கலாம்; உனது 'கமெரா'விலும் அடக்கலாம்.

அன்பனே, இயற்கை அன்னையின்எழில் நடனத்தை நீ கண்டிருக்கிறோயா? ஈழம் தான் அவளது நடன அரங்கு! இங்கே வா, அந்த நடனத்தைக் காணலாம். வானுற நிமிர்ந்த மலைகள்! அவற்றிலிருந்து வழுக்கி விடும் பாலருவிகள்! நெஞ்சினை நடுங்கவைக்கும் பள்ளிலிங்கள்! அவற்றினிடையே பாயும் ஆறுகள்! மலைகளியே பாம் புகள் போல் வளைந்து கிடக்கும் பாதைகள்! மரகதப் பச்சைபோர்த்த மலைகள்! அங்கே மயங்கித் துயில் கொள்ளும் முகில்கள்! ஆகா! இந்த அழகு சொல்லில் அடங்காது நன்பா!

பேராதணையிலே தாவரவியல் தோட்டம் ஒன்று மகாவலிகங்கையின் அரவணைப் பிலே இருக்கிறது। ஹக்கலையிலே மனதைச் சொக்கவைக்கும் பூங்கா ஒன்று உண்டு. மலைநாட்டின் மடியிலே, சிகரத்துள் சிகரம்

ஆகி, செழிப்பெலாம் தேக்கிக்கொண்ட, நகரத்துள் ஓளியாம் அந்த நுவரேவியா உன்னை வரவேற்கக் காத்திருக்கிறது. நண்பனே, நீ ஒருமுறை நமது மலைநாட்டைப் பார்ப்பாயானால், ‘பொலிவடா! பொலிவே எங்கும்!’ என்று உன்னை மறந்துகூறுவாய்!

“சிற்றேடை, அருவி, நெஞ்சம் சிலிர்த்திடும் மலைகள், பச்சைப் புற்றுரைக் கம்பவங்கள், புன்னகை உதிர்க்கும் பூக்கள் நெற்றவிழ தென்னை, உள்ள நினைவிர்க்கும் இரப்பர்க் காடு வெற்றுரை அல்ல தோழா! விள்ளிலே பறக்கக் கண்டேன்”

ஆம்; இந்தக் கவிஞர் கண்டது போலவே நீயும் இன்பங் காணலாம். இந்த மரகதத் தீவுக்கு வா. எழிலார் ஈழத் துக்கு வா! உன்கு என்று ஒரு சுவர்க்கம் இங்கே இருக்கிறது! வணக்கம்.

இங்குனம்,
உன் வரவை எதிர்பார்த்திருக்கும்
இ. மனோரங்சன்

Space Donated by

V. R. M. CO.

(PROP: Mr. V. RAMANATHAN)

IMPORTERS, EXPORTERS, GENERAL MERCHANTS AND
COMMISSION AGENTS.

III, OLD MOOR STREET,
COLOMBO-12.

T'phone: 34103

புனித பெணடிக்ற கல்லூரி

தமிழ் இலக்கிய மன்றத்துக்கு

எமது உளம் களிந்த நல் வாழ்த்துக்கள்.

S. S. P. FERNANDO & BRO.
Fish Merchants & Commission Agents

114, VIVEKANANDA HILL,
COLOMBO-13.

Telegrams: 'NIMALRAJ'

Telephone: 35253

Space Donated by

SESOPA & Co.,

SPECIALISTS FOR

DRUGS and CHEMICALS

50, Reclamation Road,
PETTAH.

Compliments of

S. A. PERERA & Co., Ltd.

9, Second Cross Street,
COLOMBO-II.

For

- ★ Anything in Commercial, Artistic & Multi-colour printing.
- ★ Astrological calendars, Litho calendars & Monthly calendars.
- ★ Plastic Diaries & Purse Diaries from the pocket size to the largest Desk size.
- ★ Plastic purses, Hand bags, Document cases, Key purses etc.

Dial 29345

Or Contact

THE MEHANDAN PRESS LTD.

161, Sea Street,
Colombo - 11.

சர்வதேசக் கூட்டுறவு

கா. சேதுராமலிங்கம்

“நன் ஓர் ஏதென்கியனே அல்லது கொரிந்துநகரத்தவனே அல்லன்; நான் ஓர் உலகப்பிரஜை.” இவ்வாறு கூறியவர், வரலாற்று உலகம் கண்ட மாமேதை, “சாக்கரட்டஸ்” ஆவார். அவர், இக்கூற்றின் மூலம், தாம் உலக ஒருமைப்பாட்டி இலும் சமாதானத்திலும் கொண்டிருந்த ஆவலை மற்றவர்களுக்குக் காட்டுகின்றார். உலக நாடுகள் தம்முள் சமாதான உறவைக் கொள்வதினால் தீர்க்கமான முன் னேற்றத்தை அடையலாம்; நாடு களிடையே சமாதானம் இல்லாவிடில் உலகம் அழிவையும் கண்டுவிடலாம்; தத்துவாளர்கள் பலர் அவ்வப்போது உலகுக்கு இக்கருத்தினை எடுத்துக் கூறிவந்தனர்.

நாகரீகம் தோன்றிய காலத்தில், சமாதான சகவாழ்வுக்கான பலமுயற்சிகள் நடந்தன. பண்டைக்காலத்தே குமரிக்கண்டம் முழுவதும் தமிழர் ஆண்டுவர, மத்திய தரைக்கடல் நாடுகளைக் கிரேக்கர் ஆண்டு வந்தனர் என வரலாற்று ஆராய்ச்சிகள் கூறுகின்றன. வர்த்தகத்தில் வல்லவர்களாய்த் திகழ்ந்த தமிழர் அக் காலத்தில் திரைகடலோடுச் செலவும் தேடினர் என்பது யாவரும் அறிந்ததே. கிரேக்கரும், உரோமனியரும், தமிழருடன் அப்போது தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். கபாடபுரத்தைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு தமிழ்நாட்டை ஆட்சிபுரிந்த பாண்டியன் ஒருவன் தனது சமாதான நல்லுறவைத் தெரிவிக்க உரோமாபுரிக்குத் தூதர்களை அனுப்பினான் என வரலாறு கூறுகின்றது. இவை எல்லாம் அக்காலத்தில் உலக நாடுகள், சமாதான சகவாழ்விற் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையையே காட்டுகின்றன.

கலீ, கல்வி, கலாசாரம் முதலியவற்றில் சிறந்து விளங்கிய கிரேக்கர்கள், உலக சமாதானத்துக்குப் பெரிதும் ஊக்கம் ஊட்டினர். ‘பிளேட்டோ’ ‘அரிஸ்டாட்டில்’ முதலிய தத்துவாளர்களை உலகுக்கு

அளித்த கிரேக்கரே, கூட்டுறவு வாழ்வு முறைக்கு உறுதியான ஐனநாயகத்தையும் உலகுக்கு அளித்தனர். ஐனநாயக அரசாங்கங்கள் ஏற்பட்டது பிற்காலத்திலேயே எனினும், கிரேக்க ஞானிகள் ஐனநாயகத்தத்துவத்தை முன்னரே கூறினர். கிரேக்க மொழியில் Demos என்றால் மக்கள் என்றும், Kratia என்றால் மக்களுக்காக என்றும் பொருள். அதிலிருந்தே Democracy எனும் சொல் தோன்றியுள்ளது. நல்லுறவுகளுக்காகப் பல சங்கங்களை கிரேக்கர் தோற்றுவித்தனர். இச்சங்கங்களில் பல கிரேக்கநாடுகள் கூடின. வரலாற்றிலே முதன்முதலாகப் பல நாடுகளைக் கொண்டு கூட்டப்பட்ட சங்கம், ‘கிரேக்கநாடுகள் சங்கம்’ ஆகும். இது கூட்டப்பட்டது 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் என்பதை நினைக்கையில் நாம் பெருவியப்பு அடைகிறோம். எதிரிகளையும், கடற்கொள்ளையர்களையும் எதிர்க்க இச்சங்கம் உதவியது. ஒன்றுக்கப்பாடுபட்டு முன்னேற வழிவகுத்தது. தனியாக நிறைவேற்ற முடியாததை கூட்டுறவு மூலமாக நிறைவேற்றலாம் என்பதை கிரேக்கர்கள் இச்சங்கத்தால் உலகுக்குக்காட்டிவிட்டனர். இன்னும் பலநாடுகள் ஒற்றுமையாகச் சேர்ந்து பங்குபற்றும் ‘‘இலிம்பிக்’’ விளையாட்டை ஏற்படுத்தி யவர்களும் கிரேக்கர்களே என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கிரேக்கரும் அவருக்குப்பின் வந்த உரோமரும் ஓய்ந்து பல்லாண்டுகளின் பின் உலக சமாதானம் தளர்நிலையை அடைந்தது எனவே கூறலாம். மதப்பிரச்சினைகள், போட்டி, பொருமை முதலியவைகளே இவற்றிற்குக் காரணங்கள்.

இலங்கை, இந்தியா முதலிய கீழூநாடுகள், முன்னேற்றம் அடைந்து வருகையில் உள்நாட்டுப் பகை காரணமாய் முன்னேற்றத்தில் தடைப்பட்டன. மத்திய காலத்தில் இலங்கையானது முக்கூறுகளா

கப் பிரிபட்டு மூவரசர்களால் ஆளப்பட்டு வந்தது. இந்தியாவோ என்னிறந்த சமஸ்தானங்களாகவும், ராஜ்யங்களாகவும் பிளவுபட்டுக் கிடந்தது. இவ்வாறு உள்நாட்டில் நிலவிய ஒற்றுமையின்மை காரணமாகக் கீழூநாடுகள் மேலூநாட்டவரிடம் இலகுவில் அடிமையுற்றன. கீழூநாடுகளைப் பிடிக்கும் போட்டியில் மேலூநாட்டவர் தமிழுள் சண்டையிட்டனர். மேலும் ஐரோப்பாவினுள்ளேயே நாடு பிடிக்கும் வெறி பரவிவந்தது; அதனால் எண்ணற்ற போர்களும் நடந்தன.

1914-ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1918-ம் ஆண்டு வரை ஐரோப்பாவிலும், ஆசியாவின் பெரும் பகுதிகளிலும் ஆயிரிக்காலிலும் முதல் உலகப் பெரும்போர் நடைபெற்றது. ஏறக்குறைய 10 லட்சம் மக்கள் உயிரிழந்தனர். பலகோடிமக்கள் உள்ளத்தாலும், உடலாலும் சேதமுற்ற நனர். ஸங்கும் பசி, பட்டினிக் குரல்கள். “போரே இவி வேண்டாம்!” என உலக மக்கள் புலம்பினர். முன் எப்பொழுதும் இல்லாத சிறந்த முறையில் அனைத்து நாடுக் கூட்டுறவு ஏற்படல் வேண்டும் என உலக நலனில் அக்கறை கொண்டோர் விரும்பினர். இவற்றின்பேரூக சர்வதேச சங்கம் தோன்றியது. இச்சங்கம் உலகிலே நட்புறவையும் சமாதானத்தையும் தோற்றுவிப்பதனைத் தனது இலட்சியமாகக் கொண்டு செயற்பட்டு வந்தது.

தேவை ஏற்படும்போது தாம் ஏற்படுத்திய ஒன்றினை அத்தேவை மறக்கப்பட்ட நிலையில் தமக்கே அவசியமில்லை என உதாசனம் செய்யும் பழக்கம் உலகத்தவருக்கு உண்டல்லவா? சர்வதேச சங்கத்துக்கும் இந்தக் குதியே ஏற்பட்டது. அனைத்து நாடுகளின் உறவுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட இச்சங்கம் அந்த நாடுகளால் ஆதரிக்கப்படாத நிலையிலே ‘இயங்கி’ வந்து, 1939-ஆம் ஆண்டிலே வெடித்த இரண்டாவது உலகப் பெரும்போரின் அதிர்ச்சி தாங்கமுடியாமல், உயிரை விட்டது.

மீண்டும் முன்னைய நிலை, அனைத்து நாடுக் கூட்டுறவின்—சகவாழ்வின் அவசியத்தினை உலகம் மற்றும் ஒருகால் உணர்ந்தது போர் நடந்து கொண்டிருக்கையிலேயே,

1941 இல், அமெரிக்க ஜனதிபதியும் பிரித்தானியப் பிரதமரும் அத்திலாந்திக் கடவிலே, ஒரு கப்பவில் சந்தித்து அத்திலாந்திச் சாசனம் என்ற அறிக்கையை அவர்கள் தயாரித்தனர். இதிலிருந்தே ‘‘ஜக்கிய நாடு கள் தாபனம்’’ முளைகொண்டது. உலகப்போர் முடிவுற்ற பின், 1945, ஆணி மாதம் 25 ஆம் திகதி ‘‘சான் பிரான் சிஸ்கோ’’ நகரில் கூட்டப்பட்ட மாநாட்டில் ‘‘ஜக்கிய நாடுகள் சாசனம்’’ வாக்க விப்புக்கு விடப்பட்டது. 1944, அக்டோபர் 24 க்குள் உலகின் மிகப்பல அரசுகள் இதை அங்கீகரித்தன.

115 க்கு அதிகமான உறுப்பினர்களைக் கொண்டு உலகுக்குப் பற்பல தொண்டுகளை வெற்றிகரமாக ஆற்றிவருகிறது இத்தாபனம். இதனால் இதுவரை ஏற்பட்ட நன்மைகள் என்னிக்கையற்றன. பொதுச்சபை, பாதுகாப்புச்சபை, நிருவாகசபை, தருமகர்த்தாசபை ஆகிய ஆறு அங்கங்களை நிறுவி அவற்றின் மூலம், ஐ. நா. என்னும் இந்தப் பேரவையானது உலக அமைதி, கூட்டுறவு, முன்னேற்றம் ஆகியவற்றை மேம்படுத்த ஆற்றி வரும் தொண்டு மிகம்பெரி யது.

இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின் அனைத்து நாடுக்குக் கூட்டுறவு நன்கு வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. 1969 ஆம் ஆண்டு ஆடிமாதம் 21 ஆம் திகதி உலகிலுக்கு வெளியே சென்று சந்திரனில் முதன் முதல் காலடி வைத்தவர் ‘‘நீல் ஆம்ஸ்ட்ரோங்’’ எனும் அமெரிக்கர் என்பதையாவரும் அறிவர். அவர் அங்குவிட்டு வந்த சாசனத்தில், “உலக மக்களின் சார்பாக வும் சமாதான நல் என்னத்துடனுமே சந்திரனுக்கு வந்துள்ளோம்” எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இது உலக மக்களின் கூட்டுறவை நன்கு காட்டுகிறது. இன்று உலக நாடுகள் முன் எப்போதிலும் பார்க்க சர்வதேசக் கூட்டுறவில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளன; பலதுறைகளிலும் கூட்டுறவுடன் தொழிற்பட முற்பட்டுவிட்டன. வருங்காலத்தில் உலக மக்கள் மகிழ்ச்சிகரமான நல்வாழ்வு வாழ சர்வதேச கூட்டுறவு முறை அடிகோவி விட்டது என்பதில் சந்தேகமில்லை.

மாணவர் சமுதாயம்: நேற்று - இன்று - நாளை

இரா. ஸ்ரீராம்

ஓரு நாட்டின் இலட்சியம், பண்பாடு, கலை, பாரம்பரிய வாழ்க்கை முறை என்பன யாவும் எதிர்காலத்தின் வழிகாட்டிகளாகவும் நாட்டின் உயிராகவும் திகழும் மாணவர் சமுதாயத்தின் பிடியிலேயே பெரும்பாலும் தங்கியுள்ளது. பல்வேறு நாடுகளிலும் மாணவர் சக்தி பலமாக உணரப்படும் காலமிது. இக்காலத்திற் கொல்வாத, முன்னேற்றத்திற்குத் தடையான, வழிவழிவந்த இலட்சியங்களைத் தகர்த்தெறிந்து அவற்றின் அழிவின் அடிப்படையில் புதிய சகாப்தமொன்றை உருவாக்க மாணவர் முயன்று அதில் வெற்றி கொண்டு வரும் யுகமிது. ஒரு சுகர்ணேவை ஒரு அழிப்கானை, ஒரு டிகாலை பதவியிலிருந்து பலவந்தமாக அப்புறப்படுத்துமளவிற்கு அவ்வந்தநாட்டு மாணவர் போராட்டங்கள் வலிமை கொண்டு விளங்கின என்பதில் எள்ளளவும் ஆச்சரியமில்லை. இச்சம்பவங்கள் மாணவர் சமுதாயத்தின் சக்தி எவ்வளவிலையானது என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டுகளாகும்.

நாட்டின்-சமுதாயத்தின் ஏற்றத்துக்கு உயர்வுக்கு தடையாகவுள்ள சாதிவேற்றுமைகளை, முடநம்பிக்கைகளை மாணவர் சமுதாயம் ஒழிக்கப்பாடுபட்டு வரும் இக்காலத்திலே, மாணவர் சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியை நேற்று-இன்று-நாளை என்ற சிரான அடிப்படையில் எடுத்து நோக்குவது தகும் என்று என்னுகிறேன்.

நேற்றைய நிலைமை

அறிவு விருத்தியடையத் தொடங்கி விஞ்ஞானம் அதிகம் வளர்ச்சியிறுத காலம், நாட்டில் பிரச்சினைகள் எதுவுமின்றி அமைதியான கடல் போல் மக்கள் வாழ்வு விளங்கிய காலம், நேற்றையது. தாழுங்கு தம் வேலை உண்டென்று அரசியல் எனும் சேற்றில் காலைவிடாது மாணவர் இருந்த காலமது.

“தந்தை மகற்காற்றும் உதவி அவையத்து முந்தி இருப்பச் செயல்”, என்பதற்கிணங்க, பெற்றேர் பிள்ளையைக் கல்விக் கூடத்திற்கனுப்பி கல்விக்கான அத்தனை உதவிகளையும் வழங்க, தனயனும் “மகன் தந்தைக்காற்றுமுதலி இவன் தந்தை என்னேற்றுங் கொல் என்னும் சொல்”, என்பதற்கொப்ப தன் பெற்றேருக்குப் பெருமைதேடும் நோக்குடன் கருமமே கண்ணுய்க் கவனம் முழுவதையும் கல்வியில் செலுத்திக் கல்வியினருக்கள். அன்று பல்கலைக்கழகப் புகுழுகப் பரீட்சையில் முழுமையாக குறைந்த சித்திகளுடன் தேறினுலும் பல்கலைக் கழகத்தில் அனுமதி கிடைத்தது. பத்தாவது படித்துத் தேறினால் கட்டாயமாக ஒரு நல்ல வேலை கிடைத்தது. பல்கலைக்கழகத்திற் புகுந்து பட்டத்துடன் வெளியேறினால் உயர்பதவியும் பெருஞ்செல்வழும் நம்மை நாடிவந்தன. இதனால் மாணவர் உயர்வான நிலையை எய்த முழுமனதுடன் முயன்றார்கள். இவர்களின் முன் என்றத்துக்கு-ஆசிரியர்கள் ஊக்கமுட்டி ஏணியாக அமைந்தார்கள்.

நாட்டின் நேற்றைய குடிசனத் தொகை இன்றிலும் பனமடங்கு குறைவாகக் காணப்பட்டது. சனத்தொகைப் பெருக்கமும் இன்றையதிலும் வெகு குறைவாகவே காணப்பட்டது. அத்தோடு கல்வி சிறிது தனம் படைத்தோருக்கு மட்டுமே அக்காலத்தில் கிடைப்பதாக அமைந்திருந்தது. இக்காரணமாகக் கல்வி கற்போரின் தொகையும் இன்றையதின் ஒரு சிறு பின்னமாகவே இருந்தது. இதனால் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் ஒவ்வொரு மாணவனிடத்திலும் தனிப்பட்ட கவனம் செலுத்தி அவர்களுக்கு உதவி வந்தனர். மாணவரும் வேறு விடயங்களில் மனத்தைச் செலுத்தாது கவலையற்றுக் கல்வி பயின்றனர். அன்றைய ஆசிரியரின் வருமானம் மிகக் குறைவாக இருந்த போதும் அவரது வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகள் இன்றுடன் ஒப்பிடுகையில் மிகக்

குறைவாக இருந்தது.
மேலும் கற்பிக்கும்
தொழிலை அவர்கள் புனித
மாசுமதித்தனர்.

இன்றைய

நிதாங்கம்

இன்று இவை எல்லாமே மாற்றமடைந்து விட்டன. கண்ணி கற்கும் மாணவர் தொகை வருடத்துக்கு வருடம் ஆயிரக் கணக்கில் அதிகரித்துக் கொண்டு போகிறது. படிக்கும் பாடத்தின் பாரமும் அதிகரித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. இதே சமயம் முடிவு காணவியலாத் வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகளின் காரணமாகக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களின் ஊக்கமும் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. பரீட்சைக்குத் தோற்றும் மாணுக்கர் எண்ணிச்சை வருடா வருடம் பல ஆயிரக்கணக்கில் உயர்ந்த போதிலும் பல்கலைக் கழகத்தில் அனுமதிக்கப்படும் மாணவர் தொகை ஒரு சிறிய குறிப்பிட்ட அளவாகவே இருப்பதனால், பல்கலைக்கழக அனுமதி இன்று கடன் மாகி வருகிறது. இதனால் பல்கலைக்கழக அனுமதிக்கு பரீட்சையில் உயர் சித்தி எய்த வேண்டிய ஏற்பட்டு உள்ளது. பாடத்திடம் பருத்தாலும் கல்விக் கூடங்களில் ஆசிரியர்கள் ஒழுங்காகக் கற்பிக்காததினாலும் மாணவர்கள் தனப்பட்ட முறையில் உதவி பெற்று பாடங்களைக் கற்க வேண்டியிருக்கின்றனர். ஓய்வின்றி இயந்திரம் போன்ற முழுநானும் மூலைக்கு வேலைகொடுத்து கற்க வேண்டியுள்ளது. இதுபோதாதென்று இன்றைய நிலையில் மாணவன்று கல்வியுடன் சம்பந்தப்பட்ட வேறு பிரச்சனைகளும் அவனை வாட்டுகின்றன. பல்கலைக்கழக அனுமதி பெற இயலுமா? படித்துப் பட்டத்துடன் வெளியேறினாலும் வேலை வாய்ப்பிருக்குமா?— இவைபோன்ற கணக்காண இயலாத் பிரச்சனைகள்!

மன்ற ஆண்டுவிழாவிலே பரிசு வழங்கப்படுகிறது.

இலங்கையில் உயர்கல்வி யும் தாய் மொழியிலேயே கற்கப்படல் வேண்டும் என்ற தீர்மானம் சமீபகாலத்தில்நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. மொழிப்பேதம் பாராட்டப்படும் இன்றைய குழந்தையில் தமிழ்ப்பட்டதாரிகளுக்கு சிறப்பான வேலை வாய்ப்பிரிஞ்குமா? அன்றி, அவர்கள் வெளிநாடு சென்று உயர்கல்விதான் கற்க இயலுமா? அல்லது வெளிநாடுகளிலாவது வேலைபெறல் முடியுமா? எதிர்காலம் இருள்மயமாக இருக்கிறது!

மனதைக் குழப்பும் இப்பிரச்சனைகள் காரணமாக மாணவர்களுன் தன் முழுக்கவனத்தையும் கல்வியில் செலுத்த முடியாமலுள்ளான். இதுபோதாதென்றுமானவர் கவனத்தை ஈர்க்கும் பிறவிடயங்களும் இன்று உருவாகி உள்ளன. இவ்வளவுக்கும் நடுவே குருவளியில் அகப்பட்ட சிறுதுரும்பு போல் மாணவர் கிடந்து தத்தளிக்கின்றனர். இதனால் சுயசிந்தனை இழந்து மற்றவர்களின் பசுப்பு வார்த்தைகளில் மயங்குகிறார்கள். இந்நிலையில் அரசியல் வாதிகளில் பலர் இவர்களைத் தம் கைப்பொம்மைகளாக மாற்றி வருகிறார்கள். செயிட்சமும், செழிப்பும், நிறைந்த செல்வழுமிக்கு உங்களை அதிபதி களாக்குகிறோம், என்ற பசுப்பு வார்த்தைகள் மூலம் மாணவர்களைத் தம் வத்மாக்கி அவர்களின் ஒப்பற்ற சக்தியை

இன்று அழிவுத்துறையில் பயன்படுத்தி வரு கிரூர்கள். அரைவேக்காட்டு அரசியல்வாதி களின் போதனையால் பெரும்பலான மாண வர்கள் இன்று கல்வியை மறந்து அரசியல் எனும் சாக்கடையில் விழுந்து கட்டுக்கடங் காதவராய், வேலைநிறுத்தம், குழப்பங்கள், போராட்டங்கள் முதலிய தீய காரி யங்களில் ஈடுபடுவது வருந்தத்தக்கது. இதனால் யாருக்கு இலாபம்? மாணவருக்கும் கேடு. நாட்டுக்கும் கேடு. அரசியல் வாதி களுக்குத்தான் இலாபம்.

“கல்வி வாழ்க்கைக்கு முன்னேற்றம்” என்ற நிலைமை மாறி “கல்வி வாழ்விற்கு இன்னஸ்” என்ற சூழ்நிலை இன்று உருவாகி உள்ளது. இன்றைய நிலையே இப்படி என்றால் நாளைய மாணவர் நிலை.....?

நாளைய தோற்றும்

புனித பெண்டிக்காட்டு கல்லூரித் தமிழ்நிலகிய சங்க இதழ் மூன்றாண்டு நிறைவு வெளியீடு

புனித பெண்டிக்காட்டு கல்லூரித் தமிழ்நிலகிய சங்க இதழ் மூன்றாண்டு நிறைவு வெளியீடு

மன்றத்தின் 15 ஆம் ஆண்டு நிறைவின் போது வெளியிடப்பட்ட மலரின் முகப்பு

நேற்றுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் இன்றைய பிரச்சனைகள் பலவாக உள்ளன. இன்றுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கையில் நாளைய பிரச்சனைகள் மேலும் பலவாக – பெரியன வாக அமையும் என்பது வெளிப்படை. பலகலைக்கழக அனுமதி, வேலைவாய்ப்பின்மை முதலாம் பிரச்சனைகள் மலையளவிற்கு உயரும், பலவேறு கவலைகளும் நாலர்புறமும் தன்மீது அமுக்கத்தை ஏற்படுத்த அவற்றிலிருந்து மீளமுடியாது மாணவர் சமூகம் தத்த விக்கின்ற இன்றைய நிலையே பரிதாபத்துக்குரியது என்றால், நாளைய மாணவர் நிலைமை இதைவிடப் பரிதாபகரமானதாக அமையும். பாடச்கமையினாலும், தரம், குறைந்த கல்வியினாலும் தத்தவிக்க வேண்டிய நிலை நாளைய மாணவர்க்கு ஏற்படலாம். அதனால், கல்வியை மறந்து மாணவர் சமூதாயம் வேலை நிறுத்தங்கள், போராட்டங்கள் முதலியவற்றில் முன்னைத்திலும் வெகு தீவிரமாக ஈடுபடும் நிலைமை உருவாகும் என்ற கூறுதல் மிகையாகாது.

மாணவர் சமுதாயத்தின் சக்தி மன வெறுப்பின் காரணமாகவும் எல்லை இல்லாப் பிரச்சனைகள் காரணமாகவும் உலகையே அழிக்கும் சக்தியாக நாளை மாறாம்.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் தாய்மௌழியில் நடைபெறும் உயர்கல்விப் போதனை தமிழ்ப்பட்டதாரிகளின் வேலை வாய்ப்புகளை அடியோடு இல்லாமலாக்கும். அதேவேளையில் அது தமிழ் மாணவர் சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்துக்கு ஒரு பெரும் முட்டுக்கட்டையாகவும் அமையும்.

இன்றைய மாணவர் சமுதாயம் நேற்றைய மாணவரை அதிர்ஷ்டசாலிகளாக என்னுடையது. நாளைய சூழ்நிலை நிலையில், நாளைய மாணவர் சமுதாயம் இன்றைய மாணவர்களை ஒரு வேளை அதிர்ஷ்டசாலிகளாக என்னிடால் அதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. □

(சுப்பும) மகங்கிடித்து நிலைமை . 1

(சுப்பும) காலிட்புகிக . 2

நிலைமை நிலைமை . 3

வெள்ளிவிழாப் போட்டிகள்-பரிசுபெறுவோர்

**கல்லூரிகளிடையே நடாத்தப்பட்ட
வாக்கு வல்லபப் போட்டி**

முதற்பரிசு: தங்கப்பதக்கம்

வி. இன்பராசா, புனித பெண்டிக்ற கல்லூரி

இரண்டாம் பரிசு: ரூபா 50 பெறுமதியான நூல்கள்
ந. இரவீந்தீரன், இந்துக் கல்லூரி

முன்றும் பரிசு: ரூபா 25 பெறுமதியான நூல்கள்
செல்வி லொரேற்று உத்திரியநாதன்

வகுப்புக்களிடையே நடாத்தப்பட்ட நாடகப் போட்டி

முதற் பரிசு பெறும் நாடகம்: ‘சேரனின் வீரம்’
பரிசு பெறுவது 11 ஆம் வகுப்பு

இரண்டாம் பரிசு பெறும் நாடகம்: ‘ஜ்யோ, பாவம்!’

பரிசு பெறுவது 7 ஆம் வகுப்பு

சிறந்த நடிகர்: கி. சந்தீர்சேகரன்

திருக்குறுட் போட்டிகள்

கீழ்ப்பிரிவு — மனனப் போட்டி

முதற் பரிசு:

1. கலிஸ்ரன் யேசுதாசன் (வகுப்பு 6)
2. மு. இராமசுப்பு (வகுப்பு 7)
3. விற்ருவில் பெர்னுன்டோ (வகுப்பு 8)

இரண்டாம் பரிசு:

1. நிர்மலன் இரத்தினசிங்கம் (வகுப்பு 6)
2. க. உபேந்திரன் (வகுப்பு 7)
3. வெஸ்வி ஜூநதன்

கடுப்பிரிவு — பேச்சுப் போட்டி

1. பி. சிவகுமார்

2. மா. முரளீதரன்

3. இ. மஞேரஞ்சன்

மேற்பிரிவு — கட்டுரைப் போட்டி

1. செ. செந்திலீஸ்வரன்

2. பூதரன் பர்னந்து

3. ஜெபமாலைப் பிச்சை

கட்டுரைப்போட்டி

இசைப்போட்டி

கீழ்ப்பிரிவு

1. கி. சந்திரசேகர்
2. வ. மதிவுதன்
3. ரோ. பாலநாதன்

1. ஜெராட் பெர்னன்டோ
2. அஞ்சலோ மார்ட்டின்
3. சி. சோதிநாதன்

நடுப்பிரிவு

1. அ. தெவதாசன்
2. வின்சன்ற் வில்லவராயன்
3. ஆர். ஜோர்ஜ் பெனடிக்ற்

1. பிராட்லி எமர்சன்
2. ஐவோ பர்னந்து
3. பா. மரியதாஸ்

மேற்பிரிவு

மேற்பிரிவு

1. அ. செல்வகுமார்
2. இ. மனோரஞ்சன்
3. பி. சிவகுமார்

1. செ. செந்திலீஸ்வரன்
2. செ. சுப்பையா
3. பி. சிவகுமார்

பூச்சுப்போட்டி

கீழ்ப்பிரிவு

1. கி. சந்திரசேகர்
2. சி. சோதிநாதன்
3. நா. சண்முகதாசன்

நடுப்பிரிவு

1. ஐவகர் பர்னந்து
2. ஜே. பி. மத்திய பர்னந்து
3. வின்சன்ற் வில்லவராயன்
4. டெனிஸ் அலோசியஸ்

மேற்பிரிவு

1. பி. சிவகுமார்
2. அலெக்சாந்தர் காடோசா
3. மா. முரளீதரன்

With best Compliments

from

GOWRI CORPORATION LTD.

**127, DAM STREET,
COLOMBO - 12.**

ALL KIND OF RECORDS.

T'phone: 32614

With best Compliments

of

Noortex Garments & Industries

P.O. Box 1196
COLOMBO - 10.

MANUFACTURES &

EXPORTERS OF CHILDRENS GARMENTS.

T'phone: 31386

Cable: **Devolopmen**

If you insist on good quality tiles
ask for the new patterned

"JUDGE BRAND" TILES

Produced at:-

ANANDA TILE WORKS
BANGADENIYA.

Prop: A. Arulanandam

Special reduction will be offered to our dealers if they place their orders with:

A. ARULANANDAM & SONS

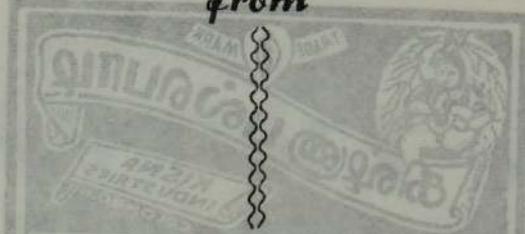
GENERAL MERCHANTS, COMMISSION & DEALERS IN RUBBER

No. 118, Dam Street, Colombo.

TELEPHONES { Head Office : 25056
Grandpass Rubber Shipping Stores: 35218
Kotahena Crepe " : 33456
Bungalow : 96152

With Best Compliments

from

JAYA MARYS

(TEXTILE PRINTERS & FINISHERS)

30, RECLAMATION ROAD,
COLOMBO.

Phone: 31307

*With the best Compliments
of
"JUDGE BRAND" TILES*

*ANANDA TILE WORKS
BANGADESHIYA.*

Mahalechimy Mills

MILLERS AND MERCHANTS.

123, Ingram Road,
COLOMBO-10.

T'phone: 92245

Office: 25, OLD MOOR STREET,
COLOMBO-12.

Phone: 32813

With the best Compliments

from

ANANDA TILE WORKS
BANGADESHIYA

Central Trading Co.,

60/62, SRI KATHIRESAN ST.,
COLOMBO - 13.

உங்கள் பல்வரிசை
முத்துப்போலப் பளிச்சிடவும், சுத்தமாக விளங்கிடவும்

தீங்கொடும்

பாவியுங்கள்.

லின்கம் ஸ்டெர்ஸ்

15, காபோஸ் லென்,

கொழும்பு-11.

For

O DHALL

GRAM DHALL

Best

TOOR DHALL

MOONG DHALL

TRY ONCE AND BE SATISFIED FOR EVER

Ramakrishna Grinding Mills

MILLS AT:

LIYANAGEMULLE,

SEEDUWE.

For Quality Wheat

Space Donated by

USMAN RICE MILLS

No. 40, Sedawatte,
WELLAMPITIYA.

முதல் ரக சம்பா, கோரு மற்றும் திறம் நாட்டரி சி
வகைகளையும் உள்ளூர் விளை பொருட்களையும் எங்
நோத்திலும் சகாயமான விலையில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

PROPS: G. RASAPPAH, S. PONNIAH

With Best Compliments
from

Mahalatchimy Mills
TRY ONCE AND BE SATISFIED FOR EVER
MILLERS AND MERCHANTS.

Office: 23, OLD MOOR STREET, COLOMBO-12.
Phone: 32513. T'phone: 92345. SEE PAGE.

THE OVERSEAS TRADING CO.,

393, OLD MOOR STREET,
COLOMBO-12.

T'Grams: "TOTCO"

T'phone: 31724, 31725.

ක්‍රිප්පාක මුදල යාන්ත්‍රණවී පාඨම් කා මෙයු
ස්ථා ව්‍යාපික ප්‍රාග්ධන පාඨම් රැක්වා ප්‍රාග්ධනීකණය කළ විට
මානව ප්‍රාග්ධන ප්‍රාග්ධන ප්‍රාග්ධන ප්‍රාග්ධන ප්‍රාග්ධන ප්‍රාග්ධන

Branch
28, Prince of wales avenue,
Colombo-14.

With Best Compliments

from

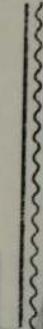
Mathu Magala Industries

710, NEGOMBO ROAD,
MATHUMAGALA
RAGAMA.

SAREE PRINTERS

With Best Compliments

from

SHOE CENTRE

No. 61, First Cross Street,
Colombo-11.

For Quality Shoes

Space Donated By

எங்கள்

விளம்பரதாரர்களை

ஆதரியுங்கள்

PALANIYANDY INDUSTRIES

CEYLON LEADING

TEXTILE PRINTINGS

*With Best Compliments
from*

RAJ TEXTILES

140, Second Cross Street,
COLOMBO-11.

T'phone: 28757

Cable: 'RAJ TEXTILE'

*With Best Compliments
from*

KUMAR AGENCY

126, 128, SEA STREET,
COLOMBO-11.

LEADING YARN MERCHANTS

Phone: 29632, 33919

பத்தும் பெற்று பல்லாண்டு வாழ்க

புனித பெனாடுக்ற் தமிழிலக்கிய மன்றம்

CEYLON COMMERCIAL COMPANY

DISTRIBUTOR FOR 511, Main Street

RAINBOW SENTS

COLOMBQ-11 HANSOMAN'S

DEALERS IN OUTWEAR TEXTILES

SILCO BLOUSES Telephone: 54838

Donated by:-
Mr. K. C. RATNAM

காங்கிரஸ் அச்சகம்

98, விவேகாநந்தி ஸெ,

கொழும்பு-13.

LATHAWEER

548380

31374

Digitized by Noolaham Foundation.

With Best Compliments

of

අදු රාජ යක්ෂිත්‍ය සිංහල මූල්‍ය ප්‍රතිච්‍රිත සින්මා

CEYLON COMMERCIAL COMPANY

211, Main Street,
COLOMBO-11.

DEALERS IN QUALITY TEXTILES

T'phone: 24835

*With Best Compliments
from*

LATHA JEWELLERY HOUSE

No. 83, SEA STREET,
COLOMBO-11.

Telephone: 31374

249990 Telegrams: **LATHAJEWEL**

With best Compliments

from

MOUNT TEXTILES

145 1/3, KEYZER STREET,

First Floor,

COLOMBO-II.

SOLE DISTRIBUTOR FOR

RAINBOW GARMENTS

HANSOMAN SHIRTS

&

SILCO BLOKSES

Space Donated by

Lanka Pen Co.,

MANUFACTURERS' REPRESENTATIVE

Dealers in:

FOUNTAIN PENS, BALL POINT PENS, REFILLS, FLASK, LAMPS, TORCH LIGHTS,
READY MADE GARMENTS ETC.

Sole Distributors:

FOR "STAR" BRAND SLATES & SLATE PENCILS

44, 2nd CROSS STREET,
COLOMBO-11.

Ceylon.

Cable: "WELLCOME"

Phone: 24921

நன்றி நவீல்கிரேம்!

- ★ இந்த மலரினை வெளியிடுவதற்குச் சகல ஆதரவும் நல்கியவராகிய மன்றக்காப்பாளர் வண. சகோ. விக்டர்,
- ★ நமக்கு வழிகாட்டிகளாயிருந்த கல்லூரித் தமிழாசிரி யர்கள்,
- ★ எழுத்தோவியங்கள் தந்த அறிஞர்கள்,
- ★ விளம்பரம் வழங்கிய ஆதரவாளர்கள்,
- ★ சித்திரம் தீட்டிய ஓவியர் கனகலிங்கம்,
- ★ இதனை அழகுற உருவாக்கிய இரஞ்சன அச்ச கத்தார்,
- ★ இன்னும் ஸ்ரீ பஸ்வேந்திர வகையில் உதவிய அன்பர்க ஞக்கும்

மாநாடு உரிமார்ந்த நன்றி உரித்தாருகா.

வெள்ளி விழு மலர் வெளியிட்டுக் குழுவினர்

University of Jaffna

249990

Library

க. ரெ. செ. செந்தலீஸ்வரன். திரு. ந. சுந்தரேசன்,

திரு. வ. இராகசயா ஆசிரியர்

திரு. அ. திருச்செல்வம் ஆசிரியர்

திரு. தி. விசுவலீங்கம் ஆசிரியர்

புனித பெண்டக்ற் தமிழிலக்கிய மன்றம்
பல்லாண்டு பல்லாண்டு பணிபுரிந்து ஒங்குக!

தரமுயர்ந்த ஆபரணங்களுக்கு
கலைநுட்பம் மினிரும் வேலைப்பாட்டுக்கு

பட்டக்கண்ணு
சுப்பையா ஆச்சாரி அன் சன்ஸ்
'ச வரின் ஹவஸ'

102, புதுச் செட்டித் தெரு, கொழும்பு-13.

உங்கள் மனதிறவே எங்கள் குறிக்கோள்

நயம்! நம்பிக்கை! நாணயம்!

சேகரஸ்

உடனடியான விளியோகத்திற்கு உத்தாவாதம்
நிச்சயதார்த்த மோதிரங்கள் மற்றும்
பரிசுவிப்பு, திருமணம் முதலிய
எல்லா வைபவங்களுக்கும் ஏற்ற
கலை நினைக்கம் வாய்ந்த அழகிய ஆபரணங்கள்
அனைத்திற்கும்

சேகரஸ் ஜூகெ மாளிகை
SEKARS JEWELLERS

44, பெட்டூர் ரூபு,

கொழும்பு-11.

தொலைபேசி: 25485